

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I (Tiedonantoja)	
EUROOPAN PARLAMENTTI		
KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET		
(2003/C 280 E/001)	E-2476/02 esittäjä: Elizabeth Lynne komissiolle Aihe: Kansallispuiston suojeleminen Puolassa	1
(2003/C 280 E/002)	E-2498/02 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: Baltian käytävä	2
(2003/C 280 E/003)	E-2511/02 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Eurooppalaiset käytännesäännöt aseiden ja asejärjestelmien viennistä kolmansiin maihin	3
(2003/C 280 E/004)	E-2514/02 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Ehdokasvaltiot ja asetus (ETY) n:o 1408/71	4
(2003/C 280 E/005)	E-2554/02 esittäjä: Catherine Stihler komissiolle Aihe: Maltan liittyminen EU:hun ja lintudirektiivi	5
(2003/C 280 E/006)	E-2564/02 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Naiset mustissa – Srebrenican joukkomurhan seitsemäs vuosipäivä	5
(2003/C 280 E/007)	E-2568/02 esittäjä: Robert Evans komissiolle Aihe: Casa Alianza palveluksessa Guatemalassa työskentelevää Bruce Harrista kohtaan nostetut kunnianloukkauksyytteen	6
(2003/C 280 E/008)	P-2591/02 esittäjä: Gian Gobbo komissiolle Aihe: Eurooppalaista syntyperää olevien Argentiinan kansalaisten asettaminen etusijalle muihin Euroopan ulkopuolelta tuleviin siirtolaisiin nähden	7
(2003/C 280 E/009)	E-2596/02 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Muinaisten kreikkalaisten ja roomalaisten muistomerkkien tuhoaminen Turkissa	8
(2003/C 280 E/010)	E-2601/02 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Asetus rajatylittävistä euromääräisistä maksuista	9

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2003/C 280 E/011)	E-2607/02 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Euroopan unionin apu Afganistanille	10
(2003/C 280 E/012)	E-2641/02 esittäjä: Daniel Hannan komissiolle Aihe: EU:n sanktiot haittaavat EU:n yrityksiä	11
(2003/C 280 E/013)	E-2870/02 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Taloutta koskevat oletukset	12
(2003/C 280 E/014)	E-3111/02 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Ranskan sähköalan valtiontuet	12
(2003/C 280 E/015)	E-3255/02 esittäjä: Daniel Hannan komissiolle Aihe: Rakentamattomilla alueilla sijaitseviin tontteihin kohdistuva paine EU:n lisätukia koskevien määräysten johdosta	13
(2003/C 280 E/016)	P-3352/02 esittäjä: Baroness Sarah Ludford komissiolle Aihe: Vetoamus 566/2000	15
(2003/C 280 E/017)	E-3473/02 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: Komission uusi kirjanpitäjä	15
(2003/C 280 E/018)	E-3475/02 esittäjä: Benedetto Della Vedova komissiolle Aihe: Valtiontuki julkisille tv- ja radioyhtiöille	16
(2003/C 280 E/019)	E-3488/02 esittäjä: Charles Tannock ja Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Petokset Euroopan unionissa ja Marta Andreaseniin kohdistuvat kurinpitotoimet	18
(2003/C 280 E/020)	E-3615/02 esittäjä: Benedetto Della Vedova ja Marco Cappato komissiolle Aihe: Ranskan valtion France Telecom -yhtiölle myöntämä tuki	21
(2003/C 280 E/021)	E-3616/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Hintasopimusten kieltäminen ja salaa myönnettyjen alennusten salliminen uhkaavat valtamerialusten säännöllistä ja turvallista liikennöintiä tavanomaisilla reiteillä	22
(2003/C 280 E/022)	E-3754/02 esittäjä: Jan Andersson komissiolle Aihe: Schengenin sopimuksen soveltaminen Frankfurtin lentokentällä	24
(2003/C 280 E/023)	E-3767/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Taloudelliset kynnykset venäläisille perheenjäsenille ja eläkeläislomailijoille tulevan EU:n alueen ylittämisen vuoksi Kaliningradiin suuntautuvissa matkoissa	25
(2003/C 280 E/024)	E-3777/02 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Pirellin tuotanto	26
(2003/C 280 E/025)	E-3782/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Parlamentaarisen demokratian yhdistäminen oikeuteen hajauttaa päätöksentekoa EU:n toimielinten uusissa rakenteissa sekä oikeuteen toimia eri tavalla	27
(2003/C 280 E/026)	P-3784/02 esittäjä: Diana Wallis komissiolle Aihe: Rikkomismenettely	28
(2003/C 280 E/027)	E-3860/02 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: Komission jäsenten vähemmistön päätös sopimusluonnoksen laatimisesta	29
(2003/C 280 E/028)	E-3902/02 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: Epävirallisen sopimusluonnoksen laatimiselle myönnetty komission rahoitus	29
(2003/C 280 E/029)	E-0034/03 esittäjä: Esko Seppänen komissiolle Aihe: Penelope-suunnitelma	30
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3860/02, E-3902/02 ja E-0034/03	30
(2003/C 280 E/030)	E-3865/02 esittäjä: Jules Maaten ja Lousewies van der Laan neuvostolle Aihe: Indonesian Itä-Timor-oikeudenkäynnit	30
(2003/C 280 E/031)	E-3874/02 esittäjä: Salvador Garriga Polledo neuvostolle Aihe: Paremmat eurooppalaiset asevoimat suuremman itsemääräämisoikeuden saavuttamiseksi	31

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(2003/C 280 E/032)	E-3888/02 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Uusi poliittisen vainon aalto Tunisiassa	32
(2003/C 280 E/033)	E-3910/02 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: Autorahoituksen syrjivyyden Suomessa	33
(2003/C 280 E/034)	E-0002/03 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Nguyen Khac Toanin tuomio	34
(2003/C 280 E/035)	E-0060/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Euroopan vesillä tapahtuvien öljyvahinkojen korvausrahadon perustamista koskevan komission ja Euroopan parlamentin ehdotuksen torjuminen	35
(2003/C 280 E/036)	E-0121/03 esittäjä: Bob van den Bos neuvostolle Aihe: Pohjoiskorealaiset pakolaiset	36
(2003/C 280 E/037)	P-0124/03 esittäjä: Seán Ó Neachtain komissiolle Aihe: Erityisverotusalueet ja Länsi-Irlanti	37
(2003/C 280 E/038)	E-0133/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Portugalin kieli Euronews-utiskanavalla	37
(2003/C 280 E/039)	P-0164/03 esittäjä: Francesco Speroni komissiolle Aihe: Pankkien välinen kilpailu	38
(2003/C 280 E/040)	E-0172/03 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Equitable Life -vakuutusyhtiö	39
(2003/C 280 E/041)	E-0191/03 esittäjä: Erik Meijer neuvostolle Aihe: EU:n uusien jäsenvaltioiden hyväksyminen tai hylkääminen amerikkalaisten esittämien kriteereiden perusteella	40
(2003/C 280 E/042)	E-0220/03 esittäjä: Marco Cappato neuvostolle Aihe: Huumeisiin liittyvä väkivallan lisääntyminen Boliviassa	41
(2003/C 280 E/043)	E-0231/03 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Kreikan talouteen suunnatut yhteisön rahavirrat	42
(2003/C 280 E/044)	E-0232/03 esittäjä: Eluned Morgan komissiolle Aihe: Romuajoneuvoista annettu direktiivi	44
(2003/C 280 E/045)	E-0236/03 esittäjä: Isidoro Sánchez García komissiolle Aihe: Yhteisön syrjäisimpien alueiden kohtelu yhteisen maatalouspolitiikan välivaiheen uudistamisessa	44
(2003/C 280 E/046)	E-0257/03 esittäjä: Caroline Jackson komissiolle Aihe: Ranskan kanaalien hygieniolot	45
(2003/C 280 E/047)	P-0291/03 esittäjä: Giuseppe Pisicchio komissiolle Aihe: Laiton maahanmuutto	46
(2003/C 280 E/048)	E-0305/03 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Euron käyttöönnotosta aiheutunut hintojen nousu	48
(2003/C 280 E/049)	E-0313/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: EU:n lainsäädännön noudattaminen	48
(2003/C 280 E/050)	E-0334/03 esittäjä: Cristiana Muscardini neuvostolle Aihe: Naton laajentuminen ja Euroopan unionin puolustuspolitiikka	49
(2003/C 280 E/051)	P-0345/03 esittäjä: Hans-Peter Martin neuvostolle Aihe: Rekkojen kauttakulkuongelmat	50
(2003/C 280 E/052)	E-0358/03 esittäjä: Baroness Sarah Ludford neuvostolle Aihe: Irak	51
(2003/C 280 E/053)	E-0361/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Rooman kaupungin Newco-niminen holding-yhtiö – kilpailulainsäädännön rikkomista koskeva epäily	51

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2003/C 280 E/054)	P-0365/03 esittäjä: Olivier Dupuis neuvostolle Aihe: Aldamovin maastakarkotusvaara ja muiden tšetšeenialaisten merkkihenkilöiden tilanne	52
(2003/C 280 E/055)	P-0380/03 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: Autojen ympäristömaksu on yhteisön lainsäädännön vastainen	53
(2003/C 280 E/056)	E-0406/03 esittäjä: Monica Frassoni komissiolle Aihe: Kiireelliset toimenpiteet Pugliassa (Italiassa) sijaitsevan "Valloni e steppe pedegarganiche" -nimisen erityissuojelualan suojelemiseksi	54
(2003/C 280 E/057)	E-0452/03 esittäjä: Frank Vanhecke neuvostolle Aihe: Robert Mugaben osallistuminen 3. huhtikuuta pidettävään Euroopan unionin ja Afrikan huippukokoukseen	55
(2003/C 280 E/058)	E-0469/03 esittäjä: Juan Naranjo Escobar komissiolle Aihe: Siirtyminen euroon	56
(2003/C 280 E/059)	E-0498/03 esittäjä: Jules Maaten neuvostolle Aihe: Teksasin viranomaisten ilmoitus kansainvälisen tuomioistuimen kolmen Meksikon kansalaisen teloittamista koskevan lausuman huomiotta jättämisestä	57
(2003/C 280 E/060)	E-0503/03 esittäjä: Joan Vallvé komissiolle Aihe: Katalaanin kieli komission Internet-sivulla	58
(2003/C 280 E/061)	E-0506/03 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: Farmaseuttisten tuotteiden käyttöohjeiden ymmärtäminen	58
(2003/C 280 E/062)	E-0513/03 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: Jätepuu ja dioksiinin esiintyminen lihassa	59
(2003/C 280 E/063)	E-0514/03 esittäjä: Miet Smet neuvostolle Aihe: Naisten oikeudet Egyptissä	60
(2003/C 280 E/064)	E-0518/03 esittäjä: Miet Smet neuvostolle Aihe: Naisten oikeudet Keniassa	61
(2003/C 280 E/065)	E-0520/03 esittäjä: Miet Smet neuvostolle Aihe: Naisten oikeudet Pakistanissa	62
(2003/C 280 E/066)	E-0522/03 esittäjä: Miet Smet neuvostolle Aihe: Naisten oikeudet Sambiassa	64
(2003/C 280 E/067)	E-0537/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Julkiset avustukset kaupallisille jalkapalloseuroille kannustimena kovaan kilpailuun ja huippupalkkioihin	65
(2003/C 280 E/068)	E-0567/03 esittäjä: Armando Cossutta komissiolle Aihe: Eturistiriita komissiossa	66
(2003/C 280 E/069)	E-0572/03 esittäjä: Luigi Vinci neuvostolle Aihe: EU, Meksiko ja Digna Ochoan tapaus	67
(2003/C 280 E/070)	E-0578/03 esittäjä: Frank Vanhecke neuvostolle Aihe: Paikkojen jako Euroopan parlamentissa	68
(2003/C 280 E/071)	E-0588/03 esittäjä: Miquel Mayol i Raynal neuvostolle Aihe: Yhdistymisvapaus Romaniassa	69
(2003/C 280 E/072)	E-0598/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: EU ja Brasilia	69
(2003/C 280 E/073)	E-0604/03 esittäjä: Bárbara Dührkop Dührkop neuvostolle Aihe: Kielellistä monimuotoisuutta edistävän viraston perustaminen	70
(2003/C 280 E/074)	E-0607/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro neuvostolle Aihe: Zimbabwe – Robert Mugaben hallinto – EU:n pakotteet – EU:n ja Afrikan väliset suhteet	71
(2003/C 280 E/075)	P-0627/03 esittäjä: Jonas Sjöstedt neuvostolle Aihe: Poliittiset vainot Turkmenistanissa	72

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2003/C 280 E/076)	P-0629/03 esittäjä: Charles Tannock neuvostolle Aihe: Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston Irakia koskevat päätöslauselmat ja voimankäyttö	73
(2003/C 280 E/077)	E-0633/03 esittäjä: Charles Tannock neuvostolle Aihe: Kosovo, Irak ja YK:n turvallisuusneuvoston valtuudet	74
(2003/C 280 E/078)	E-0641/03 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Baskilaisen sanomalehden lakkauttaminen	75
(2003/C 280 E/079)	E-0672/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Lehdistön vapauden kunnioittaminen Baskimaassa	75
(2003/C 280 E/080)	E-0801/03 esittäjä: Koldo Gorostiaga Atxalandabaso komissiolle Aihe: Sananvapaus	75
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0641/03, E-0672/03 ja E-0801/03	76
(2003/C 280 E/081)	E-0642/03 esittäjä: Paul Rübig neuvostolle Aihe: Tutkimukseen käytettyjen menojen verotuskohtelu	76
(2003/C 280 E/082)	E-0650/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Niittyjen ryövääminen työtyöhyypän munien keräämiseksi Frieslandin maakunnassa Alankomaissa	77
(2003/C 280 E/083)	E-0651/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Käsittelemättä olevat pyynnöt, jotka koskevat puuttumista työtyöhyypän munien keräämiseen Frieslandin maakunnassa Alankomaissa	78
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0650/03 ja E-0651/03	78
(2003/C 280 E/084)	E-0659/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Useiden suurten laittomien kaatopaikkojen sulkeminen Sisiliassa ja direktiivi 75/442/ETY	79
(2003/C 280 E/085)	E-0678/03 esittäjä: Marco Cappato neuvostolle Aihe: Perun kansalaisen Nelson Palominon pidättäminen	80
(2003/C 280 E/086)	E-0717/03 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos neuvostolle Aihe: Prestige-öljykatastrofi ja merikuljetusväylien siirtäminen	81
(2003/C 280 E/087)	E-0719/03 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos neuvostolle Aihe: Prestige-öljykatastrofi ja EU:n toimet Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä	81
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0717/03 ja E-0719/03	82
(2003/C 280 E/088)	E-0749/03 esittäjä: Gianfranco Dell'Alba komissiolle Aihe: Komission kanta varapääjohtajan yliopistossa stipendiaattina olonsa aikana laatimaan asiakirjaan	83
(2003/C 280 E/089)	E-0752/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Espanjan pääministerin José María Aznarin 27. helmikuuta Madridissa järjestetyssä lehdistötilaisuudessa esittämät Irakin-kysymystä koskevat Chilen ja Meksikon vastaiset uhkaukset	84
(2003/C 280 E/090)	E-0766/03 esittäjä: Isidoro Sánchez García neuvostolle Aihe: Länsi-Saharan luonnonvarojen hyödyntäminen	84
(2003/C 280 E/091)	E-0773/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Attiki Odos -rakennushankkeen talousarvion ylittäminen	85
(2003/C 280 E/092)	E-0776/03 esittäjä: Carlos Bautista Ojeda neuvostolle Aihe: Komiteamenettely	86
(2003/C 280 E/093)	E-0778/03 esittäjä: Carlos Bautista Ojeda komissiolle Aihe: Komiteamenettely	87
(2003/C 280 E/094)	E-0786/03 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: Päällekkäisten eläinkokeiden välttäminen	88
(2003/C 280 E/095)	E-0809/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Yhteisön ympäristölainsäädännön rikkominen Kreikassa	89

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2003/C 280 E/096)	E-0812/03 esittäjä: Maurizio Turco, Marco Cappato, Emma Bonino, Marco Pannella ja Gianfranco Dell'Alba neuvostolle Aihe: Huumeiden vastainen taistelu Thaimaassa	90
(2003/C 280 E/097)	E-0814/03 esittäjä: Robert Goebbels komissiolle Aihe: Etiopian nälänhätä	91
(2003/C 280 E/098)	P-0818/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Rouva Petaccin yksityiskirjeiden palauttaminen perillisille ja Italian valtio	92
(2003/C 280 E/099)	P-0822/03 esittäjä: Dana Scallon komissiolle Aihe: EU:n yksinomainen toimivalta	93
(2003/C 280 E/100)	E-0823/03 esittäjä: Christel Fiebigier neuvostolle Aihe: Nifursolin kieltäminen	93
(2003/C 280 E/101)	E-0825/03 esittäjä: Dana Scallon neuvostolle Aihe: EU:n yksinomainen toimivalta	95
(2003/C 280 E/102)	E-0826/03 esittäjä: Nicholas Clegg komissiolle Aihe: Euroopan komission alaisuudessa ollut yritysten toimintaolosuhteiden yksinkertaistamista käsittelevä työryhmä (BEST)	95
(2003/C 280 E/103)	E-0834/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Frosinonen kunnan käyttämät Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) varat	96
(2003/C 280 E/104)	E-0835/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Frosinonen kunnan käyttämät Life III -ohjelman varat, viidennen ympäristöä ja kestävää kehitystä koskevan toimintaohjelman sekä ympäristökasvatus- ja valistustoimiin tarkoitetut varat	97
(2003/C 280 E/105)	E-0887/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: LIFE III -ohjelmaan, viidenteen ympäristöä ja kestävää kehitystä koskevaan toimintaohjelmaan sekä ympäristöongelmiin liittyvien koulutus- ja tietoisuuden lisäämistoimiin tarkoitettujen varojen käyttö Fiumicinon kunnassa	97
(2003/C 280 E/106)	E-1047/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Anconan kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnetty varat	98
(2003/C 280 E/107)	E-1048/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Carraran kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnetty varat	98
(2003/C 280 E/108)	E-1049/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Firenzen kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnetty varat	99
(2003/C 280 E/109)	E-1050/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Livornon kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnetty varat	99
(2003/C 280 E/110)	E-1051/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Maceratan kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnetty varat	100
(2003/C 280 E/111)	E-1052/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Massan kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnetty varat	100
(2003/C 280 E/112)	E-1053/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Perugian kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnetty varat	101

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2003/C 280 E/113)	E-1054/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Pesaron kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävä kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnetty varat	101
(2003/C 280 E/114)	E-1055/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Pisan kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävä kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnetty varat	102
(2003/C 280 E/115)	E-1056/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Pistoian kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävä kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnetty varat	102
(2003/C 280 E/116)	E-1057/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Praton kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävä kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnetty varat	103
(2003/C 280 E/117)	E-1058/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Sienan kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävä kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnetty varat	103
(2003/C 280 E/118)	E-1059/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Ternin kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävä kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnetty varat	104
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0835/03, E-0887/03, E-1047/03, E-1048/03, E-1049/03, E-1050/03, E-1051/03, E-1052/03, E-1053/03, E-1054/03, E-1055/03, E-1056/03, E-1057/03, E-1058/03 ja E-1059/03	104
(2003/C 280 E/119)	E-0839/03 esittäjä: Mario Mauro neuvostolle Aihe: Genovan lentokentän teknisen ja hallinnollisen järjestelmän muutokset	105
(2003/C 280 E/120)	E-0843/03 esittäjä: Jean-Claude Fruteau neuvostolle Aihe: Yhteisen maatalouspolitiikan uudistus	106
(2003/C 280 E/121)	E-0851/03 esittäjä: María Izquierdo Rojo neuvostolle Aihe: Marokon aikomus allekirjoittaa vapaakauppasopimus Yhdysvaltojen kanssa	106
(2003/C 280 E/122)	E-0865/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Karkotusuhan alaiset rikostuomion saaneet kiertolaisnaiset	107
(2003/C 280 E/123)	E-0877/03 esittäjä: Jean Lambert komissiolle Aihe: Komission asiakirja "STAR 21 – Ilmailu- ja avaruusalan strateginen katsaus 2000-luvulle"	108
(2003/C 280 E/124)	E-0878/03 esittäjä: Graham Watson neuvostolle Aihe: Eläinten tainnutus Kreikan teurastamoissa	109
(2003/C 280 E/125)	E-0879/03 esittäjä: Phillip Whitehead komissiolle Aihe: Vesipolitiikkaa koskeva puitteiden direktiivi 2000/60/EY	110
(2003/C 280 E/126)	E-0898/03 esittäjä: Wilhelm Piecyk komissiolle Aihe: Paperin hankinta Euroopan komissiossa	111
(2003/C 280 E/127)	P-0909/03 esittäjä: Seán Ó Neachtain komissiolle Aihe: Kommunikointi iirin kielellä (Gaeilge) komission kanssa	112
(2003/C 280 E/128)	E-0919/03 esittäjä: Antonio Tajani ja Gerardo Galeote Quecedo neuvostolle Aihe: Hollannin viranomaisten vapauttama mullah Krekar	113
(2003/C 280 E/129)	E-0940/03 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Hotellikompleksin rakentaminen Alatasin saarelle ja ympäristövaikutukset	113
(2003/C 280 E/130)	E-0944/03 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: BEST-menettelystä saadut tulokset	114

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2003/C 280 E/131)	E-0974/03 esittäjä: David Bowe neuvostolle Aihe: Falun Gong -liike	115
(2003/C 280 E/132)	P-1030/03 esittäjä: André Brie neuvostolle Aihe: Kemiallisten aseiden täyskieltosopimuksen (CWC) ensimmäinen tarkistuskonferenssi	116
(2003/C 280 E/133)	E-1125/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Ternin kunnan käyttämät Euroopan aluekehitysrahastosta myönnetty varat	117
(2003/C 280 E/134)	E-1144/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Broilereiden hyvinvointi	118
(2003/C 280 E/135)	E-1227/03 esittäjä: Anne Jensen komissiolle Aihe: Henkilökuljetusajoneuvojen määräaikaiset katsastukset	118
(2003/C 280 E/136)	E-1229/03 esittäjä: Freddy Blak neuvostolle Aihe: Oikeudellisen yhteistyön vahvistaminen	119
(2003/C 280 E/137)	E-1244/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Metyylidibromoglutaronitriili	120
(2003/C 280 E/138)	E-1256/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Euroopan meriturvallisuusviraston sijoittaminen Galiciaan	121
(2003/C 280 E/139)	E-1259/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Euroopan unionin toimet Prestige-aluksessa jäljellä olevan öljyn poistamista koskevan ongelman ratkaisemiseksi	121
(2003/C 280 E/140)	E-1262/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Kansainväliseen yleissopimukseen siviilioikeudellisesta vastuusta perustuvan kansainvälisen korvaus- ja vastuujärjestelmän muuttaminen	122
(2003/C 280 E/141)	E-1265/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Joulukuussa 2002 kokoontuneen liikenneneuvoston päätös, joka koskee jäsenvaltioiden sopimuksia teollisuusyrittäjänsä kanssa	123
(2003/C 280 E/142)	E-1277/03 esittäjä: Dana Scallon neuvostolle Aihe: Romanian uniaatit	123
(2003/C 280 E/143)	E-1291/03 esittäjä: Gabriele Stauner komissiolle Aihe: Cellule de Communication -tapaus	124
(2003/C 280 E/144)	E-1293/03 esittäjä: Claude Moraes neuvostolle Aihe: Sevillan Eurooppa-neuvostossa tehtyjen ehdotusten edistyminen	125
(2003/C 280 E/145)	E-1298/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro neuvostolle Aihe: Olivençan tapaus (Portugali/Espanja) ja Ponte da Ajudan tapaus	126
(2003/C 280 E/146)	P-1299/03 esittäjä: Linda McAvan komissiolle Aihe: "Vesitetyt" kananpojat	127
(2003/C 280 E/147)	E-1300/03 esittäjä: Gabriele Stauner komissiolle Aihe: Cressonin toiminnan tutkinta	128
(2003/C 280 E/148)	E-1302/03 esittäjä: David Bowe komissiolle Aihe: Salaisuuksia ympäristöstä -julkaisu, ISBN 92-894-3866-5	130
(2003/C 280 E/149)	E-1323/03 esittäjä: Elizabeth Lynne komissiolle Aihe: Painelaitedirektiivin vaikutukset pienkattiloiden valmistajille	130
(2003/C 280 E/150)	E-1324/03 esittäjä: Jens-Peter Bonde komissiolle Aihe: Gómez-Reinnon lausuma Santerin komission eroamisesta	131
(2003/C 280 E/151)	P-1337/03 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Ympäristön suojele liejün kasaamiselta kaatopaikoille ja integroidun jätehuoltojärjestelmän täytäntöönpano Kreikassa	132
(2003/C 280 E/152)	E-1360/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Urenco-yhtiön toteuttamat uraanin ja rikkastusteknologian toimitukset Iranille ja muille ydinaseen kehittämistä havitteleville valtioille	133

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2003/C 280 E/153)	E-1375/03 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Kaivostyöntekijöiden radioaktiivinen kontaminaatio Shinkolobwen heterogeniittikaivoksissa	134
(2003/C 280 E/154)	E-1393/03 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: CD-levyjen suojaus	135
(2003/C 280 E/155)	E-1399/03 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Kuluttajien luottamus – direktiivi 93/13/ETY	136
(2003/C 280 E/156)	E-1402/03 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: Alankomaiden suojeltavat luonnonalueet	137
(2003/C 280 E/157)	E-1408/03 esittäjä: Kathleen Van Brempt komissiolle Aihe: Moottoripyöräilijöille tiemerkinnoista aiheutuvat vaarat	138
(2003/C 280 E/158)	P-1410/03 esittäjä: Kathleen Van Brempt komissiolle Aihe: Karjapuskurit	139
(2003/C 280 E/159)	E-1415/03 esittäjä: Joan Vallvé komissiolle Aihe: Egunkaria-sanomalehden sulkeminen	140
(2003/C 280 E/160)	P-1424/03 esittäjä: Bert Doorn komissiolle Aihe: Euroopan sisävesiliikenteen vararahastot	141
(2003/C 280 E/161)	E-1439/03 esittäjä: Gabriele Stauner komissiolle Aihe: Kurinpitomenettelyn uudistaminen	142
(2003/C 280 E/162)	E-1443/03 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Laos: 20 vuotta vankeutta rauhanomaisesta mielenosoituksesta	143
(2003/C 280 E/163)	E-1444/03 esittäjä: Francesco Rutelli, Mariotto Segni, Graham Watson, Enrique Barón Crespo, Daniel Cohn-Bendit, Monica Frassoni, Francis Wurtz, Teresa Almeida Garrett, Guido Bodrato, Luciano Caveri, Luigi Cocilovo, Armando Cossutta, Paolo Costa, Luigi De Mita, Giuseppe Di Lello Finuoli, Antonio Di Pietro, Carlo Fatuzzo, Fernando Fernández Martín, Marco Formentini, Fiorella Ghilardotti, Florence Kuntz, Franco Maríni, Mario Mastella, Reinhold Messner, Luisa Morgantini, Pasqualina Napoletano, Giorgio Napolitano, Juan Ojeda Sanz, Elena Paciotti, Giuseppe Pisicchio, Giovanni Pittella, José Pomés Ruiz, Giovanni Procacci, Giorgio Ruffolo, Guido Sacconi, Luciana Sbarbati, Bruno Trentin ja Gianni Vattimo komissiolle Aihe: Tiedonvälityksen vapaus ja moniarvoisuus	144
(2003/C 280 E/164)	E-1445/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Unionin kansalaisten oikeus terveyteen – EU:n kansalaisten terveyden perusoikeuskirja	145
(2003/C 280 E/165)	P-1449/03 esittäjä: Bárbara Dührkop Dührkop komissiolle Aihe: Euroopan parlamentin jäsenten avustajien lasten lukausmaksut Eurooppa-kouluissa	146
(2003/C 280 E/166)	E-1459/03 esittäjä: Herman Schmid komissiolle Aihe: Työllisyys ja yritystojen taloudelliset vaikutukset	148
(2003/C 280 E/167)	E-1460/03 esittäjä: Bárbara Dührkop Dührkop komissiolle Aihe: Comenius-ohjelma ja kulttuurienvälinen koulutus	149
(2003/C 280 E/168)	E-1461/03 esittäjä: Bárbara Dührkop Dührkop komissiolle Aihe: Euroopan sosiaalirahasto ja kulttuurienvälinen koulutus	151
(2003/C 280 E/169)	E-1464/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Sairaalahoidossa olevia lapsia koskeva eurooppalainen peruskirja	152
(2003/C 280 E/170)	E-1489/03 esittäjä: Reinhold Messner komissiolle Aihe: Teurastuksen ja lihanjalostuksen hygieniamääräykset maataloilla	153
(2003/C 280 E/171)	E-1490/03 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Tšetšenian sodan vaikutukset Venäjän talouteen	154
(2003/C 280 E/172)	E-1498/03 esittäjä: Ian Hudghton komissiolle Aihe: Vuoden 2003 rahoituspaketti BSE:n ja muiden eläintautien nujertamiseksi	155

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2003/C 280 E/173)	E-1499/03 esittäjä: José Mendiluce Pereiro, Alexander de Roo ja Miquel Mayol i Raynal komissiolle Aihe: Vaeltajasimpukka ja Ebro-joen vesien juoksutus	157
(2003/C 280 E/174)	E-1521/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Laiton maahanmuutto ja SARS-virus	158
(2003/C 280 E/175)	E-1547/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Euroopan yhteiset toimenpiteet SARS-epidemiaa vastaan	158
(2003/C 280 E/176)	P-1604/03 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Epätyypillinen keuhkokuumevirus (SARS)	159
(2003/C 280 E/177)	E-1613/03 esittäjä: Caroline Lucas komissiolle Aihe: SARS (vakava äkillinen hengitystieoireyhmä)	159
(2003/C 280 E/178)	E-1617/03 esittäjä: Antonio Tajani komissiolle Aihe: SARS	160
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1521/03, E-1547/03, P-1604/03, E-1613/03 ja E-1617/03	160
(2003/C 280 E/179)	E-1524/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Pakolliset terveydenhoitomaksut muuhun kuin siihen jäsenvaltioon, jossa henkilö asuu ja käyttää terveydenhoitopalveluja	161
(2003/C 280 E/180)	P-1533/03 esittäjä: Frédérique Ries komissiolle Aihe: Innovatiiviset lääkkeet laajentumisen jälkeisessä Euroopan unionissa	163
(2003/C 280 E/181)	E-1537/03 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Lääketuotteiden markkinoille saattamista koskevien lupien siirtymäkausi	164
(2003/C 280 E/182)	E-1538/03 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Verokeidasvaltioissa sijaitsevien yritysten kanssa tehtävään yhteistyöhön liittyvät EU- ja WTO-säännökset	165
(2003/C 280 E/183)	E-1546/03 esittäjä: Marco Cappato komissiolle Aihe: Internet-kahviloiden sulkeminen Sisä-Mongoliassa	166
(2003/C 280 E/184)	E-1558/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Jalkapallo ja rasismi	167
(2003/C 280 E/185)	E-1560/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Hiusvärit ja syöpä	168
(2003/C 280 E/186)	E-1582/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Euroopan unionin laivanrakennusteollisuuden tilanne	168
(2003/C 280 E/187)	E-1598/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Eläinten kuljetuksesta annettu direktiivi	169
(2003/C 280 E/188)	E-1602/03 esittäjä: Maria Carrilho komissiolle Aihe: Elintarvikkeisiin sisältyvät lahjat	170
(2003/C 280 E/189)	E-1645/03 esittäjä: Bill Miller komissiolle Aihe: Menetelmät työttömyyden vähentämiseen työvoimavaltaisilla tuotannonaloilla	170
(2003/C 280 E/190)	E-1652/03 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: Lukkoseppäalan sääntely EU:ssa	171
(2003/C 280 E/191)	P-1656/03 esittäjä: Giovanni Pittella komissiolle Aihe: Parmalatin FrescoBlu-maito	172
(2003/C 280 E/192)	E-1692/03 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Lastenlääketiede	174
(2003/C 280 E/193)	E-1701/03 esittäjä: Ian Hudghton komissiolle Aihe: Vakiintuneet kasvipäriset lääkevalmisteet	175

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(2003/C 280 E/194)	P-1707/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Yritysten siirtyminen Euroopan unionin ulkopuolelle	176
(2003/C 280 E/195)	E-1715/03 esittäjä: Pasqualina Napoletano komissiolle Aihe: Direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen soveltaminen	177
(2003/C 280 E/196)	E-1727/03 esittäjä: Antonio Di Pietro komissiolle Aihe: Merlonin laki julkisista hankinnoista	178
(2003/C 280 E/197)	E-1761/03 esittäjä: Jan Mulder komissiolle Aihe: Teollinen bioteknologia	180
(2003/C 280 E/198)	E-1780/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Antisemitismia ja islamin vastaisuutta koskevan pyöreän pöydän neuvotteluiden johtopäätökset	181
(2003/C 280 E/199)	E-1787/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Avoin koordinoitimenetelmä	182
(2003/C 280 E/200)	E-1793/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Kohdunkaulan syövän tutkimuskäytännöt	182
(2003/C 280 E/201)	E-1813/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Portugalilaiset työntekijät Yhdistyneessä kuningaskunnassa	183
(2003/C 280 E/202)	P-1952/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Koheesiorahastosta Portugalille tarkoitettua rahoitustuen toteuttamista koskevat vakavat viivästykset	184
(2003/C 280 E/203)	P-1981/03 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Alankomaiden yleisradion (NOS) rooli ja DAB-lähettimeä koskevat yhteisön tarjouskilpailusäännöt	185
(2003/C 280 E/204)	E-2028/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Kreikan tullin petoksille altis ja tarpeetonta hidastusta aiheuttava käytäntö kerätä EU:n kansalaisten passit Makedonian vastaisella rajalla	187
(2003/C 280 E/205)	P-2030/03 esittäjä: Jaime Valdivielso de Cué komissiolle Aihe: Maantieteellinen tienkäyttömaksu	187
(2003/C 280 E/206)	E-2295/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: EU:n rahoittamat hankkeet	188

I

(Tiedonantoja)

EUROOPAN PARLAMENTTI

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET

(2003/C 280 E/001)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2476/02

esittäjä(t): Elizabeth Lynne (ELDR) komissiolle

(6. syyskuuta 2002)

Aihe: Kansallispuiston suojeleminen Puolassa

Onko komissiolla käytettävissään mitään varotoimia, joita se voisi toteuttaa sen varmistamiseksi, ettei Puolan hallitus ryhdy rakentamaan Via Baltica -moottoritietä Biebrzan kansallispuiston ja muiden luonnonsuojelun kannalta tärkeiden kohteiden halki Pohjois-Puolassa ennen kuin laaja strateginen ympäristövaikutusten arviointi on saatu valmiiksi?

Onko komissiolla suunnitelmia auttaakseen Puolan hallitusta arvioimaan vaihtoehtoisia reittejä Via Baltica -käytävälle, jotta voidaan välttää nykyehdotuksen mukaisen reitin mahdollisesti mukanaan tuomat kielteiset vaikutukset Biebrzan kansallispuistolle ja muille avainkohteille?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(18. lokakuuta 2002)

On selvää, että Biebrzan kansallispuisto Puolassa on hyvin arvokas ja sitä on pyrittävä suojelemaan.

Arvoisa parlamentin jäsen lienee tietoinen, että hakijamaat ovat juridisesti velvollisia noudattamaan yhteisön säännöstöä täysimääräisesti vasta liittymisajankohdasta lähtien. Komissio on kuitenkin liittymisneuvottelujen alusta lähtien vaatinut, että hakijamaiden kaikkien uusien infrastruktuuri-investointien on oltava yhteisön ympäristölainsäädännön mukaisia. Tämän perusteella Puolan olisi kaikkien liikenteen alan infrastruktuurihankkeidensa, myös Via Balticaan liittyvien hankkeiden, osalta noudatettava voimassa olevia luonnonsuojeludirektiivejä (92/43/ETY ja 79/409/ETY).

Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/43/ETY⁽¹⁾ sekä luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annettua neuvoston direktiiviä 79/409/ETY⁽²⁾ aletaan soveltaa Puolaan sen tultua Euroopan unionin jäseneksi. Tämän vuoksi kaikkiin yhteisön tärkeänä pitämien alueiden luettelossa mainittuihin alueisiin ja kaikkiin direktiivin 79/409/ETY mukaisesti erityisiksi suojelualueiksi nimettyihin alueisiin aletaan liittymisestä lähtien soveltaa direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua suojelua.

Lisäksi tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 2001 annettu direktiivi 2001/42/EY⁽³⁾ on saatettava osaksi kaikkien [nykyisten ja tulevien] jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä 21 päivään heinäkuuta 2004 mennessä. Direktiiviä sovelletaan kaikkiin suunnitelmiin ja ohjelmiin, joiden ensimmäinen virallinen valmisteluasiakirja valmistuu mainitun päivän jälkeen. Tätä uutta direktiiviä ei näin ollen sovelleta takautuvasti hankkeisiin, joiden suunnittelu on jo käynnissä tai jota koskevat suunnitelmat on toimitettu ennen kyseistä päivää. Näin ollen vaikka direktiivi

2001/42/EY kuuluu yhteisön ympäristöalan säännöstöön, joka on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä kaikissa uusissa yhteisöön liittyvissä valtioissa, joissa Via Balticaa koskevat suunnitelmat on toimitettu ennen 21. heinäkuuta 2004, sen säännökset eivät ole vielä voimassa. Tästä syystä on epävarmaa, onko kyseistä direktiiviä sovellettava Biebrzan kansallispuiston läpi kulkevaan moottoritien ja jos on, missä määrin.

Direktiivien 92/43/ETY ja 79/409/ETY mukaisesti mahdollisia vaihtoehtoisia reitityksiä sovelletaan vain esimerkiksi sellaisissa erityistapauksissa, joissa hanke on alueelle aiheutuvien vaikutusten arvioinnin kielteisestä tuloksesta huolimatta kuitenkin toteutettava erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä. Komissio ei ole tietoinen, missä vaiheessa moottoritien suunnitteluprosessi on tällä hetkellä, ja se aikookin ottaa Puolan viranomaisiin yhteyttä varmistaakseen, että kaikkia ympäristöön liittyviä vaatimuksia on noudatettu.

Tässä yhteydessä komissio kiinnittää kysyjän huomion vastauksiin, jotka se antoi Christopher Huhnen kirjalliseen kysymykseen P-1648/02 ja Erik Meijerin kirjalliseen kysymykseen E-1694/02 ⁽¹⁾, Chris Daviesin kirjalliseen kysymykseen E-1968/02 ⁽²⁾ sekä Stavros Xarchakosin ja Giorgos Dimitrakopoulosin kirjalliseen kysymykseen E-2284/02 ⁽³⁾. Näissä vahvistettiin, että PHARE- tai ISPA-varoja ei ole käytetty Via Baltican rakentamiseen Biebrzan suoalueilla Koillis-Puolassa. Tämän lisäksi ISPan tai PHAREN hankekokonaisuudessa ei ole tällä hetkellä mainitun kaltaisia hankkeita eivätkä Puolan viranomaiset siis näin ollen ole pyytäneet kyseiselle hankkeelle unionin tukea. Mikäli komissiolle esitettäisiin tällainen pyyntö, hanketta tarkasteltaisiin yhteisön voimassa olevien ympäristösäännösten kannalta.

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

⁽²⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

⁽³⁾ EYVL L 197, 21.7.2001.

⁽⁴⁾ EYVL C 301 E, 5.12.2002, s. 201.

⁽⁵⁾ EYVL C 309 E, 12.12.2002, s. 181.

⁽⁶⁾ EYVL C 161 E, 10.7.2003, s. 20.

(2003/C 280 E/002)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2498/02

esittäjä(t): **Richard Corbett (PSE) komissiolle**

(9. syyskuuta 2002)

Aihe: Baltian käytävä

Aikooko komissio auttaa Puolan hallitusta arvioimaan vaihtoehtoisia reittejä Via Balticalle, jotta vältettäisiin haitalliset vaikutukset, joita tällä hetkellä parhaana pidetty reitti saattaisi aiheuttaa Biebrzan kansallispuistolle ja muille tärkeille alueille?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(18. lokakuuta 2002)

On selvää, että Biebrzan kansallispuisto Puolassa on hyvin arvokas ja sitä on pyrittävä suojelemaan.

Kuten komissio jo totesi vastauksessa Elisabeth Lynnin kirjalliseen kysymykseen E-2476/02 ⁽¹⁾, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/43/ETY ⁽²⁾ sekä luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annettua neuvoston direktiiviä 79/409/ETY ⁽³⁾ aletaan soveltaa Puolaan sen tultua Euroopan unionin jäseneksi. Tämän vuoksi kaikkiin yhteisön tärkeänä pitämien alueiden luettelossa mainittuihin alueisiin ja kaikkiin direktiivin 79/409/ETY mukaisesti erityisiksi suojelualueiksi nimettyihin alueisiin aletaan liittymisestä lähtien soveltaa direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua suojelua.

Arvoisa parlamentin jäsen lienee tietoinen, että hakijamaat ovat juridisesti velvollisia noudattamaan yhteisön säännöstöä täysimääräisesti vasta liittymisajankohdasta lähtien. Komissio on kuitenkin liittymisneuvottelujen alusta lähtien vaatinut, että hakijamaiden uusien infrastruktuuri-investointien on oltava yhteisön ympäristölainsäädännön mukaisia. Tämän kannan perusteella Puolan olisi kaikkien liikenteen alan infrastruktuurihankkeidensa, myös Via Balticaan liittyvien hankkeiden, osalta noudatettava voimassa olevia luonnonsuojeludirektiivejä (92/43/ETY ja 79/409/ETY).

Näiden direkttiivien mukaisesti mahdollisia vaihtoehtoisia reitityksiä sovelletaan vain esimerkiksi sellaisissa erityistapauksissa, joissa hanke on suojeltavalle alueelle aiheutuvien vaikutusten arvioinnin kielteisestä tuloksesta huolimatta kuitenkin toteutettava erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä. Komissio ei ole tietoinen, missä vaiheessa moottoritien suunnitteluprosessi tällä hetkellä on, ja se aikookin ottaa Puolan viranomaisiin yhteyttä asiassa varmistaakseen, että kaikkia ympäristöön liittyviä vaatimuksia on noudatettu.

Tässä yhteydessä komissio kiinnittää kysyjän huomion vastauksiin, jotka se on antanut Christopher Huhnen kirjalliseen kysymykseen P-1648/02 ja Erik Meijerin kirjalliseen kysymykseen E-1694/02 ⁽⁴⁾, Chris Daviesin kirjalliseen kysymykseen E-1968/02 ⁽⁵⁾ sekä Stavros Xarchakosin ja Giorgos Dimitrakopoulosin kirjalliseen kysymykseen E-2284/02 ⁽⁶⁾. Näissä vahvistettiin, että PHARE- tai ISPA-varoja ei ole käytetty Via Baltican rakentamiseen Biebrzan suoalueilla Koillis-Puolassa. Tämän lisäksi ISPA:n tai PHARE:n hankekokonaisuuksissa ei ole tällä hetkellä mainitun kaltaisia hankkeita eivätkä Puolan viranomaiset siis näin ollen ole pyytäneet asianomaiselle hankkeelle unionin tukea. Mikäli komissiolle esitettäisiin tällainen pyyntö, hanketta tarkasteltaisiin yhteisön voimassa olevan ympäristölainsäädännön kannalta.

⁽¹⁾ Katso sivu 1.

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

⁽³⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

⁽⁴⁾ EYVL C 301 E, 5.12.2002, s. 201.

⁽⁵⁾ EYVL C 309 E, 12.12.2002, s. 181.

⁽⁶⁾ EYVL C 161 E, 10.7.2003, s. 20.

(2003/C 280 E/003)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2511/02

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(9. syyskuuta 2002)

Aihe: Eurooppalaiset käytännesäännöt aseiden ja asejärjestelmien viennistä kolmansiin maihin

Kansainvälisessä lehdistössä julkaistujen tietojen mukaan EU:ssa on rikottu sääntöjä, jotka koskevat aseiden vientiä EU-maista kolmansiin maihin.

Huolimatta siitä, että yhteisön maat vahvistivat vuonna 1998 yhteiset korkeat aseidenvientikriteerit, ja huolimatta sitovista sopimuksista, eräät jäsenvaltiot valmistavat ja vievät asejärjestelmiä kolmansiin maihin, jotka eivät noudata käytännesäännöissä määritettyjä kriteereitä:

- Yhdistynyt kuningaskunta on myynyt asejärjestelmiä demokratian vastaisille hallituksille ja maille, jotka kärsivät sisäisistä selkkauksista (Intia, Indonesia, Marokko, Tansania)
- Belgia on äskettäin vienyt Nepaliin, jossa sisällissota on raivonnut jo vuosia, 5 500 belgialaista Fabrique National -asetta.

Katsooko komissio edellä olevan perusteella, että asevientä koskevia käytännesääntöjä on rikottu – Yhdistyneen kuningaskunnan osalta erityisesti kriteerin 2 kohtia A ja B ja Belgian osalta kriteeriä 3? Mitä komissio aikoo tehdä, ettei näitä sääntöjä kierrettäisi ja että niitä noudatetaan tästä lähtien tiukemmin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. lokakuuta 2002)

Jäsenvaltiot hyväksyivät arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat asevientä koskevat unionin käytännesäännöt vuonna 1998 osana yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa. Kyse on poliittisesti sitovasta asiakirjasta, jolla pyritään luomaan asevientä varten korkeatasoiset yhteiset normit määrittämällä kahdeksan arviointiperustetta ja lisäämällä avoimuutta. Käytännesääntöjen operatiivisissa määräyksissä käsitellään epäamisistä ilmoittamista ja luottamuksellisia neuvotteluja asianomaisten jäsenvaltioiden kesken, mutta lopullisen päätöksen tekee se jäsenvaltio, jolle aseiden ja asejärjestelmien vientiä koskeva hakemus on esitetty.

Tavanomaisten aseiden siirtoja käsittelevässä neuvoston työryhmässä (COARM), johon komissiokin osallistuu, käydyt keskustelut auttavat luomaan yhteisymmärrystä ja ajan myötä mahdollisesti yhteisen linjan käytännesääntöjen täytäntöönpanolle jäsenvaltioissa. Vuosikertomuksia aiheesta julkaistaan sekä kansallisella että unionin tasolla, ja ne lisäävät avoimuutta tällä alalla. COARM-työryhmässä tehdyt ehdotukset käytännesääntöjen kehittämiseksi oikeudellisesti sitoviksi eivät ole kuitenkaan saaneet kaikkien jäsenvaltioiden hyväksyntää. Joukko yhteisön ulkopuolisia maita on lupautunut noudattamaan käytännesääntöjen periaatteita. Unioni pyrkii edistämään näiden periaatteiden noudattamista myös unioniin assosioituneissa maissa.

(2003/C 280 E/004)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2514/02

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(9. syyskuuta 2002)

Aihe: Ehdokasvaltiot ja asetus (ETY) n:o 1408/71

Vuoden 1984 jälkeen Kreikkaan on palannut Kreikan kansalaisia, jotka pakenivat vuosien 1945–1949 sisällissodan aikana poliittisina pakolaisina Puolaan, Tšekiinmaahan, Slovakiaan, Venäjälle, Unkariin, entiseen Saksan demokraattiseen tasavaltaan, Bulgariaan, Romaniaan tai muihin maihin. Palattuaan Kreikkaan he ovat kokeneet lukuisia ongelmia huolimatta edellä mainittujen maiden kanssa tehdyistä kahdenvälisistä sopimuksista. Ongelmat koskevat heidän oikeuttaan sosiaaliturvaan. Heidän työaikansa on laskettu todellista lyhyemmäksi eikä työn laatua (esimerkiksi raskas ja likainen työ) ole otettu huomioon. Näin ollen, vaikka nämä henkilöt ovat jo vanhoja, heidän on edelleen pakko työskennellä, jotta he saavat eläkkeen, joka riittää ihmisarvoiseen elämiseen.

Kuuluvatko kreikkalaisten pakolaisten edellä mainituissa maissa ansaitsemiin sosiaaliturvaoikeuksiin liittyvät ongelmat ehdokasvaltioiden kanssa käytävien neuvottelujen aiheisiin? Voidaanko ryhtyä asiaa koskeviin toimiin samaan tapaan kuin tehtiin kreikkalaisten pakolaisten osalta entisessä Saksan demokraattisessa tasavallassa (asetus (ETY) n:o 1408/71⁽¹⁾)?

⁽¹⁾ EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 2002)

Kreikka on useiden Itä-Euroopan maiden kanssa tekemissään kahdenvälisissä sopimuksissa sitoutunut hyväksymään eläkkeiden laskennassa huomioon otettaviksi ne ajanjaksot, joiden aikana Kreikan kansalaiset työskentelivät kyseisissä maissa. Näin on pyritty suojelemaan näiden ihmisten muutoin ehkä hukkaan meneviä eläkeoikeuksia. Näin ollen kyseiset eläkkeet maksaa nyt Kreikka. Se, millä tavoin nämä hyväksytyt ajanjaksot otetaan huomioon, on Kreikan viranomaisten määräysvallassa ja kansalliseen toimivaltaan kuuluva asia. Kaikki näiden ajanjaksojen hyväksymiseen liittyvät kysymykset olisi tästä syystä osoitettava Kreikan viranomaisille.

Asianomaisten maiden liittyessä Euroopan unioniin ne Kreikan kansalaiset, joita asia koskee, voivat halutessaan pyytää, että heidän eläkkeensä lasketaan uudelleen yhteisön säännösten mukaisesti. Koska eläkemaksujen taso Itä-Euroopan maissa kuitenkin on alempi, tämä tuskin johtaisi parempiin eläkkeisiin — kyseisille henkilöille on todennäköisesti edullisempaa säilyttää nykyinen, Kreikan säännösten mukaisesti laskettu ja Kreikan maksama eläke.

Entisessä Saksan demokraattisessa tasavallassa työskennelleiden Kreikan kansalaisten osalta ei tehty mitään erityisjärjestelyjä. Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 1408/71 sisällytettiin eläkeoikeuksia koskeva olemassa oleva sopimus, jonka soveltamista näin ollen jatketaan. Kyseisellä asetuksella perustetussa siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunnassa on keskusteltu uusista lisäyksistä asetuksen liitteisiin. Näissä keskusteluissa, joihin osallistuivat sekä jäsenvaltioiden että ehdokasmaiden edustajat, päädyttiin siihen, että yhtään ehdokasmaiden kanssa tehtyä sopimusta ei sisällytetä asetuksen liitteisiin. Tämä ei kuitenkaan millään tavoin estä yksityishenkilöitä pyytämästä eläkeoikeuksiensa uudelleen laskemista.

(2003/C 280 E/005)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2554/02**esittäjä(t): Catherine Stihler (PSE) komissiolle**

(12. syyskuuta 2002)

Aihe: Maltan liittyminen EU:hun ja lintudirektiivi

Maltan lehdistössä on äskettäin julkaistu artikkeleita lintudirektiiviä koskevista mahdollisista poikkeuksista Maltan liittyessä EU:hun. Erityistä huomiota on kiinnitetty kevät- ja ansametsästyksen. Voiko komissio vahvistaa, että tällaiset artikkelit ovat pelkkää spekulatiota ja että Maltalle ei myönnetä mitään kyseisen direktiivin täytäntöönpanoa koskevia siirtymäaikoja tai poikkeuslupia?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(11. marraskuuta 2002)

Luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾ täytäntöönpanosta on neuvoteltu Maltan kanssa ympäristöä koskevan neuvotteluluvun käsittelyn yhteydessä. Erityisesti kevätmetsästyksen osalta Malta on sitoutunut panemaan direktiivin olennaiset osat täytäntöön kokonaisuudessaan maan liittymispäivästä alkaen. Direktiivin 9 artiklassa sallitaan poikkeukset tietyin hyvin tiukoin edellytyksin. Jos Malta haluaa sallia esimerkiksi turturikyhkyn ja viiriäisen kevätmetsästyksen, sen on varmistettava, että kaikki 9 artiklan vaatimukset täyttyvät ja että luvallinen metsästys tapahtuu ”tiukasti valvotuissa oloissa” ja vain ”pieninä määrinä”. Lisäksi komissio valvoo 9 artiklan käyttöä, ja vedotessaan tähän artiklaan Maltan on raportoitava sen mahdollisesta käytöstä vuosittain.

Näin ollen lintujen metsästys Maltassa voi maan liittymisen jälkeen tapahtua ainoastaan direktiivissä säädetyin ehdoin, eikä Maltalle ole myönnetty siirtymäaikaa tässä asiassa.

Ansapyynnin osalta Malta on neuvotellut itselleen neuvoston hyväksymän viiden vuoden siirtymäajan (31. päivään joulukuuta 2008) seitsemän eri peippolajin pyydystämiseksi Maltan saarilta perinteisillä laukaisuverkoilla ainoastaan lintujen pitämiseksi vankeudessa ja vankeudessa tapahtuvan kasvatustoiminnan käynnistämiseksi. Tänä aikana Maltan on toteutettava sovitun aikataulun mukaan joukko toimenpiteitä direktiivin tätä asiaa koskevien säännösten noudattamiseksi täysimääräisesti 31. joulukuuta 2008 mennessä. Näihin toimenpiteisiin kuuluu Ornis-komitean perustaminen Maltaan 31. joulukuuta 2002 mennessä, kaikkien ansapyyntipaikkojen kartoittaminen 31. joulukuuta 2003 mennessä ja vankeudessa tapahtuvan kasvatusohjelman käyttöönotto 30. kesäkuuta 2005 mennessä. EU odottaa, että näiden toimenpiteiden myötä pyydystettyjen lintujen määrä vähentyy huomattavasti siirtymäkauden aikana.

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

(2003/C 280 E/006)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2564/02**esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle**

(16. syyskuuta 2002)

Aihe: Naiset mustissa — Srebrenican joukkomurhan seitsemäs vuosipäivä

Naiset mustissa -järjestön mukaan Bosnian serbiyhteisön hallitus esti järjestön valtuuskuntaa matkustamasta Srebrenicaan osallistumaan 11. heinäkuuta 2002 järjestettyyn seremoniaan Srebrenican joukkomurhan seitsemännen vuosipäivän muistoksi ja osoittamaan kunnioitusta uhreille. Lisäksi, huolimatta siitä, että SFOR-joukot olivat antaneet luvan ja luvanneet saattueen linja-autoille, ne eivät pitäneet sanaansa, joten 16 rauhanjärjestöön Serbiassa ja Montenegrossa kuuluvat naiset eivät voineet osallistua muistotilaisuuteen.

Mitä komissio aikoo tehdä velvoittaakseen nykyisen Jugoslavian hallitukset ja Bosnian serbiyhteisön (Republika Sprska) sekä SFOR-joukot kunnioittamaan naisten oikeutta osallistua vastaaviin tilaisuuksiin tulevaisuudessa ja olemaan estämättä ihmisten vapaata liikkuvuutta poliittisista syistä? Mitä komissio aikoo tehdä lopettaakseen Bosnian serbiyhteisön šovinistisen siiven pyrkimykset heikentää rauhanomaista rinnakkaineloa Bosnia-Hertsegovinassa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(22. lokakuuta 2002)

Komissio on tietoinen raporteista, joissa väitetään, että useita osapuolia estettiin matkustamasta Srebrenicaan 11. heinäkuuta 2002 vuoden 1995 verilöylyn vuosipäivän muistoksi järjestettyyn seremoniaan. Eräässä tapauksessa Bosnian serbitasavallan (Republika Sprskan, RS) poliisit pysäyttivät saatujen tietojen mukaan Bratunacin lähellä 30–40 "Women in Black" -ryhmän jäsentä, jotka olivat lähteneet matkaan Belgradista, ja heitä estettiin etenemästä Srebrenicaan. Raporttien mukaan useilla kyseisistä linja-automatkestajista ei ollut vaadittuja asiakirjoja mukanaan. Eräässä toisessa vastaavanlaisessa tapauksessa sekä korkean edustajan toimisto että Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö (ETY) Bosnia ja Hertsegovinassa (BiH) ilmaisivat huolestuneisuutensa ja pysyivät serbitasavallan hallitusta tutkimaan asiaa ja ryhtymään tarvittaviin kurinpitotoimiin. Vaikka SFOR valvoo osaltaan ympäristön turvallisuutta muun muassa valvontajoukkojen avulla, se ei voi tarjota laajaa turvavalvontaa.

Vaikka komissio ei voi pakottaa serbitasavallan hallitusta sallimaan matkustusoikeutta tällaisiin muistojuhlisiin, komissio voi tähdentää ja tähdentääkin painokkaasti Bosnia ja Hertsegovinan ja sen viranomaisten vastuuta taata täydellinen liikkumavapaus ihmisille koko Bosnia ja Hertsegovinan alueella (BiH:n perustuslain 14 artiklan mukaisesti). Tämän vaatimuksen täytäntöönpanon mahdollinen laiminlyönti huomioitaisiin vakautus- ja assosiaatioprosessin vuosiraporteissa, ja se viivästyttäisi siten Bosnia ja Hertsegovinan yhdenmistä unionin rakenteisiin. Tässä yhteydessä komissio haluaisi myös osoittaa poliittisen ja taloudellisen tukensa oikeusvaltion periaatteen kehittämiseksi Bosnia ja Hertsegovinassa. Osa tätä toimintaa on unionin poliisioperaatio, jonka yhteydessä pyritään edelleen torjumaan kaikki ylilyönnit. Lopuksi komissio haluaa korostaa sitä, että kansalliskiihkoisen opposition toiminnan lopettaminen rauhanomaisen rinnakkaiselon aikaansaamiseksi Bosnia ja Hertsegovinassa vaatii asenteenmuutoksia kaikissa etnisissä ryhmissä. Komissio pyrkii puuttumaan tähän useilla positiivisilla ja negatiivisilla toimilla; sen lopullinen kitkeminen kestää kuitenkin väistämättä kauan.

(2003/C 280 E/007)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2568/02

esittäjä(t): Robert Evans (PSE) komissiolle

(16. syyskuuta 2002)

Aihe: Casa Alianzan palveluksessa Guatemalassa työskentelevää Bruce Harrista kohtaan nostetut kunnianloukkaussyytteet

Onko komissio tietoinen Covenant Housea (Casa Alianza) koskevien Latinalaisen Amerikan ohjelmien aluejohtajaa Bruce Harrisia vastaan nostetuista kunnianloukkaussyytteistä Guatemalassa?

Äänestäjät ovat ottaneet minuun yhteyttä kiinnittääkseen huomioni Harrisia vastaan nostettuihin syytteisiin ja Harrisille langetettavaan enintään viiden vuoden vankilatuomioon, jos hänet todetaan syylliseksi. Tapaus liittyy tutkimuksiin, jotka koskevat muihin maihin adoptoitavaksi lähetettävien guatemalalaisten ja meksikolaisten vauvojen laitonta kauppaa.

Näyttää siltä, että työskenneltyään monia vuosia Keski-Amerikan katulasten hyväksi, Harris voisi joutua kärsimään pitkän vankilatuomion sen vuoksi, että on yrittänyt paljastaa totuuden.

Osallistuuko komissio vuoropuheluun tai toimiin, joiden tarkoituksena on varmistaa, että oikeus voittaa tässä tapauksessa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(29. lokakuuta 2002)

Komissio on tietoinen oikeudenkäynnistä, jossa Casa Alianza Latinalaisen Amerikan ohjelmien aluejohtajaa Bruce Harrisia syytetään kunnianloukkauksesta. Tapaus on jo joidenkin vuosien ajan ollut kansainvälisen yhteisön – joka vaatii oikeuden ja ilmaisuvapauden täysimääräistä kunnioittamista Guatemalassa – huomion kohteena.

Samanaikaisesti komissio on ollut yhteistyössä Casa Alianza kanssa ja on hyvin perillä siitä, miten sitoutunut Bruce Harris on puolustamaan nuorten ja lasten oikeuksia Guatemalassa.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen ehkä tietää, ihmisoikeuksien, oikeusvaltioperiaatteen sekä hyvän ja avoimen julkisasioiden hoidon edistäminen on etusijalla EU:n ja Guatemalan välisissä suhteissa.

Komissio tukee aktiivisesti viranomaisia ja kansalaisyhteiskuntaa ajaessaan kaikille guatemalalaisille avointa ja puolueetonta oikeuslaitosta. Tähän se pyrkii käytännön yhteistyötoimien ja -ohjelmien keinoin.

Lisäksi komissio ja jäsenvaltiot käyvät jatkuvaa poliittista vuoropuhelua, jolla ne kehottavat paikallisia julkiselimiä tuomitsemaan ja tutkimaan kaikki ihmisoikeuksien puolustajiin ja valtiosta riippumattomiin järjestöihin kohdistuvat loukkaukset.

Tässä yhteydessä ja riippumatonta oikeuslaitosta kunnioittavan periaatteen mukaisesti komissio kuulee jäsenvaltioita siitä, onko aiheellista kehottaa Guatemalan viranomaisia ja oikeudenkäyttöelimiä käsittelemään Bruce Harrisin tapauksen kaltaisia tapauksia oikeudenmukaisesti ja puolueettomasti.

(2003/C 280 E/008)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2591/02

esittäjä(t): Gian Gobbo (NI) komissiolle

(11. syyskuuta 2002)

Aihe: Eurooppalaista syntyperää olevien Argentiinan kansalaisten asettaminen etusijalle muihin Euroopan ulkopuolelta tuleviin siirtolaisiin nähden

Argentiinan viimeaikainen vakava talouskriisi houkuttelee monia eurooppalaisperäisiä Argentiinan kansalaisia muuttamaan Euroopan unioniin ja erityisesti Italiaan ja Espanjaan.

Heillä on yleensä hyvä koulutus ja he puhuvat täydellisesti ainakin yhtä yhteisön kielistä, joten heidän sopeutumisensa ei ole minkäänlainen ongelma jäsenvaltioissa.

Pitääkö komissio tarpeellisenä avustusohjelmaa, josta tuettaisiin näiden ihmisten etuoikeutettua paluuta alkuperäisiin kotimaihinsa?

Pitääkö komissio eurooppalaista syntyperää olevien uussiirtolaisten hallittua maahanmuuttoa parempana kuin sitä, että yhteiskuntiemme tuotetaan Euroopan ulkopuolelta tulevia siirtolaisia, joiden integroituminen on yhä vaikeampaa kulttuurisista, uskonnollisista ja sosioekonomisista syistä?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(30. lokakuuta 2002)

Yhteisön nykyisen maahanmuuttopolitiikan mukaan jäsenvaltiot voivat itse päättää kriteerit, joiden mukaan maahanpääsyä anovat kolmansien maiden kansalaiset hyväksytään laillisiksi maahanmuuttajiksi. Kriteereihin vaikuttavat asiaa koskeva kansallinen lainsäädäntö sekä kahdenväliset ja mahdolliset muut kolmansien maiden ja jäsenvaltioiden väliset sopimukset. Maahanpääsyjärjestelyihin ja -päätökseen voivat vaikuttaa myös vastaanottomaan kielen tuntemus sekä historialliset ja kulttuuriset yhteykset kolmansiin maihin.

Komission ehdotuksella direktiiviksi kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä työntekoa varten ⁽¹⁾ pyritään luomaan yhteiset kriteerit niitä kolmansien maiden kansalaisia varten, jotka aikovat työskennellä jossakin jäsenvaltiossa palkattuina työntekijöinä tai itsenäisinä ammatinharjoittajina. Kriteerit perustuvat kotimaisten työmarkkinoiden suosimiseen, ja ne voi täyttää monin eri tavoin. Lisäksi direktiiviluonnoksessa ehdotetaan kansallista hakumenettelyä, jossa sekä työ- että oleskelulupa myönnetään yhden menettelyn perusteella samalla hallinnollisella päätöksellä. Ehdotuksen tarkoituksena on yksinkertaistaa ja yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden nykyisin soveltamia epäyhtenäisiä sääntöjä.

Koska EU:n alueen työvoimatarve muuttuu nopeasti, komissio ei ole esittänyt yhteisten eurooppalaisten kiintiöiden tai ohjelmien perustamista maahanmuuttajien työhönottoa varten. Komissio kuitenkin uskoo, että yhteisen maahanmuuttopolitiikan kehittäminen lujittaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja ajan oloon yhdenmukaistaa maahanpääsyjärjestelyjä.

⁽¹⁾ Ehdotus neuvoston direktiiviksi kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä palkkatyötä tai itsenäistä ammatinharjoittamista varten (EYVL C 332 E, 27.11.2001).

(2003/C 280 E/009)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2596/02

esittäjä(t): **Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle**

(18. syyskuuta 2002)

Aihe: Muinaisten kreikkalaisten ja roomalaisten muistomerkkien tuhoaminen Turkissa

Turkkilaisessa lehdistössä julkaistujen tietojen mukaan Efesoksen muinaisessa teatterissa Vähä-Aasiassa on havaittu pahoja halkeamia sen jälkeen, kun siellä järjestettiin turkkilaisten viranomaisten luvalla sarja rock-konsertteja. Efesoksen muinaisella stadionilla on järjestetty kamelitaisteluita (!!), jotka ovat vaurioittaneet kyseistä muistomerkkiä ja ovat luonnollisesti loukkaus sen historiaa kohtaan.

Tiedetään, ettei tämä ole ensimmäinen kerta, kun muistomerkkejä tuhotaan Turkissa, ja vastaavaa tapahtuu myös Turkin armeijan miehittämässä Pohjois-Kyproksessa sijaitseville kreikkalaisille ja kristillisille muinaismuistoille.

Onko komissio tietoinen Efesoksen muistomerkkien vaurioista? Mikä on komission kanta näillä paikoilla järjestettäviin tapahtumiin? Monessako tapauksessa (täsmällisesti eriteltyinä) komissio on virallisesti ottanut Turkin viranomaisten kanssa esiin (muiden kansojen luomien ja vain sattumalta nykyisen Turkin alueella sijaitsevien) muistomerkkien tuhoamisen Turkissa ja montako kertaa (täsmällisesti eriteltyinä) Turkin viranomaiset ovat antaneet riittävät ja tyydyttävät selitykset?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(17. lokakuuta 2002)

Komissio ei ole tietoinen niistä nimenomaisista seikoista, jotka arvoisa parlamentin jäsen mainitsee. On yleisesti tunnettua, että Efesoksen teatterissa järjestetään kesäisin teatteri- ja musiikkifestivaaleihin liittyviä tapahtumia. Näistä tapahtumista joillakin on suurta poliittista merkitystä. Elokuun 30 päivänä 2002 Efesoksen muinaisessa teatterissa järjestettiin ensimmäistä kertaa armenian, kurdin ja kreikan kielisten laulujen konsertti.

Komission mielestä arkeologisen perinnön suojelu on erittäin tärkeää. Yhteisön säännöstössä ei kuitenkaan ole säännöksiä, jotka koskisivat juuri muinaisten muistomerkkien suojelua. Yhteisön Kulttuuri 2000 -ohjelmalla, joka on vahvistettu vuosille 2000–2004, edistetään asianmukaisia entisöintikäytäntöjä sekä tapoja eurooppalaisittain merkittävän yhteisen kulttuuriperinnön turvaamiseksi. Ohjelmasta tuetaan tämän alan yhteistyöhankkeita. Vuonna 2000 ohjelmasta myönnettiin tukea 75:lle perintöhankkeelle.

Vaikka Turkki ei tällä hetkellä osallistukaan kyseiseen ohjelmaan, komissio on halukas helpottamaan sen osallistumista tulevaisuudessa.

Vuonna 2001 yhteisö myönsi 11,5 miljoonaa euroa Turkin kulttuuriperinnön suojelemiseen maan kaakkoisosassa. Kyseisen hankkeen täytäntöönpano jakautuu seuraavien kolmen, neljän vuoden ajalle. Käytettävissä olevat varat huomioon ottaen komissio ei tällä hetkellä suunnittele muita Turkin alueella sijaitsevaa kulttuuriperintöä koskevia hankkeita.

(2003/C 280 E/010)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2601/02

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(18. syyskuuta 2002)

Aihe: Asetus rajatylittävistä euromääräisistä maksuista

Heinäkuun 1. päivänä 2002 tuli voimaan asetus rajatylittävistä euromääräisistä maksuista, mikä merkitsee sitä, että nostaessaan euroja pankkiautomaateista tai maksaessaan pankkikortilla muissa jäsenvaltioissa asiakkaiden ei tarvitse maksaa enemmän kuin he maksavat samoista palveluista asuinmaassaan. Tätä periaatetta on noudatettava kaikissa pankkisiirroissa viimeistään 1. heinäkuuta 2003.

Heinäkuun 27. päivänä julkaistun komission lehdistötiedotteen IP/02/941 mukaan nämä uudet yhteisön säännöt saavat aikaan sen, että ulkomaiset käteisnostot tai pankkikorttimaksut halpenevat. Tiedotteen mukaan sisäiset nostot ja maksut ovat ilmaisia ja ulkoiset maksaisivat keskimäärin noin neljä euroa. Viime aikoina on Portugalin ja ulkomaiden lehdistössä on esitetty direktiivin täytäntöönpanoa koskevien valitusten lisäksi myös valituksia joidenkin pankkien tavasta nostaa sisäisten nostojen ja maksujen hintaa. Tämä merkitsee sitä, että loppujen lopuksi asiakkaat maksavat nykyään enemmän. On tarpeen myös muistaa, että provisioita tai muita pankkitoiminnan maksuja on otettu käyttöön tai niitä on nostettu, jotta löydetäisiin korvaavia tulonlähteitä etenkin rahanvaihdosta saadulle voitolle. Toisin sanoen, yksi yhteisvaluutan hyvistä puolista – liiketoiminnan kustannusten väheneminen – ei näytä toteutuneen.

Tähän liittyen pyydän seuraavia tietoja:

- Voiko komissio toimittaa provisioita ja muita pankkitoimintaan liittyviä maksuja koskevat maa-kohtaiset tiedot euroalueelta viimeksi kuluneiden kymmenen vuoden ajalta?
- Vahvistaako komissio, että provisiot ja muut pankkitoiminnan maksut ovat nousseet euroalueella?
- Minkä arvion komissio tekee rajatylittävistä maksuista sekä sisäisistä ja rajatylittävistä provisioista ja pankkitoiminnan maksuista annetun asetuksen soveltamisesta?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(31. lokakuuta 2002)

Rajatylittävistä euromääräisistä maksuista 19 päivänä joulukuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2560/2001⁽¹⁾ maksukortteja koskevat säännökset tulivat voimaan 1. heinäkuuta 2002. Käytössään olevien tietojen perusteella komissio katsoo⁽²⁾, että asetuksen säännökset on muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta pantu tyydyttävästi täytäntöön.

Komissiolla ei ole hallussaan tietoja euroalueen 12 jäsenvaltion pankkipalvelumaksujen kehityksestä viimeiseltä kymmeneltä vuodelta. Sen sijaan komissio on tutkinut eräiden pankkien maksupalvelujen hinnoittelua sekä ennen heinäkuun 1. päivää 2002 että sen jälkeen. Näiden tietojen perusteella näyttää siltä, että rajatylittävistä maksutapahtumista perittävät palvelumaksut ovat laskeneet euroalueella huomattavasti, sillä ne on yhdenmukaistettu puhtaasti kotimaan maksutapahtumista perittävien maksujen kanssa. Joissakin tapauksissa palvelumaksut on järjestetty uudelleen niin, että tietyistä käteisautomaattien palveluista peritään nyt korkeampi maksu. Näitä tapauksia on kuitenkin ollut hyvin vähän.

Kuten asetuksessa on säädetty, komissio antaa heinäkuussa 2004 selonteon asetuksen täytäntöönpanosta ja erityisesti sen vaikutuksista jäsenvaltioiden sisäisistä maksuista perittäviin kuluihin. Tätä varten on tarkoitus käynnistää useita tilastollisia tutkimuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 344, 28.12.2001.

⁽²⁾ Tilanne syyskuussa 2002.

(2003/C 280 E/011)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2607/02**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(18. syyskuuta 2002)

Aihe: Euroopan unionin apu Afganistanille

Voiko komissio ilmoittaa, onko Euroopan unionin lupaama 22 miljoonan euron humanitaarinen apu mennyt kokonaisuudessaan perille Afganistaniin?

Jos se ei ole vielä mennyt kokonaisuudessaan perille, niin kuinka suuri osa siitä on tähän mennessä mennyt perille?

Voiko komissio ilmoittaa, miksi apu on mahdollisesti myöhästynyt, ja missä aikataulussa komissio aikoo toteuttaa lupauksensa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(8. marraskuuta 2002)

Humanitaarisen avun toimisto (ECHO) on toistaiseksi tehnyt sitoumukset 63,254 miljoonan euron arvosta. Alustavasti varattu 35 miljoonaa euroa oli selvästi liian vähän. Tämän vuoksi ECHO pyysi rahoituksensa lisäämistä EY:n hätärahostosta. ECHO:lle myönnettiinkin tätä aluetta varten lisää 25 miljoonaa euroa. Äskettäin budjettiviranomaiselle esitettiin toinen pyyntö kokonaismäärärahojen lisäämiseksi 70 miljoonaan euroon.

Tämä osoittaa selvästi, että ECHO on käyttänyt reilusti enemmän kuin alueelle alunperin varatut 35 miljoonaa euroa. Tämä johtuu osittain tarpeesta tukea afgaanipakolaisten laajamittaista paluuta kotimaahansa useiden Iranissa ja Pakistanissa vietettyjen vuosien jälkeen.

Näistä 63,254 miljoonasta eurosta 45,609 miljoonaa euroa on jo osoitettu kansalaisjärjestöille ja kansainvälisille järjestöille, ja toimet ovat käynnissä. Viimeisin rahoituspäätös, joka koskee 17,645 miljoonaa euroa, on parhaillaan komission hyväksyttävänä. Sitten kun komission hyväksyntä on saatu, sopimukset tehdään nopeasti.

Ohessa on lyhyt selostus kustakin tänä vuonna jo tehdystä rahoituspäätöksestä:

- Ensimmäinen päätös – 17,085 miljoonaa euroa – hyväksyttiin 5. huhtikuuta 2002. Hankkeilla pyritään helpottamaan kuivuuden yhä koettelemien huono-osaisten väestöryhmien asemaa sekä vähentämään maan sisäisten hätäsiirtolaisten määrää. Päätöksen tekoherkellä pakolaisten laajamittainen paluu oli jo alkanut, minkä vuoksi ECHO joutui tarjoamaan suojia ja perusterveydenhuoltoa paluun tukemiseksi. Jotkin hankkeet ovat jo melkein päätöksessä, mutta useimmat ovat yhä käynnissä.
- Toinen päätös – 2,050 miljoonaa euroa – hyväksyttiin 26. huhtikuuta 2002 hätäavun antamiseksi Nahreenin alueen tuhonneen maanjäristyksen uhreille. Kaikki tähän liittyvät hankkeet ovat vielä käynnissä.
- Kolmas päätös – 9,250 miljoonaa euroa – hyväksyttiin 11. kesäkuuta 2002. Tällä päätöksellä pyritään tukemaan paluumuuttajien kotiutumista ja integraatiota. Jonkin verran apua on annettu myös uusille afgaanipakolaisille Pakistanissa. Kaikki toimet ovat vielä käynnissä.
- Neljäs päätös – 0,5 miljoonaa euroa – hyväksyttiin 24. heinäkuuta 2002 hätäavun antamiseksi Iranissa sattuneen maanjäristyksen uhreille. Punaisen Ristin kansainvälisen liiton kanssa toteuttavat toimet ovat vielä käynnissä.
- Viides päätös – 16,724 miljoonaa euroa – hyväksyttiin 9. elokuuta 2002.

Sen painopisteitä ovat:

- avun antaminen kuivuuden koettelemalle väestölle Afganistanissa ja Pakistanissa
- pakolaisten tukeminen ennen talvea tarjoamalla suojia ja terveydenhuolto-ohjelmia
- apu uusille afgaanipakolaisille Pakistanissa.

Toimet ovat hyvässä vauhdissa.

Kuudes päätös – 17,645 miljoonaa euroa – on parhaillaan komission sisäisen kuulemisen asteella ja hyväksyttäneen pian.

Arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristöön lähetetään taulukko, josta näkyy päätöksen yksityiskohtainen sisältö.

(2003/C 280 E/012)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2641/02

esittäjä(t): Daniel Hannan (PPE-DE) komissiolle

(20. syyskuuta 2002)

Aihe: EU:n sanktiot haittaavat EU:n yrityksiä

Vaalipiirissäni on yritys, joka tuo maahan omenoita Amerikasta Englannin satokauden ulkopuolella. Niistä joutuu nyt maksamaan 100 prosentin tuontitullin. Sen seurauksena yritys pelkää oman elinkelpoisuutensa ja 70 työntekijänsä tulevaisuuden puolesta.

Tämä näyttää täysin epäoikeudenmukaiselta sekä epäloogiselta. EU:n taloudellisia intressejä, EU:n työpaikkoja ja EU:n kuluttajien valinnanvapautta vahingoitetaan näillä sanktioilla.

Aikooko komissio harkita uudelleen tätä kysymystä ja poistaa omenat tuoteluettelosta, jota sanktiot koskevat?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(8. lokakuuta 2002)

Arvoisa parlamentin jäsen on saanut virheellistä tietoa. Omenista ei tällä hetkellä peritä 100 prosentin tuontitullia.

Vastauksena Amerikan yhdysvaltojen protektionistille ja Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimusten vastaisille terästuotteiden suojoitoimenpiteille komissio on toiminut säilyttääkseen kaikki WTO:n sopimusten mukaiset Euroopan yhteisön oikeudet. Yksi näistä toimista oli neuvoston 13. kesäkuuta 2002 hyväksymän ehdotuksen⁽¹⁾ tekeminen.

Asetuksen tarkoituksena on kannustaa Amerikan yhdysvaltoja olemaan soveltamatta lisätariffeja eurooppalaisten viejien kannalta merkittäviin terästuotteisiin ja poistamaan suojoitoimenpiteen heti, kun WTO on sen tuominut. Tällä tavoin rajoitetaan Yhdysvaltojen toimenpiteiden Euroopan terästeollisuudelle aiheuttaman vahingon määrää. Mikäli näin ei olisi toimittu, kyseiset toimenpiteet olisivat selvästi uhanneet Euroopan unionin taloudellisia intressejä ja työpaikkoja.

Asetuksessa on kaksi liitettä. Liitteessä II lueteltuihin Amerikan yhdysvalloista peräisin oleviin tuotteisiin sovellettavia tulleja korotetaan 8–30 prosentin lisätullilla, ellei maa lopeta suojoitoimenpiteitään, kun WTO tuomitsee ne (ensi vuoden aikana).

Liitteessä I luetellaan tuotteet, joihin voidaan soveltaa 100 prosentin lisätullia ennen kyseistä ajankohtaa. Kuitenkin, kuten asetuksen 3 artiklassa määrätään, tämän lisätullin soveltamiseen tarvitaan uusi neuvoston päätös. Aihetta käsitellään neuvoston istunnossa syyskuussa 2002. Näin ollen vaikka punaiset omenat tosiaankin ovat liitteen I luettelossa, ei niihin eikä mihinkään muuhunkaan tuotteeseen ole vielä sovellettu minkäänlaista lisätullia.

Lopuksi on todettava, että ottaakseen huomioon Amerikan yhdysvaltojen suojoitoimenpiteiden poistamisen joidenkin terästuotteiden osalta, komissio tarkastelee uudestaan kaikkia luetteloon sisältyviä tuotteita ennen kuin Amerikan yhdysvalloista peräisin olevasta tuonnista kannetaan mitään lisätulleja.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1031/2002, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, lisätullien käyttöön ottamisesta tiettyjen Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien tuotteiden tuonnissa, EYVL L 157, 15.6.2002.

(2003/C 280 E/013)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2870/02**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle**

(11. lokakuuta 2002)

Aihe: Taloutta koskevat olettamukset

1. Pitääkö komissio jäsenvaltioiden talousarvioiden ja vakausohjelmien valmistelussa käytettyjä taloutta koskevia olettamuksia kauttaaltaan realistisina?
2. Mihin toimiin voitaisiin ryhtyä taloutta koskevien virallisten olettamusten realistisuuden parantamiseksi?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(31. lokakuuta 2002)

Jäsenvaltiot esittelevät joka vuosi uudet tai tarkistetut vakauttamis- ja lähentymisohjelmat, joiden valmistelusta ne vastaavat täysin itse. Ohjelmat tarkastaa neuvosto komission ja talous- ja rahoituskomitean arvioiden perusteella.

Komissio ottaa arviossaan kantaa ohjelman perustana olevien taloutta koskevien oletusten realistisuuteen lähinnä oman ennusteensa valossa. Jos talousskenaarioissa havaitaan vinoutumia, komissio kiinnittää huomiota vaikutuksiin, joita niillä on finanssipolitiikan strategiaan.

Yhteisössä on ryhdytty useisiin toimiin, jotta jäsenvaltiot perustaisivat vakauttamis- ja lähentymisohjelmansa mahdollisimman realistisiin ja yksiselitteisiin oletuksiin. Vakauttamis- ja lähentymisohjelmien sisältöä ja muotoa koskevissa menettelysäännöissä määritetään erityisesti, mitkä tiedot jäsenvaltioiden ilmoitettava ohjelmien arvioimista varten. Lisäksi säännöt määräävät, että jäsenvaltioiden on keski-skenaariota laatiessaan tai herkkyyksianalyysijä tehdessään käytettävä yhteisesti sovittuja EU:n ulkopuolisia muuttujia koskevia oletamuksia, jotta ennusteet olisivat mahdollisimman yhdenmukaisia. Jäsenvaltioiden on joka tapauksessa oltava valmiita perustelemaan ennusteensa, jos komissio kiinnittää huomiota omasta ennusteestaan poikkeaviin seikkoihin. Yhteisössä on sovittu myös uudesta tuotantofunktio menetelmästä potentiaalisen tuotannon laskemiseksi. Se toimii toisena yhteisesti sovittuna mittapuuna, jolla voidaan luotettavasti arvioida maakohtaisia kasvuennusteita ja laskea suhdannetasoitettuja julkisen talouden rahoitusasemia.

(2003/C 280 E/014)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3111/02**esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle**

(30. lokakuuta 2002)

Aihe: Ranskan sähköalan valtiontuet

Voiko komissio vahvistaa, että komission jäsen Monti on jokin aika sitten käynnistänyt Ranskan hallituksen valtion omistamalle Electricité de France -energiailaitokselle antamia rajattomia valtiontakuita koskevan tutkinnan? Uskooko komissio, että tämä laitos on hyötynyt noin 900 miljoonaa euroa laittomina veroetuuksina, ja miten laki suhtautuu siihen, ettei Ranska ole avannut sähkömarkkinoitaan?

Lehdistössä on kerrottu komission jäsenen Mario Montin sanoneen, että komissio on päättänyt tehdä lopun tilanteesta, joka synnyttää kilpailun vääristymän, erityisesti kun Electricité de France on laajentumassa muihin maihin. Jos komissio uskoo, että Ranska nykyisin rikkoo sähkömarkkinoidensa vapauttamista koskevia velvoitteita, aikooko se kieltää Electricité de Francea tekemästä enempää yritystojoja?

Ranskan hallituksen kerrotaan luonnehtineen komission toimia provokaatioksi. Jos komissio päättää antaa perustellun lausunnon, onko sen mahdollista julkistaa tämä lausunto yhdessä Ranskan hallituksen antamien vastausten kanssa, jotta asiasta voitaisiin käydä avoin ja tietoon perustuva keskustelu siten, että kaikki asiaa koskevat tosiseikat paljastetaan?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(10. joulukuuta 2002)

Komissio päätti 16. lokakuuta 2002 ehdottaa Electricité de Francen (EDF) hyväksi toteutettujen valtiontukitoimien johdosta EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohdan mukaisia aiheellisia toimenpiteitä ja aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn. Erityisesti komissio on päättänyt ehdottaa Ranskan hallitukselle, että se poistaisi rajoittamattoman valtiontakauksen, jonka EDF on saanut ns. EPIC (Etablissement public à caractère industriel et commercial) -statuksen perusteella, ja ryhtyisi perimään takausmaksua toistaiseksi lunastamattomista joukkovelkakirjoista, jotka EDF on laskenut liikkeeseen ja joille voidaan myöntää valtiontakaus. Komissio on asettanut muodollisessa tutkintamenettelyssä kyseenalaiseksi myös sen, soveltuuko vuonna 1997 kirjanpitoon tehtyjen oikaisujen johdosta EDF:lle myönnetty verohelpotus yhteismarkkinoille. Ranskan viranomaiset arvioivat EDF:n saaman verohelpotuksen olleen noin 900 miljoonaa euroa.

Komissio on pyytänyt Ranskan hallitusta hyväksymään aiheellisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksen ja ilmoittamaan komissiolle kuukauden kuluessa päätöksen päivämäärästä, mihin toimiin se aikoo ryhtyä päätöksen noudattamiseksi. Muodollisen tutkintamenettelyn johdosta komissio on pyytänyt Ranskan hallitusta esittämään niin ikään kuukauden kuluessa huomautuksensa verohelpotuksen yhteismarkkinoille soveltumattomuudesta.

Komissio aikoo pyytää kolmansiä osapuolia esittämään asiaa koskevat huomautuksensa siten, että se julkaisee Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä kirjeen, jolla se ilmoitti Ranskan hallitukselle aiheellisia toimia koskevasta päätöksestään. Kirje julkaistaan sen jälkeen kun Ranskan viranomaiset ovat vahvistaneet komissiolle, että päätökseen ei sisälly luottamuksellisia tietoja. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 6 ja 7 artiklassa vahvistettujen muodollista tutkintamenettelyä koskevien säännösten mukaan Ranskan hallituksen esittämät huomautukset julkaistaan, kun komissio tekee asiaa koskevan lopullisen päätöksen.

Lopuksi on syytä tähdentää, että komissiolla ei ole aihetta epäillä, että sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/92/EY⁽²⁾ saattaminen osaksi Ranskan lainsäädäntöä ei olisi tapahtunut direktiivin mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 83, 27.3.1999.

⁽²⁾ EYVL L 27, 30.1.1997.

(2003/C 280 E/015)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-3255/02

esittäjä(t): Daniel Hannan (PPE-DE) komissiolle

(19. marraskuuta 2002)

Aihe: Rakentamattomilla alueilla sijaitseviin tontteihin kohdistuva paine EU:n lisätukia koskevien määräysten johdosta

EU on kieltänyt sellaisten lisätukien myöntämisen, jotka voisivat tehdä asuntojen rakentamisesta hylätyille teollisuusalueille ("ruskeille alueille") kannattavaa toimintaa. Tämän vuoksi rakentamattomille ("vihreille") alueille kohdistuu valtava paine Isossa-Britanniassa. Eivätkö kaupunkien parantamista ja kehittämistä koskevien keinojen hyvin näkyvään tehostamiseen liittyvät käytännön näkökohdat saata tässä tapauksessa EU:n päätösten tarkoituksenmukaisuutta naurunalaiseksi? Voiko komissio ottaa kantaa erityisesti Bradfordin Manningham Mills -uudistushankkeeseen? Upea 1800-luvun rakennus pysyy edelleen kurjassa kunnossa, koska komissio ei ole ymmärtänyt niin kutsutun gap funding -järjestelmän luonnetta (hankinta- ja kehityskustannusten ja hankkeen lopullisen hinnan välinen ero voidaan maksaa julkisista varoista) ja sitä, miten se eroaa valtionavusta.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(9. tammikuuta 2003)

Komissio on monessa yhteydessä ja useissa päätöksissään tähdentänyt, kuinka tärkeää nykyisissä jäsenvaltioissa ja erityisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa (Skotlanti ja Englanti) on parantaa elinympäristöä, mahdollistaa kohtuuhintainen asuminen sekä uudistaa kaupunkialueita (¹).

Samalla komissio on aina tutkinut valtiontuen olemassaolon ja arvioinut, ovatko ehdotetut toimet EY:n perustamissopimuksen määräysten ja jäsenvaltioiden asettamien poliittisten tavoitteiden mukaisia. Tämä näkyy etenkin siinä, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten komissiolle ilmoittamalla uudistus- ja maankäyttötoimilla kehitetään teollisia joutomaa-alueita sekä rakennetaan asuintaloja muita heikommassa asemassa olevien Yhdistyneen kuningaskunnan alueiden rakentamattomille alueille.

Lisäksi komissio on päätöksissään myöntänyt, että Yhdistyneen kuningaskunnan käyttämä tasaava rahoitus voi olla merkittävä keino pyrittäessä vastaamaan uudistustarpeisiin ja saavuttamaan jäsenvaltioiden määrittämät yhteiskuntapoliittiset tavoitteet. Kohtuuhintaisten asuntojen rakentajille myönnetystä tasaa-vasta rahoituksesta komissio on todennut, että koska se toimii rakentajien kannustimena, sen voidaan katsoa suosivan tiettyjä yrityksiä ja sen vuoksi olevan EY:n perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitettua tukea. Sen sijaan yksityishenkilöiden hyväksi toteutettu suora valtion toimi, jolla pyritään alentamaan asunnonhankintakynnystä, ei ole 87 artiklassa tarkoitettua tukea. Komissio on tosin huomauttanut, että molemmat toimet voivat soveltua yhteismarkkinoille.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema Manningham Millsin uudistushanke toteutetaan vuosiksi 2000–2006 laaditun Yorkshiren ja Humberin tavoite 2 -ohjelman tukikelpoisella alueella.

Ohjelmalla on seuraavat viisi strategista tavoitetta:

1. edistää yritysten dynaamisuutta tukemalla yritysten perustamisen lisäämistä, kehittämistä ja onnistu-mista
2. parantaa yritysten kilpailukykyä kasvattamalla tuotettujen tuotteiden ja palvelujen arvonlisäystä sekä myyntiä ja liikevaihtoa
3. helpottaa taloudellisesta toiminnasta eniten syrjäytyneiden alueiden ahdinkoa käyttämällä uudistuksen avainkeinona paikallistalouden kehittämisaloitteita
4. lisää yritysinvestointia ja talouskasvua hyödyntämällä maksimaalisesti tavoite 2 -alueen paikallisten etujen suoma kilpailuetu
5. tukea tavoitteiden saavuttamista ja pysyvyyttä huippuosaamisen ja henkilöstötoimien avulla

Ohjelmasta tuetut strategisia tavoitteita edistävät toimet kuvataan ohjelma-asiakirjan täydennyksessä. Koska asuntorakennushankkeiden tuki ei ole yhdenkään strategisen tavoitteen tai toimen mukainen, hankkeisiin ei voida myöntää tukea tavoite 2 -ohjelmasta.

Käytöstä poistetun mutta suojellun Manningham Millsin hyväksi on alueella toteutettu useita toimia, jotta rakennukselle löydetäisiin jatkuvaa ja kehittäväää käyttöä. Yorkshire Forward tekee tietävästi yhteistyötä Urban Splashin kanssa pelastaakseen osan rakennuksesta ullakko- tai asuintiloiksi. Kuten on jo käynyt ilmi, tämäntyyppinen hanke ei voi saada EU:n tukea. Ohjelmasta vastaava hallintoviranomainen (Yorkshire and Humber Government Office) on kuitenkin ryhtynyt tutkimaan mahdollisuutta yhteisrahoittaa 600 000 punnan toteutettavuustutkimusta sen selvittämiseksi, voidaanko osaa Manningham Millsistä käyttää yhteisinä tiloina ja osa muuttaa liiketiloiksi. Lisäksi se odottaa alkuvuonna 2003 tarjousta kuuden miljoonan punnan hankkeesta, jossa Manningham Millsiin rakennetaan liiketiloja. Koska hankkeet ovat sopuosinnussa tavoite 2 -ohjelman strategisten tavoitteiden kanssa, niitä voidaan yhteisrahoittaa myös ohjelmasta.

Komissio tukee Yorkshiren ja Humberin alueen aloitetta Manningham Millsin kaltaisten entisten teollisuustilojen uudistamiseksi. Asuntorakentaminen ei siis ole tukikelpoista, mutta vastaisuudessa toteutetaan varmasti muita hankkeita, jotka voivat saada EU:n rahoitustukea. Komissio on vakuuttunut siitä, että osa uusista hankkeista onnistuu ja että niiden ansiosta rakennusta voidaan käyttää niin, että luodaan uusia työpaikkoja ja hyvinvointia tavoite 2 -ohjelman tavoitteiden mukaisesti.

(¹) Ks. esimerkiksi komission päätökset asioista N 497/2001 "Avustukset asukasomisteisuusohjelmalle" (Skotlanti), N 680/2001 "Kiinteistötukijärjestelmä" (Skotlanti) ja N 230/2002 "Uusiutumiskumppanuustuki" (Englanti).

(2003/C 280 E/016)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3352/02

esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) komissiolle

(19. marraskuuta 2002)

Aihe: Vetoamus 566/2000

Komissio väittää (kirje 19. kesäkuuta 2002), että EY:n ja Norjan vuonna 1973 tekemän sopimuksen puitteissa ei voida ryhtyä tehokkaisiin toimiin. Sopimuksen 27 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaan sopimuspuolten on toimitettava sekakomitealle yksityiskohtaiset tiedot kaikista 23 artiklan rikkomisista, ja päätös on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa. Onko sopimuspuoli Euroopan yhteisö toiminut näin, mikä oli lopputulos, ja ellei näin ole toimittu, miksi ei?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(11. joulukuuta 2002)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa 19. kesäkuuta 2002 päivättyyn kirjeeseen, jossa kerrotaan mahdollisista tuloksista siinä tapauksessa, että norjalaista yritystä koskeva kilpailuasiala toimitetaan Euroopan talousyhteisön ja Norjan sekakomitealle Euroopan talousyhteisön ja Norjan välillä vuonna 1973 tehdyn vapaakauppasopimuksen mukaisesti.

Kyseisen sopimuksen 27 artiklassa, johon parlamentin jäsen myös viittaa, kummallekin sopimuspuolelle annetaan oikeus toimittaa asia sekakomitean käsiteltäväksi. Vetoamuksen 566/2000 aiheena olevaa ja parlamentin jäsenen kysymää asiaa koskevissa komission päätelmissä ei todettu, että silloisen ETY:n perustamissopimuksen 85 tai 86 artiklaa olisi rikottu, eikä asiaa sen vuoksi viety sekakomitean käsittelyyn 27 artiklan nojalla.

(2003/C 280 E/017)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3473/02

esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle

(6. joulukuuta 2002)

Aihe: Komission uusi kirjanpitäjä

Euroopan komissio nimitti Marc Oostenin 1. syyskuuta 2002 alkaen uudeksi kirjanpitäjäksi.

Voiko komissio toimittaa minulle kopion Oostenin nimittämispäätöksestä?

Voiko komissio kertoa, kuinka monen hakijan joukosta Oosten valittiin, ja pitääkö paikkansa, että vain komission virkamiehillä oli mahdollisuus hakea tehtävään?

Koska Oostenin nimityksen jälkeen tehtiin varainhoitoasetuksen täytäntöönpanosäännösten 18 artiklan mukainen väliaikainen tilinpäätös?

Milloin oli kyseisen väliaikaisen tilinpäätöksen määräpäivä?

Kuka allekirjoitti väliaikaisen tilinpäätöksen?

Koska uusi kirjanpitäjä varmensi väliaikaisen tilinpäätöksen?

Tekikö hän siihen varauksia?

Mikäli teki, voiko komissio toimittaa minulle niiden sisällön?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(5. maaliskuuta 2003)

1. Jäljennös Marc Oostensin nimityspäätöksestä toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.
2. Tähän tehtävään pyrki kaksi valintakelpoista hakijaa. Ei ole totta, että vain komission virkamiehille olisi annettu mahdollisuus hakea paikkaa. Myös muiden toimielinten virkamiehiä kehoitettiin lähettämään hakemuksia.
3. Komission tilinpitoyksiköt laativat välitilityksen vuoden 2002 viimeisellä neljänneksellä. Marc Oostens allekirjoitti sen 27. tammikuuta 2003. Allekirjoituksen viivästyminen johtuu siitä, että tilinpäätöksiin sisältyy lisätietoja suoriteperusteisista eristä, jotka kerätään useilta eri pääosastoilta budjetti-pääosaston valvonnassa ja jotka tilinpitoyksiköt siirtävät kahdenkertaisen kirjanpidon menetelmää noudattaen kirjanpitojärjestelmään.
4. Jos tilinpitäjän virkasuhde päättyy, vahvistetaan välitilitys sen kuukauden viimeisenä päivänä, jonka kuluessa virkasuhde on päättynyt. Näin ollen välitilityksen vahvistamispäivä oli 31. elokuuta 2002.
5. Philippe Taverne allekirjoitti siirtoasiakirjan 21. tammikuuta 2003 tehtävänsä 31. elokuuta 2002 jättäneen tilinpitäjän ominaisuudessa. Syyskuun 1. päivästä 2002 tehtävään nimitetty tilinpitäjä Marc Oostens allekirjoitti välitilityksen vastaanottoasiakirjan 27. tammikuuta 2003.
6. Uusi tilinpitäjä varmensi välitilityksen allekirjoituksellaan 27. tammikuuta 2003.
7. Kyllä.
8. Jäljennös varauksista lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(2003/C 280 E/018)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3475/02

esittäjä(t): Benedetto Della Vedova (NI) komissiolle

(6. joulukuuta 2002)

Aihe: Valtiontuki julkisille tv- ja radioyhtiöille

Ottaen huomioon, että

- julkista televisio- ja radiolähetystoimintaa voidaan perustella sillä, että se tarjoaa yleisölle sellaisia ohjelmia, joita kaupalliset yhtiöt eivät lähetä
- julkista lähetystoimintaa ei ole suljettu kilpailua koskevien EY:n perustamissopimuksen 86, 87 ja 88 artiklan ulkopuolelle ja että Amsterdamin sopimuksen liitteenä olevassa, jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta tehdyssä pöytäkirjassa määrätään, että rahoitus on myönnettävä yleisradioyrittäjälle "kunkin jäsenvaltion antaman julkisen palvelun tehtävän täyttämiseksi", että rahoitus "ei vaikuta yhteisön kauppa- ja kilpailuolosuhteisiin sellaisessa laajuudessa, että se olisi yleisen edun vastaista," ja että on turvattava "viestinnän moniarvoisuus"
- Italian hallituksen ja RAI:n väliseen sopimukseen sisältyvä julkisen palvelun määritelmä, joka poikkeaa valtiontukisääntöjen soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan annettuun komission tiedonantoon sisältyvästä määritelmästä, tuntuu liian yleiseltä ja paljon laajemmalta kuin kyseisessä tiedonannossa pidetään hyväksyttävänä

- taloudellisten suhteiden avoimuudesta annetun komission direktiivin 80/723/ETY⁽¹⁾ 1 artiklassa kuitenkin vaaditaan selkeyttä julkisen palvelun ja julkisten varojen käytön määrittämisessä; 5 artiklassa säädetään, että julkisen lähetystoiminnan harjoittajien on pidettävä kirjanpidollisesti selvästi erillään julkinen ja kaupallinen toiminta, jotta julkisia varoja ei käytetä kaupalliseen toimintaan
- eräs RAI:n hallintoneuvoston jäsen ilmoitti julkisesti 21. syyskuuta, että RAI ei kykene erittelemään, mitä ohjelmia on rahoitettu julkisilla varoilla ja mitä mainoksilla
- RAI:n maksua ei voida pitää ”olemassa olleena tukena” EY-sopimuksen voimaan tullessa eikä siihen siis voida soveltaa sen määräyksiä, kun otetaan huomioon Italian lähetystoiminnassa tapahtuneet radikaalit muutokset,

voiko komissio

1. kertoa, onko RAI toteuttanut direktiivissä 80/723/EY säädetyn kirjanpidon erillään pitämisen, niin kuin komissio kesäkuussa pyysi sitä tekemään?
2. kertoa, katsooko se, että julkisin varoin rahoitettujen ohjelmien keskeyttäminen mainoksilla sopii yhteen julkisen palvelun toiminnan ja kaupallisen toiminnan erottamisen kanssa?
3. kertoa, pitääkö se hyväksyttävänä, että Italiassa ei ole riippumatonta viranomaista, joka valvoisi RAI:n julkisen palvelun velvoitteiden toteutumista?
4. arvioida, onko RAI:n saama julkinen rahoitus oikeassa suhteessa?
5. kertoa, noudatetaanko muissa EU-maissa kirjanpidon erillisyyttä ja oikeasuhteisuuden periaatetta?
6. kertoa, miksi RAI:n ja lukuisten muiden eurooppalaisten julkisen lähetystoiminnan harjoittajien saamia valtiontukia koskevien rikkomismenettelyjen alullepano ja päätökseen saattaminen on viivästynyt?

⁽¹⁾ EYVL L 195, 29.7.1980, s. 35.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(4. helmikuuta 2003)

Yleisten kysymysten osalta voidaan esittää seuraavat huomautukset.

Amsterdamin sopimuksen liitteenä olevassa jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta tehdyssä pöytäkirjassa tunnustetaan julkisen yleisradiotoiminnan tehtävä ja merkitys ja vahvistetaan, että jäsenvaltiot ovat toimivaltaisia määrittelemään ja järjestämään julkisen palvelun tehtävän ja rahoituksen. Rahoitusjärjestelmän valinta kuuluu jäsenvaltion toimivaltaan, eikä periaatteessa ole syytä vastustaa kaksoisrahoitusjärjestelmän (julkisten varojen ja mainostulojen yhdistelmä) valintaa yksirahoitusjärjestelmän sijaan (ainoastaan julkiset varat). Tämä koskee myös niitä yleisradioyhtiöitä, joiden koko ohjelmavalikoiman katsotaan kuuluvan niiden julkisen palvelun tehtävään.

Erillistä kirjanpitoa ja julkisen rahoituksen oikeasuhteisuutta koskevat kysymykset esiintyvät lukuisissa komission käsittelemissä yleisradiotoimintaa koskevissa tapauksissa, joihin liittyy useita jäsenvaltioita. Komissio tutkii tapauksia parhaillaan, joten tähän kysymykseen ei ole mahdollista vastata vielä tässä vaiheessa.

Yleisen palvelutehtävän saaneen yleisradioyhtiön toimintaa valvovan viranomaisen tarpeellisuuden osalta komissio on tiedonannossaan valtioneuvostojen soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan⁽¹⁾ todennut seuraavaa: ”Julkista palvelua on myös käytännössä tarjottava valtion ja kyseisen yrityksen välillä virallisesti vahvistetulla tavalla. Tästä syystä on tarpeen, että sopiva viranomainen tai nimetty toimielin valvoo palvelun tarjoamista.” Tällainen viranomainen antaa jäsenvaltiolle mahdollisuuden varmistaa, että palvelutehtävä täytetään, ja samalla se voi myös helpottaa komission valtioneuvostojen mukaisia tehtäviä. Tällaisen viranomaisen puuttuminen ei kuitenkaan sinänsä viittaa yhteismarkkinoille soveltumattomaan tukeen.

Komission tätä toimialaa koskevien tutkimusten keston osalta komissio arvioi parhaillaan useita kanteluita, jotka koskevat julkiselle yleisradiotoiminnalle myönnettyä valtion rahoitusta. Komission analysoidessa näitä kanteluita on lainsäädännössä tapahtunut uutta kehitystä (kuten Amsterdamin pöytäkirja, komission uusi yleishyödyllisiä palveluita koskeva tiedonanto⁽²⁾ ja uusi avoimuusdirektiivi⁽³⁾). Tarve ottaa huomioon lainsäädännön kehitys ja käsitellä eri tapauksia johdonmukaisesti on hidastanut valtiontukimenettelyjen tutkimista. Tässä yhteydessä komissio antoi 5. marraskuuta 2001 tiedonannon valtiontukisääntöjen soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan. Tiedonannon jälkeen päätöksiä on jo tehty Portugalin televisiota, Belgian paikallistelevisionasemia ja BBC:n digitaalikanavia koskevissa tapauksissa. RAI:ta ja muita yleisradioyhtiöitä koskevat päätökset tehtäneen tämän vuoden kuluessa.

RAI:n tapaukseen liittyvien kysymysten osalta voidaan tähdentää, että komission tutkimus on jo loppusuoralla. Komissio aikoo välttämättä tutkimuksen päätyttyä tehdä päätöksen, jossa käsitellään myös esittämiänne seikkoja. Komission kantaa näihin kysymyksiin ei tietenkään voida ennakoida, mutta niistä voidaan esittää joitakin huomautuksia. Mitä tulee RAI:n toiminnan valvontaan soveltuvaan viranomaiseen tai toimielimeen liittyvään kysymykseen, komission tietojen mukaan RAI:ta valvovat erityinen parlamentin valiokunta ja "Autorità per le garanzie nelle Comunicazioni". RAI:lle myönnetyn julkisen rahoituksen oikeasuhteisuuden arviointia koskevan kysymyksen osalta komissio tekee arvioinnin vireillä olevan RAI:ta koskevan valtiontukiasian yhteydessä soveltaen edellä mainitussa 5. marraskuuta 2001 annetussa tiedonannossa esitettyjä arviointiperusteita. Myös kirjanpidon erillisyyttä koskevaa kysymystä käsitellään vireillä olevan menettelyn yhteydessä.

Tämän seikan osalta komissio on lisäksi joulukuussa 2002 päättänyt nostaa yhteisöjen tuomioistuimessa Italiaa vastaan kanteen avoimuusdirektiivin uusimman muutoksen voimaan saattamisen laiminlyömisestä.

⁽¹⁾ EYVL C 320, 15.11.2001.

⁽²⁾ KOM(2002) 689 lopullinen.

⁽³⁾ Komission direktiivi 2000/52/EY, annettu 26 päivänä heinäkuuta 2000, jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta annetun komission direktiivin 80/723/ETY muuttamisesta (EYVL L 193, 29.7.2000).

(2003/C 280 E/019)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3488/02

**esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE)
ja Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle**

(9. joulukuuta 2002)

Aihe: Petokset Euroopan unionissa ja Marta Andreaseniin kohdistuvat kurinpitotoimet

Äskettäin toimestaan erotetun pääkirjanpitäjä Marta Andreasenin väitteiden mukaan Euroopan unionin kirjanpitojärjestelmä on erittäin puutteellinen ja Euroopan tilintarkastustuomioistuin kieltäytyi jo kahdeksannen kerran varmistamasta EU:n talousarviota myöntäen, että se voi taata ainoastaan, että viisi prosenttia veronmaksajien rahoista käytetään asianmukaisesti. Sen lisäksi, ettei varoja voida Andreasenin mukaan valvoa sen jälkeen, kun ne on annettu jäsenvaltioille tai ohjattu tukia varten, tilintarkastustuomioistuin on kritisoinut ankarasti myös komission omaa varainhoitoa, joka perustuu edelleen vanhanaikaisiin ja epäluotettaviin kassavirtojen mukaisiin kirjanpitojärjestelmiin.

Lausunnot siitä, koska komissio aikoo korvata kassavirtajärjestelmän, vaihtelevat. Koska asiaa on kritisoitu myös aikaisempina vuosina, voiko komissio kertoa, miksi muutostarpeen hyväksyminen on kestänyt näin pitkään ja miksi nykyaikaisen tilinpitojärjestelmän käyttöönotto kestää vuosia, eikä kuukausia?

Onko komissio samaa mieltä siitä, että sen jäsenvaltioille myönnettäviä varoja sekä Euroopan ulkopuolelle myönnettävää tukea koskevat valvontajärjestelmät ovat erittäin valitettavalla tavalla riittämättömiä ja kaipaavat kiireistä tarkistamista, ja jos on, onko komissiolla konkreettisia ehdotuksia siitä, kuinka seurantamenettelyä voitaisiin parantaa?

Voiko komissio lopuksi kertoa, miksi se katsoi tarpeelliseksi pidättää Marta Andreasenin virantoimituksesta, kun otetaan huomioon, että tilintarkastustuomioistuin vaikutti olevan pääosin samaa mieltä hänen Euroopan unionin varainhoidon tilaa koskevan arvionsa kanssa? Millaisen vaikutuksen komissio arvelee virastapidättämispäätöksellä olevan komission maineeseen sekä komission avoimuutta koskevaan sitoumukseen? Myöntääkö komissio kritiikin pitävän paikkansa ja mitä suunnitelmia komissiolla on hänen takaisinottamiseksi?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 2003)

1. Komissio ei ole samaa mieltä arvoisan parlamentin jäsenen esittämistä väitteistä.

Kysyjä ehkä tietää, että yhteisön talousarviota koskevat kirjanpitosäännöt määritellään varainhoitoasetuksessa. Aikaisempi varainhoitoasetus oli voimassa vuoden 2002 loppuun saakka eikä siinä edellytetty suoriteperusteisen kirjanpidon soveltamista. Se perustui julkisen sektorin kassaperusteisen kirjanpidon perinteisiin sääntöihin.

Vaikka komissio ehdottikin suoriteperusteisen kirjanpidon käyttöönottamista uudessa varainhoitoasetuksessa, jonka lainsäätävä hyväksyi kesäkuussa 2002, komissio ei ole kysyjän kanssa yhtä mieltä siitä, että kassaperusteinen kirjanpito olisi "vanhanaikainen ja epäluotettava", onhan se vallitsevassa asemassa julkisella sektorilla useimmissa maissa. Komissio jatkaa aikaisemman käytännön mukaista raportointiaan varojen käytöstä budjettivallan käyttäjille. Parlamentin jäsenet esittävät komissiolle säännöllisesti kysymyksiä eri budjettikohdista suoritettavien maksujen toteutumistilanteesta. Näiden tietojen ilmoittamiseksi tarvitaan kassaperusteinen kirjanpitojärjestelmä. Väite siitä, että varoja ei voida enää valvoa sen jälkeen, kun ne on "annettu jäsenvaltioille tai ohjattu tukia varten", ei sekään pidä paikkaansa. Jäsenvaltioilla on valvontavelvollisuus, josta säädetään sekä horisontaalisissa että alakohtaisissa asetuksissa. Lisäksi komissiolla on käytettävissään erilaisia menetelmiä aiheettomasti maksettujen varojen takaisinperimiseksi ja se on tiedottanut parlamentille toistuvasti tällä alalla saavutetusta edistyksestä⁽¹⁾.

2. Muissa hallinto-organisaatioissa toteutettujen kirjanpitojärjestelmän uudistusten tapaan komission kirjanpituudistuskin on laaja hanke, jonka toteuttamiseen tarvitaan huomattavasti aikaa, työtä, asiantuntemusta ja varoja. Julkistaessaan kirjanpidon uudistamista koskevan monivuotisen suunnitelman vuonna 2000 komissio aloitti vähittäisen siirtymisen kohti suoriteperusteisen kirjanpidon mukaisia tilinpäätöksiä. Tilinpäätöksissä on jo otettu käyttöön useita suoriteperusteisen kirjanpidon elementtejä.

Monivuotinen suunnitelma kirjanpitojärjestelmän uudistamiseksi sisältää seuraavia osa-alueita:

- Yhteisön tilinpäätöksen laatimista ja esittämistä koskeva tutkimus, jonka tekivät julkisyhteisöjen kirjanpitoon perehtyneet korkean tason asiantuntijat ja joka valmistui vuoden 2000 puolivälissä.
- Kesäkuussa 2001 laadittu uudistamista koskeva toimintasuunnitelma, josta neuvoteltiin tilintarkastustuomioistuimen kanssa. Se kannatti asiakirjassa esitettyjä toimintalinjoja.
- Uusien suoriteperusteisen kirjanpidon elementtien sisällyttäminen tilinpäätösten esittämistapaan ja taloudellisen tuloksen laskeminen vuodesta 2000 alkaen, mikä tilintarkastustuomioistuimen mukaan "on edistysaskel, ja sen esittäminen on kansainvälisellä julkisella sektorilla havaittujen suuntausten mukaista"⁽²⁾, sekä kirjanpitoa ja konsolidointia koskevan käsikirjan hyväksyminen kaikkien toimielinten käyttöön.
- Uusi varainhoitoasetus⁽³⁾, jossa edellytetään uusien suoriteperusteisen kirjanpidon periaatteiden käyttöönottoa (133 artikla), jotta säännökset voisivat tulla kokonaisuudessaan voimaan varainhoitovuonna 2005 (181 artikla).
- Budjettiasioista vastaavan komission jäsenen 24. heinäkuuta 2002 komissiolle esittelemä muistio⁽⁴⁾, jossa kuvailtiin kirjanpitojärjestelmän ja tietojärjestelmän uudistamiseksi toteutettavaa monitahoista toimintaa.
- Komission 17. joulukuuta 2002 antama uusi tiedonanto⁽⁵⁾, jossa kehitettiin edelleen toimintasuunnitelmaa suoriteperusteisen kirjanpidon toteuttamiseksi täysimääräisesti vuodesta 2005 alkaen.

Tällä asiakirjalla on kaksi tarkoitusta:

- hyväksyä yksityiskohtainen ehdotus, jotta komissio voisi tehdä päätöksen kirjanpito- ja tilinpäätössäännöstöstä ja etenkin siitä, miten yleisesti hyväksytyt suoriteperusteisen kirjanpidon periaatteet voidaan panna täytäntöön,
- määrittellä hankkeen organisointia, resursseja ja aikataulua koskevat toimet, jotka on toteutettava integroidun tietojenkäsittelyjärjestelmän luomiseksi. Järjestelmävaihtoehdot arvioidaan yksityiskohtaisesti ja niistä valitaan parhaiten soveltuva ratkaisu tulevien kuukausien aikana.

Sekä kirjanpito- ja tilinpäätössäännösten että -tietojärjestelmän yksityiskohtainen kehittämistyö toteutetaan vuonna 2003 ja tarvittavat testaus- ja toteutusvaiheet käynnistyvät vuonna 2004. Erityisesti suoriteperusteisen kirjanpidon periaatteisiin liittyviä kysymyksiä tutkitaan yksityiskohtaisesti, jotta voidaan määrittää kunkin tapahtumatyyppin kirjanpidollinen käsittely eri yksiköiden ja toimintojen kohdalla.

Muallakin kuin komissiossa ollaan siirtymässä noudattamaan yleisesti hyväksytyjä suoriteperusteisen kirjanpidon periaatteita. Kansainvälisten järjestöjen ja organisaatioiden kuten OECD⁽⁶⁾:n ja IFAC:n⁽⁷⁾ rohkaisemana monissa teollisuusmaissa on muutaman viime vuoden kuluessa käynnistetty sama prosessi ja ryhdytty uudistamaan kirjanpitojärjestelmää tarkoituksena siirtyä kassaperusteisesta järjestelmästä suoriteperusteiseen.

Kokemukset eri jäsenvaltiossa osoittavat, että julkisten kirjanpitojärjestelmien uudistaminen on huomattava muutos sekä uusien käytäntöjen käyttöönottoa ajatellen että henkilöstön kannalta, puhumattakaan uudistukseen vaadittavista varoista. IFAC:n tutkimuksen nro 14 I luvussa todetaan, että kirjanpito-uudistusten yhteydessä siirtymäaika voi olla lyhyt (enintään 3 vuotta), keskipitkä (4–6 vuotta) tai pitkä (yli 6 vuotta). Sen mukaan suoriteperusteisen kirjanpidon käyttöönotto on kaikissa tapauksissa vienyt vuosia pikemminkin kuin kuukausia eikä muunlainen aikataulu ole mahdollinenkaan.

3. Lukuun ottamatta varauksia, joita tilintarkastustuomioistuin on esittänyt vuosikertomuksessaan sekä komissio itse vuotuisia toimintakertomuksia ja lausumia koskevassa vuotuisessa yhteenvetoreportissaan, komissio katsoo, että sen järjestelyt, joilla tarkastetaan yhteisön määrärahojen käyttöä jäsenvaltioissa, ovat kaiken kaikkiaan tyydyttävät. Kun komissio itse tai tilintarkastustuomioistuin havaitsee ongelmia tai puutteita, komissio pyrkii ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin niiden ratkaisemiseksi.

Viime vuosina on pyritty tarmokkaasti parantamaan hallinto- ja valvontajärjestelmiä, erityisesti yhdessä jäsenvaltioiden kanssa toteutettavan hallinnon alalla. Tähän on pyritty sekä perustamalla maatalousalalle yhdenmätty hallinto- ja valvontajärjestelmä ja kehittämällä sitä jatkuvasti edelleen että toteuttamalla rakennerahastouudistus, jonka myötä valvontaa koskevia vaatimuksia ja standardeja on kiristetty. Myös ulkoisten toimien alalla komissio on määritellyt yksityiskohtaisesti joukon merkittäviä toimenpiteitä 16. toukokuuta 2000 antamassaan tiedonannossa, joka koskee yhteisön ulkopuolelle suunnatun avun hallinnon uudistamista⁽⁸⁾.

Ennallaan säilyy kuitenkin se tosiseikka, että yhteisön varojen hallinnon ja valvonnan laatu riippuu osittain jäsenvaltioiden toiminnasta, sillä niillä on asiassa huomattava vastuu. Tästä syystä komissio aikoo edelleen luoda ja toteuttaa jäsenvaltioita koskevia kannusteita ja sitovia toimenpiteitä sekä maatalouden että rakennetoimien alalla; jälkimmäisellä alalla kannusteiden on tarkoitus lisätä yhteensovittamista ja edistää sääntelykehysten yksinkertaistamista, samalla kun varainhoitoa koskevien oikaisujen tehostamisen sitova luonne edistää saman tavoitteen saavuttamista.

Komission yhteenvetoreporttiin ("Yhteenveto pääjohtajien ja yksikönpäälliköiden vuotuisista toimintakertomuksista ja lausumista"⁽⁹⁾) liittyy toimintasuunnitelma, jossa määritellään useita alalla toteutettavia täsmällisiä toimia.

Monet toimista kohdistuvat ulkoisen avun hallintoihin, rakennerahastojen hallintoihin yhdessä jäsenvaltioiden kanssa sekä tarkastuksen ja valvonnan tärkeimpien toimijoiden vastualueiden selvittämiseen.

Lisäksi komissio laati varainhoitovuoden 2001 vastuuvapauden myöntämisen yhteydessä toimintasuunnitelman, joka perustuu tilintarkastustuomioistuimen viimeisimmässä vuosikertomuksessaan antamiin suosituksiin ja jonka se toimitti parlamentille 23. joulukuuta 2002.

4. Parlamentin jäsenet ymmärtänevät, että komissio voi vastata näiden kysymyksiin ainoastaan yleisellä tasolla silloin, kun kysymykset liittyvät suoraan vielä kesken olevaan kurinpitomenettelyyn. Kyseessä oleva menettely liittyy Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen väitettyihin rikkomuksiin.

Komissio on tietoinen siitä, että entiseen tilinpitäjään kohdistuvaa kurinpitomenettelyä on tulkittu väärin muun muassa lehdistössä. Viittaukset tilintarkastustuomioistuimen ja komission aikaisempiin arviointeihin, komission suunnittelemiin ja asteittain toteuttamiin toimiin sekä tapahtumien ajankohtiin osoittavat, että päätelmät, joiden mukaan entisen tilinpitäjän väitteet ja tilintarkastustuomioistuimen päätelmät olisivat syyseuraussuhteessa, ovat epätarkkoja ja harhaanjohtavia.

Lisäksi on huomattava, että komission aktiivinen sitoutuminen avoimuuteen ja julkisuuteen ei vähennä kaikkien sen virkamiesten velvollisuutta noudattaa sääntöjä ja menettelyjä.

⁽¹⁾ Esimerkiksi viimeimmäksi tiedonanto KOM(2002) 671, 3.12.2002.

⁽²⁾ Tilintarkastustuomioistuin – vuosikertomus varainhoitovuodelta 2000, EYVL C 359, 15.12.2001.

⁽³⁾ Komission asetus (EY, Euratom) N:o 2342/2002, annettu 23 päivänä joulukuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä, EYVL L 357, 31.12.2002.

⁽⁴⁾ SEK(2002) 853 lopullinen.

⁽⁵⁾ KOM(2002) 755 lopullinen.

⁽⁶⁾ OECD: Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö.

⁽⁷⁾ IFAC: International Federation of Accountants.

⁽⁸⁾ http://europa.eu.int/comm/external_relations/reform/document/communication_en.pdf.

⁽⁹⁾ KOM(2002) 426 lopullinen.

(2003/C 280 E/020)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3615/02

esittäjä(t): Benedetto Della Vedova (NI) ja Marco Cappato (NI) komissiolle

(16. joulukuuta 2002)

Aihe: Ranskan valtion France Telecom -yhtiölle myöntämä tuki

On tullut julki, että Ranskan hallitus aikoo hyväksyä France Telecom -yhtiötä koskevan elvytysohjelman. Ranskan hallitus omistaa 55,5 prosenttia yhtiön osakkeista ja yhtiön velat ovat lähes 70 miljardia euroa.

Edellä mainitussa suunnitelmassa ehdotetaan välitöntä yhdeksän miljardin euron valtion tuen myöntämistä eräänlaisena ennakkomaksuna pääomapohjan vahvistamisen yhteydessä, johon käytetään 15 miljardia euroa. Tämä toteutettaneen ensi kevääseen mennessä.

Yhdeksän miljardin euron ennakkomaksu koostuisi France Telecom -yhtiön osakkeiden siirrosta Ranskan valtiolta Erap-yhtiölle (Entreprise de recherches et d'activités pétrolières), joka sitten lainaisi yhdeksän miljardia euroa CDC-säästö- ja talletuskassalta, joka taas vuorostaan lainaisi summan edelleen France Telecom -yhtiölle. Ranskan valtio takaisi CDC-säästö- ja talletuskassan lainan Erapille.

1. Eikö komission mielestä siinä tapauksessa, että Ranskan valtion France Telecom -yhtiölle myöntämä takuu saada Erap-yhtiön kautta rahoitusvaroja alhaisemmalla korolla kuin yksityisten markkinoiden toimijat olisivat vaatineet, ole kyse eräänlaisesta valtion tuesta, josta olisi ilmoitettava?

2. Eikö komission mielestä ole kyse valtion tuesta, koska valtio takaa julkisen alan yhtiön velat (tällaista takuuta ei ilmeisestikään myönnetä vastaavaa rahoitusta tarvitseville yksityisen sektorin kilpailijoille)?

3. Eikö komission mielestä televiestintäalan tämänhetkisen erityisen vaikean tilanteen huomioonottaen tällaiset kansallisten hallitusten toiminta (hallitukset toimivat sekä tuomareina että pelaajina) samalla alalla, jolloin ne joutuvat ilmeiseen eturistiriitaan, ole osoitus vakavasta kilpailun vääristymisestä, joka vaikeuttaa operaattoreiden sekä yritysten ja työntekijöiden tilannetta entisestään, jotka eivät voi luottaa valtion tukeen?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 2003)

Ranskan viranomaiset toimittivat komissiolle 4. joulukuuta 2002 asiakirjan, jossa kuvataan Ranskan valtion France Telecom -yhtiöön liittyviä toimenpiteitä. Komissio on tutkinut asiakirjaa selvittääkseen, herättävätkö toimenpiteet epäilyjä valtioneuvoston sääntöjen perusteella. Komissio on tehnyt alustavan tutkimuksen, joka koski sitä, noudattavatko toimenpiteet markkinataloudessa toimivan sijoittajan periaatetta, jolloin ne eivät sisällä valtioneuvoston tukea, ja mikäli kyse on valtioneuvoston tuesta, noudattaako tällainen valtioneuvoston tuki valtioneuvoston sääntöjä. Komissiolla on tämän alustavan tutkimuksen perusteella epäilyjä siitä, noudattavatko Ranskan toimenpiteet valtioneuvoston sääntöjä. Tämän vuoksi se on 30. tammikuuta 2003 päättänyt aloittaa EY:n perustamis-sopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun muodollisen tutkintamenettelyn. Tämän menettelyn avulla

valtion toimenpiteitä voidaan tutkia tarkemmin ja kaikki asianomaiset tahot voivat esittää asiaa koskevat huomautuksensa.

Tapauksen taloudellisen merkityksen vuoksi komissio on asettanut sen etusijalle ja kyennyt selvittämään alustavan kantansa muutamassa viikossa. Parlamentin jäsenen esittämiin kysymyksiin annettua vastausta tarkasteltaessa on otettava huomioon, että komissio on hyväksynyt muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevan päätöksen. Esitettyjen kysymysten osalta lienee aiheellista tehdä joitakin yleisluonteisia huomautuksia.

1. Tarkasteltaessa kysymystä France Telecom -yhtiön mahdollisuudesta hankkia rahoitusvaroja muihin toimijoihin sovellettavia ehtoja edullisemmin Erap-yhtiön toimenpiteiden ansiosta, on korostettava, että silloin kun yritys kykenee hankkimaan rahoitusvaroja normaaleja markkinaehtoja edullisemmin sellaisten valtion toimenpiteiden ansiosta, joihin liittyy joko tosiasiallista tai mahdollista valtion varojen käyttöä (riippumatta siitä, onko kyse suorista toimenpiteistä vai välillisestä puuttumisesta valtion jonkin toisen toimielimen välityksellä), valtion toimenpiteet ovat periaatteessa valtiontukea, josta olisi ilmoitettava, mikäli EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan muut edellytykset täyttyvät.

2. Valtiontakausta koskevan yleisen kysymyksen osalta on korostettava, että valtiontakausta voi olla valtiontukea ainoastaan, mikäli takauksesta ei makseta asianmukaista provisiota. Komission tiedonannossa EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtiontukiin takauksina⁽¹⁾ selvitetään tarkemmin komission näkemyksiä tästä asiasta.

3. Viimeisen parlamentin jäsenen esittämän kysymyksen osalta komissio katsoo, että riippumatta siitä, onko televiestintäala joutunut toimialakohtaiseen kriisiin, valtiontukisääntöjä tulee noudattaa kaikissa taloudellisissa suhdanteissa. Tässä yhteydessä on syytä muistuttaa, että valtion toimenpiteitä tulee arvioida niiden vaikutusten perusteella. Niinpä kun valtion toimenpide katsotaan valtiontueksi, komission on ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin varmistaakseen, että tuki ei vääristä kilpailua yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

⁽¹⁾ EYVL C 71, 11.3.2000.

(2003/C 280 E/021)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3616/02

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(16. joulukuuta 2002)

Aihe: Hintasopimusten kieltäminen ja salaa myönnettyjen alennusten salliminen uhkaavat valtamerialusten säännöllistä ja turvallista liikennöintiä tavanomaisilla reiteillä

1. Aikooko komissio lakkauttaa 1800-luvun lopulla aloitetut laivaliikenteen konferenssit, joissa sovittiin säännöllisistä kiinteähintaisista laivayhteyksistä tietyille reiteille ja jotka vielä vuonna 1986 tarkoituksellisesti jätettiin Euroopan unionin hintasopimuskiellon ulkopuolelle?

2. Salliiko komissio laivaliikenteenharjoittajien myöntää alennuksia vakituksille asiakkaille, ilman että muut asiakkaat saavat tietoa asiasta?

3. Miten alhaisemmat hinnat vaikuttavat mahdollisuuksiin saada laivoja liikennöimään tietyillä reiteillä ja tiettyinä aikoina, jolloin rahtipalvelujen tarjoaminen vapaasti kilpaillen ei enää kata kustannuksia? Katsooko komissio, että nämä valtamerilaivat voivat jatkaa liikennöintiä?

4. Katsooko komissio, että edullisemmat hinnat yllyttävät liikennöimään vanhentuneilla ja kuluneilla aluksilla, jotka saattavat vaaraan miehistön, muut valtamerialukset sekä ympäristön merellä ja rannikoilla? Näillä laivoillahan on suurempi riski joutua onnettomuuteen matkan aikana.

5. Siirtävätkö varustamot tulojensa vähenemisen henkilöstön maksettavaksi? Johtavatko kyseiset toimet merenkulkualan työntekijöiden palkkauksen ja työehtojen heikkenemiseen siten, että laivat rekisteröidään valtiossa, joka esittää vähemmän vaatimuksia kuin EU:n jäsenvaltiot?

6. Vaikuttaako hintojen aleneminen jäljellä olevan työvoiman syrjäyttämiseen ja siihen, että tilalle virtaa halpaa kiinalaista työvoimaa, jota nyt jo koulutetaan sankoin joukoin mutta ei kuitenkaan riittävästi?
7. Mitä komissio aikoo tehdä säännölliseen laivaliikenteeseen kuuluvien hyväksyttävien työolosuhteiden ja riittävän turvallisuuden takaamiseksi ihmisille ja ympäristölle myös tulevaisuudessa?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 2003)

1. Komissio ei ole tehnyt ehdotusta yhteisön linjakonferenssien hintojen vahvistamista koskevan ryhmäpoikkeuksen muuttamiseksi tai kumoamiseksi. Se tarkistaa kuitenkin parhaillaan perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan yksityiskohtaisesta soveltamisesta meriliikenteeseen 22. joulukuuta 1986 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 4056/86⁽¹⁾, johon ryhmäpoikkeus sisältyy. Tämä vastaa täysin komission muita ryhmäpoikkeuksia (moottoriajoneuvot, vakuutukset jne.) koskevaa käytäntöä. On korostettava, että useimmissa ryhmäpoikkeusasetuksissa säädetään säännöllisin väliajoin (yleensä viiden vuoden välein) tehtävistä tarkistuksista, joilla varmistetaan, että ryhmäpoikkeuksen myöntämisen ehdot täyttyvät edelleen. Komissio katsoo, että tämä on sekä moitteettoman hallinnon periaatteen että EY:n perustamissopimuksen kilpailusäännösten noudattamisen vähimmäisedellytys. Voidaan todella pitää huolestuttavana, että linjakonferenssien ryhmäpoikkeusta ei ole tarkistettu kattavasti sen voimaantulosta kuluneiden yli viidentoista vuoden aikana, samalla kun markkinatilanne on muuttunut huomattavasti.
2. Komission tietojen mukaan yhteisön nykyisessä lainsäädännössä ei kielletä meriliikenteen harjoittajia tarjoamasta alennuksia vakituisille asiakkailleen paljastamatta niitä muille, eikä se ole oikeissa ehdottaa tällaista lainsäädäntöä.
3. Vapaassa kilpailutilanteessa alhaisemmat hinnat voivat saada kustannusrakenteeltaan tehottomat liikennöitsijät vetäytymään markkinoilta. Tällöin hinnat tavallisesti nousevat uutta kysynnän ja tarjonnan välistä tasapainoa kuvastavalle tasolle ja palveluja tarjotaan uuden tasapainon mukaisilla hinnoilla.
4. Niin kauan kuin laadukkaalle palvelulle on kysyntää, on myös tähän kysyntään vastaavaa tarjontaa. Konttikuljetuspalveluja käyttävät asiakkaat edellyttävät yleensä laadukasta palvelua ja olisivat tämän vuoksi haluttomia antamaan lastiaan "vanhentuneen ja kuluneen" aluksen kuljetettavaksi.
5. On muistettava, että nykyiset, ennennäkemättömän alhaiset meriliikenteen rahtimaksut johtuvat kysynnän ylittävästä tarjonnasta. Tämä tilanne korjaantuu vain tarjonnan supistamisella tai kysynnän kasvulla. Ensin mainittu tapahtuisi luontevasti, jos tehottomat liikennöitsijät poistuisivat markkinoilta. On myös muistettava, että yhteisön nykyinen linjakonferenssien hintojen määrittämistä koskeva ryhmäpoikkeus hyödyttää kaikkia yhteisöstä tai yhteisöön suuntautuvilla linjaliikenteen välillä liikennöiviä konferenssien jäseniä kansallisuuteen katsomatta. Yhteisön linjaliikennealan ja sen työntekijöiden suojeleminen ei kuulu kohdennettuihin toimiin. "Ulosliputtamisen" erityisongelman osalta useat jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön verojärjestelyjä, joilla liikennöitsijöitä houkutellessaan rekisteröimään aluksensa kyseisessä jäsenvaltiossa. Komission käytettävissä olevien tietojen perusteella näyttää siltä, että nämä järjestelyt ovat olleet varsin onnistuneita.
6. Kysymyksessä esitetään, että linjaliikenteen harjoittajien hintasopimusten kieltäminen johtaisi väistämättä palvelun laadun heikentymiseen. Kuten neljänteen kysymykseen annetusta vastauksesta käy ilmi, komissio ei yhdy tähän näkemykseen.
7. Komission tietojen mukaan asianmukaisia työoloja ja riittäviä turvallisuus- ja ympäristönormeja noudattavaan säännölliseen laivaliikenteeseen ei kohdistu välittömiä uhkia. Tässä yhteydessä komissio pyytää parlamentin jäsentä ottamaan huomioon yhteisön konsortioita koskevan ryhmäpoikkeuksen (komission asetusta (EY) N:o 823/2000⁽²⁾), annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000, perustamissopimuksen

81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta linjaliikennettä harjoittavien varustamoiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin (konsortiot), jossa annetaan linjaliikenteen harjoittajille oikeus jakaa investointikustannukset ja toimia yhteistyössä tarjotakseen säännöllistä palvelua. Siinä ei kuitenkaan sallita liikenteenharjoittajien hintojen sopimistoimintaa.

(¹) EYVL L 378, 31.12.1986.

(²) EYVL L 100, 20.4.2000.

(2003/C 280 E/022)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3754/02

esittäjä(t): Jan Andersson (PSE) komissiolle

(20. joulukuuta 2002)

Aihe: Schengenin sopimuksen soveltaminen Frankfurtin lentokentällä

Eräs Ruotsin kansalainen, joka saapui Frankfurtin lentokentälle (marraskuussa 2002) Euroopan ulkopuolisesta maasta, kertoi että kentälle saavuttaessa saksalainen passipoliisi otti joukosta erilleen kaikki henkilöt, joilla oli saksalainen passi ja ohjasi nämä sitten erilliseen passitarkastusjonoon. Ne, joilla oli saksalainen passi, pääsivät näin ollen tarkastuksen läpi paljon nopeammin kuin ne, joilla oli jonkin muun Schengen-maan passi. Jälkimmäiset ohjattiin nimittäin tavanomaisiin jonoihin, jotka perinteisesti on jaettu EU-kansalaisille tarkoitettuun jonoon ja EU:n ulkopuolelta tulevien jonoon. Nämä jonot olivat luonnollisesti paljon pitempiä.

Edellä kuvattu menettely herättää kysymyksiä siitä, miten Schengenin sopimusta sovelletaan Frankfurtin lentokentällä. Amsterdamin sopimuksen voimaantumisen jälkeen neuvosto vastaa siitä, että henkilötarkastukset Schengenin alueen ulkorajoilla toteutetaan yhtenäisesti. Yllä kuvattu Frankfurtin lentokentällä sovellettu menettely osoittaa kuitenkin, että näin ei tapahdu. Se on näin ollen esimerkki Schengenin sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden noudattamatta jättämisestä.

Sallitaanko "ulkorajoja koskevassa yhteisessä käsikirjassa" tämän tyyppinen eri Schengen-maiden kansalaisten erottelu?

Jos ei sallita, mihin toimiin komissio voi ryhtyä, jotta tämä eriarvoinen kohtelu lopetetaan?

Antaako tämä aihetta nopeuttaa käsikirjan tarkistamista, joka tietävästi on meneillään?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 2003)

Vastauksena arvoisan parlamentin jäsenen esille tuomiin seikkoihin komissio muistuttaa seuraavista yhteisön oikeuden periaatteista:

- Schengenin säännöstöön kuuluvien, yhteisön ulkorajoja ylittävien henkilöiden tarkastuksia ja valvontaa koskevien keskeisten määräysten uudeksi oikeusperustaksi vahvistettiin 20. toukokuuta 1999 annetulla neuvoston päätöksellä 1999/436/EY (¹) EY:n perustamissopimuksen 62 artikla. Tämä koskee myös Schengenin toimeenpanevan komitean päätöstä Schengen-järjestelmän käyttöönotosta ja soveltamisesta liikennelentoasemilla ja laskeutumispaikeilla (²). Näin ollen Schengenin säännöstöön määräyksiä voidaan pitää yhteisön oikeutena, ja komissio voi perussopimusten valvojana huolehtia siitä, että niitä noudatetaan.
- Schengenin säännöstössä määrätään pohjimmiltaan, että yhteisön ulkorajat ylittävien henkilöiden tulotarkastuksen on oltava mahdollisimman suppea, kun kyseessä ovat yhteisöoikeuden piiriin kuuluvat henkilöt, ja sen tarkoituksena on oltava näiden henkilöiden henkilöllisyystodistusten tai matkustusasiakirjojen tarkastus. Sen sijaan kolmansien maiden kansalaiset, jotka eivät kuulu yhteisöoikeuden piiriin, on tarkastettava perusteellisesti, eikä tarkastus saa rajoittua vain henkilöllisyystodistusten tai matkustusasiakirjojen tarkastukseen.

- Lentoasemien käytännön järjestelyistä Schengenin säännöstössä määrätään, että on erotettava toisistaan yhteisöoikeuden piiriin kuuluville henkilöille tarkoitettut kulkuväylät ja kolmansien maiden kansalaisille tarkoitettut kulkuväylät. Näiden eri kulkuväylien tarkoituksena on lyhentää mahdollisimman paljon yhteisöoikeuden piiriin kuuluvien henkilöiden odotusaikaa ulkorajoilla. Lisäksi ne antavat rajapoliisille mahdollisuuden suorittaa kolmansien maiden kansalaisten perusteelliset tarkastukset mahdollisimman otollisissa olosuhteissa.
- Schengenin säännöstössä määrätty kulkuväylien erottelu on unionin kansalaisten vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön mukainen. Siinä ei aseteta eri asemaan eri maista kotoisin olevia, yhteisöoikeuden piiriin kuuluvia henkilöitä eikä eroteta Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavia jäsenvaltioita niistä, jotka eivät näin tee. Sitä vastoin kysyjän mainitsemat toimet olisivat Schengenin säännöstön ja unionin kansalaisten välistä syrjimättömyyttä koskevan yhteisön periaatteen vastaisia.
- Sen tarkastamisesta, soveltavatko jäsenvaltiot asianmukaisesti Schengenin säännöstöä, voidaan yleisesti todeta, että hallitusten välisessä yhteistyössä käyttöön otettu arviointikäyntejä koskeva järjestely⁽³⁾ on sisällytetty unionin puitteisiin. Sen oikeusperustaksi on vahvistettu sekä EY:n perustamissopimuksen 66 artikla että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 30 ja 31 artikla⁽⁴⁾. Tässä yhteydessä komissio antoi lausuman, jonka mukaan Schengenin säännöstön arviointia ja soveltamista käsittelevä pysyvä komitea ei millään tavalla vaikuta komissiolle perussopimusten nojalla annettuihin toimivaltuuksiin eikä erityisesti sen tehtäviin perussopimusten valvojana.
- Komission tehtäviä tällä alalla kuvaa myös se, että Sevillan Eurooppa-neuvoston päätelmien sekä oikeus- ja sisäasioiden neuvoston 13. kesäkuuta 2002 hyväksymän, Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajojen valvontaa koskevan suunnitelman mukaisesti komissio laatii parhaillaan lainsäädäntöehdotusta, joka koskee ulkorajoilla suoritettavia tarkastuksia koskevan yhteisen käsikirjan uudistamista. Käsikirjan keskeisten määräysten muuttaminen yhteisön asetukseksi ei jätä pienintäkään epäselvyyttä siitä, että ne ovat luonteeltaan jäsenvaltioita sitovia.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 1999/436/EY, tehty 20 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaisen oikeusperustan vahvistamisesta kullekin Schengenin säännöstöön kuuluvalla määräyksellä ja päätöksellä (EYVL L 176, 10.7.1999).

⁽²⁾ Schengenin toimeenpanevan komitean päätös, tehty 22 päivänä joulukuuta 1994 (SCH/Com-ex (94) 17 rev 4) (EYVL L 239, 22.9.2000).

⁽³⁾ Schengenin toimeenpanevan komitean päätös, tehty 16 päivänä syyskuuta 1998, pysyvän Schengenin arviointi- ja soveltamiskomitean perustamisesta (SCH/Com-ex (98) 26, def.) (EYVL L 239, 22.9.2000).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 1999/436/EY (EYVL L 176, 10.7.1999).

(2003/C 280 E/023)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3767/02

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(23. joulukuuta 2002)

Aihe: Taloudelliset kynnykset venäläisille perheenjäsenille ja eläkeläislomailijoille tulevan EU:n alueen ylittämisen vuoksi Kaliningradiin suuntautuvissa matkoissa

1. Voiko komissio vahvistaa, että marraskuussa 2002 EU:n ja Venäjän federaation välillä tehdyn sopimuksen perusteella kauttakulkuviisumi Venäjän sisäisessä liikenteessä, joka edellyttää EU:n alueen ylittämistä, tulee maksamaan 16 euroa Kaliningradin asukkaille, mutta 35 euroa muille venäläisille? Nämä ovat kohtuullisia summia EU:n kansalaisille, mutta venäläisille hyvin korkeita?
2. Tuliko aloite edellisessä kysymyksessä tarkoitettuun hintaeroon EU:lta vai Venäjältä? Onko kulku Kaliningradin oblastista muihin Venäjän osiin tehty tarkoituksellisesti helpommaksi kuin kulku muista Venäjän osista Kaliningradin oblastiin? Mikä etu näin saavutetaan?
3. Onko komissio tietoinen, että tämä järjestely merkitsee taloudellista kynnystä vähätuloisille muissa Venäjän osissa asuville, jotka haluavat vieraila Kaliningradin oblastissa muuta kautta kuin kalliimmalla tavalla meritse tai ilmateitse, ja että tämä saattaa olla nimenomaan ongelma muualla asuville perheenjäsenille ja vanhuksille, jotka tähän asti ovat viettäneet lomaa tällä Itämeren rannalla sijaitsevalla alueella?

4. Miksi asianosaisilta vaaditaan EU:n ulkopuolelta maksu matkustusasiakirjasta, joka on edukas EU:n suojelemiseksi rikollisten ja hyväksikäyttäjien virralta mutta jota asianosaiset ulkopuoliset pitävät esteenä heidän juuri saamalleen oikeudelle matkustaa rajoituksetta maansa sisällä? Eikö olisikin asianmukaisempaa, että EU maksaa tästä järjestelystä aiheutuvat kustannukset?

5. Katsooko komissio, että maksuja alennetaan ainakin venäläisten perheenjäsenten, eläkeläisten ja työttömien kohdalla samalle tasolle, joka peritään Kaliningradin asukkailta, ilman että tämä johtaa siihen riskiin, että rikollisia ja hyväksikäyttäjiä pääsee vapaasti EU:n alueelle?

Lähde: Alankomaiden päivälehti "De Volkskrant", 4. joulukuuta 2002.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 2003)

1.–5. Kuten 22. lokakuuta 2002 kokoontuneessa yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvostossa ja Brysselissä 24. lokakuuta 2002 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa vahvistettiin, Euroopan unioni saattaa 1. heinäkuuta 2003 mennessä voimaan tarvittavan lainsäädännön kauttakulkua helpottavan asiakirjan (FTD) ja rautateitse tapahtuvaa kauttakulkua helpottavan asiakirjan (FRTD) käyttöönottamiseksi. Edellä mainittuja asiakirjoja on tarkoitus soveltaa Venäjän kansalaisten maitse tapahtuvaan kauttakulkuun Kaliningradin ja Venäjän muiden osien välillä.

FTD on voimassa rajallisen ajan millä tahansa maaliikennevälineellä tapahtuvilla, yhdestä kolmannelta maasta lähtevillä ja sinne suuntautuvilla välipysähdyksettömillä kauttakulkumatkoilla. FRTD on voimassa yhdellä, junalla tapahtuvalla meno-paluumatkalla.

EU:n ja Venäjän huippukokouksessa 11. marraskuuta 2002 annetun yhteisen julistuksen mukaisesti edellä mainitut asiakirjat myönnetään maksutta tai erittäin edulliseen hintaan kaikille niihin oikeutetuille Venäjän kansalaisille.

Lisäksi yhteisessä julistuksessa todetaan, että Liettua on suostunut hyväksymään Venäjän sisäiset passit 31. joulukuuta 2004 asti edellä mainittuja asiakirjoja myöntäessään.

Tämän lisäksi Liettua ja Venäjä allekirjoittivat 30. joulukuuta 2002 kansalaisten vastavuoroista matkustamista koskevan valtioiden välisen sopimuksen, jossa määrätään velvollisuudesta hankkia maahan-tulo-, kauttakulku- ja oleskeluviisumi toiseen valtioon suuntautuvia matkoja varten. Viisumikäytäntö tulee voimaan Kaliningradin alueen asukkaiden osalta 1. heinäkuuta 2003, ja viisumeja myönnetään maksutta vastavuoroisuusperiaatetta noudattaen. Erityisesti vuoden voimassa olevia toistuvaisviisumeja myönnetään maksutta Kaliningradin asukkaille ilman, että nämä tarvitsisivat viisumia varten kutsua. Venäjän ja Liettuan kansalaisten osalta on yleisenä periaatteena se, että keneltäkään tai ainakaan useimmilta matkustajatyypeiltä, yli 60-vuotiaat ja alle 16-vuotiaat henkilöt mukaan luettuina, ei veloiteta viisumien myöntämisestä konsulaattimaksuja.

(2003/C 280 E/024)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3777/02

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(23. joulukuuta 2002)

Aihe: Pirellin tuotanto

Voiko komissio vahvistaa, että Pirellin päätös siirtää kuituoptiikkatuotantonsa Hampshiresta Italiaan on kokonaisuudessaan EU:n valtioneuvoston mukainen?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 2003)

Komissio hyväksyi 2. lokakuuta 2002 tukihankkeen, joka koski 74,5 miljoonan euron tukea Fibre Ottiche Sud -yhtiölle 167,4 miljoonan euron investointiin. Yhtiö sijaitsee Battipagliassa Campaniassa, joka on tukea saava alue Etelä-Italiassa. Hankkeella on tarkoitus perustaa 311 suoraa työpaikkaa ja 108 epäsuoraa työpaikkaa. Komissio noudatti päätöstä tehdessään sääntöjä, joista määrätään monialaisissa puitteissa alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille ⁽¹⁾.

Monialaisia puitteita sovellettaessa komission yleisenä tavoitteena on rajoittaa laajamittaisille investointihankkeille myönnettäviä tukia tasolle, jolla vältetään kilpailun vääristymiä mahdollisimman tehokkaasti vähentämättä kuitenkaan tuettavan alueen houkuttelevuutta. Kyseisessä tapauksessa tuen sallittu enimmäismäärä oli 28 prosenttia tuen nettoavustusekvivalenttina. (Tuen nettoavustusekvivalentti vastaa investoinnin bruttointensiteettiä (44,5 prosenttia) nykyarvoon muutettuna verojen jälkeen.)

Komissio ei ole tietoinen siitä, että Pirellin investointi merkitsee tuotannon siirtämistä Yhdistyneestä kuningaskunnasta Italiaan. On myös syytä tähdentää, että investointihankkeen tarkoituksena on laajentaa olemassa olevaa, teleliikenteeseen käytettäviä valokuituja valmistavaa tuotantolaitosta.

⁽¹⁾ EYVL C 107, 7.4.1998.

(2003/C 280 E/025)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3782/02

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(6. tammikuuta 2003)

Aihe: Parlamentaarisen demokratian yhdistäminen oikeuteen hajauttaa päätöksentekoa EU:n toimielinten uusissa rakenteissa sekä oikeuteen toimia eri tavalla

1. Onko komissio yhtä mieltä siitä, että Euroopan tulevaisuutta pohtivassa valmistelukunnassa kehitettyä uusien hallintorakenteiden kehystä, jossa valta keskitetään yhdessä toimiville kansallisille hallituksille, hallitusten päämiehille sekä heidän keskuudestaan valitulle presidentille, on vastustettava ja on puolustettava parlamentaarisen demokratian mallia sellaisena kuin se esiintyy jäsenvaltioissa, mikä tarkoittaa, että tavanomaisesti erotetaan toisistaan päivittäisten asioiden valmistelusta ja toimeenpanosta vastaava hallinto ja kaikkien äänestäjien valitsema parlamentti, joka huolehtii laajojen suuntaviivojen antamisesta päätöksenteolle?

2. Miksi komission puheenjohtaja antoi 5. joulukuuta, yrittäessään puolustaa parlamentaarista demokratiaa sen taantumiselta kohti aiempia autoritaarisempia hallintomuotoja, sen käsityksen, että hän yhdistää kyseisen puolustamisen EU:n hallinnon keskittämisen ja yhdenmukaistamisen syventämiseen sen sijaan, että ympäristöä, ihmisoikeuksia, rajatyöntekoa, liikennettä ja veroparatiiseja koskevia laajoja ja rajat ylittäviä ongelmia pyrittäisiin ratkaisemaan yhdessä?

3. Ymmärtääkö komission puheenjohtaja, että antamalla kysymyksessä 2 tarkoitetun käsityksen hän samalla tekee "valtioiden hallitusten Euroopan" vähemmän demokraattisesta vaihtoehdosta tarpeettoman houkuttelevan niille tahoille, jotka pitävät – yhteisön vaatiman yhteisvastuullisuuden puitteissa – tärkeänä jättää tilaa alhaisimmalla mahdollisella tasolla tapahtuvalle päätöksenteolle ja säilyttää jäsenkansojen oikeuden toimia eri tavalla?

4. Pitääkö komission puheenjohtaja, riippumatta siitä, mitä hän itse pitää parhaimpana vaihtoehtona, mahdollisena sellaista uutta institutionaalista rakennetta, jossa parlamentaarinen demokratia, kansallisten parlamenttien (riippumattomuuden) suojeleminen ja oikeus eriyvään toimintatapaan toteutuu toissijaisuusperiaatteeseen tai EU:n ja jäsenvaltioiden keskinäisiä tehtäviä säätelevään "toimivaltuusluetteloon" (Kompetenzkatalog) perustuvan hajautetun päätöksenteon rinnalla?

5. Onko komissio valmis yrityksessään saada valmistelukunnan enemmistö kannalleen korostamaan näkemystä, että myös EU:n tasolla on taattava normaali tehtävien jako parlamentin ja päiväkohtaisen hallinnon välillä, sen sijaan että se toisi esille muunlaisia kantoja, joilla kylvetään eripuraa sen todennäköisen enemmistön keskuudessa, joka haluaa puolustaa parlamentaarisen demokratian mallia kansallisten hallitusten keskenään tekemiin hämäriin ”lehmänkauppoihin” nojaavaa autoritaarista hallintomuotoa vastaan?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2003)

EU:n tulevaisuutta käsittelevälle valmistelukunnalle unionin toimielinrakenteesta annetussa komission tiedonannossa⁽¹⁾ korostetaan komission sitoutumista nk. yhteisömetodiin, joka perustuu toimielinten väliseen tasapainoon päätöksentekoprosessin eri vaiheissa suunnittelusta täytäntöönpanoon. Komission mukaan kunkin toimielimen tehtäviä ja vastuuta on selvennettävä horjuttamatta nykyistä toimielinten välistä tasapainoa.

Esitellessään kyseisen komission tiedonannon 5. joulukuuta 2002 valmistelukunnalle komission puheenjohtaja vakuutti komission haluavan ”vahvistaa unionia kansojen ja valtioiden liittona, ensimmäisenä todellisenä ylikansallisenä demokratiana”.

Komissio katsoo, että ehdotuksista, jotka se on esittänyt valmistelukunnalle mainitussa tiedonannossa ja valmistelukunnan toiminnan käynnistysvaiheessa annetussa tiedonannossa⁽²⁾, ilmenee selkeästi, että komission tarkoituksena ei ole millään muotoa lisätä keskittämistä eikä yhdenmukaistamista vaan keskeisenä haasteena on vastata kansalaisten konkreettisiin odotuksiin ottamalla huomioon kansallisten, alueellisten ja paikallisten identiteettien monimuotoisuus.

Tämän mukaisesti unionin lainsäädäntö- ja toimeenpanotehtävät – ja kunkin toimielinten osuus näiden tehtävien hoidossa – on erotettava nykyistä selkeämmin toisistaan, ja lisäksi kansalliset parlamentit on otettava tiiviimmin mukaan EU-asioiden hoitoon.

⁽¹⁾ Komission tiedonanto ”Euroopan unioni: rauha, vapaus ja yhteisvastuu”, 4.12.2002, KOM(2002) 728 lopullinen.

⁽²⁾ Komission tiedonanto ”Euroopan unionin suunnitelma”, 22.5.2002, KOM(2002) 247 lopullinen.

(2003/C 280 E/026)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3784/02

esittäjä(t): Diana Wallis (ELDR) komissiolle

(17. joulukuuta 2002)

Aihe: Rikkomismenettely

Euroopan komissio päätti 13. marraskuuta 2002 peruuttaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle jättämänsä kanteen, jonka mukaan Ranskalle oli tarkoitus määrätä uhkasakko rangaistukseksi siitä, että Ranska ei ole noudattanut EY:n tuomioistuimen 13. joulukuuta 2001 antamaa tuomiota (C-1/00), jolla Ranskan määrättiin lopettamaan brittiläisen naudanlihan tuontikielto.

Tämän ja muiden tapausten johdosta komission on ilmoittanut harkitsevansa uudelleen tapaa, jolla se soveltaa EY:n perustamissopimuksen 228 artiklaa.

Myöntääkö komissio, että nykyisillä säännöksillä, joiden perusteella se voi valvoa EU:n lainsäädännön noudattamista tietyssä jäsenvaltiossa, ei ole riittävän ehkäisevää vaikutusta jäsenvaltioon, ja että asiaa koskevia säännöksiä on sen vuoksi vahvistettava jollakin tavalla?

Aikooko komissio antaa tätä asiaa koskevia esityksiä, kun otetaan huomioon, että äskettäin julkaistussa sisämarkkinoiden tulostaulua koskevassa kertomuksessa on entistä enemmän puutteellista täytäntöönpanoa paljastavia aukkoja?

Myöntääkö komissio, että jäsenvaltiot voivat välttää kiinteämääräisen hyvityksen tai uhkasakkojen maksamisen käyttämällä hyväkseen oikeusprosessia, ja että tämä lähettää väärän viestin Euroopan kansalaisille?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(31. tammikuuta 2003)

Sitä, että komissio päätti tarkastella uudelleen EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan soveltamista parlamentin jäsenen mainitsemassa tapauksessa, ei voida pitää osoituksena keinojen riittämättömyydestä. Pikemminkin se osoittaa, että komissio on valmis etsimään parhaiten soveltuvia EY:n perustamissopimuksen tarjoamia keinoja yhteisön tuomioistuimen antamien tuomioiden täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Komissio korosti äskettäin yhteisön lainsäädännön soveltamisen tehokkaampaa valvontaa käsittelevän, hallintotapaa koskevan valkoisen kirjan⁽¹⁾ täytäntöönpanon yhteydessä, että se aikoo erityisesti painottaa 228 artiklan mukaisia rikkomusten seuraamuksia. Eurooppa-valmistelukunnan käymään keskusteluun antamassaan kannanotossa⁽²⁾ komissio ehdotti niin ikään niiden komission mekanismien vahvistamista, joiden avulla se valvoo EU:n oikeuden asianmukaista noudattamista.

⁽¹⁾ KOM(2002) 725 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(2002) 728 lopullinen.

(2003/C 280 E/027)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3860/02

esittäjä(t): Mogens Camre (UEN) komissiolle

(10. tammikuuta 2003)

Aihe: Komission jäsenten vähemmistön päätös sopimusluonnoksen laatimisesta

Komissio on tunnetusti kollegio, joka ulospäin tekee päätöksensä yksimielisesti. Tämä edellyttää, että komission puheenjohtaja ja yksittäiset jäsenet eivät toimi omin päin. Jos he kuitenkin tekevät näin, ehdotusta voidaan pitää pätemättömänä.

Komission jäsen Vitorino viittasi vallan kolmijakoa koskeviin Montesquieun periaatteisiin. Tätä on täysin mahdotonta ymmärtää, koska vallan jakamiseen lainsäädäntö-, toimeenpano- ja tuomiovaltaan ei sisälly ajatusta siitä, että virkamiehillä olisi oikeus toimia omin päin.

Miten komission jäsenten vähemmistö voi päättää sopimusluonnoksen laatimisen aloittamisesta, ilman että asiaa on esitetty koko komissiolle?

(2003/C 280 E/028)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3902/02

esittäjä(t): Mogens Camre (UEN) komissiolle

(14. tammikuuta 2003)

Aihe: Epävirallisen sopimusluonnoksen laatimiselle myönnetty komission rahoitus

Kolmen komission jäsenen panos tulevaa sopimusluonnosta varten julkaistiin 4. joulukuuta 2002 nimellä "Feasibility Study – Contribution to a preliminary draft Constitution of the European Union". Työasiakirjasta käy ilmi, että se laadittiin komission puheenjohtajan Romano Prodin pyynnöstä komission jäsenten Barnier'n ja Vitorinon suostumuksella. Lisäksi siitä käy ilmi, että asiakirja ei välttämättä edusta komission näkemyksiä. Tästä huolimatta asiakirja on painettu EU:n komission viralliselle paperille, ja sen etusivua koristaa komission logo EU-lippuineen.

Suuren yleisön kannalta on siksi erittäin mielenkiintoista saada vastaus seuraavaan: Miten paljon on maksanut se, että komission puheenjohtaja Romano Prodi on omasta ja parin muun komission jäsenen puolesta asettanut työryhmän laatimaan epävirallisen sopimusluonnoksen, kuka tämän työn on tehnyt ja mihin se on kirjattu komission kirjanpidossa?

(2003/C 280 E/029)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0034/03**esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) komissiolle**

(21. tammikuuta 2003)

Aihe: Penelope-suunnitelma

Komissiossa on valmisteltu luonnos EU:n uudeksi perustuslaiksi koodinimellä "Penelope". Sitä ei ilmeisesti ole komission kollektiivi hyväksynyt. Mikä on koko komission näkökulmasta tämän luonnoksen status ja kuinka hyvin se edustaa koko komission kantaa?

**Romano Prodin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3860/02, E-3902/02 ja E-0034/03**

(17. maaliskuuta 2003)

Komission virkamiehistä koostuva työryhmä laati puheenjohtaja Prodin yhteisymmärryksessä komission jäsenten Barnier'n ja Vitorinon kanssa esittämästä pyynnöstä toteutettavuusselvityksen "Kannanotto Euroopan unionin alustavaan perustuslakiluonnokseen". Puheenjohtaja ilmoitti kollegion muille jäsenille kyseisen valmisteluasiakirjan laatimisesta, mutta sen sisällöstä ei kollegiossa ole keskusteltu eikä se siis sido komissiota.

Jokainen komission jäsen voi omalla erityisellä vastuualueellaan ja puheenjohtaja kaikissa unionin toiminnan kannalta merkityksellisissä kysymyksissä pyytää komission yksiköitä laatimaan mm. valmistele-
viä asiakirjoja, tausta-asiakirjoja ja toteutettavuusselvityksiä. Kollegion päätöstä ei tarvita sellaisen työn aloittamiseen, joka kuuluu komission yksiköiden tavanomaiseen päätösten ja kannanottojen valmisteluun. Puheenjohtaja Prodi sekä komissaarit Barnier ja Vitorino katsoivat, että selvityksen laatiminen Euroopan perustuslain toteutettavuudesta olisi hyödyllinen komission kannanottoja varten Euroopan tulevaisuutta käsittelevässä valmistelukunnassa.

Selvityksen ensimmäisellä sivulla ovat sen laatineiden virkamiesten nimet. Komission yleiskulujen lisäksi selvityksestä ei aiheutunut muita kuluja.

(2003/C 280 E/030)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3865/02**esittäjä(t): Jules Maaten (ELDR)
ja Lousewies van der Laan (ELDR) neuvostolle**

(10. tammikuuta 2003)

Aihe: Indonesian Itä-Timor-oikeudenkäynnit

Katsooko neuvosto Itä-Timorin oikeudenkäyntien osoittavan – kuten Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusvaltuutettu on todennut – että Indonesia ei ole ottanut vastuuta Itä-Timorissa tapahtuneista rikoksista ihmiskuntaa vastaan?

Onko neuvosto tietoinen Indonesian yhteistyöhaluttomuudesta vuonna 1999 kuolleen Alankomaiden kansalaisen Sander Thoenesin ja vuonna 1975 kuolleen Ison-Britannian kansalaisten Brian Petersin ja Malcolm Rennien kuolemantapausten selvittämiseksi?

Aikooko neuvosto pyytää Yhdistyneitä Kansakuntia perustamaan Itä-Timoria käsittelevän kansainvälisen erityistuomioistuimen?

Aikooko neuvosto osallistua tämän Itä-Timoria käsittelevän kansainvälisen erityistuomioistuimen toimintaan?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

1. Neuvosto jakaa kysymyksen esittäjien Indonesian tilapäistä tuomioistuinta koskevan huolen; tuomioistuin perustettiin Itä-Timorissa 1999 tehtyihin vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyneiden henkilöiden saattamiseksi oikeuteen sekä Sander Thoenesin, Brian Petersin ja Malcolm Rennien kuolemaa koskevien tutkimusten käsittelemiseksi.
2. EU on seurannut tilapäisen tuomioistuimen toimintaa tiiviisti sen perustamisesta lähtien. EU pahoittelee, että tuomioistuin, jonka toimivalta on ajallisesti ja ulottuvuudeltaan rajallista, voi asettaa syytteen vain rajallisen määrän rikosten tekijöitä eikä ole tähän mennessä pystynyt paljastamaan järjestelmällisiä ja laajalle levinneitä ihmisoikeuksien loukkauksia. Lisäksi EU on useaan otteeseen esittänyt Indonesian viranomaisille vakavan huolensa siitä, että syytteiden ja tuomioistuinmenettelyiden laatu ei vastaa kansainvälisiä vaatimuksia. Kun ensimmäiset tuomiot annettiin elokuussa 2002, EU ilmaisi Indonesian hallitukselle huolensa siitä, että tuomioistuinmenettelyt eivät johtaneet toteen näytettyyn selontekoon Itä-Timorin väkivallasta. EU pani myös merkille todistajiksi kutsuttujen uhrien vähäisen määrän ja sen, että todistajina ei ollut lainkaan UNAMETin edustajia tai riippumattomia tarkkailijoita. EU painotti, että tärkeitä todisteita ei ollut otettu huomioon tuomioistuimeen saatettujen tapausten käsittelyssä ja ilmaisi pelkäävänsä, että keskeisten todistajien ja todisteiden huomioon ottamatta jättäminen vaarantaisi tuomioistuimen päätösten uskottavuuden. Lopuksi EU ilmaisi toivovansa, että tuomioistuimen menettelyt tulevana kuukausina noudattaisivat kansainvälisiä oikeusnormeja. EU aikoo jatkaa tuomioistuimen toiminnan tiivistä seurantaa ja aikoo ottaa asian uudelleen esiin sopivalla tavalla Indonesian hallituksen kanssa käytävässä poliittisessa vuoropuhelussa.
3. Alankomaalaisen lehtimiehen Sander Thoenesin murha on yksi parhaiten dokumentoiduista Itä-Timorin kansanäänestyksen jälkeen tapahtuneista ihmisoikeusloukkauksista. EU:n ja muiden kansainvälisten toimijoiden painostuksesta huolimatta toimivaltaiset viranomaiset ovat yhä haluttomia tuomaan tapausta oikeuteen. EU aikoo jatkaa Indonesian viranomaisten painostamista, jotta he toimisivat kaikin tavoin saattaakseen Sander Thoenesin tapausta koskevan tutkinnan päätökseen ja toisivat syylliset oikeuteen mahdollisimman pikaisesti sekä tukisivat YK:ta tutkimuksissa, jotka koskevat Malcolm Rennien ja Brian Petersin kuolemaa Balibossa 1975.
4. Neuvosto ei ole käsitellyt kysymystä Yhdistyneiden Kansakuntien pyytämästä perustamaan Itä-Timoria käsittelevä kansainvälinen erityistuomioistuin eikä mahdollista omaa osallistumistaan tällaisen tuomioistuimen toimintaan.

(2003/C 280 E/031)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3874/02

esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) neuvostolle

(10. tammikuuta 2003)

Aihe: Paremmat eurooppalaiset asevoimat suuremman itsemääräämisoikeuden saavuttamiseksi

On selvää, että Eurooppa tarvitsee paremmat asevoimat, jos se haluaa enemmän päätösvaltaa ja pystyä perustamaan kokonaan eurooppalaiset nopean toiminnan joukot.

Poliittisella tasolla Euroopan unionin suurimpia haasteista on saavuttaa tilanne, jossa se voi kehittää omaa turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaansa, jotta saavutettaisiin tietty taso maanosan rauhan turvaamisessa. Tämä on tärkeämpää kuin koskaan toteutumattomat maailmanlaajuiset tavoitteet.

Voiko neuvosto ilmoittaa asiaa koskevien valtuuksiensa puitteissa minkälaiset mahdollisuudet sillä on arvioida säännöllisin väliajoin mitä Euroopan unionilta puuttuu oman turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tavoitteen saavuttamiseksi?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

Helsingin Eurooppa-neuvoston jälkeen tehdyn työn ansiosta Euroopan unioni on pystynyt määrittelemään ne välineet, joita kaikkien Petersbergin tehtävien suorittaminen, mukaan lukien kaikkein vaativimmat tehtävät, edellyttää. Tämän työn ansiosta on voitu eritellä yksityiskohtaisesti ne sotilaalliset voimavarat ja joukot, joita unioni tarvitsee yleistavoitteen saavuttamiseksi. Nämä tarpeet on kerätty yhteen voimavaru-luetteloksi, jota tarkistetaan säännöllisesti Nizzan Eurooppa-neuvoston kokouksessa hyväksytyjen periaatteiden pohjalta.

Ranskan ja Belgian puheenjohtajakausina pidetyn kahden voimavarakonferenssin ansiosta on voitu koota yhteen Helsingin Eurooppa-neuvoston kokouksessa vahvistettuja sotilaallisia voimavaratavoitteita vastaavat konkreettiset kansalliset sitoumukset. Jäsenvaltiot ovat sitoutuneet vapaaehtoisesti niitä määritettyjä voimavaroja vastaaviin kansallisiin osuuksiin, jotka tarvitaan kokonaistavoitteen saavuttamiseksi. Kyseiset sitoumukset on kerätty yhteen joukkoja koskevaan luetteloon. Tätä luetteloa koskevan analyysin avulla on voitu vahvistaa, että Helsingissä määritellyn kokonaistavoitteen mukaisesti Euroopan unioni pystyy vuoden 2003 aikana suorittamaan kaikki Petersbergin tehtävät mutta että eräitä voimavaroja on parannettava sekä määrällisesti että laadullisesti unionin käytössä olevien voimavarojen optimoimiseksi.

Tältä osin jäsenvaltiot määrittivät 19. marraskuuta 2001 pidetyssä sotilaallisten voimavarojen parantamista käsitelleessä konferenssissa jäljellä olevat puutteet ja sopivat toimintasuunnitelmasta, jolla ne voidaan korjata. Toimintasuunnitelma perustuu kansallisiin päätöksiin ("bottom-up"-lähestymistapa), joiden tarkoituksena on järjestyksessä jäsenvaltioiden ponnisteluja puolustuksen alalla, ja kansallisten ja monikansallisten hankkeiden synergian vahvistamiseen.

(2003/C 280 E/032)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3888/02

esittäjä(t): **Olivier Dupuis (NI) komissiolle**

(13. tammikuuta 2003)

Aihe: Uusi poliittisen vainon aalto Tunisiassa

Oikeuslaitoksen riippumattomuutta puolustavan laitoksen (CIJ) puheenjohtaja ja poliittisten vankien kansainvälisen tukiyhdistyksen (IASPP) perustajajäsen, tuomari Mokhtar Yahyaoui joutui 11. joulukuuta keskellä katua siviilipukuisten poliisien väkivaltaisen hyökkäyksen kohteeksi palatessaan lakiasiain-toimistonsa. Joulukuun 14. päivänä siviilipukuiset poliisit pidättivät hänet ilman syytä, mutta hänet päästettiin myöhemmin vapaaksi. Joulukuun 13. päivänä poliisit piirittivät pääkaupungissa ihmisoikeuksien puolustamiseen erikoistuneiden kahden asianajajan Nouredine Bhirin (tuomarikunnan riippumattomuutta puolustavan kansallisen neuvoston rahastonhoitaja) ja Saïda Akremin (IASPP:n pääsihteeri) toimiston ja pahoinpitelivät heitä ja heidän kahta lastaan (iältään 13 ja 15). Poliisi oli vienyt mukanaan Akremin ja päästänyt tämän vapaaksi vasta seitsemän tuntia kestäneen laittoman pidätyksen jälkeen. Tohtori Tahar Mestirin (lääkäri ja kansallisen vapauksia puolustavan neuvoston jäsen) piti tutkia Saïda Akremin, mutta hänen kimppuunsa hyökättiin ja häntä estettiin tapaamasta tätä. Samana päivänä poliittinen poliisi hyökkäsi useiden muiden asianajajien ja ihmisoikeusaktiivien kimppuun. Joulukuun 13. päivänä poliittinen poliisi pidätti Gafsassa (Etelä-Tunisiassa) viisi entistä mielipidevankia. Yksi näistä oli Ali Chortani, joka tuomittiin vuonna 1991 kahdeksaksi kuukaudeksi vankeuteen ja joka tunnettiin hyvin toiminnastaan Tunisian ihmisoikeuksien puolustajien etujärjestössä Gafsassa ja Nahdha-liikkeessä. Lisäksi heidän joukossaan olivat Lotfi Dassi ja Mohsen Nouissi sekä kaksi muuta Gafsan kaupungista kotoisin olevaa entistä mielipidevankia, joiden nimet eivät ole vielä tiedossa. Lisäksi Réalités-viikkolehden 12. joulukuuta 2002 ilmestynyt numero 885 vedettiin pois myynnistä, koska siinä oli artikkeli Tunisian vankiloiden tilanteesta. Joulukuun 14. päivänä Tunisian yleinen syyttäjä kuulusteli artikkelin kirjoittajaa, toimittaja Hedi Yahmedia. Kolme poliittisen poliisin autoa on puolestaan piirittänyt joulukuun 12. päivästä alkaen toimittaja Abdallah Zouarin perheen kotia Medeninen kylässä. Lisäksi siviilipukuiset poliisit hyökkäsivät 16. joulukuuta aggressiivisesti Mohamed Jmourin (Tunisian lakimieskunnan pääsihteeri ja ihmisoikeuksien puolustaja) kimppuun Tunisissa.

Mitä tietoja komissiolla on tästä demokratian puolustajiin Tunisiassa kohdistuneesta viimeisimmästä laajasta ja julmasta vainosta? Mikä on komission arvio taloudellisen ja yhteiskunnallisen tilanteen kehittymisestä Tunisiassa? Onko unionin Tunisian-politiikka komission mielestä poliittisesti asianmukaista?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(31. tammikuuta 2003)

Komissio on seurannut huolestuneena toisinajattelijoiden ja ihmisoikeuksien puolustajien toiminta-vapauden puuttumista Tunisiassa. Vaikka vuoden 2002 lopulla oli näkyvissä tiettyjä rohkaisevia seikkoja, sananvapaus ja yhdistymisen vapaus ovat maassa edelleen puutteellisia. Komissio tuntee tuomari Mokhtar Yahiaouin tapauksen ja sen viimeaikaiset uudet käänteet ja on myös tuonut asian esiin keskusteluissaan Tunisian viranomaisten kanssa, mutta ei ole saanut mainittavia tietoja.

Arvioitaessa Tunisian taloudellista ja sosiaalista tilannetta, on todettava, että komissio on kannustanut ja tukenut Tunisian hallituksen uudistuspyrkimyksiä. Merkittäviä rakenteellisia tuloksia onkin jo saatu, verrattuna alueen muihin osiin. Vaikka vuosi 2002 oli taloudellisesti vaikea (jo neljäs perättäinen kuivuusvuosi ja Djerban attentaatin kielteiset vaikutukset matkailuun), talouden perusindikaattorit ovat kuitenkin terveitä. Sosiaalista tilannetta luonnehtivat tietyt merkittävät saavutukset (asuntotilanne, taattu vähimmäispalkka, sosiaalinen yhteisvastuurahasto), joiden ansiosta Tunisia kuuluu Välimeren edistyneimpiin valtioihin. Tasapaino on kuitenkin herkkä ja komissio seuraa tarkoin tilannetta.

Jäsenvaltiot ja komissio ovat määritelleet unionin Tunisian-politiikan perustamissopimuksen mukaisesti ja sitä kehitetään kaiken aikaa poliittisen ja taloudellisen tilanteen muuttuessa. Tässä politiikassa otetaan huomioon assosiointisopimuksen demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevat tärkeimmät määräykset ja muut Tunisian allekirjoittamat kansainväliset sopimukset.

(2003/C 280 E/033)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3910/02

esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle

(14. tammikuuta 2003)

Aihe: Autorahoituksen syrjivyyden Suomessa

Suomen autojen maahantuontia koskevia säädöksiä on äskettäin tarkistettu siten, että ne eivät estäisi kilpailua ja syrjisi yksityistä ja/tai rinnakkaista maahantuontia. Käytännössä vaikuttaa kuitenkin siltä, että yksityinen kuluttaja on edelleen sidottu vanhoihin merkkituotteisiin maahantuojiin, sillä toistaiseksi rahoitus sopimuksen voi saada vain heidän kauttaan ostetuille autoille. Suomessa toimivista rahoitusliikkeistä suurimmat ovat Nordea ja OPR, lisäksi toimii muutama pienempi rahoittaja. Käytännössä kaikki kuitenkin näyttäisivät noudattavan samaa käytäntöä.

Onko komissio tietoinen Suomen tilanteesta autokaupan rahoitusmarkkinoilla ja valvooko komissio kilpailun toteutumista tällä alalla? Onko vallitseva käytäntö komission näkemyksen mukaan EU:n kilpailulakien mukainen ja mitä komissio aikoo tehdä asiassa? Onko muissa jäsenmaissa vastaavanlaisia käytäntöjä, jotka voivat estää komission kilpailua vapauttavien päätösten toteutumisen?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(25. helmikuuta 2003)

Komissiolle ei ole ilmoitettu ongelmista uusien moottoriajoneuvojen hankinnan rahoitusmarkkinoilla Suomessa. Siksi komissio ei pysty arvioimaan, onko arvoisan parlamentin jäsenen kuvailema käytäntö yhteisön kilpailusääntöjen mukainen.

Parlamentin jäsenen esittämien tietojen perusteella ongelma näyttää liittyvän suomalaisten rahoituslaitosten toimintaan. Tällöin on ensisijaisesti Suomen kilpailuviranomaisten tehtävä ryhtyä toimenpiteisiin yhteisön kilpailusääntöjen tai Suomen kilpailulainsäädännön nojalla.

Suomen kilpailuviranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, ettei niille ole toistaiseksi tehty virallista kantelua asiasta. Kilpailuviranomaiset vakuuttavat seuraavansa tilannetta valppaasti ja tarkastelevansa sitä myös Suomen autoverosäännösten muutoksen voimaantulon yhteydessä, jolloin rinnakkaistuojiin tilanteen pitäisi parantua.

Komission tietoon ei ole tullut, että muissa jäsenvaltioissa olisi tämäläyppisiä käytäntöjä.

(2003/C 280 E/034)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0002/03

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(16. tammikuuta 2003)

Aihe: Nguyen Khac Toanin tuomio

Hanoiin kansantuomioistuimissa tuomitsi 20. joulukuuta 2002 47-vuotiaan Nguyen Khac Toanin 12 vuodeksi vankeuteen ja kolmeksi vuodeksi ehdolliseen vankeuteen alle päivän kestäneessä oikeudenkäynnissä. Häntä syytettiin vakoilusta (Vietnamin rikoslain 80 pykälä). Kommunistipuolueen virallisessa äänenkannattajassa Nhan Dan -lehdessä (joka tarkoittaa kansaa) todettiin, että Nguyen Khac Toan oli herjannut ja mustamaalannut puolueen ja valtion johtajia välittämällä tietoja ulkomailla toimiville, maanpaossa oleville taantumuksellisille voimille. Oikeudenkäynti tapahtui suljettuina ovina. Nguyen Khac Toanin asianajaja tapasi päämiehensä vain kahdesti ennen oikeudenkäyntiä (16. ja 19. joulukuuta), ja hänen ei annettu keskustella tämän kanssa kahden kesken. Hanoiissa vuonna 1955 syntynyt Nguyen Khac Toan oli aiemmin Pohjois-Vietnamin armeijan sotilas, ja nykyisin hän on liikemies. Maanviljelijät ovat järjestäneet kahden viime vuoden aikana Hanoiissa mielenosoituksia protestoiden sitä, että valtio on takavarikoinut maata, ja Nguyen Khac Toan oli auttanut maanviljelijöiden edustajia laatimaan vetoamuksia kansalliskokoukselle. Hän oli myös ilmoittanut kyseisiä mielenosoituksia koskevia tietoja Internetissä. Hänet pidätettiin 8. tammikuuta. Poliisi tutki hänen kotinsa ja takavarikoi useita asiakirjoja. Nguyen Khac Toan oli pidätettynä pahamaineisessa B 14 -vankilassa (Thanh Liet). Nguyen Khac Toanin saama erittäin ankara tuomio on jälleen yksi esimerkki hyökkäyksistä Vietnamissa toisina jättelijöitä vastaan. Le Chi Quang tuomittiin neljäksi vuodeksi vankeuteen 8. marraskuuta 2002. Tohtori Pham Hong Son, toimittaja Nguyen Vu Binh ja professori Vu Ngoc Binh ovat myös parhaillaan pidätettyinä, koska ovat vaatineet Internetissä rauhanomaisia poliittisia uudistuksia. Vietnam on äskettäin lisännyt sananvapautta ja Internetin käyttöä koskevia rajoituksia. Genevessä toimiva Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeuskomitea arvosteli kyseisiä lainsäädännöllisiä rajoituksia heinäkuussa 2002 laatimassaan katsauksessa, joka koski kansalaisyhteisöä ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen täytäntöönpanoa Vietnamissa. Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeuskomitea arvosteli myös Vietnamissa laajaa kansallista turvallisuutta koskevaa lainsäädäntöä, johon sisältyy esimerkiksi vakoilu ja jonka nojalla kansainvälisen lainsäädännön mukaisesti täysin laillista toimintaa pidetään rikoksina.

Onko komissio tietoinen Nguyen Khac Toanin saamasta tuomiosta? Onko komissio pyytänyt virallisesti saada osallistua oikeudenkäyntiin? Mitä mieltä komissio on demokratiaa ajavien aktivistien toiminnan yhä kiihtyvistä tukahduttamisesta Vietnamissa? Katsooko komissio, että edellä mainitut toimet sopivat yhteen sen kanssa, että komissio vahvistaa yhteistyötään Vietnamissa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(31. tammikuuta 2003)

Komissio on tietoinen Nguyen Khac Toanin oikeudenkäynnistä ja tuomiosta. Komission Vietnamiedustusto seuraa yhdessä jäsenvaltioiden lähetystöjen kanssa tarkasti Vietnamissa ihmisoikeustilannetta sekä samalla Nguyen Khac Toanin tapauksia ja muiden arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien henkilöiden tapauksia.

Komissio ei pyytänyt saada osallistua Nguyen Khac Toanin oikeudenkäyntiin, eikä komissiolle ilmoitettu etukäteen oikeudenkäynnin ajankohtaa eikä paikkaa. Kuten arvoisa parlamentin jäsen todenperäisesti mainitsee, Nguyen Khac Toanin oikeudenkäynti oli muiden samantyyppisten toisina jättelijöiden oikeudenkäyntien lailla suljettu yleisöltä sekä diplomaattiedustajilta.

Mielipiteenilmaisun vapaudessa ei ole edistytty Vietnamin vuoden 2002 aikana. Komissio ja jäsenvaltiot ovat useaan kertaan, edellisen kerran unionin yhteisessä lausumassa neuvoa-antavan ryhmän joulukuussa 2002 Hanoissa pidetylle kokoukselle, kannustaneet Vietnamin hallitusta luomaan oikeudelliset puitteet suotuisalle toimintaympäristölle, jotta voitaisiin mahdollistaa vahvistuneen kansalaisyhteiskunnan kehittyminen, mistä olisi suurta hyötyä Vietnamille.

Komission Vietnamin-politiikkaan sisältyy jatkuvan kehityksen edistäminen ja tukeminen ihmisoikeuksien ja demokratisoinnin aloilla sekä sellaisten tapausten esille ottaminen, joissa tapahtuu sortoa tai joissa tilanteen heikentyminen on ilmeistä. Tässä toiminnassa käytetään hyväksi unionin politiikkaa ja ihmisoikeuksia käsittelevää ryhmää, kuukausittaisia kolmikantakokouksia Vietnamin hallituksen kanssa, erityisiä tarkastuskäyntejä (kuten keskiselle ylängölle) sekä unionin yhteisiä lausumia esimerkiksi neuvoa-antavan ryhmän kokouksessa.

(2003/C 280 E/035)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0060/03

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle

(22. tammikuuta 2003)

Aihe: Euroopan vesillä tapahtuvien öljyvahinkojen korvausrahaston perustamista koskevan komission ja Euroopan parlamentin ehdotuksen torjuminen

Prestige-aluksen haaksirikon aiheuttama katastrofi Galician rannikolla osoittaa entistä selvemmin, kuinka vakava asia on se, että neuvosto on torjunut komission ja Euroopan parlamentin ehdotuksen Euroopan vesillä tapahtuvien öljyvahinkojen korvausrahaston (COPE-rahasto) perustamisesta. Jopa Kööpenhaminassa kokoontunut Eurooppa-neuvosto, johon myös Espanjan pääministeri Aznar osallistui, oli tästä asiasta samaa mieltä, samaan aikaan kun kalastajat ja vapaaehtoiset puhdistivat öljyn saastuttamia rantoja käsin. Siirtämällä tätä asiaa koskevan päätöksenteon kansainväliselle merenkulkujärjestölle neuvosto toimi vastoin eurooppalaisen yhteiskunnan ja erityisesti Galician etua. Mitkä ovat tämän kansalaisille käsittämättömän päätöksen perusteet?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

Ei ole oikein sanoa, että neuvosto olisi hylännyt komission ehdotuksen COPE-rahaston perustamisesta.

Kuten joulukuussa 2000 kokoontuneen neuvoston päätelmistä voitiin lukea, Erika-aluksen onnettomuuden jälkeen oltiin yleisesti yhtä mieltä siitä, että nykyisen vastuu- ja korvausjärjestelmän tarjoama öljyvahinkojen korvaustaso ei ole riittävä. Näin ollen komissio teki Erika II -kokonaisratkaisun puitteissa ehdotuksen, jonka tarkoituksena oli perustaa EU:n täydentävä korvausrahasto.

Huhtikuussa 2001 kokoontunut neuvosto (liikenne, televiestintä) kannatti yhteistä lähestymistapaa kansainvälisen merenkulkujärjestön puitteissa parhaana tapana päästä tavoitteeseen, joka asetettiin edellä mainituissa neuvoston päätelmissä joulukuussa 2000, eli "varmistaa asianmukainen ja mahdollisimman kattava korvausvastuu- ja vahingonkorvausjärjestelmä öljytuotteiden tai muiden vaarallisten ja ympäristöä pilaavien aineiden merikuljetuksista aiheutuvien vahinkojen varalta". Yhteisessä lähestymistavassa korostettiin, että "IMOn kanssa olisi päästävä sopimukseen mahdollisimman pian, mieluummin vuoteen 2003 mennessä".

Asiassa on edistytty hyvin IMOn puitteissa, ja asiaa koskeva diplomaattikonferenssi on suunniteltu pidettäväksi toukokuussa 2003.

Neuvosto (liikenne, televiestintä, energia) antoi 6. joulukuuta 2002 päätelmät alusturvallisuudesta ja pilaantumisen ehkäisemisestä. Muiden toimenpiteiden ohella neuvosto sitoutui tarkastelemaan välittömästi komission ehdotusta asetukseksi rahaston perustamisesta Euroopan vesillä sattuneiden öljyvahinkojen korvaamiseksi. Jos IMO ei perusta öljyvahinkojen lisäkorvausrahaa, neuvosto sitoutuu pitämään tavoitteenaan kyseisen rahaston perustamista ennen vuoden 2003 loppua.

Neuvosto (maatalous ja kalastus) reagoi lisäksi Prestige-aluksen uppoamiseen Galician rannikolla sekä ekologisten ja taloudellisten vahinkojen korvaamisen aiheuttamiin kysymyksiin, erityisesti Pohjois-Espanjan osalta, ja se hyväksyi 20. joulukuuta 2002 poikkeukselliset tukitoimenpiteet täydentämään toimia, jotka toteutetaan korvausten myöntämiseksi rakennerahastojen interventtioiden yhteydessä Espanjassa Prestige-säiliöaluksen onnettomuuden aiheuttamista öljyvuojoista kärsineelle alalle.

(2003/C 280 E/036)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0121/03

esittäjä(t): Bob van den Bos (ELDR) neuvostolle

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: Pohjoiskorealaiset pakolaiset

Euroopan unioni on Yhdysvaltojen jälkeen UNHCR:n (Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun) tärkein rahoittaja. Äskettäin ilmestyneessä UNHCR:n tilastollisessa vuosikirjassa ei kiinnitetä huomiota arviolta 200 000:een Kiinassa oleskelemaan pohjoiskorealaiseen pakolaiseen. UNHCR:n mukaan Kiina estää kansainvälisen pakolaislainsäädännön vastaisesti järjestön pääsyn alueelle, jossa monet pohjoiskorealaiset piileksivät. Kuitenkin UNHCR:llä olisi seitsemän vuotta sitten Kiinan ja UNHCR:n välillä tehdyn sopimuksen perusteella oltava esteetön pääsy pakolaisten luokse. UNHCR on tähän asti kieltäytynyt mahdollisuudesta turvautua välimiesmenettelyyn, joka myös sisältyy kyseiseen sopimukseen.

Antaessaan varoja UNHCR:n käyttöön lahjoittajavaltioilla on mahdollisuus korvamerkitä tukensa. Onko Euroopan unioni valmis käyttämään tätä keinoa myöntäessään tukea pohjoiskorealaisten pakolaisten vastaanottamiseksi Kiinassa? Jos vastaus on kielteinen, miksei EU halua korvamerkitä tukeaan?

Onko Euroopan unioni valmis kehottamaan UNHCR:ää turvautumaan mahdollisuuteen viedä sen ja Kiinan väliset riita-asiat sitovan välimiesmenettelyn ratkaistaviksi? Jos vastaus on kielteinen, miksi EU ei halua esittää kyseistä kehotusta?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

Neuvosto muistuttaa, että niin unionin jäsenvaltiot kuin yhteisökin suorittavat UNHCR:lle huomattavan suuria maksuja, vaikka yhteisö ei olekaan UNHCR:n jäsen.

Neuvosto ei voi asettaa ehtoja jäsenvaltioiden UNHCR:lle suorittamien maksujen käytölle eikä puuttua UNHCR:n arvioihin sen kahdenvälisistä suhteista Kiinaan. Yhteisön suorittamien maksujen osalta neuvosto kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä esittämään kysymyksensä suoraan komissiolle.

EU on Kiinan kanssa puolivuositain käymässä ihmisoikeuksia koskevassa poliittisessa vuoropuhelussa ottanut toistuvasti esille pohjoiskorealaisten turvapaikanhakijoiden kohtelun Kiinassa. Viimeisimmän vuoropuhelukierroksen yhteydessä 5.–6. maaliskuuta 2003 EU myös kannusti Kiinaa tekemään yhteistyötä UNHCR:n kanssa.

(2003/C 280 E/037)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0124/03**esittäjä(t): Seán Ó Neachtain (UEN) komissiolle**

(21. tammikuuta 2003)

Aihe: Erityisverotusalueet ja Länsi-Irlanti

Voiko komissio ilmoittaa kantansa uusien erityisverotusalueiden perustamiseen, etenkin kun niistä on saatu erittäin myönteisiä kokemuksia kaupunkialueilla? Kannattaako komissio siksi uusien erityisverotusalueiden perustamista syrjäisille maaseutualueille, kuten Länsi-Irlantiin, jotta kyseiset alueet voisivat kehittää talouttaan ja luoda tärkeitä työllistämismahdollisuuksia?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(13. helmikuuta 2003)

Erityisveroalueisiin lisätty todennäköisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaista valtiontukea. Jos veroedut eivät liity työpaikkojen luomiseen tai investointeihin tai muihin tarkoituksiin, joiden katsotaan olevan yhteisön etujen mukaisia, se sisältää operatiivista tukea, joka ei periaatteissa sovellu yhteismarkkinoille ja jonka katsotaan soveltuvan vain poikkeustapauksissa erittäin tiukoin ehdoin joillekin erityisalueille, joille voidaan myöntää 87 artiklan 1 kohdan a tai c alakohdan mukaista apua⁽¹⁾. Jos niillä on mainitunlainen yhteys, komissio ei sulje pois mahdollisuutta, että parlamentin jäsenen hahmottelemalla poliittisen toimenpiteen katsottaisiin soveltuvan yhteismarkkinoille tai että se jopa vapautettaisiin ilmoitusvelvollisuudesta jonkin komission poikkeusasetuksen perusteella⁽²⁾. Koska komissio ei ole saanut Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusta tai edellä mainittuihin poikkeusasetuksiin sisältyvän avoimuusvaatimuksen mukaista virallista tietoa, se ei voi saamiensa tietojen perusteella ottaa kantaa asiaan.

Irlantia koskevan vuosien 2000–2006 aluetukikartan mukaan ”Border, Midlands and Western” (BMW) -alue soveltuu kokonaan 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisen poikkeuksen nojalla myönnettävän tuen alueeksi. Muista alueista todetaan, että maan kaakkois- ja lounaisosa sekä läntinen ja itäinen keskiosa ja Dublin soveltuvat 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisen tuen kohteiksi. Länsi-Irlannille ehdotettavaa mahdollista aluetukijärjestelyä komissio tutki Irlannin aluetukikartan ja vapautusten piiriin kuuluvien alueiden perusteella ottaen huomioon kullekin alueelle hyväksytyt alkuinvestointeihin ja työpaikkojen luomiseen myönnettävän tuen intensiteetin enimmäistasot.

⁽¹⁾ Ks. alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat, EYVL C 74, 10.3.1998, ja niihin tehdyt muutokset, EYVL C 258, 9.9.2000.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 2204/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2002, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen, EYVL L 337, 13.12.2002. Komission asetus (EY) N:o 70/2001, annettu 12 päivänä tammikuuta 2001, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskiuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen, EYVL L 10, 13.1.2001.

(2003/C 280 E/038)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0133/03**esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle**

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: Portugalin kieli Euronews-utiskanavalla

Esitin 20. marraskuuta 2002 kirjallisen kysymyksen P-3364/02⁽¹⁾ edellä mainitusta aiheesta.

Ilmaisin huolestuneisuuteni sellaisten tiedotusvälineissä esiintyneiden uutisten johdosta – joita ei tietääkseni vielä ole kumottu – että portugalinkielisestä Euronewsista vastaavat 16 portugalilaista työntekijää aiotaan sanoa irti. Tämä merkitsi asianomaisten sosiaalisten seurausten lisäksi myös sitä, että portugalinkielisiä Euronews-lähetyksiä ollaan pian lopettamassa.

Ilmaisin vielä pelkoni siitä, että nykyään www.euronews.net -verkkosivulla julkaistavien portugalinkielisten uutisten tulevaisuus saattaa myös olla vaarassa.

Kuten tiedetään, yli 200 miljoonan ihmisen puhuma portugali on maailman kuudenneksi puhutuin kieli ja kolmanneksi levinnein eurooppalainen maailmankieli englannin ja espanjan jälkeen.

Komissio toteaa 6. tammikuuta 2003 antamassaan vastauksessa osallistuneensa keskusteluun Euronews-kanavan rakenteen kehittämistä. Komission mukaan tähän mennessä on ollut ilman muuta selvää, että Euronews kattaa koko Euroopan, ja komissio aikoo varmistaa, että myös uusi järjestelmä on Euroopan laajuinen ja kattaa mahdollisimman monta Euroopan unionin kieltä, mukaan lukien tietysti portugalin.

Olen tyytyväinen tähän selkeään kantaan ja toivon, että siinä pysytään.

Komissio ei kuitenkaan vastannut kysymykseeni, joka koski 16 portugalilaisen työntekijän mahdollista irtisanomista. Näin ollen pyydän komissiota vastaamaan seuraavaan kysymykseeni:

Tietääkö komissio Euronews-kanavan 16 portugalilaisen työntekijän mahdollisesta irtisanomisesta? Mihin toimiin komissio on jo ryhtynyt tai aikoo ryhtyä sen varmistamiseksi, että Euronews-lähetysjätketään niin, että niissä käytetään, kuten komissio on itse vahvistanut, mahdollisimman montaa Euroopan unionin kieltä, mukaan lukien tietysti portugalia?

(¹) EYVL C 242 E, 9.10.2003, s. 54.

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(5. maaliskuuta 2003)

Komissio haluaisi muistuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että EuroNewsilla ei ole velvollisuutta raportoida henkilöstöpolitiikastaan, sillä komission kanssa tehty yleissopimus ei kata henkilöstöön liittyviä kysymyksiä, jotka ovat EuroNewsin sisäinen asia.

Komissio voi lisäksi kertoa, että EuroNews ja yleisradioyhtiö Radiotelevisão Portuguesa (RTP) ovat juuri uudistaneet vuonna 1999 tehdyn sopimuksensa jatkaakseen yhteistyötään samoin kuin EuroNewsin portugalinkielisiä lähetysjätketään.

Sopimuksen ansiosta kanava myös säilyttää nykyisen monikielisen luonteensa.

(2003/C 280 E/039)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0164/03

esittäjä(t): Francesco Speroni (NI) komissiolle

(24. tammikuuta 2003)

Aihe: Pankkien välinen kilpailu

Suurin osa italialaisista pankeista vaatii käyttötilien omistajilta huomattavia korvauksia, jopa suurempia kuin 100 euroa, jos he päättävät sulkea tilinsä. Arvopapereiden (jopa immateriaalisten) siirtomaksut ovat vieläkin suuremmat.

Nämä korvaukset peritään myös silloin, kun pankin asiakas päättää asiakassuhteensa, jos pankki päättää yksipuolisesti muuttaa voimassa olevia ehtoja tavalla, joka ei hyödytä asiakasta.

Tämä vaikeuttaa päätöstä siirtyä muiden pankkien asiakkaaksi, koska toisen pankin tarjoamien ehtojen lisäksi on otettava huomioon oman pankin vaatimat huomattavat korvaukset.

Koska nämä asiakassuhteen lopettamisesta perittävät korvaukset vaihtelevat huomattavasti, voidaan olettaa, että kulut eivät liity tehokkaasta palvelusta perittävään hintaan, vaan niillä yritetään estää asiakkaita lopettamasta pankkisuhdetta.

Onko tällainen toiminta vapaata kilpailua koskevien säännöksiensä mukaista?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(18. helmikuuta 2003)

Unionin kilpailulainsäädännön mukaan hintoja ei voida sopia yhteisesti, siis yritysten välisellä sopimuksella, päätöksellä tai yhdenmukaistetuilla menettelytavoilla (Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 81 artikla). Jotta 81 artiklan perusteella voitaisiin ryhtyä toimiin, kilpailusääntöjen vastaista toimintaa koskeva väite on pystyttävä osoittamaan toteen. Parlamentin jäsenen kirjallisessa kysymyksessään esittämä toteamus, jonka mukaan korvaukset vaihtelevat huomattavasti, viittaa siihen, että tällaista toimintaa ei ole.

EY:n perustamissopimuksen 82 artiklassa kielletään määrävän aseman väärinkäyttö. Arvioitaessa mahdollista määrävää markkina-asemaa kiinnitetään huomiota muun muassa markkinaosuuteen, markkinoilla toimiviin uskottaviin kilpailijoihin ja muihin tekijöihin, jotka auttavat yrityksiä välttämään kilpailua. Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan millään yksittäisellä pankilla ei ole Italiassa määrävää markkina-asemaa käyttötiliissä. Koska useimpien Italian pankkien väitetään perivän suuria korvauksia tilien lopettamisesta, 82 artiklaa voidaan ehkä soveltaa, jos voidaan osoittaa, että pankit ovat yhteisesti määrävässä asemassa. Komissiolla ei ole kuitenkaan syytä olettaa, etteivät useimmat Italian pankit kilpailisi toisiaan vastaan eikä niihin kohdistuisi todellista tai potentiaalista kilpailua muiden käyttötili-markkinoilla toimivien taholta.

Lisäksi komissio muistuttaa, että yhteisön kilpailulainsäädäntöä sovelletaan silloin, kun asia vaikuttaa tuntuvasti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Annetuista tiedoista ilmenee, että asiat liittyvät ja rajoittuvat lähinnä Italian markkinoihin. Näin ollen kysymyksessä esitetyt kilpailua koskevat näkökohdat kuuluvat nähdäkseni luontevammin kansallisen kilpailuviranomaisen (eli pankkialalla Banca d'Italian) toimivaltuuksiin. Komissio on toimittanut kysyjän esittämät näkökohdat tiedoksi Banca d'Italialle.

(2003/C 280 E/040)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0172/03

esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle

(29. tammikuuta 2003)

Aihe: Equitable Life -vakuutusyhtiö

1. Onko komissio tutkinut täysin, mikä oli Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen rooli Equitable Life -vakuutusyhtiön luhistumisessa? Jos ei ole, miksi ei? Mikäli tutkinta on suoritettu, mitkä olivat tulokset?
2. Katsooko komissio, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on rikkonut henkivakuutusta koskevia EU:n säännöksiä käsitellessään Equitable Lifen skandaalia?
3. Jos Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen todetaan rikkoneen henkivakuutusta koskevia EU:n säännöksiä, aikooko komissio painostaa sitä maksamaan korvauksia Equitable Lifen asiakkaille? Mitä kanneaikaa (aikarajaa oikeudellisen vaateen esittämiselle) vahingonkorvauskanteisiin sovelletaan?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(6. maaliskuuta 2003)

1. Kuten komissio on jo Glyn Fordin kirjalliseen kysymykseen E-2415/01 antamassaan vastauksessa⁽¹⁾ todennut, se on tietoinen ongelmista, joita Equitable Lifen osakkaille voi aiheutua. Komissio ei ole tutkinut Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen roolia tässä asiassa. Komissio on tietoinen siitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on ilmoittanut järjestävänsä Lordi Penrosen johdolla täydellisen riippumattoman tutkimuksen kyseisiin vaikeuksiin johtaneiden olosuhteiden selvittämiseksi.
2. Komission tiedossa ei ole tässä vaiheessa yhteisön vakuutusdirektiivien rikkomistapauksia, jotka liittyisivät Equitable Life -yhtiöön.

3. Komissiolla ei ole mitään suoranaista tehtävää jäsenvaltioiden yksittäisten vakuutusyritysten valvonnassa. EY:n perustamissopimuksessa ja yhteisön vakuutusdirektiiveissä komissiolle ei myöskään aseteta erityisiä valvontavaltuuksia. Komissio ei myönnä toimilupia yrityksille, jotka haluavat harjoittaa vakuutustoimintaa, eikä valvo niitä.

Jokainen jäsenvaltio on vastuussa tämän kansallisen valvontatehtävän järjestämisestä ja toteuttamisesta (ks. esim. niin kutsutun kolmannen henkivakuutusdirektiivin, eli henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta 10 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/96/ETY⁽²⁾ 8 artikla ja henkivakuutuksen ensivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/267/ETY⁽³⁾ 16, 17, 18 ja 23 artikla).

Jos osapuoli, jonka oikeutta on loukattu, katsoo, etteivät kansalliset valvontaviranomaiset ole asianmukaisesti noudattaneet asiaa koskevissa yhteisön direktiiveissä asetettuja säännöksiä, ne voivat vedota asiassa kansalliseen tuomioistuimeen. Kansallisten tuomioistuinten toimivaltaan kuuluukin analysoida, onko kansallinen valvontaviranomainen valvontavaltuuksia käyttäessään noudattanut valvonnasta annettua lainsäädäntöä. Tuomioistuimet voivat myös ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaakseen lain noudattamisen. Kyseisissä tapauksissa on myös noudatettava kunkin jäsenvaltion sisäistä oikeusjärjestelmää nimettäessä toimivaltaiset tuomioistuimet ja määriteltäessä tarkat oikeudelliset menettelytavat, jotka on tarkoitettu täysin turvaamaan yksittäisille kansalaisille yhteisön lainsäädännöstä johtuvat oikeudet⁽⁴⁾. Tästä syystä määräajat oikeudellisten korvauskanteiden esittämiselle on annettu kansallisessa lainsäädännössä.

⁽¹⁾ EYVL C 134 E, 6.6.2002.

⁽²⁾ EYVL L 360, 9.12.1992.

⁽³⁾ EYVL L 63, 13.3.1979.

⁽⁴⁾ Ks. yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-6/90 ja C-9/90, Andrea Francovich ja Danila Bonifaci ym. v. Italian tasavalta, 19. marraskuuta 1991 antama tuomio (Kok. 1991, s. I-5357).

(2003/C 280 E/041)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-0191/03

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) neuvostolle

(31. tammikuuta 2003)

Aihe: EU:n uusien jäsenvaltioiden hyväksyminen tai hylkääminen amerikkalaisten esittämien kriteereiden perusteella

1. Katsooko neuvosto, että olisi tarjottava Slovenian lisäksi muille Balkanin länsiosassa sijaitseville Jugoslavian liittotasavaltaan kuuluneille maille, mikäli ne haluavat, EU:n jäsenyyttä ehdokasmaihin sovellettujen Kööpenhaminan kriteereiden mukaisesti?

2. Voiko neuvosto vahvistaa tiedon, jonka mukaan USA:n Länsi-Balkanin maissa vieraileva erikoislähettiläs Pierre-Richard Prosper, joka tutkii sotarikoksia, pyytää Bosnia ja Hertsegovinalla sekä Serbialta, että ne luovuttisivat Bosnian Serbitasavallan entisen presidentin ja entisen armeijan komentajan Haagin sotarikostuomioistuimen eteen?

3. Onko neuvosto tietoinen, että jos kyseiset maat eivät onnistu ajoissa luovuttamaan vaadittuja henkilöitä, niitä uhkaa erikoislähettilään mukaan USA:n taloudellisen tuen väheneminen? USA saattaa vastustaa kyseisten maiden jäsenyyttä niissä kansainvälisissä järjestöissä, joissa se on itse jäsenenä. Lisäksi USA uhkaa ottaa kielteisen kannan maiden jäsenyyteen EU:ssa.

4. Katsooko neuvosto, että vaikka sotarikollisten rankaiseminen on toivottavaa, niin asia ei voi olla edellytyksenä sille, että maa hyväksyttäisiin EU:n jäseneksi?

5. Onko neuvosto havainnut, että USA on jo aiemmin sekaantunut EU:n uusien jäsenmaiden hyväksymiseen yleisen linjan vastaisesti, kiirehtimällä Turkin jäsenyyden hyväksymistä ehdoitta?

6. Miten USA voi antaa vaikutelman, että sillä olisi toimivaltaa päättää EU:n uusien jäsenmaiden hyväksymisestä?

7. Aikooko neuvosto ilmoittaa USA:lle, että uusien jäsenmaiden hyväksyminen kuuluu yksinomaan EU:n, sen jäsenvaltioiden ja ehdokasmaiden toimivaltaan eikä mitenkään Euroopan ulkopuolisille valtioille?

Lähde: Metro-päivälehden Alankomaissa ilmestyvä painos, 20. tammikuuta 2003.

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

1. Zagrebin huippukokouksessa marraskuussa 2000 vahvistettiin 19. ja 20. kesäkuuta 2000 pidetyn Feiran Eurooppa-neuvoston päätelmien pohjalta, että Länsi-Balkanin maat ovat tulevaisuudessa mahdollisia unionin ehdokasmaita. Kööpenhaminan Eurooppa-neuvostossa kesäkuussa 1993 määritellyistä jäsenyyskriteereistä muistutettiin äskettäin myös Kööpenhaminan Eurooppa-neuvostossa 12. ja 13. joulukuuta 2002 ja samalla vahvistettiin uudelleen Länsi-Balkanin maiden mahdollisuudet jäsenehdokkuuteen.

2. Euroopan unioni pitää erittäin tärkeänä Radovan Karadžicin, Ratko Mladicin ja kenraali Gotovinan luovuttamista entisen Jugoslavian alueen kansainväliselle rikostuomioistuimelle (ICTY). USA:n kantaa koskevat kysymykset kysyjän on osoitettava suoraan toimivaltaisille viranomaisille.

3. Neuvosto on tietoinen siitä, että USA:n kongressi on lisännyt vuoden 2003 ulkomaista apua koskevaan lakiinsa erityisen lausekkeen, jonka nojalla se on käytännössä jäädyttänyt 15. päivään kesäkuuta 110 miljoonan dollarin suuruisen tukensa Serbialle. Tuen maksaminen aloitetaan jälleen, jos ulkoasianministeri Colin Powell ilmoittaa kongressille, että Serbia on täyttänyt vaatimukset, jotka koskevat yhteistyötä ICTY:n kanssa.

4. Neuvostolla ei ole tietoa siitä, että suurlähettiläs Prosper olisi esittänyt uhkauksia, jotka liittyisivät kyseisten maiden mahdolliseen jäsenyyteen EU:ssa, mutta tietää kuitenkin Yhdysvaltojen pitävän hyvin tärkeänä sitä, että USA ja EU korostavat yhdessä ICTY:n ja sen kanssa tehtävän täysipainoisen yhteistyön tärkeyttä.

Neuvosto korostaa jälleen, että kaikkien Länsi-Balkanin alueen maiden ja osapuolten on tehtävä tiiviisti yhteistyötä ICTY:n kanssa. Täysipainoinen yhteistyö ICTY:n kanssa on keskeinen edellytys maiden lähentymiselle EU:hun.

Lopuksi neuvosto haluaisi korostaa kysyjälle, että Euroopan unionin jäsenyyttä koskevat hakemukset käsitellään yksinomaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 artiklassa määriteltyjen ehtojen mukaisesti, joissa vahvistetaan Euroopan unionin päätöksenteon itsenäisyyden periaate.

(2003/C 280 E/042)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0220/03

esittäjä(t): Marco Cappato (NI) neuvostolle

(3. helmikuuta 2003)

Aihe: Huumeisiin liittyvä väkivallan lisääntyminen Boliviassa

Kansainvälisen yhteisön pitäisi olla erityisen huolestunut Bolivian tilanteesta, koska kokan lehtien tapaisten perinteisten tuotteiden käyttöä suosivat alkuperäiskansaryhmät osoittavat mieltään hallitusta vastaan, joka rajoittaa jyrkästi niiden käyttöä. Boliviassa on viime päivinä ollut vakavia yhteenottoja poliisin ja armeijan ja mielenosoittajien, pääasiassa talonpoikien välillä, koska viimeksi mainitut ovat osoittaneet mieltään perinteisen viljelyn hävittämistä vastaan. Bolivian tiedotusvälineiden mukaan väkivalta on eskaloitunut niin, että mielenosoituksissa on kuollut ainakin 17 ihmistä, kymmeniä ihmisiä on loukkaantunut ja satoja ihmisiä on pidätetty.

Onko neuvosto tietoinen hallituksen ja kokaviljelmien hävittämistä vastaan mieltään osoittavien alkuperäiskansaryhmien yhteenottojen eskaloitumisesta ja mihin toimiin neuvosto on ryhtynyt ja aikoo ryhtyä tukeakseen Bolivian viranomaisten toimia, jotka tähtäävät kokaviljelmien tuhoamiseen?

Katsooko neuvosto, että on tullut aika korjata epäonnistumiset ja tuhoiset seuraukset, jotka huumeiden kieltäminen aiheuttaa sekä tuottajamaissa että kuluttajamaissa, ja että on tullut aika ehdottaa 16.–17. huhtikuuta 2003 kokoontuvalle YK:n huumausainetoimikunnan ministerikokoukselle ryhtymistä toimiin, joilla huumaavia ja psykotrooppisia aineita koskevaa kolmea kansainvälistä yleissopimusta tarkistetaan siten, että niillä edistetään pragmaattisempaa suhtautumista huumeuskysymykseen?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

Bolivian tilanteesta, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, ei ole keskusteltu neuvostossa. Viljelmien hävittämisestä ja vaihtoehtoisesta viljelystä keskustellaan Euroopan unionin ja Andien maiden yhteisön seuraavassa korkean tason huumausainekokouksessa, joka pidetään 26.–27. toukokuuta 2003 Cartagena de las Indiasissa, sekä laajemmissa puitteissa samassa kaupungissa 29.–30. toukokuuta pidettävässä EU:n sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen valtioiden välisessä huumausaineita käsittelevässä viidennessä korkean tason koordinointi- ja yhteistyökokouksessa.

Vastaavasta kolmen kansainvälisen yleissopimuksen tarkistusprosessia koskevasta aloitteesta ei ole tähän mennessä keskusteltu neuvostossa.

(2003/C 280 E/043)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0231/03

esittäjä(t): **Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle**

(4. helmikuuta 2003)

Aihe: Kreikan talouteen suunnatut yhteisön rahavirrat

Komission arvion ja Kreikan taloutta koskevien tietojen (vakausohjelman ajantasaistaminen vuosilta 2001 ja 2002) mukaan Kreikan bruttokansantuote kasvoi 4,1 prosenttia vuonna 2001, mikä esitetään Kreikan talouden hyvänä kehityssuuntauksena suhteessa eurooppalaiseen keskiarvoon. Euroopan komission kertomuksen mukaan (Budjettipääosasto, syyskuu 2002) yhteisön varoja suunnattiin kuitenkin Kreikalle 3,5 prosenttia bruttokansantuotteesta vastaava määrä vuonna 2001 ja 3,65 prosenttia vastaava määrä vuonna 2000. Kyseisen kertomuksen mukaan vastaavat yhteisön varojen osuudet EU:n muiden jäsenvaltioiden bruttokansantuotteesta vuonna 2001 olivat Portugalissa 1,53 prosenttia, Irlannissa 1,13 prosenttia ja Espanjassa 1,24 prosenttia. Lisäksi Kreikan bruttokansantuotteen kasvu turvataan itse asiassa EU:n talousarviosta suoritettavalla uudelleenjaolla, koska Euroopan komission tietojen mukaan yhteisön eri rahavirtojen – rakennerahastot, koheesiorahasto, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto, Euroopan sosiaalirahasto jne. – osuus Kreikan bruttokansantuotteen kasvusta oli 85,4 prosenttia vuonna 2001.

1. Vahvistaako Euroopan komissio, että Kreikalle myönnettyjen yhteisön varojen osuus bruttokansantuotteesta oli 3,50 prosenttia vuonna 2001 ja 3,65 prosenttia vuonna 2000 ja että bruttokansantuotteen 4,1 prosentin kasvu on lähes yksinomaan yhteisön rahavirtojen ansiota?
2. Minkä verran yhteisön talousarvio myötävaikutti Kreikan bruttokansantuotteen kasvuun vuonna 2002 ja minkä verran Kreikalle maksettiin määrärahoja samana vuonna?
3. Mitkä ovat näin merkittävän yhteisön varojen siirron kerrannaisvaikutukset Kreikan talouteen vuosina 2000 ja 2001 ja vieläpä vuonna 2002 saatavilla olevien tietojen pohjalta?
4. Kuinka hyvin Kreikan talous kykenee komission arvion ja tämänhetkisten tietojen mukaan ylläpitämään kasvuvauhtia yhteisön kolmannen tukikehyksen voimassaolon päättymisen (2006) jälkeen?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2003)

Kreikka on unionin talousarviovarojen nettosaaja, koska se kuuluu köyhimpiin jäsenvaltioihin. Kreikan ostovoimastandardin mukainen bruttokansantuote (BKT) asukasta kohti oli 68 prosenttia koko unionin keskiarvosta vuonna 2001. Julkisen talouden nettorahoitusasema oli vuonna 2001 noin 3,5 prosenttia suhteessa BKT:hen. Kreikalle suunnatut varat tulevat pääasiassa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja rakennetoimista. Kreikalle maksetut määrät suhteessa BKT:hen eivät olleet vuosina 2000 ja 2001 merkittävästi suuremmat kuin aiempina vuosina. Tämä käy ilmi taulukosta 1, jossa esitetään maksut rakennerahastoista.

Taulukko 1
Rakennerahastojen maksut suhteessa BKT:hen

	Kreikka	Espanja	Irlanti	Portugali
1994	2,41	0,77	1,72	2,91
1995	2,17	1,36	2,08	2,95
1996	2,17	1,30	2,09	3,35
1997	2,47	1,29	1,71	3,13
1998	2,97	1,30	1,91	3,21
1999	1,94	1,31	1,20	2,87
2000	2,27	0,84	0,81	2,08
2001	2,25	1,10	0,55	1,60

Lähde: Tilintarkastustuomioistuimien ja budjettipääosasto.

Tarjontapuoleen keskittyvän koheesipolitiikan päätavoite ei ole lyhytaikaisen kysynnän pirstäminen vaan tuottavuuden ja kilpailukyvyyn vahvistaminen pitkällä aikavälillä. Unionin rakennerahastoista tuetut julkiset investoinnit tosin johtavat kotimaisen kysynnän kasvuun. Kauppataaseen negatiivinen vaikutus saattaa kuitenkin heikentää kotimaisen kysynnän vaikutusta BKT:n kasvuun etenkin pääasiassa muista jäsenvaltioista tuotujen tavaroiden ja palvelujen kautta. Maahan tuotavat laitteet edistävät talouden pitkän aikavälin tuottavuutta ja kasvupotentiaalia. Vuonna 2002 Kreikan kokonaistuotannon kasvun veturina oli voimakas kotimainen kysyntä, joka perustui vahvana pysyneeseen yksityiseen kulutukseen sekä julkisiin ja yksityisiin investointeihin. Maksutaseen vaikutus sen sijaan oli negatiivinen, mikä johtui kysynnän maailmanlaajuisen heikkenemisen vaikutuksesta vientiin ja tuonnin elpymisestä.

Tammikuussa 2001 julkistetussa toisessa koheesioraportissa arvioitiin koheesiorahastojen potentiaalista vaikutusta koheesiomaiden bruttokansantuotteeseen vuosina 2000–2006. Käytetty makrotaloudellinen malli, Hermin, analysoi paitsi kysyntäpuolen lyhytaikaisia vaikutuksia myös potentiaalisia pitkäaikaisia vaikutuksia talouden tarjontapotentiaaliin. Inhimilliseen pääomaan ja infrastruktuuriin tehtävien investointien nimittäin oletetaan lisäävän tuottavuutta, houkuttelevan enemmän ulkomaisia suoria sijoituksia ja parantavan kotimaisten teollisuudenalojen kilpailukykyä. Analyysi osoitti, että yhteisön tukikehykset voivat kasvattaa BKT:tä noin 5–6 prosenttia vuosina 2000–2006 perusskenaarioon verrattuna. Vaikka rahoituksen oletettaisiin teoreettisesti loppuvan vuoden 2006 jälkeen, pitkän aikavälin vaikutukset tarjontapuoleen jatkuvat ja ovat noin 2 prosentin luokkaa.

Vaikka Kreikan vuodesta 1996 jatkunut vahva talouskasvu johtuu osittain unionin yhteisrahoituksella toteutetuista julkisista investoinneista, muillakin toimilla on ollut keskeinen merkitys. Raha- ja finanssipolitiikka sekä maltillinen palkkakehitys antoivat Kreikalle mahdollisuuden liittyä euroalueeseen ja loivat positiiviset olosuhteet yksityisille investoinneille. Vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisesti laaditusta Kreikan vuoden 2002 tarkistetusta vakausohjelmasta käy ilmi, että kokonaistuotannon ennustetaan kasvavan Kreikassa unionin keskiarvoa nopeammin tulevina vuosina. Pidemmän aikavälin kasvunäkymät edellyttävät vakautteen tähtäävää talouspolitiikkaa, jolla varmistetaan erityisesti julkisen talouden kestävyys. Lisäksi on tehostettava hyödyke- ja työmarkkinoiden toimintaa investointien houkuttelemiseksi. Komissio ja neuvosto ovatkin useaan otteeseen suositelleet Kreikan hallitukselle näitä toimintalinjoja.

(2003/C 280 E/044)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0232/03
esittäjä(t): Eluned Morgan (PSE) komissiolle

(4. helmikuuta 2003)

Aihe: Romuajoneuvoista annettu direktiivi

Onko komissio tietoinen ongelmista, joita jäsenvaltiot kohtaavat hävittäessään jatkuvasti lisääntyvää automäärää, josta on päästävä eroon romuajoneuvodirektiivin vuoksi. Mitä komissio tekee helpottaakseen lainsäädännön tavallisille maanviljelijöille langettamaa taloudellista ja käytännön taakkaa, joka koskee näiden ajoneuvojen hävittämistä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(6. maaliskuuta 2003)

Ei voida osoittaa, että romuajoneuvoista 18. syyskuuta 2000 annettu parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY⁽¹⁾ olisi johtanut hävitettävien ajoneuvojen määrän kasvuun. Direktiivi sisältää päinvastoin säännöksiä, joiden nimenomaisena tarkoituksena on estää käytöstä poistettujen autojen luvaton hylkääminen. Direktiivissä todetaan erityisesti, että ajoneuvon saa poistaa rekisteristä vasta, kun on esitetty romutustodistus, jonka ainoastaan hyväksytyt käsittelylaitokset voivat antaa. Lisäksi luvattomasti hylättyjen autojen ongelma oli olemassa jo ennen direktiivin voimaantuloa. Esimerkiksi Yhdistyneen kuningaskunnan kauppa- ja teollisuusministeriö arvioi, että maassa hylättiin jopa 350 000 ajoneuvoa vuonna 2000.

Romuajoneuvodirektiivissä vaaditaan jäsenvaltioilta erityisesti järjestelmien luomista käytöstä poistettujen autojen keräyksen ja käsittelyn rahoittamiseksi. Direktiivillä luotiin periaate, jonka mukaan viimeisen omistajan pitäisi voida luovuttaa romutettava autonsa maksutta. Valmistajien edellytetään kattavan kaikki toimenpiteen toteuttamisesta aiheutuvat kustannukset tai merkittävän osan niistä. Periaate on voimassa 1. heinäkuuta 2002 alkaen ja koskee ajoneuvoja, jotka on tuotu markkinoille sen jälkeen. Ennen mainittua päivämäärää markkinoille tuotujen ajoneuvojen osalta valmistajien on direktiivin mukaan katettava kustannukset 1. tammikuuta 2007 alkaen. Direktiivissä ei eritellä, miten sitä tulisi noudattaa ennen 31. joulukuuta 2006.

Näin ollen on jäsenvaltioiden toimivallassa toteuttaa sopivin järjestelmä romuautojen keräämiseksi siirtymäaikana. Tämä koskee myös toimenpiteitä, joilla varmistetaan, etteivät maanviljelijät joudu kärsimään.

Vanhoiden autojen takaisinoton turvaavat järjestelmät ovat jo käytössä esimerkiksi Saksassa, Alankomaissa, Itävallassa ja Ruotsissa.

⁽¹⁾ EYVL L 269, 21.10.2000.

(2003/C 280 E/045)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0236/03
esittäjä(t): Isidoro Sánchez García (ELDR) komissiolle

(4. helmikuuta 2003)

Aihe: Yhteisön syrjäisimpien alueiden kohtelu yhteisen maatalouspolitiikan välivaiheen uudistamisessa

Komissio teki Berliinissä kokoontuneen Eurooppa-neuvoston antaman toimeksiannon perusteella ehdotuksen yhteisen maatalouspolitiikan välivaiheen uudistuksen toteuttamiseksi. Uudistuksen keskipitkän aikavälin vaikutukset maatalouteen olisivat varsin mullistavia ja ulottuisivat Euroopan unionin eri alueille.

Toisaalta vähän aikaa sitten tarkistettiin yhteisön syrjäisimpiä alueita koskevat maatalouden POSEI-erityisohjelmat. Komissiolla on strategia syrjäisimpien alueiden kehittämiseksi. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhteisön määräyksiä, mukaan lukien yhteistä maatalouspolitiikkaa sovelletaan erityisellä tavalla kyseisiin alueisiin. Onko komissio näin ollen valmis siihen, että yhteisön syrjäisimpiä alueita kohdellaan eri tavalla toteutettaessa yhteisen maatalouspolitiikan uudistusta? Mitä komissio aikoo tarvittaessa tehdä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(10. huhtikuuta 2003)

Syrjäisimpien alueiden maataloustuotannon tukemiseksi suunnitellut yhteisön erityistoimet on otettu kokonaisuudessaan huomioon ja säilytetty komission ehdotuksissa asetuksiksi, joilla pyritään luomaan Euroopan unionin kestävä maataloutta koskeva pitkän aikavälin näkökulma.

Tukien eriyttäminen ei siten koske näillä alueilla kuin joitakin yhteisen maatalouspolitiikan tukia ja POSEI-ohjelmasta maksettavia lisätukia. Niiden sisällyttäminen eriytettyyn tukijärjestelmään yksinkertaistaa hallintomenettelyjä huomattavasti.

Komissio myös ehdottaa, että jäsenvaltioille annetaan entistä suurempi vapaus päättää alueellisista tasoista kokonaistuen käyttöönoton yhteydessä. Tämä antaisi jäsenvaltioille hyvät mahdollisuudet ottaa huomioon kyseisten alueiden erityisolosuhteet.

Lisäksi komissio korostaa, että yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistamista koskevat komission ehdotukset, joiden tavoitteena on suorien tukien asteittainen vähentäminen ja lisätukien kohdentaminen maaseudun kehittämiseen, hyödyttävät myös syrjäisimpiä alueita.

Komissio valvoo EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan mukaisesti edelleen, että toimenpiteitä syrjäisimpien alueiden hyväksi jatketaan. Komissio ottaa kaikin tavoin huomioon kyseisten alueiden erityispiirteet ja voi niiden perusteella myös ehdottaa tarvittavia mukautuksia.

(2003/C 280 E/046)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0257/03

esittäjä(t): Caroline Jackson (PPE-DE) komissiolle

(5. helmikuuta 2003)

Aihe: Ranskan kanaalien hygieniolot

Ranskan Reinin–Marnen ja Nivernais'n kanaaleilla vuonna 2002 matkustaneiden huviveneiden on nähtävästi täytynyt pumpata käymäläjätteensä suoraan kanaaleihin, koska Ranskan viranomaiset eivät ole varustaneet kanaaleja veneilijöille tarkoitetuilla jätteiden tyhjennyspaikoilla. Onko käytäntö komission mielestä voimassaolevan EU:n lainsäädännön vastainen, ja aikooko se ottaa asian esille Ranskan viranomaisten kanssa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(17. maaliskuuta 2003)

Vesistöihin laskettavia jätevesipäästöjä koskevia yhteisön ympäristölainsäädännön säädöksiä ovat yhdyskuntajätevesien käsittelystä annettu direktiivi ⁽¹⁾, vesipuitteidirektiivi ⁽²⁾ ja uimavesidirektiivi ⁽³⁾.

Yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetun direktiivin soveltamisalaan kuuluvat yli 2000 asukkaan jätevesiä vastaavat päästöt. Tämän kynnyksen alittavat päästöt, esimerkiksi pienten asuinalueiden, haja-asutusalueella sijaitsevien yksittäisten rakennusten tai huvialusten päästöt, eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan vaan toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Unioni on viime aikoina järjestänyt vesiensuojelupolitiikkaansa uudelleen ja laajentanut sitä koskemaan kaikkien vesistöjen suojelua ja kaikkia kuormituslähteitä. Lainsäädäntö velvoittaa saavuttamaan kaikkien vesistöjen hyvän laadun ("hyvän tilan") vuoteen 2015 mennessä ja tarjoaa yhtenäisen hallintokehyksen kaiken vesistöjä koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanolle. Tätä ympäristötavoitetta ja määräaika-aikaa täydennetään pakollisilla valmistelevilla toimilla, kuten paineiden ja vaikutusten alustavalla analyysillä

joulukuuhun 2004 mennessä, seurantajärjestelmän parantamisella joulukuuhun 2006 mennessä ja vesipiirin hoitosuunnitelmien mukaisten välttämättömien toimenpiteiden käyttöönotolla joulukuuhun 2009 mennessä.

Huvialusten päästöt, kuten kaikki muutkin kuormituslähteet, on arvioitava ja yhdistettävä vesipiirin hoitosuunnitelman mukaisiin toimenpiteisiin. Hyvän tilan saavuttamista koskevan sitovan tavoitteen puitteissa toimenpiteet voivat merkitä moniin päästölähteisiin kohdistuvia rajoituksia ja/tai kieltoja. Komissio on tietoinen siitä, että huviveneiden päästöjä koskeva nykyinen lainsäädäntö vaihtelee suuresti maittain ja alueittain. Toisaalla päästöt on kielletty kokonaan, toisaalla kielletään WC-jätteiden päästöt mutta sallitaan keittiöjätteiden päästöt, ja joillakin alueilla ei ole lainkaan asiaa koskevia säädöksiä. Vesipuidedirektiivin tärkeimpiä periaatteita on kunnianhimoisten ja vertailukelpoisten veden laatua koskevien standardien saavuttaminen kaikkialla Euroopassa. Tämän ympäristötavoitteen saavuttamiseksi voidaan kuitenkin käyttää joustavasti erilaisia keinoja.

Perustamissopimusten valvojana komissio seuraa huolellisesti direktiivin asianmukaista täytäntöönpanoa asetettujen määräaikojen rajoissa ja ryhtyy tarvittaessa toimiin, joihin kuuluvat myös rikkomista koskevat menettelyt. Vesipuidedirektiivin täytäntöönpanossa komissio, jäsenvaltiot ja ehdokasvaltiot toimivat samalla erittäin tiiviissä yhteistyössä tavoitteen mukaisen täytäntöönpanon helpottamiseksi ja käytettävissä olevien kokemusten ja resurssien hyödyntämiseksi parhaalla mahdollisella tavalla.

Uimavesidirektiivissä säädetään veden laadusta alueilla, joita huomattava määrä uimareita käyttää säännöllisesti. Näillä noin 20 000 alueella (niistä yli 6 000 sijaitsee sisämaan makean veden alueilla) on direktiivin mukaiset oikeudellisesti sitovat laatutavoitteet, ja niiden uimaveden laadun säännöllinen näytteenotto ja valvonta on varmistettu. Komissio julkistaa vuosittain sekä painettuna että Internetissä unionin laajuisen kertomuksen, josta kansalaiset saavat tietoa mutta joka myös lisää tietoisuutta tapauksista, joissa säännöksiä ei ole noudatettu. Komissio seuraa tarkasti tapauksia, joissa asetettuja laatustandardeja ei noudateta, ja toimii tilanteen mukaisesti.

Yhteenvetona todettakoon, että kysyjän toimittamien tietojen perusteella komissio katsoo, ettei yhteisön voimassa olevaa ympäristölainsäädäntöä ole rikottu, eikä näin ollen katso voivansa ryhtyä oikeudellisiin toimiin. Jos saadaan uimavesiä koskevaa erityistä tietoa, komissio ryhtyy asianmukaisiin toimiin vallitsevan käytännön mukaisesti.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 91/271/ETY, annettu 21. toukokuuta 1991, yhdyskuntajätevesien käsittelystä (EYVL L 135, 30.5.1991).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23. lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 76/160/ETY, annettu 8. joulukuuta 1975, uimaveden laadusta (EYVL L 31, 5.2.1976).

(2003/C 280 E/047)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0291/03

esittäjä(t): Giuseppe Picichio (PPE-DE) komissiolle

(3. helmikuuta 2003)

Aihe: Laiton maahanmuutto

- Joitakin päiviä sitten sattui jälleen useita ihmishenkiä vaatinut laittomaan maahanmuuttoon liittyvä tragedia Apulian rannikon edustalla.
- Kaikki ovat surullisen tietoisia tästä uudeltaisesta orjuudesta, joka on yhtä tuottoisaa kuin salakuljetus ja joka on johtanut Pohjois-Afrikasta ja Lähi-idästä lähtöisin olevilla ihmisillä käytävään likaiseen kaupankäyntiin. Näiden Välimeren pohjoisrannikolle, erityisesti Apuliaan, Sisiliaan ja Calabriaan, saapuvien ihmisten toiveissa kangastaa eurooppalainen vapaus ja hyvinvointi.

- Tieto laittomien maahanmuuttajien reiteistä ja toiminnan ennakoitavuus eivät ole toistaiseksi johtaneet toivottuihin tuloksiin eli Euroopan unionin toimielinten toteuttamiin asianmukaisiin ennaltaehkäisy- ja torjuntatoimiin. Tämä merkitsee sitä, että alueet, joilla laittomat maahanmuuttajat nousevat maihin, joutuvat vastaamaan seurauksista sekä kantamaan kaiken taloudellisen, sosiaalisen ja oikeudellisen vastuun.
- On jälleen kerran syytä muistuttaa, että ilmiö kuuluu Euroopan unionin, eikä ainoastaan siirtolaisvirtojen kohteena olevien alueiden, toimivaltaan.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä ongelman ratkaisemiseksi? Aikooko asiasta vastaava komission jäsen edistää niiden maiden asiasta vastaavien viranomaisten välistä yhteistyötä, joita siirtolaisilmiö eniten koskee, jotta voidaan luoda tehokkaampi strategia laittoman maahanmuuton hillitsemiseksi?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(27. helmikuuta 2003)

Kuten komission vastauksessa Tannockin kirjalliseen kysymykseen E-3112/02 ⁽¹⁾ jo todettiin, komissio suhtautuu vakavasti meritse tapahtuvaan laittomaan maahanmuuttoon ja seuraa asiaa jatkuvasti.

Neuvosto esitti 28. helmikuuta 2002 laajan suunnitelman toimenpiteistä, joilla pyritään torjumaan meritse tapahtuvaa laitonta maahanmuuttoa ja ihmiskauppaa ⁽²⁾ (Santiagon toimintasuunnitelma) ja 13. kesäkuuta 2002 laajan suunnitelman jäsenvaltioiden ulkorajojen yhdenmukaisen valvonnan täytäntöönpanosta ⁽³⁾. Ne perustuvat komission kyseisiä aiheita koskeviin tiedonantoihin. Suunnitelmissa mainittujen asiaa koskevien toimenpiteiden asianmukainen täytäntöönpano on ongelman kannalta olennaisen tärkeää. Komissio suhtautuu näin ollen myönteisesti jäsenvaltioiden viime aikoina Välimeren alueella aloittamiin yhteisiin toimenpiteisiin.

Vuoden 2003 tammikuun lopussa käynnistettiin Espanjan johdolla operaatio, jolla pyritään valvomaan ja vähentämään meritse tapahtuvaa laitonta maahanmuuttoa Välimeren pohjoisrannikolle ja Kanarian saarille (operaatio Ulysses). Itäisellä Välimerellä aloitetaan Kreikan puheenjohtajuuskaudella Kreikan johtamana vastaavanlainen yhteisoperaatio, jolla pyritään tukemaan Välimeren alueen laittoman maahanmuuton torjuntaa (operaatio Triton).

Komissio pitää meritse tapahtuvaa laitonta maahanmuuttoa edelleen erittäin tärkeänä kysymyksenä: Santiagon toimintasuunnitelman vaatimusten mukaisesti komissio on käynnistänyt soveltuvuustutkimuksen merirajojen valvonnasta. Siinä käsitellään myös oikeudellisia asioita, ja tarkoituksena on torjua meritse tapahtuvaa laitonta maahanmuuttoa ottaen huomioon unionin merirajojen moninaisuus ja jäsenvaltioiden kohtaamat monenlaiset ongelmat. Tutkimuksen tuloksia voidaan odottaa vuoden 2003 puolivälin vaiheilla.

Jäsenvaltioiden toiminnan yhteensovittamisen parantamiseksi komissio kutsui koolle meritse tapahtuvaa laitonta maahanmuuttoa käsitteleviä asiantuntijakokouksia, jotka pidettiin 21. toukokuuta 2002 ja 27. syyskuuta 2002 ja joiden tarkoituksena oli hahmotella toimenpiteitä laittoman maahanmuuton estämiseksi ja torjumiseksi Välimeren alueella. Kokouksissa katsottiin, että yhteistyö yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa on tehokkain ja menestyksekkäin tapa käsitellä meritse tapahtuvan laittoman maahanmuuton ongelmaa ja estää tulevia inhimillisiä tragedioita. Tätä tiedonvaihtoa ja koordinoitua jatketaan vuonna 2003. Lisäksi oikeus- ja sisäasioiden pääosasto jatkaa toiminnan koordinoitua komission sisällä. Tämä koskee kaikkia ulottuvuuksia tärkeässä työssä laittoman maahanmuuton ja siihen liittyvien häikäilemättömien rikollisverkostojen torjumiseksi.

⁽¹⁾ EYVL C 155 E, 3.7.2003, s. 92.

⁽²⁾ <http://www.eu-oplysnigen.dk/upload/application/467e5cc2/08475en2.pdf>.

⁽³⁾ <http://europa.eu.int/abc/doc/off/bull/fi/200206/i1011.htm>.

(2003/C 280 E/048)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0305/03**esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle**

(10. helmikuuta 2003)

Aihe: Euron käyttöönotosta aiheutunut hintojen nousu

Vastauksessaan kysymykseeni E-0928/02 ⁽¹⁾ komission jäsen Solbes Mira ilmoittaa, ettei ”valuutan muutos ole aiheuttanut hintojen yleistä nousua: euron käyttöönoton vaikutuksen hintojen kuukausittaiseen kehitykseen on arvioitu olevan 0–0,16 prosenttia.”

Joulukuun 2002 loppupuolella Euroopan keskuspankin pääjohtaja Wim Duisenberg sanoi puolestaan, että ”emme ole tunnustaneet sitä, että euron käyttöönoton vuoksi hinnat ovat jonkin verran nousseet”.

Voiko komissio ilmoittaa, ovatko tiedot, joihin komission 5. kesäkuuta 2002 antama vastaus perustui, edelleen voimassa? Jos ne ovat, miten komissio suhtautuu EKP:n pääjohtajan Wim Duisenbergin kommenttiin? Jos ne eivät ole, voiko komissio antaa Eurostatin ajantasaistettujen tietojen perusteella uuden ja yksityiskohtaisen katsauksen hintojen nousuun?

⁽¹⁾ EYVL C 301 E, 5.12.2002, s. 69.

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(14. maaliskuuta 2003)

Komission vastaus parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen (E-0928/02) perustui Eurostatin 28. helmikuuta ja 16. toukokuuta 2002 julkistamiin lukuihin, joiden mukaan arvioidaan, että käteisen euron käyttöönotto vaikutti euroalueen yhdenmukaistetun kuluttajahintaindeksin (YKHI) mukaan laskettuun inflaatioon 0,0–0,16 prosenttiyksikköä joulukuusta 2001 tammikuuhun 2002.

Eurostat julkisti 17. heinäkuuta 2002 uudet laskelmat ajanjaksolta 1. heinäkuuta 2001 – 30. kesäkuuta 2002. Inflaatiovaikutuksen arvioitiin olleen 0,0–0,2 prosenttiyksikköä, joten tämäkin tutkimus osoitti euroon siirtymisellä olleen vähäinen vaikutus YKHI-inflaatioon.

On huomattava, että edellä mainituissa kolmessa Eurostatin tutkimuksessa otettiin yksityiskohtaisesti huomioon YKHI-tuotekoriin kuuluvien hyödykkeiden hintojen nousu. Eurostat aikoo julkistaa lähiviikkoina lisää tietoja koko vuodelta 2002.

(2003/C 280 E/049)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0313/03**esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle**

(10. helmikuuta 2003)

Aihe: EU:n lainsäädännön noudattaminen

Voiko komissio yksilöidä, kuinka monta oikeustointa (esim. virallinen ilmoitus, perusteltu lausunto, kanteen nostaminen yhteisöjen tuomioistuimessa) se on käynnistänyt Irlantia vastaan EY:n perustamis-sopimuksen 10 artiklan johdosta siksi että Irlanti ei ole vastannut valituksia koskeviin komission tiedusteluihin tämän artiklan voimaantulosta lähtien? Voiko komissio täsmentää oikeustoimia koskevat yksittäiset valitukset, asiaa koskevan EU:n säädöksen, oikeustoimen ja käynnistämispäivämäärän?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2003)

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan vuosikertomukseen yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta vuonna 2001 ⁽¹⁾, joka on toimitettu Euroopan parlamentille.

Tehokkuuteen ja taloudellisuuteen liittyvistä syistä komissio käyttää EY:n perustamissopimuksen 10 artiklaa ainoastaan lisäapuna. Yleensä komissio käyttää tätä oikeusperustaa vasta sen jälkeen, kun asianomainen jäsenvaltio on toistuvasti laiminlyönyt yhteistyövelvoitteensa. Irlanti ei kuitenkaan ole tehnyt näin kolmen viime vuoden aikana.

(¹) KOM(2002) 324 lopullinen.

(2003/C 280 E/050)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0334/03

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) neuvostolle

(10. helmikuuta 2003)

Aihe: Naton laajentuminen ja Euroopan unionin puolustuspolitiikka

Yhdeksäntoista Naton valtion- ja hallitusten päämiestä piti 21. ja 22. marraskuuta 2002 Prahassa huippukokouksen, jossa olivat läsnä Naton 27 kumppanuusvaltion johtajat Euroatlanttisessa kumppanuus-neuvostossa. Kokouksessa käsiteltiin muun muassa kahta peruskysymystä, Naton strategisen kapasiteetin parantamista ja sen laajentumista, kolme vuotta kolmen ensimmäisen entisen Neuvostoliiton valtion liittymisen jälkeen.

Naton poliittis-strategisen profiilin määrittäminen on tullut tarpeelliseksi sen vuoksi, että epävakauden ja epävarmuuden lähteitä on enemmän (verrattuna ennen hallinneeseen Neuvostoliiton uhkaan) ja että Natolle vuosien 1991 ja 1999 strategisilla konsepteilla annetut tehtävät ovat laajentuneet. Näissä suunnitelmissa vastustettiin joukkotuhoaseiden leviämistä ja tuettiin kansainvälisen terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden vastaista taistelua. Prahassa saavutettujen tulosten perusteella Nato tuntuu edelleen olevan Euroopan uuden turvallisuuden poliittinen ja sotilaallinen tukipilari, vaikka huippukokouksessa ei onnistuttu ratkaisemaan kaikkia Naton itsensä poliittisia ja institutionaalisia ongelmia.

Voisiko neuvosto vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Pitääkö se Natoa liittona perinteisessä merkityksessä vai alkuna uudelle ja tehokkaammalle yhteistä turvallisuutta koskevalle järjestelmälle?
2. Miten Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen suhteet Naton sisällä kehittyvät?
3. Missä suhteessa unionin nopean toiminnan joukot ovat Naton nopean toiminnan joukkoihin, ottaen huomioon että Naton 19 jäsenvaltiosta Euroopassa on 17?
4. Mikä on WEU:n rooli?
5. Onko mahdollista, että ”tiiviimpi yhteistyö” antaisi sitä soveltaville maille tehokkuuden, jota edellytetään itsenäisen puolustuspolitiikan takaamiseksi?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

Neuvosto muistuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että toisen kansainvälisen järjestön kuten Naton toiminnan tai tehokkuuden arvioiminen ei kuulu neuvoston toimivaltaan ja että Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välisiin suhteisiin sovelletaan suoraa kahdenvälistä vuoropuhelua, jota käydään jatkuvasti kaikilla tasoilla uuden transatlanttisen toimintaohjelman puitteissa.

Neuvosto muistuttaa kysyjälle myös siitä, että sekä Naton että Euroopan unionin jäseninä olevat valtiot voivat ilmoittaa joukkojaan jommalle kummalle tai kummallekin järjestölle. Nopeaan toimintaan tarkoitettut yksiköt voidaan ilmoittaa molemmille järjestöille ja tarvittaessa saattaa toimintavalmiuteen kummankin järjestön omien menettelyjen mukaisesti.

Neuvosto on päättänyt antaa valmisteluelintensä tehtäväksi viimeistellä EU:n nopean toiminnan joukkoja koskevan työn mahdollisimman pian seuraavien yleisperiaatteiden pohjalta:

- enintään 5–30 päivän toimintavalmius
- kriisinhallintamenettelyjen rationalisointi nopean toiminnan operatiivisten vaatimusten mukaisesti
- esimerkkitalanteisiin perustuva ennakkosuunnittelu
- nopean toiminnan joukkojen määrittely erikseen Helsingin yleistavoiteluettelossa
- yksityiskohtaiset säännöt nimetyn johtovaltion käsitteen ja muiden määriteltävien käsitteiden käytöstä.

Nizzassa 7.–9. joulukuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston ja Marseilles'ssa 13. marraskuuta 2000 kokoontuneen WEU:n ministerineuvoston päätelmien mukaisesti neuvosto on tehnyt periaatepäätöksiä, joiden mukaan EU sisällyttäisi asianmukaiset tehtävät Petersbergin tehtäviin.

Nizzan sopimuksella Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen lisättiin uusi 27 b artikla, jonka mukaan sopimuksen perusteella toteutettu tiiviimpi yhteistyö ei voi koskea asioita, joilla on sotilaallista merkitystä tai merkitystä puolustuksen alalla. Näiden määräyksiin mahdollisesti tehtävien muutosten käsittely kuuluisi joka tapauksessa Euroopan tulevaisuutta käsittelevän valmistelukunnan meneillään olevan työskentelyn piiriin.

(2003/C 280 E/051)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET P-0345/03

esittäjä(t): Hans-Peter Martin (PSE) neuvostolle

(5. helmikuuta 2003)

Aihe: Rekkojen kauttakulkuongelmat

Euroopan kauttakulkuliikenteeseen liittyviin ongelmiin ei toistaiseksi ole saatu tyydyttävää ratkaisua. Raskas kauttakulkuliikenne rasittaa etenkin ekologisesti ja maantieteellisesti merkittävää Alppien aluetta ja aiheuttaa siellä suurta paheksuntaa, minkä vuoksi odotettavissa on vihaisten kansalaisten järjestämiä mielenosoituksia.

Ymmärtääkö neuvosto näiden ihmisten mielenilmauksia? Millaisiin käytännön toimiin se aikoo ryhtyä?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

Neuvosto on täysin tietoinen ongelmista, jotka liittyvät raskaiden tavarankuljetusajoneuvojen Euroopan laajuiseen kauttakulkuun, myös Alppien kautta tapahtuvaan. Tämä tietoisuus on seurausta keskusteluista ja neuvotteluista, joita on käyty vuonna 2002 koko tästä ongelmasta ja erityisesti siihen läheisesti liittyvästä asetusehdotuksesta, jolla on tarkoitus ottaa käyttöön siirtymäkauden kauttakulkua Itävallan läpi koskeva järjestelmä vuodeksi 2004 (COD 2001/0310). Näitä keskusteluja ja neuvotteluja on käyty sekä useissa neuvoston istunnoissa että Kööpenhaminan Eurooppa-neuvostossa, myös Brysselissä 31. joulukuuta 2002 pidetyssä liikenneneuvoston istunnossa, jossa käsiteltiin nimenomaan tätä kysymystä. Neuvosto on näin ollen hyvin selvillä kysyjän mainitsemista mielenosoittajien vaikuttimista.

Tulevista toimistaan neuvosto haluaa ilmoittaa kysyjälle tarkastelevansa parhaillaan lausuntoa, jonka Euroopan parlamentti on antanut mainitusta asetusehdotuksesta. On myös syytä todeta, että neuvosto odottaa infrastruktuurien käyttömaksuja koskevia komission aloitteita. Kun tällaista järjestelmää sovelletaan eri kuljetusmuotoihin Euroopan laajuisesti ja avoimemmin ottaen huomioon liikenteen ulkoiset kustannukset, se tarjoaa asianmukaiset puitteet koko raskaiden tavarankuljetusajoneuvojen kauttakulkua koskevan ongelman, myös kysyjän mainitsemien Alppien kauttakulun kaltaisten erityistilanteiden, ratkaisemiseksi koko yhteisössä.

(2003/C 280 E/052)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0358/03**esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) neuvostolle**

(12. helmikuuta 2003)

Aihe: Irak

Tammikuun 30. päivänä julkaistiin kahdeksan eurooppalaisen valtionpäämiehen allekirjoittama kirje, jossa nämä peräänkuuluttivat Eurooppaa liittymään Yhdysvaltojen Irakin vastaiseen rintamaan. Kuultiinko tai edes informoitiinko puheenjohtajavaltiota, korkeaa edustajaa ja kaikkien jäsen- ja hakijavaltioiden pääministereitä ennen kirjeen julkistamista? Jos ei, niin miksei?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

Neuvosto pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan puheenjohtajavaltion neuvoston puolesta Strasbourgissa maaliskuun 2003 täysistunnon yhteydessä asiasta antamaan julkilausumaan.

(2003/C 280 E/053)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0361/03**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle**

(12. helmikuuta 2003)

Aihe: Rooman kaupungin Newco-niminen holding-yhtiö – kilpailulainsäädännön rikkomista koskeva epäily

Rooman kaupunginhallitus valmisteli syyskuussa 2002 päätösehdotuksen, jonka aiheena oli kaikkia sellaisia yhtiöitä, joissa Rooman kaupungilla on osakkuus, yhteisesti hoitavan osakeyhtiön perustaminen. Kyseinen toimenpide pitäisi saattaa päätökseen luovuttamalla 83 kaupungin valvoman yhtiön osakkuudet perustettavalle yhtiölle, jonka osakkeista kaupunki omistaisi 97 prosenttia.

Koska uuden yhtiön tarkoituksena on hoitaa kaupungin irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä tarjota luonteeltaan julkisia palveluja, kyseinen toimenpide synnyttäne epäilyksiä siitä, onko se kilpailulainsäädännön ja yritysten keskittymistä koskevan lainsäädännön mukainen.

Uuden holding-yhtiön pitäisi omistaa kaupungilta saamansa osakesiirron ansiosta merkittävä osa kaikista niistä yrityksistä, jotka nykyään tarjoavat julkisia palveluja Rooman kaupungin puolesta. Holding-yhtiön itsensä tehtävänä olisi kuitenkin yhtiösäännön mukaan "tarjota palveluja Rooman kaupungille ja sen valvomille yhtiöille".

Jäljelle jäävät 3 prosenttia omistaisi "Risorse per Roma S.p.A." -niminen yhtiö, joka myös kuuluu kaupungin – ja siten tulevan holding-yhtiön valvomiin yhtiöihin. Näin se kuuluisi yhtiöön, joka puolestaan omistaa 96,94 prosenttia edellä mainitusta yhtiöstä, mikä mahdollistaisi eräänlaisen omien osakkeiden merkinnän.

Voiko komissio edellä esitetyn perusteella vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Rikkooko perustettavan yhtiön yhtiösäännössä esitetty tavoite EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklaa, asetusta (ETY) N:o 4064/89⁽¹⁾ ja asetusta (EY) N:o 1310/97⁽²⁾?
2. Rikkooko edellä mainittu osakkeiden siirto yritysoikeutta koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, etenkin direktiiviä 77/91/ETY⁽³⁾ ja tässä tapauksessa 18 artiklaa?
3. Voiko komissio antaa asiaa koskevan lausunnon?

(¹) EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1.

(²) EYVL L 180, 9.7.1997, s. 1.

(³) EYVL L 26, 31.1.1977, s. 1.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(28. maaliskuuta 2003)

1. Komissio pahoittelee, ettei se pysty vastaamaan kysymykseen EY:n perustamissopimuksen kilpailusääntöjen rikkomisesta, koska sillä ole riittävästi tietoa.
2. Toimitettujen tietojen perusteella ei ole mahdollista ottaa kantaa siihen, onko toimenpide yhdenmukainen yhteisön yritysoikeuden kanssa, erityisesti 13 päivänä joulukuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 77/91/ETY⁽¹⁾ ja varsinkin sen 18 artiklan kanssa.
3. Ks. vastaukset kysymyksiin 1 ja 2.

⁽¹⁾ Toinen neuvoston direktiivi 77/91/ETY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1976, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa.

(2003/C 280 E/054)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0365/03

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) neuvostolle

(6. helmikuuta 2003)

Aihe: Aldamovin maastakarkotusvaara ja muiden tšetšeenialaisten merkkihenkilöiden tilanne

Georgiassa pakolaisena oleva presidentti Mashadovin tšetšeenihallituksessa vuodesta 1997 vuoteen 1999 toiminut kauppaministeri Lom-Ali Aldamov on jättänyt 18. tammikuuta turvapaikkahakemuksen Ranskalle. Sisäministeriö hylkäsi hakemuksen sillä perusteella, että Aldamov ei ollut kyennyt virallisesti todistamaan henkilöllisyyttään. Tammikuun 25. päivä Ranskan viranomaiset yrittivät laittaa Aldamovin Georgiaan menevään lentokoneeseen, mutta hän kieltäytyi nousemasta siihen. Viisi toimittajilta, järjestövastaavilta, Aldamovin vanhemmilta ja Ranskan ulkoministeriöstä saatua todistusta kuitenkin vakuuttavat, että Aldamov todellakin on Aldamov. YK:n pakolaisasiain valtuutettu on sitä paitsi uudelleen vahvistanut, että Georgian tšetšeenit ovat vaarassa. Helmikuun 5. päivä saatavaa karkotuspäätöksen laillisuuden tutkinnan tulosta odotettaessa, sisäministeriö on pyytänyt Bobignyn tuomioistuimelta, että entistä ministeriä pidettäisiin Roissyn lentokentän puolueettomalla alueella. Aldamovia uhkaa yhä karkotus.

Onko neuvosto tietoinen Aldamovin tilanteesta ja siitä, että hän on vaarassa joutua karkotetuksi unionin alueelta? Liikkumis- ja oleskeluvapauksien rajoituksista unionin sisällä kärsivät Aldamovin lisäksi myös muut tšetšeenialaiset merkkihenkilöt, varsinkin kulttuuriministeri Zahajev, jota uhkaa luovutus Isosta-Britanniasta, ulkoministeri Ahmadov, joka on ilman passia Yhdysvalloissa, terveysministeri Hanbiev, jonka Schengen-alueen viisumia ei ole uusittu ja presidentti Dudajevin leski, rouva Dudajeva, jonka viisumi on niin ikään uusimatta. Eikö neuvosto ole sitä mieltä, että koska nämä rajoitukset ovat moninkertaistuneet, sen täytyisi pikaisesti ryhtyä laatimaan tšetšeenialaisista merkkihenkilöistä EY:n perustamissopimuksen 14 artiklan 3 kohtaan perustuvaa ”valkoista listaa”, jonka perusteella unioni myöntäisi viisumeita, oleskelulupia ja muita tarvittavia asiakirjoja, ja mahdollistaisi näin tšetšeenialaisille merkkihenkilöille mahdollisuuden suorittaa parhaissa mahdollisissa oloissa työtään sen hyväksi, että Tšetšenian kysymykseen saataisiin poliittinen ratkaisu?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Yksittäiset turvapaikkahakemukset ovat jäsenvaltioiden vastuulla.

Mitä maahantuloviisumien myöntämiseen tulee, jäsenvaltiot voivat vuoden 1990 Schengenin yleis-sopimuksen 5 artiklan nojalla sallia muiden maiden kansalaisten maahantulon alueelleen, jos heidän ei katsota voivan vaarantaa yleistä järjestystä, kansallista turvallisuutta tai kansainvälisiä suhteita.

(2003/C 280 E/055)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0380/03**esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle**

(7. helmikuuta 2003)

Aihe: Autojen ympäristömaksu on yhteisön lainsäädännön vastainen

Euroopan unionin jäsenvaltioiden on 21. huhtikuuta 2002 lähtien noudatettava romuajoneuvoja koskevaa yhteisön direktiiviä (2000/53/EY) ⁽¹⁾. Direktiivin 5 artiklan 4 kohdan mukaan tuottajat vastaavat kokonaan tai osittain kierrätyksestä aiheutuvista kustannuksista.

Alankomaissa kaikkien ostajien on kuitenkin maksettava kiinteä ympäristömaksu, joka on 45 euroa ajoneuvoa kohden. Näin saaduilla varoilla luodaan rahasto, jolla katetaan kaikkien Alankomaiden romuajoneuvojen kierrätyksen tuloja tuottamaton osa.

Vaikuttaa siis siltä, että kuluttajat joutuvat maksamaan 100 prosenttia kierrätyskustannuksista. Alankomaat toimii selkeästi vastoin EU:n periaatetta, joka vahvistetaan edellä mainitussa direktiivissä.

Onko komissio samaa mieltä?

Jos on, onko komissio valmis tekemään Alankomaiden hallitukselle selväksi, että kuluttajien maksettavaksi jäävä ympäristömaksujärjestelmä on lakkautettava ja että ajoneuvojen tuottajien ja Alankomaiden markkinoille autoja tuovien välittäjien on "vastattava kokonaan tai huomattavalta osin kierrätyksestä aiheutuneista kustannuksista"?

Jos ei ole, voiko komissio ilmoittaa, mikä on ajoneuvojen tuottajien osuus järjestelmässä, ja missä suhteessa se on Alankomaiden kansalaisten suorittamaan 45 euron osuuteen?

⁽¹⁾ EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(12. maaliskuuta 2003)

Romuajoneuvoista 18. syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY ⁽¹⁾ 5 artiklan 4 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuottajat vastaavat kokonaan tai huomattavalta osin romuajoneuvojen takaisinotosta hyväksytyille käsittelylaitoksille aiheutuneista kustannuksista. Hollannin lakia säätävä elin on pannut tämän "ilmainen takaisinotto" -periaatteen täytäntöön 24. toukokuuta 2002 antamansa romuajoneuvoja koskevan päätöksen ⁽²⁾ 8 artiklan b ja c kohdalla. Tämän artiklan mukaan jokainen Alankomaihin ajoneuvoja tuova maahantuojia tai tuottaja vastaa sekä organisatorisesti että taloudellisesti Hollannin markkinoille saatettujen romuttuneiden ajoneuvojen takaisinotosta ja käsittelystä.

Vuodesta 1995 alkaen Alankomaissa on toiminut vapaaehtoinen romuajoneuvojen hävittämiseen tarkoitettu järjestelmä, jonka on perustanut "Auto Recycling Nederland, ARN" ("Alankomaiden ajoneuvojen kierrätysjärjestelmä"). Autoa rekisteröitäessä siitä on rahastolle maksettava 45 euron jätemaksu. Varmistaakseen maksun suorittamisen Hollannin hallitus on ilmoittanut, että maksu sitoo yleisesti kaikkia markkinoilla toimivia tuottajia ja maahantuojia. Hollannin järjestelmään ei sisälly sääntöjä jätemaksun siirtämisestä edelleen. Jokainen yksittäinen tuottaja ja maahantuojia voi tietenkin vapaasti tehdä kaupallisen päätöksen maksun siirtämisestä edelleen jakeluketjun ja viime kädessä kuluttajan maksettavaksi.

Rahastoa käytetään kattamaan ajoneuvon takaisinotosta ja käsittelystä aiheutuvat kokonaiskustannukset, jotka ovat noin 100 euroa romuajoneuvoa kohti. Tuottaja ja maahantuojia ovat vastuussa rahaston varojen kertymisestä.

Tuottajan vastuu -periaatteen mukaisesti Hollannin järjestelmä siis rohkaisee tuottajia etukäteen toimiin, jotka helpottavat ajoneuvon uudelleenkäyttöä, purkamista ja kierrättämistä ("kierrätykseen sopiva malli") ja määrittelee niiden vastuun romuajoneuvojen keruussa, käsittelyssä, uudelleenkäytössä ja hyödyntämisessä (kierrätys mukaan luettuna).

Komissio on vuonna 2001 arvioinut jätemaksujärjestelmän valtiontukisääntöjen mukaisuuden. Komission päätelmien mukaan järjestelmä ei sisällä minkäänlaista valtiontukena pidettävää osuutta⁽³⁾. Koska vain seitsemässä prosentissa tapauksista kustannukset siirrettiin loppukäyttäjille, komissio katsoi tekemänsä valtiontukiarvion yhteydessä myös, että autonvalmistajat ja maahantuojat maksavat edellä tarkoitetuista kustannuksista ainakin merkittävän osan direktiivin 2000/53/EY 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 269, 21.10.2000.

⁽²⁾ Ks.: "Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden", 2002 259.

⁽³⁾ Komission päätös 2002/204/EY, annettu 30. lokakuuta 2001, Alankomaiden toteuttamasta autonomujen hävitysjärjestelmästä, EYVL L 68, 12.3.2002.

(2003/C 280 E/056)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0406/03

esittäjä(t): **Monica Frassoni (Verts/ALE) komissiolle**

(17. helmikuuta 2003)

Aihe: Kiireelliset toimenpiteet Pugliassa (Italiassa) sijaitsevan "Valloni e steppe pedegarganiche" -nimisen erityissuojelualan suojelemiseksi

Pugliassa (Italia) sijaitsevaa "Valloni e steppe pedegarganiche" -nimistä erityissuojelualuetta (koodi IT9110008) uhkaavat vahingoittaa vakavasti eräät toimet, ennen kaikkea uudelleen teollistuminen eli tuotantolaitokset, kaasuverkko, kauppakeskus, "Magic Land", hotellit, tieverkosto, parkkipaikat jne., joista suuri osa kuuluu Manfredonian aluesopimuksen piiriin. Lisäksi merkittäviä ympäristövaikutuksia aiheuttavat maatalouden rakennemuutostoimet, etenkin arolaitumien muuttaminen viikunakaktusviljelmiksi. Kaikki nämä toimet toteutetaan erityissuojelualan rajojen sisäpuolella, joten ne ovat selvästi luontotyypeistä annetun direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ ja lintudirektiivin 79/409/ETY⁽²⁾ vastaisia.

Alueella on hyvin tärkeä merkitys luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen kannalta: siellä elää Puglian suurin lepakkokanta ja manner-Italian viimeinen pikkutrappipopulaatio. Alue on nimetty tärkeäksi lintualueeksi (IBA, Important Bird Area).

Luontotyyppidirektiivin 92/43/ETY soveltamatta jättäminen on vakava uhka kolmen yhteisön tärkeänä pitämän elinympäristön, joista yksi on ensisijaisesti suojeltava, sekä luontotyyppidirektiivin liitteeseen II kuuluvien seuraavien lajien säilymiselle: 8 nisäkäslajia, 2 matelijalajia (joista 1 on ensisijaisesti suojeltava), 1 sammakkoeläinlaji (ensisijaisesti suojeltava laji), 1 kalalaji (ensisijaisesti suojeltava laji), 1 selkärangaton (ensisijaisesti suojeltava laji) ja 1 kasvilaji (ensisijaisesti suojeltava laji). Vakavassa vaarassa ovat myös lintudirektiivin liitteeseen I kuuluvat 30 lintulajia (joista kolme ensisijaisesti suojeltavia).

Italialainen lintujensuojeluliitto LIPU teki Euroopan komissiolle virallisen valituksen (N:o 2001/4156SG (2001) A/2150) yritettyään toistuvasti tiedottaa asiasta paikallisille ja kansallisille viranomaisille. Ympäristö- ja aluesuojeluministeriö kutsui tämän valituksen seurauksena koolle kaikista asianomaisista koostuvan teknisen neuvottelukunnan. Tekninen neuvottelukunta ei ole kokoontunut enää kesäkuun 2001 jälkeen. Manfredonian kunta on sen jälkeen tilannut ympäristövaikutusten arviointitutkimuksen (jälkikäteen, sillä monet toimet on jo toteutettu). Ympäristövaikutusten arviointia ei koskaan ole asetettu ympäristöjärjestöjen saataville eikä sitä ole koskaan esitelty tekniselle neuvottelukunnalle. Italian hallitus on sillä välin myöntänyt aluesopimukselle monia uusia avustuksia, joista yhtäkään ei ole tarkoitettu käytettäväksi korvaaviin toimenpiteisiin. Kaikki uudet rahoituserät on käytetty lisärakentamiseen.

Kyseinen alue on lisäksi saanut EU:lta LIFE-rahoitusta "Kiireelliset toimenpiteet Garganon kansallispuiston Natura 2000 -alueiden suojelemiseksi – LIFE Natura N:o 4 3200/98/491" -ohjelman puitteissa, jonka tavoitteena on suojella aroja eli samaa ympäristöä, jota tuhoetaan aluesopimuksella. Puglian alue on saanut EU:n rakennerahoitusta asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽³⁾ nojalla (vuosiksi 2000–2006).

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt lopettaakseen yhteisön direktiivien rikkomisen ja kyseisen alueen tuhoamisen?

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(4. huhtikuuta 2003)

Komissio on ottanut käsiteltäväksi kantelun, joka koskee parlamentin jäsenen kysymyksessään mainitseman tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ (sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY⁽²⁾), luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽³⁾ ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽⁴⁾ riittämätöntä soveltamisesta. Kantelua käsitellään parhaillaan.

Parlamentin jäsenen kysymyksessä mainitsemat tiedot on lisätty kantelua koskeviin tietoihin.

Jos komissio tekee päätelmän, että mainitussa tapauksessa rikotaan yhteisön lainsäädäntöä, se ei epäröi EY:n perustamissopimuksen valvojana toteuttaa kaikkia toimenpiteitä – EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa määrätty rikkomista koskeva menettely mukaan luettuna – sen varmistamiseksi, että tapauksessa noudatetaan asianmukaista yhteisön lainsäädäntöä.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ EYVL L 73, 14.3.1997.

⁽³⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

⁽⁴⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

(2003/C 280 E/057)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0452/03**esittäjä(t): Frank Vanhecke (NI) neuvostolle**

(19. helmikuuta 2003)

Aihe: Robert Mugaben osallistuminen 3. huhtikuuta pidettävään Euroopan unionin ja Afrikan huippukokoukseen

Presidentti Chirac otti tämän kuun alussa vastaan Zimbabween diktaattorin Robert Mugaben Euroopan unionin viime vuoden helmikuussa Zimbabwea vastaan julistamista kansainvälisistä sanktioista huolimatta. Sanktioiden voimassaoloaika päättyy 18. helmikuuta, mutta niitä odotetaan pidennettävän, koska Mugabe ei ole tehnyt mitään maansa ihmisoikeustilanteen parantamiseksi. Iso-Britannia kieltäytyy ottamasta diktaattoria vastaan.

Mugaben sanotaan osallistuvan myös 3. huhtikuuta pidettävään Euroopan unionin ja Afrikan huippukokoukseen.

Voiko neuvosto vahvistaa Mugaben osallistumisen tähän huippukokoukseen?

Eikö Mugaben osallistuminen tähän kokoukseen neuvoston mielestä ole unionin Zimbabwea vastaan julistamien sanktioiden vastaista?

Tukeeko neuvosto Ranskan diplomaattikuntaa, joka – toisin kuin Lontoo – päätti ottaa Mugaben vastaan?

Miten neuvosto aikoo vastedes varmistaa, että maansa pakkoluovuttamaan joutuneiden valkoisten tilanomistajien oikeudet palautetaan?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Päätöksessään Zimbabween kohdistetuista rajoittavista toimenpiteistä helmikuussa 2002 neuvosto ilmoitti, että ne voitiin poistaa ainoastaan tietyin edellytyksin. Neuvosto päätti jatkaa rajoittavia toimenpiteitä⁽¹⁾ 18. helmikuuta 2003, jolloin edellytyksiä ei oltu vielääkään täytetty, joten neuvosto vahvisti ne uudelleen. Neuvosto on edelleen huolestunut Zimbabween väestön ahdingosta ja on vakuuttunut siitä, että pikainen maaudistusohjelma on pahentanut ennestäänkin heikkoa ruokatilannetta maassa. Zimbabween maatilojen laittoman haltuunoton osalta EU oli jo maaliskuussa 2000 selvästi vedonnut Zimbabween hallitukseen, jotta

se varmistaisi lain noudattamisen ja takaisi yleisen järjestyksen ja kansalaisten turvallisuuden. Samassa yhteydessä Euroopan unioni vahvisti sitoutuneensa hallitun ja avoimen maaudistuksen toteuttamiseen, jossa otetaan huomioon kaikkien kansalaisten oikeudet ja joka on yhdenmukainen maan talouskehityksen edellyttämien toimien kanssa.

Katsottiin EU:n ja Afrikan välisten suhteiden edun mukaiseksi lykätä Lissabonin huippukokousta, joka oli määrä pitää 5. huhtikuuta 2003.

Ranskan ja Afrikan huippukokouksen järjestämisen osalta neuvosto tiedottaa arvoisalle kysyjälle, että Ranska ilmoitti aikovansa myöntää yhteisessä kannassa 2002/145/YUTP säädetyin menettelyin mukaisesti viisumin presidentti Mugabelle huippukokoukseen osallistumista varten; pantiin merkille, että neuvosto ei vastustanut kyseistä osallistumista.

(¹) EUVL L 46, 20.2.2003.

(2003/C 280 E/058)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0469/03

esittäjä(t): Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) komissiolle

(20. helmikuuta 2003)

Aihe: Siirtyminen euroon

Euro otettiin käyttöön vuosi sitten. Uuteen rahayksikköön sopeuduttiin nopeasti käytännössä, mutta henkisesti euron käyttöön ei ole vielä siirrytty. Suurin osa euroalueen kansalaisista laskee edelleen hinnat kansallisina valuuttoina.

Maksut suoritetaan ainoastaan euroina, mutta euroalueen kansalaiset eivät ole kuitenkaan unohtaneet entisiä valuuttojaan. Suurin osa euron käyttäjistä ei ole vielä henkisesti sopeutunut muutokseen.

Onko komissiollla konkreettisia ehdotuksia, joiden avulla helpotettaisiin kansalaisten henkistä sopeutumista euron käyttöön?

Pitääkö komissio myönteisenä hintojen merkitsemistä kahdella tavalla? Aikooko komissio suositella kyseistä käytäntöä rahaliiton jäseniksi myöhemmin liittyville valtioille?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(26. maaliskuuta 2003)

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa yhtä mieltä siitä, että kansalaisten henkinen siirtyminen euron käyttöön tapahtuu vähitellen. Komission säännöllisesti tekemä eurobarometrikysely osoitti marraskuussa 2002, että 42,2 prosenttia euroalueen vastaajista laskee useimmiten euroina ostaessaan jokapäiväisiä tavaroita. Sitä vastoin 32,4 prosenttia ilmoitti edelleen ajattelevansa useammin kansallisessa valuutassa. Nämä luvut ovat merkittävästi pienemmät isojen ostosten (esim. talo tai auto) ollessa kyseessä. Näissä tapauksissa keskimäärin vain 12,5 prosenttia euroalueen vastaajista laskee useimmiten euroina.

Komissio myöntää, että täydellinen henkinen siirtyminen euroon vie väistämättä jonkin aikaa. Tämän prosessin nopeuttamiseksi komissio on kuitenkin tuoreessa tiedonannossaan (¹) suosittanut yhteisymmärryksessä kaupan etujärjestön EuroCommercen kanssa asianomaisia aloja luopumaan asteittain kaksoishinnoittelusta 30. kesäkuuta 2003 mennessä ja tiedottamaan asiakkaille muutoksesta hyvissä ajoin.

(¹) Vuosi euroseteleiden ja -kolikoiden käyttöönotosta, KOM(2002) 747 lopullinen, 19.12.2002.

(2003/C 280 E/059)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0498/03**esittäjä(t): Jules Maaten (ELDR) neuvostolle***(21. helmikuuta 2003)*

Aihe: Teksasin viranomaisten ilmoitus kansainvälisen tuomioistuimen kolmen Meksikon kansalaisen teloittamista koskevan lausuman huomiotta jättämisestä

1. Onko neuvosto tietoinen Yhdistyneiden Kansakuntien kansainvälisen tuomioistuimen antamasta lausumasta, jossa se kehottaa luopumaan kolmen meksikolaisen teloittamisesta Yhdysvaltojen Teksasin osavaltiossa sekä Teksasin viranomaisten torjuvasta reaktiosta kyseiseen lausumaan?
2. Onko neuvosto tietoinen siitä, että tässä on kyse diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen moninkertaisesta rikkomisesta ja että siinä on kyse erityisesti toisen valtion kansalaisille annettavan konsuliavun kieltämisestä?
3. Voiko neuvosto ilmoittaa, miten se suhtautuu kansainvälisen tuomioistuimen lausumaan ja mihin toimiin puheenjohtajavaltio Kreikka aikoo vielä ryhtyä teloitusten pysäyttämiseksi?
4. Onko neuvosto ottanut huomioon, että näillä rikkomuksilla Wienin yleissopimusta kohtaan voi olla seurauksia sellaisten Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisten kannalta, jotka ovat tällä hetkellä vangituina tai jotka tulevaisuudessa vangitaan Yhdysvalloissa?
5. Onko neuvosto valmis huomauttamaan Yhdysvaltojen viranomaisille, että Wienin yleissopimukseen perustuvia konsuliavun kaltaisia velvoitteita on sovellettava täysimääräisesti, kun on kyse Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisista?

Vastaus*(22. heinäkuuta 2003)*

Neuvosto on tietoinen väliaikaisia toimenpiteitä koskevasta määräyksestä, jonka kansainvälinen tuomioistuin antoi 5. helmikuuta 2003 Avenaa ja muita Meksikon kansalaisia koskevassa asiassa (Meksiko vastaan Amerikan yhdysvallat).

Neuvosto on myös tietoinen tapauksen merkityksestä konsulisuhteita koskevan Wienin yleissopimuksen soveltamisen kannalta. Koska edellä mainittu määräys on kuitenkin vain tilapäinen eikä lopullista tuomiota käsittelevässä ole vielä annettu, neuvoston mielestä on ennen aikaista arvioida tässä vaiheessa, mitä mahdollisia konsulisuhteita koskevan Wienin yleissopimuksen rikkomuksia kansainvälinen tuomioistuin katsoo lopullisessa tuomiossaan tapahtuneen.

Neuvosto muistuttaa, että Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 94 artiklan mukaisesti velvollisuus noudattaa kansainvälisen tuomioistuimen tuomiota koskee niitä osapuolia, joita päätös koskee (tässä tapauksessa Meksikoa ja USA:ta). YK:n peruskirjan 94 artiklan 2 kohdassa määrätään lisäksi, että jos jompikumpi tapauksen osapuolista jättää täyttämättä tuomioistuimen antamasta tuomiosta johtuvat velvoitteensa, vastapuoli voi saattaa asian käsiteltäväksi turvallisuusneuvostoon, joka voi antaa suosituksia tai päättää toimenpiteistä tuomion täytäntöönpanemiseksi.

Neuvosto on jo pitkään ollut huolissaan siitä, millaiset vaikutukset konsulisuhteita koskevan Wienin yleissopimuksen rikkomisella on niin EU:n kuin muidenkin valtioiden kansalaisiin, ja sen kanta on ilmaistu kuolemanrangaistusta koskevien EU:n suuntaviivojen III luvun (Vähimmäisnormit) v kohdassa. Neuvosto on siinä määrin huolissaan tästä asiasta USA:ssa määrättyjen kuolemanrangaistusten yhteydessä, että se harkitsee mahdollisuutta laatia vastaisuudessa *amicus curiae* -kirjeen silloin, kun oikeutta konsulipalveluihin mahdollisesti rikotaan USA:ssa.

(2003/C 280 E/060)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0503/03**esittäjä(t): Joan Vallvé (ELDR) komissiolle**

(21. helmikuuta 2003)

Aihe: Katalaanin kieli komission Internet-sivuilla

Euroopan parlamentin 11. joulukuuta 1990 Euroopan yhteisöjen kielten ja katalaanin kielen tilanteesta antaman päätöslauselman⁽¹⁾ 4 kohdassa komissiota pyydettiin toteuttamaan toimia, joilla voidaan edistää mm. katalaanin kielen käyttöä kaikissa tiedotusvälineissä tiedotettaessa Euroopan toimielimiin liittyvistä asioista.

Euroopan parlamentin www-sivuihin on jo mahdollista tutustua kahdellatoista ehdokasmaan kielellä (nykyisen yhdentoista virallisen kielen lisäksi). Useita näistä uusista kielistä puhutaan vähemmän kuin EU:n nykyisiä kieliä, esimerkiksi katalaania, jota käytetään kolmella lainsäädännöllisesti autonomisella alueella, joilla asuu yli 11 miljoonaa ihmistä, joista 8 miljoonaa puhuu katalaania. Jälkeen jäävät ruotsi, suomi, tanska, bulgaria, slovenia, slovakia, liettua, latvia, viro ja malta, ja Euroopassa samalle tasolle yltävät portugali ja tšekki.

Katalaani kuuluu sellaisten eurooppalaisten kielten ryhmään, joilla on virallinen asema kyseisillä jäsenvaltioiden alueilla, mutta joita EU ei ole virallisesti tunnustanut.

Aikooko Euroopan komissio ottaa nämä kielet käyttöönsä www-sivuillaan edellä mainitussa parlamentin päätöslauselmassa esitetyn pyynnön mukaisesti?

⁽¹⁾ EYVL C 19, 28.1.1991, s. 42.

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(7. maaliskuuta 2003)

Sen jälkeen kun unionin Europa-verkkosivusto avattiin vuonna 1995, komission yleisenä periaatteena on ollut julkaista aineisto sähköisessä muodossa kaikilla unionin virallisilla kielillä.

Virallisten asiakirjojen lisäksi Europa-sivustolla (<http://europa.eu.int>) kansalaisten saatavilla on paljon epävirallista tietoa. Tältä osin komission tavoitteena on tekniset rajoitukset sekä henkilöstö- ja budjettiresurssit huomioon ottaen pyrkiä kaikin mahdollisin tavoin varmistamaan, että kansalaiset saavat tiedot haluamallaan kielellä. Tämä tavoite on ensisijainen vielä tulevan laajentumisen jälkeenkin.

Virallisista kielistä päättäminen on jäsenvaltioiden vastuulla.

(2003/C 280 E/061)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0506/03**esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle**

(21. helmikuuta 2003)

Aihe: Farmaseuttisten tuotteiden käyttöohjeiden ymmärtäminen

Farmaseuttisten tuotteiden tv-mainoksissa suositellaan, että tuotteita käytettäessä on noudatettava varovaisuutta. Omituista kyllä monissa EU:n jäsenvaltioissa farmaseuttisten tuotteiden käyttöohjeet ovat ainoastaan yhdellä kielellä.

Tämä tarkoittaa, että eri syistä (työmatka, turismi jne.) unionin jäsenvaltioon tulevat muiden jäsenvaltioiden kansalaiset eivät pysty ymmärtämään farmaseuttisten tuotteiden käyttöohjeiden selityksiä, eivätkä varsinkaan tuotteiden sivuvaikutuksia.

Pitäisikö komission ehdottaa sellaisten yhteisösäännösten hyväksymistä, joissa määrätään, että kaikissa farmaseuttisissa tuotteissa olisi oltava käyttöohjeet kolmella kielellä? Näin muista unionin jäsenvaltioista tulevat tuotteiden kuluttajat voisivat ymmärtää käyttöohjeita, eikä sivuvaikutuksista aiheutuisi terveydelle vaaraa.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2003)

Lääkkeiden valmistusta, jakelua ja käyttöä koskevan yhteisön sääntelyn keskeisenä tavoitteena on kansanterveyden turvaaminen. Käyttäjille annettavien tietojen avulla on taattava kuluttajansuojan korkea taso, jotta lääkkeitä voidaan käyttää kattavien ja helppotajuisten tietojen perusteella oikein.

Direktiivin 2001/83/EY⁽¹⁾ 59 artiklan mukaan pakkauseloste on laadittava valmisteen ominaisuuksia koskevan yhteenvedon mukaisesti. Yhteisössä luvan saaneilla valmisteilla on yksi yhteisön tasolla hyväksytty valmisteyhtenveto, joka on osa yhteisön päätöstä, ja pakkauseloste on sama kaikkialla Euroopan unionissa.

Kyseisen direktiivin 63 artiklan 2 kohdan mukaan pakkauseloste on laadittava ainakin sen jäsenvaltion, jossa valmiste saatetaan markkinoille, virallisella kielellä tai virallisilla kielillä. Kun käytetään useampaa kuin yhtä kieltä, samat merkinnät on oltava kaikilla käytetyillä kielillä, eikä tämä saa heikentää selosteen yleistä luettavuutta. Kaikkien kieliversioiden on oltava samansisältöiset.

Tätä nykyä pakkauselosteen käännettäminen kolmelle tai useammalle kielelle on markkinoille saattamista koskevan luvan haltijalle vapaaehtoista.

Komissio tukee aloitteita, joilla pyritään parantamaan potilaille annettavia tietoja lääkkeistä. Ehdotuksemme direktiivin 2001/83/EY ja asetuksen 2309/93/EY⁽²⁾ tarkistamiseksi sisältää useita tärkeitä tähän alaan liittyviä esityksiä. Komissio hyväksyi joulukuussa 2002 joitakin parlamentin tarkistuksia, jotka koskevat avoimuuden edistämistä tällä alalla sekä potilaille annettavien tietojen lisäämistä ja parantamista. Parlamentti ei kuitenkaan esittänyt yhtään pakkauselosteesta käytettäviä kieliä koskevaa tarkistusta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä, EYVL L 311, 28.11.2001.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2309/93, annettu 22 päivänä heinäkuuta 1993, ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön luvananto- ja valvontamenettelyistä sekä Euroopan lääkearviointiviraston perustamisesta, EYVL L 214, 24.8.1993.

(2003/C 280 E/062)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0513/03

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(24. helmikuuta 2003)

Aihe: Jätepuu ja dioksiinin esiintyminen lihassa

Saksassa sijaitsevassa Erfurtin polttolaitoksessa poltettu jätepuu vaikuttaa olevan syyppää dioksiinin esiintymiseen rehussa ja lihassa.

Puutuotteita käsitellään ja kyllästetään niiden kestävyuden parantamiseksi. Siihen käytetään usein kloorihiilivetyä.

Jos tämä käsitelty puuaines (rakennus- ja jätepuu) poltetaan, syntyy dioksiinia.

Onko komissio valmis rajoittamaan jätepuun ja kyllästetyn puun polttamista, myöntämään polttoluvan vain erikoistuneille käsittelylaitoksille ja kieltämään, että ravintoketjulle aiheutetaan seurauksia?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus*(3. huhtikuuta 2003)*

Jätteiden polttamista, mukaan luettuna jätepuun polttaminen, säädellään jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetulla neuvoston direktiivillä 75/442/ETY⁽¹⁾, vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/689/ETY⁽²⁾ ja jätteenpoltosta 4 päivänä joulukuuta 2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/76/EY⁽³⁾.

Direktiivin 75/442/EY 4 artiklassa säädetään yleisestä periaatteesta, jonka mukaan "jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteet hyödynnetään tai niistä huolehditaan vaarantamatta ihmisten terveyttä ja käyttämättä menettelyjä tai menetelmiä, joista voi aiheutua vahinkoa ympäristölle". Lisäksi tässä direktiivissä säädetään jätteitä käsitteleviä laitoksia tai yrityksiä koskevasta lupajärjestelmästä ja siitä, että ne tietyissä olosuhteissa ovat jäsenvaltioiden hyväksymien ohjesääntöjen alaisia.

Direktiivissä 91/689/ETY määritellään vaaralliset jätteet ja lisätään tiukempia säännöksiä lupien myöntämisestä vaarallisia jätteitä käsitteleville laitoksille. Komission päätöksessä 2000/532/EY, joka sisältää yhteisön jäteluettelon, luokitellaan vaarallisia aineita sisältävä tai niillä saastunut puu vaaralliseksi jätteeksi.

Lisäksi, mitä tulee sellaisen puujätteen polttamiseen, joka voi puunsuoja-ainekäsittelyn tai pinnoituksen seurauksena sisältää halogenoituja yhdisteitä tai raskasmetalleja, direktiivissä 2000/76/EY jätteenpoltosta määritellään tiukat toimintaedellytykset ja päästöjen raja-arvot. Tämä direktiivi astui voimaan uusien laitosten osalta vuonna 2002, ja se astuu voimaan olemassa olevien laitosten osalta vuonna 2005. Siihen asti sovelletaan vaarallisten jätteiden polttamisesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annettua neuvoston direktiiviä 94/67/EY⁽⁴⁾.

Laitoksia, jotka polttavat enemmän kuin 10 tonnia vaarallista jätettä päivässä, koskee ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämisestä 24 päivänä syyskuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/61/EY⁽⁵⁾. Näitä laitoksia on käytettävä siten, että otetaan huomioon kaikki asianmukaiset pilaantumista estävät toimenpiteet käyttäen parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa. Paras käytettävissä oleva tekniikka ei tarkoita ainoastaan käytettäviä menetelmiä vaan myös sellaisia seikkoja kuin asianmukainen ylläpito. Direktiivi astui voimaan uusien ja huomattavasti muutettujen laitosten osalta lokakuussa 1999. Jäljelle jäävien laitosten osalta sitä aletaan soveltaa täysimääräisesti lokakuussa 2007.

Lisäksi, mitä tulee rehuun sovellettavaan lainsäädäntöön, HACCP-järjestelmän (Hazard Analysis and Critical Control Points, vaarojen analysointi ja kriittiset valvontapisteet), jonka komissio lähiaikoina esittelee, käyttöönotto rehunvalmistusketjussa vähentää myös saastumisriskiä.

Komissio katsoo, että näiden toimenpiteiden asianmukainen täytäntöönpano takaa, että jätepuun polttaminen tapahtuu ilman kielteisiä vaikutuksia ihmisten terveyteen tai ympäristöön.

(1) EYVL L 194, 25.7.1975.

(2) EYVL L 377, 31.12.1991.

(3) EYVL L 332, 28.12.2000.

(4) EYVL L 365, 31.12.1994.

(5) EYVL L 257, 10.10.1996.

(2003/C 280 E/063)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0514/03

esittäjä(t): Miet Smet (PPE-DE) neuvostolle

(24. helmikuuta 2003)

Aihe: Naisten oikeudet Egyptissä

Euroopan unionin ja Egyptin yhteistyö perustuu Euro–Välimeri-alueen kumppanuuteen. Tämä kumppanuus perustuu puolestaan Barcelonan julistukseen, jonka ovat allekirjoittaneet EU:n jäsenvaltiot ja 12 Välimeren alueen kumppanuusvaltiota. Euroopan unioni ja Egypti allekirjoittivat assosiaatiosopimuksen vuonna 2001.

Egyptissä ei kunnioiteta aina naisten oikeuksia huolimatta siitä, että Egypti allekirjoitti Barcelonan julistuksen ja assosiaatiosopimuksen, joissa viitataan ihmisoikeuksiin. Uutistoimisto AFP:n mukaan egyptiläisten naisten sukupuolielimiä silvotaan, ja heitä syrjitään lainsäädännössä esimerkiksi avioeron yhteydessä.

Onko EU jo ilmaissut kantansa näihin vakaviin naisten oikeuksien loukkauksiin? Jos se ei ole, aikooko EU ilmaista kantansa näihin loukkauksiin?

Aiotaanko perustaa mekanismi, jolla naisten oikeuksien kunnioittamista Egyptissä valvotaan ja jolla se tehdään velvoittavaksi? Harkitaanko mahdollisuutta, että EU pidättäytyy yhteistyöstä Egyptin kanssa, mikäli tämä valtio loukkaa jatkuvasti naisten oikeuksia ja yleisesti ihmisoikeuksia? Jos vastaus edellisiin kysymyksiin on kielteinen, aikooko EU tulevaisuudessa harkita näitä mahdollisuuksia?

Jos sekä naisten oikeuksien kunnioittamiseen liittyvästä valvonnasta ja velvoitteista on olemassa säännöt ja jos Egyptin ja EU:n välinen yhteistyösopimus toistaiseksi peruutetaan, ryhdytäänkö tämänkaltaisiin toimiin myös muiden Barcelonan julistuksen allekirjoittaneiden maiden osalta?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Neuvosto muistuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Egyptin kanssa solmitun assosiaatiosopimuksen allekirjoittamisen myötä suhteet tähän maahan ovat saaneet uuden ulottuvuuden, joka mahdollistaa muun muassa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kaltaisia aiheita koskevan vuoropuhelun, vaikka itse sopimus tulee voimaan vasta, kun sen ratifiointi on saatettu päätökseen. Niinpä paikan päällä olevien edustustojen päälliköiden troikka on aloittanut vuoropuhelun Egyptin viranomaisten kanssa huolenaiheista, joihin kuuluu esimerkiksi ihmisoikeuksien kunnioittaminen. Kokouksia on ollut kaksi, heinäkuussa ja marraskuussa 2002. Ensimmäisessä kokouksessa molemmat osapuolet sopivat aloittavansa säännöllisen vuoropuhelun Barcelonan julistuksen ja assosiaatiosopimuksen hengen mukaisesti. Ensimmäinen poliittista vuoropuhelua koskeva ministerikokous on suunniteltu pidettäväksi kesäkuussa. Euroopan unionilla on silloin tilaisuus ottaa esille joitain asioita.

Assosiaatiosopimuksen voimaantulo luo puitteet eri tasoilla käytävälle poliittiselle vuoropuhelulle aina kun se on tarpeellista. Itse sopimuksessa määrätään, että demokraattiset periaatteet ja perusoikeuksien kunnioittaminen ovat Euroopan unionin ja Egyptin välisten suhteiden perusta ja niiden olennainen osa.

Mitä naisten oikeuksiin Egyptissä tulee, edistystä on havaittavissa erityisesti lainsäädännön osalta. Niinpä Egyptin hallitus perusti vuonna 2000 kansallisen naisten neuvoston, jonka tavoitteena on naisten oikeuksien ja hyvinvoinnin edistäminen. Vuonna 2000 säädettiin uusi edistysellisempi laki henkilöoikeudellisesta asemasta (perhelaki), joka on myös parantanut naisten asemaa. Tämän lisäksi on vahvistettu laki avioeron helpottamisesta naisten osalta. Näitä lakeja sovellettaessa törmätään kuitenkin vielä liian usein hallinnollisiin ja yhteiskunnallisiin esteisiin sekä perinteisiin, jotka pohjautuvat erityisesti uskontoon. Egyptin hallitus pyrkii myös poistamaan sukuelinten silpomiskäytännön. Terveysministeri on kieltänyt käytännön vuonna 1996 vahvistetulla asetuksella. Euroopan unionin tukemien tiedotuskampanjoiden avulla yhteiskunta on alkanut tiedostaa ongelman, vaikka tällaisten käytäntöjen uhreiksi joutuneiden naisten prosentuaalinen osuus on edelleen aivan liian suuri.

(2003/C 280 E/064)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0518/03

esittäjä(t): Miet Smet (PPE-DE) neuvostolle

(24. helmikuuta 2003)

Aihe: Naisten oikeudet Keniassa

Euroopan unionin ja Kenian yhteistyö perustuu AKT–EU-kumppanuuteen. Molemmat osapuolet allekirjoittivat seuraavien kahdenkymmenen vuoden ajaksi AKT–EU-yhteistyön puitteet luovan Cotonoun sopimuksen, jonka mukaan molemmat osapuolet noudattavat ihmisoikeuksia ja kunnioittavat miesten ja naisten tasa-arvoisuutta.

Keniassa ei kunnioiteta naisten oikeuksia siitä huolimatta, että Kenia on allekirjoittanut nämä periaatteet. Uutistoimisto Agencia EFE:n mukaan tyttöjen ja naisten sukupuolielimiä silvotaan edelleen laajamittaisesti.

Onko EU jo ilmaissut kantansa näihin vakaviin naisten oikeuksien loukkauksiin? Jos se ei ole, aikooko EU ilmaista kantansa näihin loukkauksiin?

Aiotaanko perustaa mekanismi, jolla naisten oikeuksien kunnioittamista Keniassa valvotaan ja jolla se tehdään velvoittavaksi? Harkitaanko mahdollisuutta, että EU pidättäytyy yhteistyöstä Kenian kanssa, mikäli tämä valtio loukkaa jatkuvasti naisten oikeuksia ja yleisesti ihmisoikeuksia?

Jos vastaus edellisiin kysymyksiin on kielteinen, aikooko EU tulevaisuudessa harkita näitä mahdollisuuksia?

Jos sekä naisten oikeuksien kunnioittamiseen liittyvästä valvonnasta ja velvoitteista on olemassa säännöt ja jos Kenian ja EU:n välisestä yhteistyöstä mahdollisesti pidättäydytään, koskeeko tämä kaikkia Cotonoun sopimuksen allekirjoittaneita valtioita?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

EU on tietoinen Afrikan maissa laajalti harjoitettavasta naisten sukupuolielinten silvonnasta. EU käsittelee tätä Keniassa harjoitettavaa epäinhimillistä käytäntöä Kenian kanssa käytävässä poliittisessa vuoropuhelussa ihmisoikeuksien loukkausten yhteydessä.

Euroopan unioni aikoo sisällyttää naisten oikeudet Keniassa maan kanssa käytävään poliittiseen vuoropuheluun ja vaikuttaa epäinhimillisen tai alentavan kohtelun poistamiseen sekä painottaa tarvetta ihmisoikeuksien alan jatkuvaan edistymiseen ja etenkin ihmisarvon täysimääräiseen kunnioittamiseen erityisesti naisten kyseessä ollessa. Tämän vuoropuhelun yhteydessä Keniaa muistutetaan sen kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevaan yleissopimukseen liittyvistä velvoitteista ja siitä, että kyseiset velvoitteet ja sitoumukset on toteutettava kansallisessa lainsäädännössä ja käytännössä.

Lisäksi EU pitää kansalaisyhteiskunnan merkitystä erittäin tärkeänä ja tukee erityisesti tällä alalla toimivien ihmisoikeusjärjestöjen ja muiden kansalaisjärjestöjen toimintaa, kuten ilmeni komission tänä vuonna kansainvälisen naistenpäivän yhteydessä järjestämästä konferenssista.

Kuten kysymyksessä todetaan, Kenian ja EU:n välinen yhteistyö tapahtuu Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun AKT–EY-kumppanuussopimuksen puitteissa. Tämän sopimuksen olennaisena piirteenä on kaikkien ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioitus sen 9 artiklan mukaisesti. Cotonoun sopimuksen 96 artikla sisältää mahdollisuuden, että sopimuksen allekirjoittaneet osapuolet voivat ryhtyä neuvotteluihin, kun jokin osapuoli ei ole täyttänyt esimerkiksi ihmisoikeuksien kunnioittamiseen liittyvää veloitettaan. Neuvotteluihin ryhdytään poliittisen vuoropuhelun epäonnistuttua. Jos neuvotteluista kieltäydytään tai ne eivät johda ratkaisuun, voidaan toteuttaa aiheelliset toimenpiteet, joihin voi kuulua kehitysyhteistyön keskeyttäminen.

Lopuksi muistutettakoon arvoisaa edustajaa siitä, että neuvosto käsittelee parhaillaan yhteispäätösmenettelyllä Euroopan parlamentin kanssa asetusehdotusta avusta lisääntymis- ja seksuaaliterveyteen ja lisääntymistä ja seksuaalisuutta koskeviin oikeuksiin liittyville politiikoille ja toimille kehitysmaissa, jonka täytäntöönpano auttaa osaltaan parantamaan naisten tilannetta myös Keniassa.

(2003/C 280 E/065)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0520/03

esittäjä(t): Miet Smet (PPE-DE) neuvostolle

(24. helmikuuta 2003)

Aihe: Naisten oikeudet Pakistanissa

Euroopan unioni ja Pakistan allekirjoittivat vuonna 2001 yhteistyösopimuksen. Sopimuksen 1 artiklassa on lauseke, joka liittyy ihmisoikeuksien ja demokraattisten periaatteiden kunnioittamiseen.

Pakistanissa ei aina kunnioiteta naisten oikeuksia siitä huolimatta, että Pakistan on allekirjoittanut nämä periaatteet. AFP:n, Reutersin ja New York Timesin mukaan eräät pakistanilaiset naiset ovat joutuneet verikoston uhriksi. Heidät on raiskattu, poltetu tai murhattu. Paikalliset neuvostot voivat päättää verikostosta.

Onko EU jo ilmaissut kantansa näihin vakaviin naisten oikeuksien loukkauksiin? Jos se ei ole, aikooko EU ilmaista kantansa näihin loukkauksiin?

Aiotaanko perustaa mekanismi, jolla Pakistanin naisten oikeuksien kunnioittamista valvotaan ja jolla se tehdään velvoittavaksi? Harkitaanko mahdollisuutta, että EU pidättäytyy yhteistyöstä Pakistanin kanssa, mikäli tämä valtio loukkaa jatkuvasti naisten oikeuksia ja yleisesti ihmisoikeuksia?

Jos vastaus edellisiin kysymyksiin on kielteinen, aikooko EU tulevaisuudessa harkita näitä mahdollisuuksia?

Jos sekä naisten oikeuksien kunnioittamiseen liittyvästä valvonnasta ja velvoitteista on olemassa säännöt ja jos Pakistanin ja EU:n välisestä yhteistyöstä mahdollisesti pidättäydytään, koskeeko tämä kaikkia EU:n kanssa samankaltaisen sopimuksen (niin sanotun kolmannen sukupolven yhteistyösopimuksen, jossa viitataan selkeästi ihmisoikeuksiin) allekirjoittaneita valtioita?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

1. Neuvosto palauttaa mieliin, että EU korostaa kaikissa Pakistanin kanssa käytävään vuoropuheluun kuuluvissa kokouksissa pitävänsä tärkeänä ihmisoikeuksien, myös naisten oikeuksien kunnioittamista ja että se aikoo jatkossakin toimia näin aina, kun siihen tarjoutuu tilaisuus. EU-maiden Islamabadin edustustojen päälliköt seuraavat hyvin tarkkaan ihmisoikeustilannetta ja keskustelevat yksittäistapauksista viranomaisten kanssa säännöllisesti järjestettävien tapaamisten yhteydessä.

2. EU on sisällyttänyt ihmisoikeuslausekkeen "olennaisena osana" kolmansien maiden kanssa tekemiinsä kauppaa- ja yhteistyösopimuksiin vuodesta 1995 alkaen. Tällaisissa lausekkeissa määrätään, että perusluonteisten ihmisoikeuksien ja demokratian periaatteiden kunnioittaminen on sopimuspuolten sisä- ja ulkopolitiikan lähtökohta ja "olennainen osa" sopimusta. Jos ihmisoikeuksia loukataan, sopimuksen soveltaminen voidaan keskeyttää. Ennen vuotta 1995 ihmisoikeuksien kunnioittaminen mainittiin usein selvästi esimerkiksi sopimusten johdanto-osassa.

3. Tähän mennessä yhdenkään ihmisoikeuksia koskevan "olennainen osa" -lausekkeen sisältävän sopimuksen soveltamista ei ole keskeytetty. Kuitenkin silloin, kun EU on katsonut, että kumppanivaltio on rikkonut sopimuksen olennaisia osia, on sopimuksen tiettyjen määräysten soveltaminen keskeytetty. Tällainen tapaus oli esimerkiksi Cotonoun sopimuksen rahoitusmääräykset Zimbabwen (2002), Komorien (2000), Norsunluurannikon (2000), Fidzin (2000), Haitin (2000) ja Liberian osalta (2001). Muissa tapauksissa yhteistyösopimusten allekirjoittamista on ihmisoikeuksia koskevien huolenaiheiden takia lykätty esimerkiksi Kroatian (1995), Pakistanin (1999), Algerian (1998) ja Venäjän (1995) kanssa.

4. Pääpaino on kuitenkin pikemminkin vuoropuhelun edistämässä ja myönteisissä toimenpiteissä kuin rangaistustoimissa. EU käyttää hyväkseen jokaista tilaisuutta kehottaakseen valtioita kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja edistämään niiden suojelua ja muistuttaakseen kumppanivaltioille velvoitteista, joita ihmisoikeuksia koskevan "olennainen osa" -lausekkeen sisältävistä sopimuksista seuraa.

5. EY:n ja Pakistanin välistä kumppanuutta ja kehitystä koskevassa yhteistyösopimusehdotuksessa, joka on parhaillaan käsiteltävänä Euroopan parlamentissa, noudatetaan edellä kuvattuja periaatteita.

(2003/C 280 E/066)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0522/03**esittäjä(t): Miet Smet (PPE-DE) neuvostolle**

(24. helmikuuta 2003)

Aihe: Naisten oikeudet Sambiassa

Euroopan unionin ja Sambian yhteistyö perustuu AKT–EU-kumppanuuteen. Molemmat osapuolet allekirjoittivat seuraavien kahdenkymmenen vuoden ajaksi AKT–EU-yhteistyön puitteet luovan Cotonoun sopimuksen, jonka mukaan molemmat osapuolet noudattavat ihmisoikeuksia ja kunnioittavat miesten ja naisten tasa-arvoisuutta.

Sambiassa ei kunnioiteta naisten oikeuksia siitä huolimatta, että Sambia on allekirjoittanut nämä periaatteet. Human Rights Watchin 28. tammikuuta 2003 kertomuksen mukaan sambialaisilla tytöillä esiintyy hi-virusta viisi kertaa poikia enemmän, koska he ovat laajalle levinneen seksuaalisen hyväksikäytön uhreja.

Onko EU jo ilmaissut kantansa näihin vakaviin naisten oikeuksien loukkauksiin? Jos se ei ole, aikooko EU ilmaista kantansa näihin loukkauksiin?

Aiotaanko perustaa mekanismi, jolla naisten oikeuksien kunnioittamista Sambiassa valvotaan ja jolla se tehdään velvoittavaksi? Harkitaanko mahdollisuutta, että EU pidättäytyy yhteistyöstä Sambian kanssa, mikäli tämä valtio loukkaa jatkuvasti naisten oikeuksia ja yleisesti ihmisoikeuksia?

Jos vastaus edellisiin kysymyksiin on kielteinen, aikooko EU tulevaisuudessa harkita näitä mahdollisuuksia?

Jos sekä naisten oikeuksien kunnioittamiseen liittyvästä valvonnasta ja velvoitteista on olemassa säännöt ja jos Sambian ja EU:n välisestä yhteistyöstä mahdollisesti pidättäydytään, koskeeko tämä kaikkia Cotonoun sopimuksen allekirjoittaneita valtioita?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Kuten kysymyksessä todetaan, Sambian ja EU:n välinen yhteistyö tapahtuu Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun AKT–EY-kumppanuuksopimuksen puitteissa. Tämän sopimuksen olennaisena piirteenä on kaikkien ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioitus sen 9 artiklan mukaisesti. Cotonoun sopimuksen 96 artikla sisältää mahdollisuuden, että sopimuksen allekirjoittaneet osapuolet voivat ryhtyä neuvotteluihin, kun jokin osapuoli ei ole täyttänyt esimerkiksi ihmisoikeuksien kunnioittamiseen liittyvää veloitettaan. Neuvotteluihin ryhdytään poliittisen vuoropuhelun epäonnistuttua. Jos neuvotteluista kieltäydytään tai ne eivät johda ratkaisuun, voidaan toteuttaa aiheelliset toimenpiteet, joihin voi kuulua kehitysyhteistyön keskeyttäminen.

EU on yhä huolissaan HI-viruksen leviämisestä Afrikan eteläosassa. Se liittyy usein laajalle levinneeseen seksuaaliseen hyväksikäyttöön.

Tämän johdosta ei kuitenkaan ole harkittu 96 artiklan mukaisia neuvotteluja Sambian kanssa. Kysymys ihmisoikeuksien, mukaan lukien naisten oikeudet, kunnioittamisesta on osa Sambian hallituksen kanssa käytävää vuoropuhelua, ja EU aikoo jatkaa Sambian kanssa käytävän poliittisen vuoropuhelun käyttämistä vaikuttaakseen maan edistymiseen asiassa. EU kehottaa Sambian viranomaisia kunnioittamaan täysimääräisesti ihmisoikeuksia ja ihmisarvoa erityisesti naisten kyseessä ollessa.

(2003/C 280 E/067)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0537/03**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle***(26. helmikuuta 2003)*

Aihe: Julkiset avustukset kaupallisille jalkapalloseuroille kannustimena kovaan kilpailuun ja huippupalkkioihin

1. Katsooko komissio, että jalkapalloseurojen ja muiden kaupallisten järjestöjen välillä on edelleen todellista eroa? Viime vuosikymmeninä jalkapalloilu on nopeasti muuttunut. Aiemmin harrastajat pelasivat vapaa-aikanaan seuroissa, sitten pelaajista tuli ei-kaupallisten seurojen työntekijöitä ja lopulta jalkapalloilusta on tullut ajanvieteteollisuutta, joka tietyissä tapauksissa noteerataan pörssissä.
2. Mitä mieltä komissio on siitä, että edelleen kunnat maksavat ja jopa lisäävät jalkapalloseuroille antamia avustuksia? Tuki oli välttämätöntä silloin, kun oli kyse vapaaehtoistyöstä, virkistäytymisestä ja ihmisiä lähellä olevasta harrastajaurheilusta, mutta ei enää nykyisen kaupallisen kilpailun ja erittäin kalliisti maksettujen ammattijalkapalloilijoiden aikana.
3. Mitä mieltä komissio on siitä, että nykyisen avustusjärjestelmän turvin voitot tulevat oman seuran hyväksi, mutta verovarolla rahoitetaan riskit ja tappiot sekä kilpailu toisten kaupallisten seurojen kanssa? Samalla kannustetaan ruhtinaallisia palkkioita saavien ammattijalkapalloilijoiden keskinäisiä siirtoja.
4. Pitääkö komissio tässä tilanteessa toivottavana, että suojellaan alempia viranomaisia lisääntyviä paineita vastaan rahoittamalla paikallisia jalkapalloseuroja, jotta ne voittaisivat? Katsooko komissio, että on rajoitettava julkisten avustusten myöntämistä ei-kaupallisille harrastajaseuroille, silloin kun avustukset suunnataan enemmän kilpailuun kuin virkistäytymistarkoituksiin?
5. Kuinka komissio selittää tulkintaerimielisyyksiä, joita syntyy jatkuvasti sen kannasta kerta-avustuksiin, joilla tuetaan jalkapalloseurojen tekemiä investointeja ja suuria menoja? Epäselvyyttä on muun muassa komission kannasta kaupallisten jalkapallostadionien toiminnan tukemiseen vararikon uhatessa, stadionien rakentamiseen ja uudistamiseen sekä vuosittaisen rakenteellisen tuen myöntämiseen?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(14. huhtikuuta 2003)*

Taloudellista toimintaa, kuten pelaajasiirtoja, mainos- ja sponsorisopimusten tekoa ja fanituotteiden myyntiä harjoittavat kaupalliset jalkapalloseurat on katsottava EY:n perustamissopimuksen kilpailusäännöissä tarkoitetuiksi yrityksiksi. Näin ollen EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaa sovellettaessa kaupallisia jalkapalloseuroja on periaatteessa kohdeltava samalla tavoin kuin muita yrityksiä.

Ensimmäisen kysymyksen osalta kaupallisille jalkapalloseuroille maksettavia tukia ja muita varainsiirtoja on arvioitava EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan perusteella. Toisin sanoen julkisen viranomaisen myöntämä tuki, joka vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, ei periaatteessa sovellu yhteismarkkinoille ja on siis kielletty, ellei komissio toteuta sitä yhteismarkkinoille soveltuvaksi.

Tämä kysymys liittyy "tukisuhteiden nykyiseen toimintatapaan" tällä alalla. Komission tietojen mukaan jäsenvaltiot osallistuvat jalkapallon tukemiseen monin eri tavoin. Tukimuotoja on tarkasteltava kutakin erikseen, jotta voidaan ratkaista, onko niissä kysymys EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuesta.

Valtiontukien valvontapolitiikan tarkoituksena on estää kilpailun kohtuuton vääristyminen, joka vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Jäsenvaltioiden viranomaisten velvollisuutena on luoda puitteet liikunnan ja ammattiuurheilun tukemiseksi ja rahoittamiseksi ja tehdä asiaa koskevat päätökset noudattaen tarvittaessa valtiontukea koskevia yhteisön säännöksiä. Harrastaja- ja ammattijalkapalloseurojen välinen ero näyttää todellakin olevan olennainen, sillä vain viimeksi mainittuja voidaan pitää "yrityksinä".

Kuten jo todettiin, valtiontukea koskevat säännökset koskevat yrityksiksi katsottavia ammattijalkapalloseuroja, joskin urheilun erityispiirteet on otettava huomioon Nizzan julistuksen hengessä. Koska valtiontukea koskevia säännöksiä on sovellettu tällä alalla vasta vähän aikaa, komission toimintatapoja on kehitettävä tapauskohtaisesti. Tähänastisessa käytännössään tällä alalla komissio on todennut, että tietyissä tapauksissa seurojen rahoittamisessa ei ole kysymys EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuesta, esimerkiksi silloin, kun valtion myöntämää tukea käytetään opetustarkoituksiin (ks. komission päätös tapauksessa N 118/00, joka on julkaistu komission www-sivuilla) tai kun rahoitusta on myönnetty stadionien rakentamiseen, sillä näitä voidaan tietyissä rajoitetuissa olosuhteissa pitää julkisena infrastruktuurina.

Komissio jatkaa politiikkansa kehittämistä ja selkiyttämistä tällä alalla, aina kun sitä pyydetään esittämään näkemyksiään yksittäisistä tapauksista. Varmuus komission kannasta tiettyyn yksittäistapaukseen voidaan tietenkin saada vain, jos asianomainen jäsenvaltio tekee siitä valtiontukea koskevissa säännöissä edellytetyn ilmoituksen.

(2003/C 280 E/068)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0567/03

esittäjä(t): Armando Cossutta (GUE/NGL) komissiolle

(27. helmikuuta 2003)

Aihe: Eturistiriita komissiossa

Komission INFSO.01-yksikön (tutkimus, suunnittelu, e-Eurooppa, pääjohtajan riippumattomien strategioiden suunnitteluyksikkö) päällikkö Detlef Eckert on saanut kolmen vuoden palkattoman virkavapauden.

Financial Timesin mukaan Eckert työskentelee virkavapautensa aikana Microsoftille. Alan strategiaa laatiessaan Eckert käsitteli Microsoftia ja sen hallitsevaa markkina-asemaa, minkä vahvistaa myös Computer and Communications Industry Associationin johtaja Ed Black.

1. Mitä hallinnollisia toimia komissio aikoo toteuttaa tässä eturistiriitatapauksessa?
2. Millä perusteella komission tiedottaja on voinut kertoa, että Eckert ei ole hoitanut Microsoftin tapaista, vaikka toiset henkilöt kertovat aivan päinvastaista?
3. Miten komissio on selvittänyt vahinkoja, joita Eckertin ja Microsoftin mahdollisesta etujen sekoittumisesta on aiheutunut unionin teollisuudelle ja komission hankinnoille?
4. Voiko komissio taata, että komission jäsen Montin vastuulle kuuluvat kilpailuyksiköt eivät ole saaneet epätäydellisiä tietoja Microsoftista?
5. Eikö komission ole välittömästi tarkasteltava uudelleen tietoliikennealalla määriteltyjä strategioita?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus*(12. toukokuuta 2003)*

Muistutettakoon parlamentin jäsentä siitä, että palkattomalla virkavapaalla olevaa virkamiestä sitovat samat velvollisuudet kuin toimesta olevaa virkamiestä. Näistä velvollisuuksista mainittakoon etenkin riippumattomuus, arvokkuus ja luottamuksellisuus.

Mikäli komissio saa tietoonsa, että virkamies on mukana toiminnassa, johon hän ei ole saanut lupaa, tai että toiminta ei vastaa virkamiehen velvollisuuksia, komissio ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin.

Kuten parlamentin jäsen ehkä tietääkin, komissio pohtii parhaillaan, olisiko aiheellista antaa yksityiskohtaisemmat säännöt, joiden perusteella myönnetään palkaton virkavapaus ja joilla ohjataan tällaisella virkavapaalla olevien virkamiesten käyttäytymistä.

Parlamentin jäsenen esille ottamassa tapauksessa on syytä muistaa, että komission pääosastojen tulee olla yhteydessä vastuualueeseensa kuuluvien alojen edustajiin. Tämän takia kaikkien yritysten on hyvä hoitaa yhteyksiä tietoyhteiskunnan pääosastoon.

Kilpailupolitiikkaan liittyvissä kysymyksissä tietoyhteiskunnan pääosasto osallistuu muiden pääosastojen tavoin kilpailun pääosaston johtamiin pääosastojen välisiin käsittelyihin.

On vielä syytä huomauttaa, että käsillä olevassa tapauksessa kyseistä virkamiestä on pyydetty allekirjoittamaan lausuma, jossa hän erityisesti vakuuttaa noudattavansa henkilöstösääntöjä, jotta voidaan taata hänen olleen tietoinen kaikista mahdollisista seuraamuksista.

(2003/C 280 E/069)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0572/03**esittäjä(t): Luigi Vinci (GUE/NGL) neuvostolle***(28. helmikuuta 2003)*

Aihe: EU, Meksiko ja Digna Ochoan tapaus

Kuuluisa asianajaja ja maailmanlaajuisesti tunnettu ihmisoikeustaistelija Digna Ochoa y Plácido murhattiin Meksikossa 19. lokakuuta 2001. Tapauksessa on herättänyt tuhtumusta oikeuden toiminta, erityisesti apulaissyöttäjä Sales Heredian yritykset hankaloittaa tutkintaa. Hän onkin joutunut eroamaan tehtävistään Meksikon kansalaisjärjestöjen tekemien paljastusten vuoksi.

Koska Digna Ochoan tapaus on merkittävä Meksikon rajojen ulkopuolellakin, eikö neuvosto katso, että sen pitää seurata tiiviisti Digna Ochoa y Plácidon murhaoikeudenkäyntiä? Entä mikä on sen näkemys tästä asiasta?

Eikö tapaus pitäisi ottaa esiin kaikessa EU:n ja Meksikon välisessä yhteydenpidossa, myös siksi että Euroopan unionin ja Meksikon väliseen sopimukseen sisältyy demokratialauseke, jota voidaan varmasti käyttää tarvittavaan poliittiseen painostukseen, jotta ihmisoikeusrikkomuksista päästäisiin eroon Meksikossa mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti?

Vastaus*(22. heinäkuuta 2003)*

1. Euroopan unioni tuomitsi 29. lokakuuta 2001 antamassaan julkilausumassa jyrkästi tunnetun meksikolaisen ihmisoikeusaktivistin Digna Ochoa y Plácidon murhan. Samalla EU ilmaisi olevansa vakuuttunut siitä, että Meksikon hallitus jatkaa ponnistelujaan ihmisoikeuksien puolustamiseksi ja turvaamiseksi sekä ihmisoikeusaktivistien fyysisen koskemattomuuden suojaamiseksi. Unioni ilmoitti myös toivovansa, että Ochoa y Plácidon murha saataisiin nopeasti selvitettyksi ja syylliset löydetäisiin ja saatettaisiin oikeuden eteen.

Meksikon viranomaiset ovat ilmoittaneet useissa yhteyksissä, joissa asia on otettu esille, että Ochoan murhan tutkimukset ovat vielä käynnissä eivätkä ole toistaiseksi johtaneet merkittäviin tuloksiin. EU:n neuvosto ilmoittaa aikovansa edelleen seurata tilannetta tiiviisti.

2. Neuvosto on useissa yhteyksissä tutkinut Meksikon ihmisoikeustilannetta ja todennut olevansa huolestunut siitä. EU:n ja jäsenvaltioiden edustajat ovat yhteyksissään Meksikon viranomaisiin ottaneet usein esille ihmisoikeuksien suojeluun liittyvät kysymykset ja ilmaisseet huolensa niihin liittyvistä eri seikoista.

Muistettakoon, että Meksikon ihmisoikeustilannetta tarkasteltiin perusteellisesti viimeksi pidetyssä EU:n ja Meksikon poliittiseen vuoropuheluun kuuluvassa kokouksessa, joka pidettiin korkeiden virkamiesten tasolla Pueblassa, Meksikossa 3. lokakuuta 2002. Tuolloin EU:n edustajat ilmoittivat olevansa huolestuneita eräistä Meksikossa tapahtuneista ihmisoikeusrikkomuksista, muun muassa kysyjän mainitsemasta tapauksesta. Kokouksessa keskusteltiin erityisesti ihmisoikeusjärjestöihin ja niissä toimiviin henkilöihin kohdistuneesta ahdistelusta, tappouhkauksista ja hyökkäyksistä. Samalla EU ilmoitti olevansa valmis jatkamaan Meksikon viranomaisten kanssa yhteistyötä ihmisoikeusasioissa. Samana päivänä pidetyssä EU:n ja Meksikon sekakomitean kokouksessa osapuolet sopivat tehostavansa yhteistyötä erityisesti ihmisoikeuksien ja demokratian alalla.

Euroopan unioni otti kysymyksen esille EU–Meksiko-yhteisneuvoston kokouksessa Vouliagmenissä 27. maaliskuuta 2003. Tämän tapaamisen päätteeksi valtuuskunnat toivat ilmi vakaan sitoumuksensa ihmisoikeuksien yleismaailmalliseen luonteeseen ja korostivat, että kyse on kansainvälisen yhteisön jaetusta vastuusta. Valtuuskunnat sitoutuivat ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin vahvistaakseen niiden yleismaailmallista tunnustamista.

(2003/C 280 E/070)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0578/03

esittäjä(t): Frank Vanhecke (NI) neuvostolle

(28. helmikuuta 2003)

Aihe: Paikkojen jako Euroopan parlamentissa

Edellisen Eurooppa-neuvoston aikana Kööpenhaminassa pohdittiin puitesopimusta, joka koskee Euroopan Unionin laajentumisen jälkeistä paikkojen jakoa. Belgiassa on tällä hetkellä 25 paikkaa, joista 14 Flanderin ja 11 Wallonian vaalipiirissä. Laajentumisen jälkeen Belgian paikkamäärä putoaa 22:een. Väliaikaisena toimena ja Bulgarian ja Romanian liittymistä odotellessa nykyisten jäsenvaltioiden paikkamääriä pyritään sopeuttamaan vähitellen ensi vuoden vaaleja varten. Sanomalehtitietojen mukaan Belgiassa on vuoden 2004 vaaleissa vielä 24 paikkaa, ja se laskee 22:een vasta vuoden 2009 vaaleissa.

Voiko neuvosto ilmoittaa, kuinka monta paikkaa nykyiset jäsenvaltiot saavat kesäkuun 2004 vaaleissa? Ja kuinka monta vuonna 2009?

Onko neuvosto antanut jäsenvaltioille kaikkien jäsenvaltioiden eri vaalipiirien mahdollista suhteellista jakoa koskevia suosituksia?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

Liittymisasiakirjan 11 artiklalla muutetaan EY:n perustamissopimusta jäsenvaltioille Euroopan parlamentissa jaettavien paikkojen määrän osalta vaalikaudesta 2004–2009 alkaen. Siinä määrätään erityisesti, että Belgiassa on 24 paikkaa. Bulgarian ja Romanian liittyessä (Eurooppa-neuvosto on asettanut tälle tavoitteeksi vuoden 2007) jäsenvaltioiden paikkamäärää muutetaan uudelleen. Siinä vaiheessa paikat olisi jaettava uudelleen Nizzan sopimuksen julistuksen n:o 20 mukaisesti. Belgiassa olisi silloin 22 paikkaa.

(2003/C 280 E/071)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0588/03**esittäjä(t): Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE) neuvostolle**

(28. helmikuuta 2003)

Aihe: Yhdistymisvapaus Romaniassa

Komissio antoi 27. kesäkuuta 2002 vastauksen kysymykseen E-1377/02⁽¹⁾ ja ilmoitti siinä, että yhdistymisvapaus sisältyy Kööpenhaminan kriteereihin. Tämän jälkeen Romaniassa on tapahtunut uusia muutoksia. Bukarestin Cour d'appel on vahvistanut päätöksen olla rekisteröimättä Romanian ensimmäistä alueellisesti toimivaa puoluetta, Transilvania-Banat-liigaa. Oikeus toteaa päätöksessään muun muassa, että regionalismi ja toissijaisuusperiaate ovat vastoin Romanian valtion yhtenäisyyttä ja jakamattomuutta.

Onko demokraattisesti toimivan poliittisen puolueen kieltäminen sopusoinnussa Kööpenhaminassa määritettyjen liittymiskriteereiden kanssa? Aikooko neuvosto pyytää Romanian viranomaisilta selvitystä asiasta?

⁽¹⁾ EYVL C 28 E, 6.2.2003, s. 100.

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Neuvosto palauttaa arvoisan parlamentin jäsenen mieleen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 artiklan, jonka mukaan jokainen Euroopan valtio, joka noudattaa vapauden, kansanvallan, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen sekä oikeusvaltion periaatteita, voi hakea Euroopan unionin jäsenyyttä. Neuvosto pitääkin äärimmäisen tärkeänä, että ehdokasmaat noudattavat demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen periaatteita. Romanian suhteen neuvosto toteaa, että komission vuoden 2002 määräaikaiskertomuksessa Romanian edistymisestä liittymisen valmisteluissa todetaan, että Romania yleisesti ottaen täyttää edelleen Kööpenhaminassa sovitut poliittiset perusteet. Kertomuksessa todettiin erityisesti myös, että Romanian perustuslaissa taataan yhdistymisvapaus ja kokoontumisvapaus ja että molempia noudatetaan käytännössä.

Neuvosto ei aio ottaa kantaa romanialaisen tuomioistuimen yksittäiseen ratkaisuun, johon saatavissa olevien tietojen mukaan voi vielä hakea muutosta sekä maan oman oikeusjärjestelmän muilla tasoilla että asianmukaisissa kansainvälisissä elimissä, esimerkiksi Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa. Jos käy ilmi, että edellä mainittuja perusperiaatteita on loukattu, Euroopan unioni esittää varsinkin Kööpenhaminan liittymisperusteiden pohjalta Romanian viranomaisille asianmukaiset huomautukset erityisesti Eurooppa-sopimuksella perustettujen elinten puitteissa.

(2003/C 280 E/072)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0598/03**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle**

(28. helmikuuta 2003)

Aihe: EU ja Brasilia

Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä edistääkseen EU:n suhteita Brasiliaan ja Mercosuriin nyt kun Luiz Inácio da Silva on valittu Brasilian presidentiksi ottaen huomioon presidentin ohjelmassa esitetyt yhteistyötä koskevat ehdotukset?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

1. Euroopan unionin neuvosto saattoi presidentti Luiz Inácio da Silvan valinnan yhteydessä vahvistaa olevansa sitoutunut jatkamaan unionin erinomaisia suhteita Brasiliaan ja vahvistamaan edelleen poliittista vuoropuhelua, kauppasuhteita ja taloudellisia suhteita maan kanssa. Samalla neuvosto ilmoitti, että

Euroopan unioni luottaa Brasilian talouden vahvistumiseen ja sen mahdollisuuksiin kasvaa edelleen. Neuvosto ilmoitti aikovansa työskennellä tiiviisti Brasilian uuden hallituksen kanssa myös Mercosurin vahvistamiseksi ja toisti EU:n olevan sitoutunut edistymään parhaillaan käytävissä EU:n ja Mercosurin neuvotteluissa.

Useilla EU:n poliittisilla johtajilla on ollut tilaisuus tavata presidentti Lula da Silva tämän vuoden puolella, ja he ovat vahvistaneet pitävänsä EU:n ja Brasilian suhteita tärkeinä. Neuvosto on pannut tyytyväisenä merkille presidentti Lula da Silvan toistuvat julkilausumat yhtenäisemmän Mercosurin ja läheisempien EU-suhteiden puolesta.

2. Neuvosto on useaan otteeseen uudistanut sitoumuksensa tehostaa ja syventää EU:n ja Mercosurin välisiä nykyisiä poliittisia, taloudellisia, kauppa- ja yhteistyösuhteita. Se on pannut tyytyväisenä merkille, että EU:n ja Mercosurin kahden alueen välinen neuvottelukomitea on edistynyt työssään, jonka tavoitteena on luoda alueiden välinen strateginen assosiaatio, joka koskisi poliittisia, taloudellisia sekä kauppa- ja yhteistyöasioita. Neuvosto on myös todennut, että assosiaatioprosessilla olisi tuettava ja kannustettava Mercosur-maiden kehitystä ja pyrittävä vähentämään näiden kahden alueen välillä olevia sosioekonomisia eroja. Sovittiin myös, että kauppaneuvottelujen lopullinen tavoite on päästä yhä tehokkaammin toinen toistensa markkinoille siten, että kauppaa vapautetaan asteittain ja vastavuoroisesti WTO:n sääntöjen mukaisesti.

Edellä mainitut periaatteet ja tavoitteet huomioon ottaen EU:n neuvottelijat jatkavat työtään saadakseen mahdollisimman pian aikaan kattavan assosiaatiosopimuksen Mercosurin kanssa näiden kahden alueen välisten poliittisten, taloudellisten ja yhteistyösuhteiden syventämiseksi.

(2003/C 280 E/073)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0604/03

esittäjä(t): Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) neuvostolle

(3. maaliskuuta 2003)

Aihe: Kielellistä monimuotoisuutta edistävän viraston perustaminen

Tämän vuoden helmikuun alussa Euroopan vähemmistökielten toimisto (EBLUL) hyväksyi Charleroiissa pidetyssä ylimääräisessä kokouksessaan päätöslauselman, jossa se pyytää erityisesti Euroopan unionia perustamaan viraston, jonka tehtävänä olisi edistää kielellistä monimuotoisuutta ja kielten oppimista (mallina voisi olla Wienissä sijaitseva Euroopan rasismien ja muukalaisvihan seurantakeskus).

Euroopan unionin erikoislaatuinen kielellinen rikkaus ja monipuolisuus on otettava huomioon kuten myös se, että hieman yli vuoden kuluttua 10 uutta maata tulevat osaksi EU:ta. On syytä myös ottaa huomioon, että tällä hetkellä yli 40 miljoonaa EU:n kansalaista puhuu päivittäin jotakin vähemmistökieltä ja että EU:lta puuttuu todellinen vähemmistökieliä turvaava ja edistävä politiikka (oikeusperustan puuttuminen jne.). Mitä mieltä neuvosto on EBLUL:in hyväksymästä ehdotuksesta? Eikö neuvosto katso, että tämäntyyppisen viraston perustaminen EU:hun on välttämätöntä sovellettaessa kielellistä monimuotoisuutta ja kielten oppimista aidosti edistävää politiikkaa laajentuneessa unionissa? Olisiko neuvosto valmis käsittelemään tätä koskevaa ehdotusta tulevaisuudessa?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

Koska neuvosto ei ole saanut ehdotusta tällaisen viraston perustamisesta, jota Euroopan pienten kielten toimisto (EBLUL) esittää, se ei voi ottaa kantaa asiaan.

Neuvosto haluaisi kuitenkin huomauttaa, että se on useissa yhteyksissä tunnustanut kielellisen monimuotoisuuden tärkeän merkityksen Euroopan unionissa, kuten viimeksi käy ilmi sen 14 päivänä helmikuuta 2002 antamasta päätöslauselmasta ⁽¹⁾ kielellisen monimuotoisuuden ja kielten oppimisen edistämisestä Euroopan kielten teemavuoden 2001 tavoitteiden mukaisesti. Vieraiden kielten oppimisen parantaminen sisältyy myös Lissabonin strategian yhteydessä hyväksytyyn Euroopan koulutusjärjestelmien tavoitteiden yksityiskohtaisen seurantaohjelman ⁽²⁾ tavoitteisiin.

Neuvosto tarkastelee mielenkiinnolla komission tulevaa tiedonantoa kielellistä monimuotoisuutta koskevasta toimintasuunnitelmasta ja kielten oppimisesta.

⁽¹⁾ EYVL C 50, 23.2.2002.

⁽²⁾ EYVL C 142, 14.6.2002 (tavoite 3.3).

(2003/C 280 E/074)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0607/03

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) neuvostolle

(3. maaliskuuta 2003)

Aihe: Zimbabwe – Robert Mugaben hallinto – EU:n pakotteet – EU:n ja Afrikan väliset suhteet

Äskettäin on tullut julki seuraavia tietoja. Ensinnäkin Robert Mugaben hallitusta ja hänen kannattajiaan vastaan suunnattuja pakotteita on jatkettu vielä vuodella siitä kun niitä koskeva määräaika päättyi 18. helmikuuta 2003. Myös pakotteita, jotka koskevat Mugaben ja hänen kannattajiensa oikeutta oleskella EU:n alueella, on jatkettu. Toiseksi, tämä päätös oli tehty ottaen huomioon Ranskan kanta, sillä Ranska halusi järjestää Ranskan ja Afrikan välisen huippukokouksen Pariisissa ja Robert Mugaben oletettiin osallistuvan tähän huippukokoukseen. Kolmanneksi, EU:n ja Afrikan välinen huippukokous, joka oli määrä järjestää Lissabonissa, on päätetty lykätä toistaiseksi, koska ei voida taata, että Mugabe jäisi siitä pois, ja koska hänen läsnäolonsa ja pelkkä ajatuskin hänen osallistumisestaan ei ole lainkaan hyväksyttävissä.

Samanaikaisesti tiedetään hyvin, että osa pakotteista, jotka liittyvät Mugaben liittolaisia koskeviin rajoituksiin, ovat herättäneet jatkuvasti erimielisyyttä ja arvostelua koko kuluneen vuoden aikana, etenkin EU:n ulkopolitiikan alaan liittyvissä kahden- ja monenvälisten kokousten yhteydessä. Näiden tapahtumien aiheuttamat erimielisyydet ovat monen mielestä johtaneet siihen, että sympatiat ovat siirtyneet Mugaben ja hänen hallintonsa puolelle, ja että tämän vuoksi Mugaben oli mahdollista sabotoida kokouksia, jakaa Eurooppa kahteen leiriin ja saada Afrikan maat puolelleen.

Päätöstä pakotteiden jatkamisesta voidaan sitä paitsi tulkita siten, että neuvosto suhtautui eri tavalla Lissabonin (Portugali) ja Pariisin (Ranska) näkökohtiin kyseisistä olosuhteista. Mikä sopi Pariisille, ei välttämättä sovi Lissabonille. Tämä herättää epäilyksiä siitä, kohdellaanko jäsenvaltioita samalla tavalla ja noudatetaanko Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 11 artiklan 2 kohdan määräyksiä uskollisuudesta ja keskinäisestä yhteisvastuullisuudesta.

Voiko neuvosto perustella, miksi Lissabonia ja Pariisia kohdeltiin eri tavalla? Kuinka neuvosto perustelee sen, että toinen päätös johti siihen, että huippukokous olisi mahdollista järjestää Afrikassa, mikä oli yksin Ranskan edun mukaista, kun taas toinen päätös teki täysin mahdottomaksi järjestää kokousta, joka olisi koko EU:n edun mukaista? Eikö neuvosto katso tähänastisen kokemuksen perusteella, että olisi tarkoituksenmukaisempaa keskeyttää pakotteet 3–6 kuukaudeksi? Tämän ajan kuluttua voitaisiin määrätä uudet pakotteet, jos Mugaben hallinto ei noudata vähimmäisvaatimuksia.

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

Neuvosto katsoo, että Portugalia ja Ranskaa ei ole kohdeltu eri tavalla kysyjän mainitsemissa tapauksissa. Ranska ilmoitti aikovansa myöntää viisumin presidentti Mugabelle, jotta hän voisi osallistua Ranskan ja Afrikan huippukokoukseen yhteisessä kannassa 2002/145/YUTP tarkoitetun menettelyn mukaisesti, ja Coreper totesi 14. helmikuuta 2003, ettei hänen osallistumiselleen huippukokoukseen ole esteitä.

Lissabonin huippukokouksen osalta, joka oli suunniteltu pidettäväksi 5. huhtikuuta 2003, todettiin, että nykyisessä tilanteessa kumpikaan osapuolista ei pystyisi varmistamaan laajinta mahdollista osallistumista korkeimmalla tasolla, mikä vaikuttaisi kokouksen tuloksiin. Sen vuoksi huippukokouksen siirtäminen olisi EU:n ja Afrikan suhteiden kannalta parasta.

Neuvosto ei ole keskustellut mahdollisuudesta keskeyttää minkään pakotteiden osan soveltamista.

(2003/C 280 E/075)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0627/03

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) neuvostolle

(25. helmikuuta 2003)

Aihe: Poliittiset vainot Turkmenistanissa

Turkmenistanista on tullut ankara diktatuuri, jossa poliittista oppositiota järjestelmällisesti sorretaan. Myös oppositioon kuuluvien henkilöiden omaisia ja tuttavien rangaistaan vankilalla, kidutuksella ja maan sisäisellä karkotuksella.

Yhden esimerkin tästä sorrosta muodostavat Sapar Yklimovin omaisiin kohdistetut rangaistukset. Sapar Yklimov joutui pakenemaan Turkmenistanista esitettyään kritiikkiä maan diktatuuria kohtaan. Hän asuu nykyisin Ruotsissa ja on Ruotsin kansalainen. Tällä hetkellä Sapar Yklimovin sukulaisia vainotaan Turkmenistanissa, eikä heidän sallita poistua maasta. Vainottujen joukossa on Sapar Yklimovin tytär, joka on aikaisemmin oleskellut Ruotsissa pakolaisena.

Miten neuvosto on reagoinut Turkmenistanin vainoihin? Onko Sapar Yklimovin sukulaisiin, mukaan luettuna hänen tyttärensä, kohdistettua vainoamista käsitelty suoraan Turkmenistanin viranomaisten kanssa tai onko neuvosto aikonut käsitellä sitä tulevaisuudessa?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Turkmenistanin vaikea tilanne huolestuttaa suuresti Euroopan unionia. EU ilmoitti 20. tammikuuta 2003 antamassaan julkilausumassaan tukevuansa varauksetta Turkmenistanin viimeaikaisten tapahtumien perusteellista ja avointa tutkimista.

Neuvosto palauttaa mieliin, että seitsemän EU:n jäsenvaltiota sekä kolme muuta ETYJin jäsenvaltiota ovat panneet Turkmenistanin suhteen täytäntöön "Moskovan mekanismin", joka hyväksyttiin Moskovassa 1991 pidetyssä inhimillistä ulottuvuutta koskeneen konferenssin kokouksessa. Yleisellä tasolla EU on tukenut tätä prosessia alusta saakka ja seurannut aktiivisesti sen täytäntöönpanoa Turkmenistanissa. EU tukee Alankomaiden pyrkimyksiä Etyjiin puheenjohtajana aloittaa vuoropuhelu Ashhabatin viranomaisten kanssa. Alankomaiden ulkoministerin 3. maaliskuuta käymät neuvottelut olivat tältä osin erityisen hyödylliset.

Turkmenistanin tilanteesta on käyty melkoisesti keskusteluja Keski-Aasiassa olevien EU-edustustojen päälliköiden kanssa 5.–6. maaliskuuta 2003 pidetyssä kokouksessa. Näiden ja muiden neuvoston keskustelujen aikana on tuotu esille useita yksittäisiä tapauksia.

Viime viikkoina EU:n jäsenvaltioiden edustustojen päälliköt Ashhabatissa ovat kaikin tavoin pyrkineet välittämään EU:n huolestuneisuuden Turkmenistanin viranomaisille, mutta ovat kokeneet sen huomattavan vaikeaksi. Päätaavoitteena on näin ollen saada viranomaiset muuttamaan lähestymistapansa pikemminkin kuin painostamaan yksittäisissä tapauksissa.

EU pyrkii kuitenkin kaikissa mahdollisissa yhteyksissä, myös Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeus-toimikunnan 59. istunnossa, tuomaan esiin sekä yleiset että yksittäiset huolenaiheensa Turkmenistanin tilanteesta.

(2003/C 280 E/076)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0629/03**esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) neuvostolle***(26. helmikuuta 2003)*

Aihe: Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston Irakia koskevat päätöslauselmat ja voimankäyttö

Eurooppa-neuvoston 17. helmikuuta 2003 pidetyn kokouksen päätelmissä todetaan muun muassa, että Bagdadin on "välittömästi toteutettava aseistariisuminen ja suostuttava täysimääräiseen yhteistyöhön", että Euroopan unionin tavoite on "edelleen Irakin täydellinen ja tehokas riisuminen aseista Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston asiaa koskevien päätöslauselmien, erityisesti päätöslauselman 1441 mukaisesti", ja että neuvosto antaa täyden tukensa turvallisuusneuvostolle sen täyttäessä tehtäväänsä.

Päätöslauselmassa 1441 viitataan useisiin aikaisempiin YK:n turvallisuusneuvoston Irakia koskeviin päätöslauselmiin, muun muassa päätöslauselmiin 678 (1990) ja 687 (1991).

Vaikka päätöslauselma 678 koskeekin ensi sijassa Kuwaitin vapauttamista, sen 2 kohdassa annetaan Kuwaitin hallituksen kanssa yhteistyötä tekeville jäsenvaltioille lupa käyttää kaikkia tarvittavia keinoja päätöslauselman 660 (1990) ja muiden asiaa koskevien päätöslauselmien tukemiseksi ja toimeenpanemiseksi sekä kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden takaamiseksi alueella, ellei Irak tammikuun 15. päivään 1991 mennessä ole toimeenpannut edellä mainittuja päätöslauselmia 1 kohdan osoittamalla tavalla.

Samana päätöslauselman 3 kohdassa

vaaditaan kaikkia valtioita antamaan tarvittava tuki edellä kuvatun 2 kohdan mukaisille toimille.

Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 687 vakuutettiin jälleen, että on tärkeää saada varmuus Irakin aikomusten rauhanomaisuudesta. Irakia vaadittiin hyväksymään ehdoitta kaikkien biologisten ja kemiallisten aseiden samoin kuin näiden tutkimukseen ja valmistukseen käytettyjen tilojen tuhoaminen ja poiskuljetus. Lisäksi päätöslauselmassa vaadittiin Irakia päästämään Yhdistyneiden Kansakuntien erityistoimikunta tarkastamaan välittömästi maan kemialliset, biologiset ja ohjuksia koskevat valmiudet.

Onko neuvosto sitä mieltä, että Irakin pitkään jatkunut kieltäytyminen joukkotuhoaseiden tarkastuksista ja täysimääräisestä yhteistyöstä YK:n asetarkastajien kanssa sekä tästä alueen turvallisuudelle aiheutunut uhka merkitsevät, että alueelle ei ole vielä pystytty palauttamaan kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta? Katsooko neuvosto siinä tapauksessa, että päätöslauselmat 678, 687 ja 1441 tarjoavat riittävän oikeusperustan aseelliselle väliintulolle, mikäli Irak edelleen kieltäytyy päästämästä YK:n asetarkastajia tarkastamaan biologisten ja kemiallisten aseiden varastojaan?

Vastaus*(22. heinäkuuta 2003)*

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, turvallisuusneuvoston jäsenten näkemykset Irakia vastaan suunnatun sotatoimen oikeusperustasta eriävät. Neuvosto ei ole käsitellyt asiaa eikä siis ole ottanut kantaa kysymykseen.

Lisätietojen saamiseksi EY:n kannasta Irakiin arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan Brysselissä 20. ja 21. maaliskuuta 2003 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmiin.

(2003/C 280 E/077)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0633/03**esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) neuvostolle**

(4. maaliskuuta 2003)

Aihe: Kosovo, Irak ja YK:n turvallisuusneuvoston valtuudet

Helmikuun 18. päivä 2003 pidettiin kaikille Euroopan parlamentin jäsenille avoin puheenjohtajakokous. Tässä kokouksessa Kreikan pääministeri Costas Simitis kertoi edellisenä päivänä pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen päätelmistä ja samalla vertasi Irakin tilannetta Kosovoon, jossa hänen mielestään valtuutus voimankäytölle oli saatu Yhdistyneiltä Kansakunnilta.

YK:n päätöslauselmassa 1203 lokakuulta 1998 vaadittiin Jugoslaviaa ja Kosovon vapautusarmeijaa noudattamaan päätöslauselman 1199 ehtoja ja toimimaan yhdessä kansainvälisten tahojen kanssa humanitaarisen tilanteen parantamiseksi ja humanitaarisen katastrofin torjumiseksi. Yhdessäkään Yhdistyneitten Kansakuntien turvallisuusneuvoston Kosovon päätöslauselmassa (nrot 1160, 1199, 1203 ja 1239), jotka annettiin ennen NATO:n Jugoslavian liittotasavaltaan kohdistuneita pommituksia, ei annettu lupaa voimankäytölle. Huolimatta valtuutuksen puuttumisesta kaikki EU-jäsenvaltiot, mukaan lukien ne, jotka ovat tällä hetkellä kärkkäimpiä kritisoimaan Yhdysvaltain johdon asennetta Irakiin, olivat pommitusten kannalla. Näin siitakin huolimatta, että Irakia on jo viimeiset kaksikymmentä vuotta koetellut paljon mittavampi humanitaarinen murhenäytelmä ja että myös Irakin naapurivaltioille aiheuttama uhka on paljon suurempi.

Puhuiko Simitis neuvoston nimissä tehdessään tämän vertauksen, ja jos puhui, niin mihin YK:n päätöslauselmaan hän viittasi? Oliko Simitisin kommentit tarkoitettu kritiikiksi Bushin hallinnon Yhdistyneiden Kansakuntien vastaista asennetta kohtaan? Jos näin oli, onko neuvosto kuitenkin yhtä mieltä siitä, että vaikka ulkoministeri Albrightin vastaus uhkaavaan Kosovon konfliktiin oli jättää turvallisuusneuvosto käytännöllisesti katsoen huomiotta ja sen sijaan yrittää saada oma ratkaisunsa läpi Rambouillet'ssa (ratkaisu, josta The New York Timesin kirjallinen avustaja kirjoitti maaliskuussa 1999: "Turvallisuusneuvosto on sysätty Kosovossa syrjään, kun NATO on ottanut päävastuun konfliktin hallinnasta ja ratkaisun etsimisestä. Kaikki siellä toteutettavat rauhanturvaoperaatiot olisivat NATO:n johtamia, samoin kuin päätökset voimankäytöstä. Vaikka jotkut Euroopan Kansakunnat haluaisivat turvallisuusneuvostolle asiassa sananvaltaa, on etenkin Yhdysvallat vienyt siltä tämän roolin."), on ulkoministeri Powell päinvastoin yrittänyt ahkerasti saada Yhdistyneet Kansakunnat mukaan asian käsittelyyn ja suostuteltua se kumoamaan vastuunsa Irakin aseistariisunnassa, niin kuin sekä turvallisuusneuvosto että Euroopan unioni vaativat?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

Neuvosto ei ole käsitellyt Euroopan parlamentin jäsenen Charles Tannockin esittämää kysymystä, joka koskee Kosovon ja Irakin kriisien vastaavuuksia ja eroja sekä tapaa, jolla Yhdysvallat on reagoinut niihin turvallisuusneuvostossa.

Eurooppa-neuvosto sitoutui kysyjän mainitsemissa 17. helmikuuta antamissaan, puheenjohtajavaltion 18. helmikuuta Euroopan parlamentille toimittamissa päätelmissään siihen, että Yhdistyneet Kansakunnat on jatkossakin keskeinen tekijä kansainvälisen järjestyksen ylläpitämisessä. Eurooppa-neuvosto totesi myös, että ensisijainen vastuu Irakin riisumisesta aseista on turvallisuusneuvostolla.

Eurooppa-neuvosto käsitteli Irakia uudestaan 21. maaliskuuta. Se totesi olevansa sotilaallisen konfliktin alettua uudessa tilanteessa. Eurooppa-neuvosto ilmaisi toiveenaan, että konflikti loppuisi mahdollisimman vähin ihmishenkien menetyksin ja kärsimyksin, ja se sitoutui osallistumaan aktiivisesti Irakin kansalle annettavaan humanitaariseen apuun. Eurooppa-neuvosto kannatti YK:n pääsihteerin Kofi Annanin ehdotusta, jonka mukaan Irakin kansan humanitaariset tarpeet voidaan edelleen tyydyttää YK:n "Öljyä ruokaa vastaan" -ohjelman avulla. Eurooppa-neuvosto ilmoitti lisäksi olevansa sitä mieltä, että YK:lla on edelleen oltava keskeinen asema tämän kriisin aikana ja sen jälkeen sekä toisti olevansa sitoutunut YK:n keskeiseen asemaan kansainvälisessä järjestelmässä sekä turvallisuusneuvoston ensisijaiseen tehtävään kansainvälisen rauhan ja vakauden säilyttämisessä.

(2003/C 280 E/078)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0641/03**esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle**

(4. maaliskuuta 2003)

Aihe: Baskilaisen sanomalehden lakkauttaminen

Ainoa baskin kielellä ilmestyvä sanomalehti lakkautettiin Bilbaossa helmikuun 19. ja 20. päivän välisenä yönä 2003 ja yksitoista johtavassa asemassa olevaa työntekijää pidätettiin. Sadat raskaasti aseistetut ja naamioituneet poliisit takavarikoivat paitsi mainosaineistoa ja hallinnollisia asiakirjoja, myös työntekijöiden henkilökohtaisia asiakirjoja ja esineitä.

Onko komissio saanut tiedon yllä kuvatusta tapahtumasta?

Aikooko komissio tutkia tapauksen?

Onko sanomalehden lakkauttaminen sallittua ja kohtuullista, jos sitä epäillään avunannosta terroritekoihin?

Onko tällainen toiminta demokratian ja vapauden periaatteiden mukaista?

Eikö asia kaipaisi tarkempaa arviointia?

(2003/C 280 E/079)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0672/03**esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle**

(7. maaliskuuta 2003)

Aihe: Lehdistön vapauden kunnioittaminen Baskimaassa

Espanjan oikeuslaitos määräsi 21. helmikuuta 2003 kansallismielisen baskilehden Euskaldunon Egunkaraian suljettavaksi ja sen päätoimittajat pidätettäväksi.

Tämä Espanjan viranomaisten toimenpide on herättänyt lukuisia protesteja ja hämmästyttä monissa politiikan ja kansalaisyhteiskunnan edustajissa. Myös Baskimaan hallitus on ilmaissut solidaarisuutensa lehteä kohtaan.

Mitä komissio ajattelee tästä Espanjan viranomaisten toimenpiteestä?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä puolustaakseen baskien vapauksia ja ennen kaikkea lehdistön vapautta?

(2003/C 280 E/080)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0801/03**esittäjä(t): Koldo Gorostiaga Atxalandabaso (NI) komissiolle**

(17. maaliskuuta 2003)

Aihe: Sananvapaus

Maailman ainoa baskin kielellä ilmestyvä sanomalehti Euskaldunon Egunkaria suljettiin viime viikolla Madridissa sijaitsevan suuria rikoksia käsittelevän erityistuomioistuimen Audiencia Nacionalin päätöksellä. Tuomioistuimen mukaan Egunkaria kuuluu ETA:an tai on yhteistyössä sen kanssa.

Egunkaria perustettiin vuonna 1990, kun kansalta oli kerätty kampanjalla 150 miljoonaa pesetaa (900 000 euroa). Helmikuun 22. päivänä Donostian (San Sebastianin) kaduilla oli suuri mielenosoitus. Mielenosoittajat marssivat Egunkarian toimituksen julkaiseman uuden sanomalehden Eguneron puolesta. Ensimmäisenä päivänä myytiin 50 000 numeroa ja seuraavana 75 000. Mielenosoitus ja Eguneron painosten menestyminen kuvaavat yhteiskunnan huolta ja baskien selvää solidaarisuutta sanomalehteä kohtaan.

Katsooko komissio, että Espanjan viranomaisten baskinkielistä sanomalehteä vastaan aloittama toiminta on demokraattisen valtion peruseriaatteiden mukaista?

Aikooko komissio kehottaa Espanjan viranomaisia sallimaan sanomalehden toiminnan jatkamisen välittömästi?

Katsooko komissio, että pidätettyjen toimittajien määrääminen eristysselleihin ja heidän asiakirjojensa takavarikoiminen ovat ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja tiedotusvälineiden vapauden mukaisia toimia?

**António Vitorinon komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0641/03, E-0672/03 ja E-0801/03**

(30. huhtikuuta 2003)

Egunkaria-sanomalehden lopettaminen on seurausta tuomioistuimen päätöksestä. Koska oikeudellinen toimivalta on EU:n demokraattisissa oikeusvaltiossa täytäntöönpanovallasta riippumaton, tuomioistuinten päätöksiä ei voida asettaa minkäänlaisen poliittisen valvonnan alaisiksi. Näin ollen komissio ei voi kommentoida oikeusviranomaisten päätöksiä.

Kaikkien unionin jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmät tarjoavat riittävät menettelyjä koskevat takeet jokaiselle oikeudenkäynnin kohteena olevalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn Euroopan yleissopimuksen mukaisesti. On syytä muistuttaa, että jos joku katsoo perusoikeuksiaan loukatun, hän voi vedota asiassa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen käytettyään ensin kaikki maansa sisäiset oikeuskeinot.

(2003/C 280 E/081)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0642/03

esittäjä(t): Paul Rübige (PPE-DE) neuvostolle

(4. maaliskuuta 2003)

Aihe: Tutkimukseen käytettyjen menojen verotuskohtelu

Lissabonin prosessissa painotetaan, että teknologiayrityksiltä odotetaan positiivisia impulsseja, varsinkin uusien työpaikkojen luomista. Niin ikään prosessissa todetaan, että Euroopan on otettava kiinni Japanin ja Yhdysvaltojen tutkimuksen alalla saavuttama etumatka.

Miten tutkimukseen käytettyjä menoja ja yrityksen tekemiä investointeja kohdellaan nykyisten ja tulevien Euroopan unionin jäsenvaltioiden sekä Japanin, Yhdysvaltojen ja Australian verotuksessa?

Millainen vaikutus verotuksella on pienten ja keskisuurten yritysten luottokelpoisuuteen sekä niiden tutkimustoimintaan?

Mitä mieltä neuvosto on näistä pohdinnoista? Aikooko neuvosto ottaa ne huomioon valmistellessaan Basel II -sopimuksen täytäntöönpanoa Euroopan unionissa?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

Neuvosto pitää kysyjän tavoin tärkeänä Lissabonin prosessia sekä pk-yritysten ja teknologiayritysten asemaa.

Tämän vuoksi neuvosto haluaa mainita kysyjälle kilpailukykyä koskevan selvityksen, jonka se laati 3. maaliskuuta 2003 kevään Eurooppa-neuvostoa varten ja jossa todetaan muun muassa, että

Ehdotetun yhteisön lainsäädännön vaikutuksia on arvioitava järjestelmällisesti ja kokonaisvaltaisesti. Komission on kuultava liike-elämää ja kaikkia muita osapuolia, ja kuulemisen tulokset on otettava huomioon päätöksenteossa sen varmistamiseksi, että EU:ssa säilytetään tasapainoinen toimintamalli ja että eurooppalaiset yritykset säilyttävät kilpailukykyänsä ja niillä on yhtäläiset toimintamahdollisuudet maailmanlaajuisessa taloudessa.

Yrittäjyyttä koskevaan politiikkaan tarvitaan koordinoitua lähestymistapaa, jonka avulla voidaan ottaa huomioon kokonaisvaltaisesti yrittäjien tarpeet, kuten esteiden poistaminen yritysten perustamiselta, kehittämiseltä ja kasvulta sekä yrittäjyyden riskien ja siitä saatavien palkkioiden tasapainottaminen,

On varmistettava, että pienyritykset otetaan mukaan päätöksentekoon ja että niitä kuullaan.

Neuvostolla ei ole riittäviä tietoja tutkimukseen käytettyjen menojen verotuskohtelusta nykyisissä ja tulevaisuuden jäsenvaltioissa eikä verotuksen vaikutuksista pk-yritysten ja tutkimuslaitosten luottokelpoisuuteen, joten se ei voi tältä osin vastata esitettyihin kysymyksiin. Neuvosto kehottaa kysyjää osoittamaan asianomaiset kysymyksensä suoraan jäsenvaltioille, hakijamaille ja muille kolmansille maille.

Neuvosto on tietoinen siitä, että uusilla vakavaraisuusmääräyksillä (Basel II), joista tällä hetkellä neuvotellaan Baselin pankkivalvontakomiteassa ja joiden tarkoituksena on vuoden 1988 Baselin sopimuksen korvaaminen, voi olla vaikutuksia pk-yrityksiin. Neuvotteluprosessissa ja sitä varten tehdyssä valmistelutyössä pyritään kaikin keinoin varmistamaan, ettei Basel II:lla olisi kielteisiä vaikutuksia pk-yritysten luototukseen. Tämän osalta kysyjää kuitenkin kehoitetaan osoittamaan kysymyksensä komissiolle, joka osallistuu neuvotteluihin tarkkailijana.

(2003/C 280 E/082)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0650/03

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(5. maaliskuuta 2003)

Aihe: Niittyjen ryövääminen työtyöhyyppän munien keräämiseksi Frieslandin maakunnassa Alankomaissa

1. Onko komissio tietoinen siitä, että Frieslandin maakunnassa Alankomaissa edelleen jatkuu perinne, jonka mukaan maaliskuussa etsitään niityillä hautovien luonnonvaraisina elävien työtyöhyyppien munaia? Munat kerätään maasta ja ensiksi löydetty muna tarjotaan maaherralle ja joskus paikalliselle pormestarille.
2. Onko komissio tietoinen myös siitä, että tapa on niin tunnettu, että jälleen 1. päivästä maaliskuuta 8. päivään huhtikuuta kymmenentuhannet ihmiset keräävät niin paljon munaia kuin löytävät? Näin ollen niityt tutkitaan useasti päivässä ja myös muita hautovien työtyöhyyppien kanssa samoilla niityillä olevia lintuja häiritään.
3. Onko komissio tietoinen siitä, että Frieslandissa on 8 500 ihmistä, joilla on laillinen oikeus kerätä 15 munaia ja siihen oikeuttava kortti, eli kaikkiaan voidaan kerätä 127 500 munaia? Tieteellinen tutkimus on osoittanut, että munaia kerätessä häviävät tavallisissa olosuhteissa elinkelpoisimmat linnunpoikaset.
4. Katsooko komissio, että kyseisen muualla Alankomaissa tuntemattoman tavan jatkuminen on luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾ mukaista? Direktiivin 5 artiklassa kielletään ankarasti muun muassa luonnonvaraisten lintujen munien ottaminen luonnosta, ellei tämä ole tarpeellista tautien torjumiseksi tai uhattuna olevan lintukannan lisäämistarkoituksessa.

5. Alankomaiden uuden kasvustoa ja eläimistöä koskevan lainsäädännön mukaisesti maakunnat voivat sallia töyhtöhyypän munien keräämisen. Alankomaissa on yksitoista muuta maakuntaa, joissa ei kyseistä mahdollisuutta ole myönnetty. Voidaanko lainsäädännössä esitetty mahdollisuus kumota, mikäli se on ristiriidassa lintudirektiivin kanssa?

(¹) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

(2003/C 280 E/083)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0651/03

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(5. maaliskuuta 2003)

Aihe: Käsittelemättä olevat pyynnöt, jotka koskevat puuttumista töyhtöhyypän munien keräämiseen Frieslandin maakunnassa Alankomaissa

1. Onko komissio tietoinen siitä, että Bond van Friese Vogelbeschermingswachten, BFVW (Frieslandin lintujensuojelun valvojen yhdistys), joka on pyytänyt komissiolta mahdollisuutta jatkaa töyhtöhyypän munien keräämistä Frieslandissa, ei ole mikään luonnonsuojeluyhdistys? Kyseessä on töyhtöhyypän munien kerääjien yhdistys, sillä kaikki suuret luonnon- ja ympäristönsuojeluyhdistykset suhtautuvat kielteisesti munien ottamiseen luonnosta.

2. Onko komissio tietoinen myös siitä, että munien keräämistä ei valvota tarkkaan? BFVW myöntää munien keräämiseen oikeuttavan kortin jokaiselle Frieslandin asukkaalle, joka korttia hakee.

3. Tietääkö komissio, että Frieslandissa munien keräämisoikeutta ei voida pitää korvauksena siitä, että ihmiset suojelevat linnunpesiä mahdollisimman hyvin tehdessään maataloustöitä, sillä niin tekevät ihmiset muuallakin Alankomaissa, eikä heillä ole oikeutta kerätä munia luonnosta?

4. Mitä komissio tekee Faunabeschermingin (eläimistönsuojeluyhdistys) vuonna 1999 ympäristöasioiden pääosastoon jättämällä valituksella numero 4931, joka koskee töyhtöhyypän munien laajamittaisen keräämisen jatkumista Frieslandissa?

5. Mitä tuloksia komissiolla on tutkimuksesta, joka koskee jäsenyysselvoitteiden rikkomismenettelyn valmistelemista ja asian viemistä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen sekä Alankomaiden viranomaisten antaman vastauksen arvioimista? Komissio on antanut 25. helmikuuta 2002 vastauksen asiaa koskevaan kysymykseen P-0134/02 (¹).

6. Milloin kyseinen jo aloitettu menettely saatetaan päätökseen? Selviääkö samalla, sallitaanko EU:ssa, että lintudirektiivin rikkomista jatketaan niin kuin on tehty viimeisten 24 vuoden ajan?

(¹) EYVL C 205 E, 29.8.2002. s. 76.

**Margot Wallströmin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0650/03 ja E-0651/03**

(4. huhtikuuta 2003)

Komissio on tietoinen perinteisestä töyhtöhyypän munien keräämisestä luonnosta Frieslandin maakunnassa Alankomaissa.

Töyhtöhyypä, kuten mikä tahansa eurooppalainen luonnossa esiintyvä lintulaji, kuuluu luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (jäljempänä "direktiivi") soveltamisalaan.

Direktiivin 5 artiklassa kielletään ankarasti muun muassa munien keräämisen luonnosta. Poikkeuksia tähän yleiseen kieltoon voidaan myöntää ainoastaan direktiivin 9 artiklassa esitetyn tiukan poikkeusjärjestelmän nojalla, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole, ja vain tarkkaan rajatuin perustein.

Asiassa on meneillään rikkomisesta johtuva menettely. Tässä yhteydessä komissio on toimittanut Alankomaille perustellun lausunnon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla. Koska tähän perusteltuun lausuntoon ei saatu vastausta, komissio päätti viedä asian yhteisöjen tuomioistuimeen Luxemburgissa. Hiukan myöhemmin Alankomaiden viranomaiset vastasivat perusteltuun lausuntoon. Tämä vastaus ja tammikuussa 2003 toimitettu täydentävä vastaus, samoin kuin kantelijalta saadut tiedot, ovat parhaillaan arvioitavana. Lisäksi, sikäli kuin niitä ei vielä ole tuotu esiin rikkomisesta johtuvan menettelyn aikana, komissio ottaa huomioon parlamentin jäsenen mainitsemat seikat tässä yhteydessä.

Kaikkien asiaan liittyvien seikkojen arvioinnin lopputuloksen perusteella komissio saattaa päätellä, että direktiivin 9 artiklan edellytykset ovat olemassa ja lopettaa asian käsittelyn. Muutoin komissio voi päättää aikaisemman päätöksensä täytäntöönpanosta ja viedä asian yhteisöjen tuomioistuimeen.

(2003/C 280 E/084)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0659/03

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(6. maaliskuuta 2003)

Aihe: Useiden suurten laittomien kaatopaikkojen sulkeminen Sisiliassa ja direktiivi 75/442/ETY

Viime viikkoina Sisiliassa on paljastettu noin sata laitonta kaatopaikkaa, muun muassa

- a) sekajätteiden, mukaan lukien erityisjätteiden ja vaarallisten jätteiden kaatopaikka, joka sijaitsee viiden kunnan alueella Messinan maakunnassa Peloritani-vuorten ja Mela-virran välissä 225 neliökilometriä, eli sadasosan Sisilian alueesta, kattavan tärkeän matkailualueen lähellä.
- b) Riberan kunnassa (Agrigento) Mancusin alueella sijaitseva laajamittainen 65 000 neliömetrin kokoinen vaarattomien erityisjätteiden kaatopaikka. Alue on geologisesti kelpaamaton kaatopaikaksi, sillä se sijaitsee lähellä Verdura-jokea.
- c) lähellä Megara Giannalenan asemaa Augustan kunnan vieressä (Siracusa) sijaitseva 40 000 neliömetrin kaatopaikka, johon on sijoitettu 215 tonnia ratapölkkyjä, joita pidetään vaarallisina erityisjätteinä, koska ne on käsitelty kresolaatilla.

Direktiivin 75/442/ETY⁽¹⁾ 7 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jokainen jätteen haltija antaa jätteen yksityisen tai julkisen jätteenkerääjän tai yrityksen käsiteltäväksi, jos jätteen haltija ei itse käsittele sitä. Jos jätteen haltijan henkilöllisyys on tuntematon (kuten laittomien jätteiden tapauksessa), jäsenvaltioiden viranomaisten pitää toteuttaa tarvittavat toimenpiteet 7 artiklassa tarkoitettujen säännösten noudattamiseksi. Jätteiden jatkuva valvontan sijoittaminen rikkoo myös direktiivin 75/442/ETY 4 artiklaa, jonka mukaan jätteistä pitää huolehtia vaarantamatta ihmisen terveyttä ja vahingoittamatta ympäristöä (Euroopan yhteisöjen tuomioistuin, asia C-365/97, S. Rocco).

- Onko Sisilia saanut yhteisön rahoitusta alueiden, joilla on laittomia kaatopaikkoja, kunnostamiseen ja/tai valvottujen kaatopaikkojen rakentamiseen ja hoitamiseen?
- Jos otetaan huomioon havaittujen kaatopaikkojen määrän, niiden peittämän alueen laajuuden ja niihin sijoitettujen jätteiden suuren määrän, voidaan olettaa, että minkäänlaista valvontaa ei ole ollut pitkään aikaan, joten mihin direktiivin 75/442/ETY mukaisiin toimiin komissio aikoo ryhtyä?

⁽¹⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(3. huhtikuuta 2003)

Kuten parlamentin jäsen kysymyksessään mainitsee laittomiin kaatopaikkoihin sovelletaan jätteistä 15. heinäkuuta 1975 annettua neuvoston direktiiviä 75/442/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna, ja erityisesti sen 4, 8 ja 9 artiklaa sekä kaatopaikoista 26. huhtikuuta 1999 annettua neuvoston direktiiviä 1999/31/EY⁽²⁾.

Koska komissio ei ole tietoinen parlamentin jäsenen mainitsemassa nimenomaisesta tapauksesta, se aikoo kerätä tapausta koskevat yksityiskohtaiset tiedot ja varmistaa EY:n perustamissopimuksessa sille määrätyn toimivallan rajoissa, että tapauksessa noudatetaan yhteisön lainsäädäntöä.

EY:n perustamissopimuksen 211 artiklassa määrätään, että ”turvataksaan yhteismarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja kehityksen komissio huolehtii siitä, että tämän sopimuksen määräyksiä sekä toimielinten sen nojalla antamia säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan”.

Perustamissopimuksen valvojana toimivan komission käytettävissä olevien toimien joukossa on perustamissopimuksen 226 artiklan mukainen rikkomista koskeva menettely, jonka komissio voi käynnistää, jos se katsoo, että jäsenvaltio on jättänyt täyttämättä sille yhteisön lainsäädännön nojalla kuuluvan velvollisuuden.

Mitä tulee pilaantuneiden alueiden ennallistamiseen, Sisilian alueellisessa toimintaohjelmassa (rakennerahaston ohjelmakausi 2000–2006) on määrä toteuttaa toimenpiteen 1.4.2 yhteydessä sellaisia toimia kuten pilaantuneiden alueiden yksilöinti ja jälkihuolto. Komission käytettävissä olevien tietojen perusteella toimenpiteen yhteydessä ei ole vielä suoritettu maksuja eikä myöskään ole vastaanotettu yhtään maksupyyntöä.

(¹) EYVL L 194, 25.7.1975.

(²) EYVL L 182, 16.7.1999.

(2003/C 280 E/085)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0678/03

esittäjä(t): Marco Cappato (NI) neuvostolle

(7. maaliskuuta 2003)

Aihe: Perun kansalaisen Nelson Palominon pidättäminen

Ollessani viime viikolla vierailulla Limassa Nelson Palomino, yksi perulaisten ”campesinujen” johtajista, pidätettiin. Häntä syytetään terrorismin tukemisesta, joka on säädetty rangaistavaksi teoksi Fujimorin hallituksen rikoslaisissa, jota parhaillaan uudistetaan. Perun lehdistössä kerrotaan, että Palominoa väitetään syylliseksi mielenosoituksiin kannustamiseen, tiesulkujen rakentamiseen ja väkivallan käyttämiseen.

Perun hallituksen ja ”campesinujen” suhteet ovat jo erityisen jännittyneet, koska niiden keskustelu maatalousuudistuspaketista on keskeytynyt ja varsinkin kokapensaans viljelmien tuhoamista koskevan epäonnistuneen politiikan vuoksi.

Perun hallituksen huumausaineidentorjuntaviraston DEVIDAn johtajat kieltäytyivät antamasta minulle ja kansainvälisen huumausainekiellon vastustajien liiton sihteerille Marco Perducalle mitään tietoja ”campesinujen” tilanteesta ja erityisesti Palominon pidätyksestä.

Voiko neuvosto pyytää Perun viranomaisilta tietoja parlamentille toimitettavaksi tilanteesta, joka – ellei keskusteluun päästä – uhkaa muuttua väkivaltaiseksi samalla tavoin kuin tapahtui Boliviassa, jossa on viime viikkoina kuollut kymmeniä ja haavoittunut satoja ihmisiä?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Neuvoston saamien tietojen mukaan Perun yleisen syyttäjän virasto on virallisesti asettanut Nelson Palomino la Sernan syytteeseen muun muassa terrorismin tukemisesta, törkeästä ryöstöstä ja ihmisryöstöstä. Asiaa koskeva syyte on nostettu Aynesin piirikunnan tuomioistuimessa Ayacuchon departementin San Franciscon provinssissa. Asia on tällä hetkellä esitutkintavaiheessa.

Kansallisen vankilaitoksen (INPE) Ayacuchon aluejohdon 11. huhtikuuta antamien tietojen mukaan Nelson Palomino oli vangittuna Lianamillan vankilassa.

Neuvoston asia ei ole kommentoida kansallisella tasolla meneillään olevaa oikeudenkäyntiä. Neuvosto kuitenkin vahvistaa, että oikeusvaltion periaatteen ja demokraattisten ja kansalaisoikeuksien ylläpito on keskeinen tekijä alueen rauhan kannalta.

(2003/C 280 E/086)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0717/03

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) neuvostolle

(11. maaliskuuta 2003)

Aihe: Prestige-öljykatastrofi ja merikuljetusväylien siirtäminen

Euroopan parlamentti hyväksyi 21. marraskuuta 2002 päätöslauselman Prestige-öljytankkerin katastrofista Galician rannikon edustalla. Päätöslauselman 12 kohdassa Euroopan parlamentti

pyytää, että nykyiset öljyn ja vaarallisten aineiden merikuljetusväylät yhteisön vesillä siirretään mahdollisimman kauas rannikoista ja eritoten haavoittuviksi luokitelluista seuduista; pyytää komissiota työskentelemään yhdessä IMO:n kanssa, jotta tämä saavutetaan kansainvälisellä tasolla.

Miten neuvosto arvioi Euroopan parlamentin kyseistä pyyntöä?

Mihin toimiin neuvosto on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä asian edistämiseksi?

(2003/C 280 E/087)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0719/03

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) neuvostolle

(11. maaliskuuta 2003)

Aihe: Prestige-öljykatastrofi ja EU:n toimet Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä

Euroopan parlamentti hyväksyi 19. joulukuuta 2002 päätöslauselman meriturvallisuudesta ja toimenpiteistä öljytankkeri Prestigen aiheuttaman katastrofin seurausten lievittämiseksi. Päätöslauselman 5 kohdassa Euroopan parlamentti

toteaa, että Euroopan unionilla on vain rajallinen valta valvoa sen vesialueilla kauttakulkumatalla olevia aluksia; kehottaa siksi neuvostoa myöntämään kiireellisesti komissiolle valtuudet neuvotella kaikkien 15 jäsenvaltion puolesta Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä erityisesti satamavaltioiden suorittaman valvonnan sääntöjen tiukentamisesta kolmansissa maissa, lippuvaltioita koskevan tarkastusvalvonnan kehittämisestä torjumaan mukavuuslippuja Pariisin yhteisymmärryspöytäkirjan mukaisesti ja pakollisten laivareittien ja luotsauksen asianmukaisesta noudattamisesta sekä laivaliikenteen rajoittamisesta erityisen herkiksi määritellyillä merialueilla (PSSA) haavoittuvaisten rannikkojen suojelemiseksi; koska päätöksenteko Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä on hidasta, kehottaa komissiota aloittamaan samanaikaisesti kahdenväliset neuvottelut tärkeimpien kolmansien valtioiden kanssa EU:n aluevesillä kauttakulkumatalla olevien alusten turvallisuuden parantamiseksi.

Miten neuvosto arvioi Euroopan parlamentin kyseistä pyyntöä?

Mihin toimiin neuvosto on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä asian edistämiseksi?

**Yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0717/03 ja E-0719/03**

(21. heinäkuuta 2003)

Neuvosto on tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentti reagoi nopeasti Prestige-aluksen onnettomuuteen, kuten käy ilmi 21. marraskuuta ja 19. joulukuuta 2003 annetuista päätöslauselmista. Neuvosto yhtyy täysin useimpiin periaatteisiin, joita päätöslauselmissa on puolustettu, ja panee tyytyväisenä merkille, että monet Euroopan parlamentin ehdottamista toimenpiteistä vastaavat päätelmiä, jotka neuvosto (liikenne, televiestintä ja energia) antoi 6. joulukuuta 2003 alusten turvallisuudesta ja pilaantumisen ehkäisystä vastauksena öljytankkeri Prestigen onnettomuuteen.

Kuten kysymyksessä oikeutetusti tähdennetään, merenkulun turvallisuuden lisääminen ja meriympäristön pilaantumisen ehkäisy edellyttävät, että toimenpiteitä toteutetaan kansainvälisellä tasolla yhteisön lainsäädännön lisäksi. Neuvosto kiinnittää tästä syystä edelleen huomiota ongelmiin, jotka liittyvät merenkulun turvallisuuteen ja meriympäristön suojeluun asianomaisilla kansainvälisillä foorumeilla. Jäsenvaltiot osallistuvat niin ikään aktiivisesti kansainvälisiin neuvotteluihin, joita käydään kysymyksessä mainituista eri kysymyksistä etupäässä Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä (IMO), ja toimivat niiden kantojen mukaisesti, jotka on aikaisemmin yhteensovitettu EU:n jäsenvaltioiden ja komission kesken.

Neuvosto yhtyy onnettomuusuhan vähentämistä koskevaan tavoitteeseen. Kyseinen uhka voisi aiheuttaa meriympäristön ja rannikkoalueiden pilaantumista, joka johtuu öljyä ja vaarallisia aineita herkillä alueilla kuljettavista aluksista. Tavoitteeseen päästäisiin esimerkiksi toteuttamalla merikuljetusväylien siirtämisen, pakollisen luotsauksen ja meriliikenteen rajoittamisen kaltaisia toimenpiteitä. Tätä varten neuvosto kehotti 6. joulukuuta antamissaan päätelmissä jäsenvaltioita, joilla on suojeltavanaan yhteisiä etuja herkillä merialueilla, määrittämään ja laatimaan koordinoituja ehdotuksia alueista, jotka olisi suojeltava erityisen herkkinä merialueina IMO:n puitteissa. Neuvostolle on ilmoitettu, että eräät jäsenvaltiot esittävät yhteisen ehdotuksen IMO:n meriympäristön suojelukomitean seuraavassa kokouksessa, joka pidetään 14.–18. heinäkuuta 2003. Kyseisessä ehdotuksessa ehdotetaan, että Atlantin rannikkoalue nimettäisiin erityisen herkäksi merialueeksi.

Neuvosto kannattaa lisäksi sitä, että pannaan tehokkaasti täytäntöön alueelliset ja kansainväliset säännöt satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta, ja on yhtä mieltä siitä, että satamavaltioiden suorittaman valvonnan tehostaminen kuuluu niihin toimenpiteisiin, joita on sovellettava alikuntoisiin aluksiin. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot osallistuvat tällä alalla Pariisin yhteisymmärryspöytäkirjan ja IMO:n puitteissa parhaillaan tehtävään työhön esimerkiksi 7.–11. huhtikuuta 2003 pidettävän lippuvaltion toimeenpano- ja valvontatyötä käsittelevän IMO:n alakomitean yhdennentoista kokouksen yhteydessä.

Sen lippuvaltioissa suoritettavia tarkastuksia koskevan menettelyn kehittämisen osalta, jonka tarkoituksena on torjua mukavuusliput, neuvosto ilmaisi 6. joulukuuta tukevansa IMO:ssa parhaillaan tehtävää työtä lippuvaltiokoodin ja pakollisen auditointijärjestelmämallin kehittämiseksi tarkoituksena varmistaa se, että lippuvaltiot toteuttavat kansainvälisten yleissopimusten mukaiset velvollisuutensa. Yleisesti ottaen neuvosto korosti tarvetta tarkastella uudelleen merioikeutta ja meriliikennettä koskevia kansainvälisiä sääntöjä, jotka johtavat joidenkin avointen rekisterien hyväksymään vastuuttomuuteen ja huolimattomuuteen.

Lopuksi neuvoston päätelmissä käsiteltiin Euroopan parlamentin päätöslauselman mukaisesti tarvetta saada aikaan sopimuksia keskeisten kolmansien maiden kanssa EU:n aluevesillä kauttakulkumatalla olevien alusten turvallisuuden parantamiseksi. Neuvosto pani merkille komission aikomuksen toteuttaa tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että ehdokasmaat ja muut naapurimaat, Venäjä mukaan lukien, osallistuvat sopimukseen, jonka mukaan raskasöljyä kuljetettaisiin ainoastaan kaksoisrungolla varustetuissa öljysäiliö-aluksissa. Neuvosto ilmoitti niin ikään tukevansa komissiota sen pyrkimyksissä tutkia mahdollisuuksia järjestää teknisiä yhteistyöohjelmia naapurivaltioiden auttamiseksi niiden pyrkimyksissä parantaa meriturvallisuutta ja ehkäistä pilaantumista.

(2003/C 280 E/088)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0749/03**esittäjä(t): Gianfranco Dell'Alba (NI) komissiolle***(11. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Komission kanta varapääjohtajan yliopistossa stipendiaattina olonsa aikana laatimaan asiakirjaan

Amerikkalaiseen yliopistoon apurahan ("fellowship") saaneiden EU-virkamiesten työn akateeminen luonne edellyttää heidän osallistumistaan luennoille, seminaareihin ja konferensseihin sekä erilaisten asiakirjojen laatimista.

Komission varapääjohtaja Santiago Gomez-Reino on Miamin yliopiston myöntämän apurahan turvin pitkällä virkamatkalla Yhdysvalloissa. Elokuussa 2002 Miamin yliopiston EU-opintojen keskus julkaisi hänen laatimansa esityksen "La actualidad del pensamiento de Robert Schuman en el contexto de la Convention sobre el futuro de Europa".

Tässä työssä, jonka pääasiallisena tarkoituksena oli korostaa Robert Schumanin Euroopan integraatiosta esittämien ajatusten arvoa ja ajankohtaisuutta, Gomez-Reino toi julki lyhyitä henkilökohtaisia mietteitä Jacques Santerin johtaman komission erosta vuonna 1999. Hän otti jälleen esille useiden tahojen, jopa joidenkin europarlamentaarikkojen julkisesti puolustaman väitteen, että eron syynä oli poliittinen toimi, jolla yritettiin horjuttaa komission asemaa instituutiona – olivathan väärinkäytös- ja lahjontasyytökset komissiota vastaan pahasti liioiteltuja niin kuin sekä viisaiden miesten työryhmä että myöhemmät tutkimukset ovat paljastaneet.

1. Katsooko komissio, että Gomez-Reino on nykyisessä asemassaan pätevä tuottamaan tekstejä, joiden tarkoitus on esittää ja analysoida henkilökohtaisesta näkökulmasta yhteisön toimintaa koskevia tapahtumia, jotka kiinnostavat varmasti myös Miamin yliopistossa Euroopan integraatiota opiskelevia ja sieltä valmistuneita?

2. Katsooko komissio, että kaikilla EU-virkamiehillä on oikeus esittää henkilökohtaisia näkemyksiään yhteisön historian varrella olleista poliittisista tapahtumista, kuten esimerkiksi Santerin johtaman komission erosta? Näin ollen Gomez-Reinoa ei siis voida moittia mistään?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(13. toukokuuta 2003)*

1. Parlamentin jäsen on oikeassa huomauttaessaan, että Jean Monnet -oppituolin tutkija-apurahan luonne edellyttää julkaisujen laatimista toimielinten työstä. Apurahan vastaanottamisen ehtona on siihen liittyvän työn tuottaminen ja tulosten julkaiseminen.

Asiassa ei ole kysymys siitä, että kyseinen artikkeli, kuten monet muutkin historiallisia tapahtumia koskevat julkaisut, sisältää henkilökohtaisia näkemyksiä tietyistä ajankohdasta. Tutkijoiden laatimien julkaisujen odotetaan yleisesti sisältävän muutakin kuin tosiseikkojen selostamista.

Koska akateemisessa kausijulkaisussa ilmestynyt artikkeli oli osoitettu asiantuntijoille, jotka lukevat Miamin yliopiston Jean Monnet/Robert Schuman -julkaisusarjaa, ei ole suurta vaaraa siitä, että kirjoittajan henkilökohtainen mielipide sekoitettaisiin komission viralliseen kantaan.

2. Parlamentin jäsenen esittämä huomio on oikea. Yhteisöjen tuomioistuimen päätöksen mukaan yhteisön virkamiehillä ja muilla toimihenkilöillä on ilmaisun vapaus myös alueilla, jotka kuuluvat yhteisön toimielinten toiminnan piiriin⁽¹⁾. Tuomioistuin on täsmentänyt, ettei tämä vapaus, kuten muutkaan perusoikeudet, ole rajoittamaton vaan oikeuden käyttämistä koskevat yksikön edun mukaiset kohtuulliset rajoitukset, esimerkiksi komission virkamiehiä sitova vaitiolovelvollisuus. Tässä tapauksessa tätä velvollisuutta ei ole rikottu.

⁽¹⁾ Katso esimerkiksi yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-82/99 Michael Cwik vastaan yhteisöjen komissio 24. heinäkuuta 2000 antama tuomio.

(2003/C 280 E/089)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0752/03**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle***(11. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Espanjan pääministerin José María Aznarin 27. helmikuuta Madridissa järjestetyssä lehdistötilaisuudessa esittämät Irakin-kysymystä koskevat Chilen ja Meksikon vastaiset uhkaukset

Madridissa 27. helmikuuta Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerin Tony Blairin kanssa pitämässään lehdistötilaisuudessa Espanjan pääministeri José María Aznar esitti epäsuoria uhkauksia Chilelle ja Meksikolle, jotka ovat tällä hetkellä YK:n turvallisuusneuvoston jäseniä. Uhkaukset voisivat toteutua siinä tapauksessa, että kyseiset maat eivät tue Irakin vastaista sotaa koskevaa Yhdysvaltojen kantaa. Espanjan pääministeri muistutti, että sekä Meksiko että Chile ovat riippuvaisia EU:n kanssa tehdyistä assosiaatiosopimuksista, jotka jäsenvaltioiden hallitusten ja parlamenttien on allekirjoitettava. Espanjan pääministerin valitsema ajankohta ja tapa muistuttaa tästä tilanteesta, kun YK:ssa ollaan järjestämässä ratkaisevaa äänestystä sodasta tai rauhasta, osoittavat halua uhata kyseisiä valtioita sillä, että Espanjan hallitus kieltäytyy allekirjoittamasta tai jatkamasta assosiaatiosopimuksia.

Miten neuvosto aikoo reagoida näihin Espanjan pääministerin menettelytapoihin? Katsooko neuvosto poliittisesti, moraalisesti ja institutionaalisesti hyväksyttäväksi, että Eurooppa-neuvoston tahtoa yritetään sivuuttaa tällä tavalla ja kyseisten Latinalaisen Amerikan valtioiden suvereenin kannan ehdoksi asetetaan yksityisten etujen ja Yhdysvaltojen kaltaista EU:hun kuulumatonta valtiota suosivien poliittisten kantojen palveleminen?

Vastaus*(22. heinäkuuta 2003)*

1. Neuvostolla ei ole tapana kommentoida jäsenvaltioiden hallitusten vastuuhenkilöiden julkisia kannanottoja.
2. Neuvosto muistuttaa, että EU:n ja Meksikon välinen kokonaissopimus allekirjoitettiin 8. joulukuuta 1997 ja se tuli voimaan 1. lokakuuta 2001. EU–Chile-assosiaatiosopimus allekirjoitettiin Brysselissä 18. marraskuuta 2002 ja pääosaa sen määräyksistä on sovellettu 1. päivästä helmikuuta 2003. Jäsenvaltioiden on saatettava päätökseen ratifiointimenettelyt, ennen kuin sopimus voidaan tehdä.

(2003/C 280 E/090)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0766/03**esittäjä(t): Isidoro Sánchez García (ELDR) neuvostolle***(12. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Länsi-Saharan luonnonvarojen hyödyntäminen

Marokon kuningaskunnan hallinto Länsi-Saharan alueella on asetettu kyseenalaiseksi siitä lähtien, kun Espanja luopui Länsi-Saharasta vuonna 1975.

Huolimatta YK:ssa laadituista lukuisista poliittisista sopimuksista, jotka koskevat alueen siirtomaavallan purkamista, Marokon hallitus myönsi julkisesti vuoden 2001 lokakuussa luvat kahdelle kansainväliselle yhtiölle Länsi-Saharan aluevesillä olevien energiavarojen tutkimiseen. Kyseiset yhtiöt, joista toinen on ranskalainen ja toinen pohjoisamerikkalainen, antoivat edeltävät seismiset tutkimukset tehtäväksi norjalaiselle yhtiölle TGS-NOPEC:ille.

YK:n turvallisuusneuvoston oikeudellisen yksikön 29. tammikuuta 2002 antaman lausunnon mukaan Marokon hallituksen ulkomaisille yhtiöille myöntämät luvat rikkovat kansainvälistä oikeutta ja energiavarojen hyödyntäminen kuuluisi Saharan kansalle.

Hiljattain Norjan yleinen mielipide on syyttänyt TGS-NOPEC-yhtiötä siitä, että sen toiminta Länsi-Saharan aluevesillä rikkoo kansainvälisiä lakeja. On kyseessä luonnonvarojen tutkiminen ja mahdollinen hyödyntäminen alueella, joka ei ole itsenäinen vaan riippuvainen siirtomaavallan purkamisesta.

Mikä olisi neuvoston kanta energiavarojen tutkimiseen ja niiden mahdolliseen hyödyntämiseen Länsi-Saharan aluevesillä, jos otetaan huomioon Euroopan parlamentin Lalumière-mietintö, jossa käsitellään Länsi-Saharan tilannetta, sekä vanhaan riita-asiaan liittyvät seikat? On otettava myös huomioon, että energiavarojen tutkimiseen ja niiden myöhempään hyödyntämiseen osallistuu yhteisön jäsenvaltion kuuluva yhtiö.

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Länsi-Saharan kysymyksen lopullista ratkaisua koskevia keskusteluja käydään Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvostossa ja asian osapuolten kanssa, ja ne ovat tällä hetkellä ratkaisevassa vaiheessa. Neuvosto seuraa keskusteluja tarkoin ja antaa täyden tukensa Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin henkilökohtaisen edustajan James Bakerin ponnisteluille sellaisen pysyvän ratkaisun löytämiseksi, jossa kunnioitetaan täysin kansainvälistä oikeutta, ihmisoikeuksia ja demokratiaa. Yhdistyneissä Kansakunnissa käydyissä keskusteluissa on nyt päästy ratkaisevaan vaiheeseen pyrittäessä positiiviseen päätökseen konfliktissa, joka on kestänyt käytännössä jo 30 vuotta.

James Baker vieraili alueella tammikuussa esitelläkseen osapuolille ja naapurimaille ehdotuksen konfliktin poliittiseksi ratkaisuksi niin, että säilytetään alueen itsemääräämisoikeus turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1429 (2002) mukaisesti. Minurson toimeksianto on jatkettu 31. päivään toukokuuta 2003, jotta osapuolilla olisi riittävästi aikaa tarkastella ehdotusta ja antaa vastauksensa. Turvallisuusneuvosto on pyytänyt pääsihteerää raportoimaan asiasta uudelleen 19. toukokuuta 2003 mennessä.

Neuvosto ei ole tähän mennessä keskustellut arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomasta erityisestä kysymyksestä.

(2003/C 280 E/091)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0773/03

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(12. maaliskuuta 2003)

Aihe: Attiki Odos -rakennushankkeen talousarvion ylittäminen

Aiempaan kysymykseeni (P-0239/03 ⁽¹⁾) antamassaan vastauksessa komissio ei ilmeisesti väärinkäsityksen vuoksi vastannut siihen, mitä kysyin. Tarkemmin sanottuna komission vastauksessa mainitaan, että Attiki Odos -moottoritien rakennuskustannukset ovat 1 713 miljoonaa euroa, joka on vähemmän kuin vastauksessa aiempaan kysymykseeni (E-2894/01 ⁽²⁾) mainitut 3 175 miljoonaa euroa. Tämä johtuu ilmeisesti siitä, että komission viimeisin vastaus koskee vain kautta 2000–2006. Lisäksi komissio ei mainitse, onko talousarvio ylitetty ja mistä ylitykset johtuvat.

Tämän vuoksi kysyn jälleen komissiolta seuraavaa:

- Mikä Attiki Odos -hankkeen talousarvio oli rakennustöiden käynnistyessä?
- Onko hankkeen talousarvio ylitetty rakennustöiden alkamisesta tähän päivään mennessä, ja mistä nämä ylitykset johtuvat?
- Mitkä ovat Attiki Odos -moottoritien rakennuskustannukset yhteensä, kun otetaan huomioon hankkeen muotoutuminen ajan myötä, ja onko talousarviota ylitetty?

⁽¹⁾ EYVL C 161 E, 10.7.2003, s. 200.

⁽²⁾ EYVL C 115 E, 16.5.2002, s. 189.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus*(16. huhtikuuta 2003)*

Kreikan viranomaisten ja urakoitsijan vuonna 1996 allekirjoittamassa, Ateenan kehätien (Attiki odos) rakentamista koskevassa käyttöoikeussopimuksessa varataan 1 248,7 miljoonan euron (nykyhinnoin) suuruinen kiinteä määrä tähän hankkeeseen, jonka rakentamisesta ja hallinnoimisesta urakoitsijalla on täysi vastuu. Julkisen tuen osuus summasta on 418,2 miljoonaa euroa ja yksityissektorin 830,5 miljoonaa euroa.

Sopimuksessa määrätään julkisista oheistöistä, joihin on varattu 146,75 miljoonaa euroa (nykyhinnoin) ja jotka eivät sisälly kiinteään määrään, ja siinä sallitaan kyseisten töiden enintään 50 prosentin arvonnousu. Siinä annetaan myös mahdollisuus toteuttaa lisätöitä, joiden kustannukset saavat olla enintään 50 prosenttia 1 248,7 miljoonan euron kiinteästä määrästä. Tällaisia töitä on sittemmin hyväksytty. Hyväksymispäätöksiä edelsi useimmissa tapauksissa tuomioistuimen päätös eräiden Ateenan kehätien tuntumassa olevien alueiden ympäristöolojen parantamisesta.

Kansallisten vastuuviranomaisten toimittamien tietojen mukaan sopimuksen mukaisia oheistöitä toteutetaan 220 miljoonalla eurolla ja lisätöitä 571,21 miljoonalla eurolla (nykyhinnoin). Kun nämä lisätään 1 248,7 miljoonan euron kiinteään määrään, kokonaissummaksi tulee 2 040 miljoonaa euroa.

Muita käyttöoikeussopimukseen kuulumattomia hankkeen kustannuseriä ovat pakkolunastukset, yksityisten insinöörien ja konsulttien palkkiot, arkeologiset työt sekä julkisen palveluverkoston siirtäminen. Kun nämä kustannuserät lisätään mainittuun 2 040 miljoonan euron kokonaismäärään, kehätien kokonaiskustannukset, käyttöoikeussopimus sekä muut kustannuserät mukaan lukien, nousevat noin 3,2 miljardiin euroon.

Attiki odos -toimenpide sisältyy tieväyliä, satamia ja kaupunkisuunnittelua kaudella 2000–2006 koskevaan toimenpideohjelmaan, ja se katsotaan rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1991⁽¹⁾ 25 ja 26 artiklassa määritellyksi suurhankkeeksi.

Hankkeeseen on anottu Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) 476 miljoonaa euroa osana yhteisön tukikehystä III. Julkisten menojen osuus on 951 miljoonaa euroa, ja hankkeen kokonaiskustannukset ovat 1 713 miljoonaa euroa, yksityissektorin osuus mukaan luettuna. Tuki kattaa osan hankkeen kiinteästä määrästä, osan oheis- ja lisätöistä sekä myös osan muista kustannuseristä. EAKR:n rahoitusosuutta ei ole tulevaisuudessa mahdollista lisätä ohjelmakauden 2000–2006 yhteisön tukikehysten tai koheesiorahaston lisävaroilla.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

(2003/C 280 E/092)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0776/03

esittäjä(t): Carlos Bautista Ojeda (Verts/ALE) neuvostolle

(12. maaliskuuta 2003)

Aihe: Komiteamenettely

Neuvoston päätös 1999/468/EY⁽¹⁾ menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä annettiin 28. kesäkuuta. Kyseisen päätöksen mukaisesti perustetuissa komiteoissa on yksi edustaja kustakin jäsenvaltiosta ja puheenjohtajana toimiva edustaja komissiosta.

Onko neuvoston mielestä esteitä sille, että jäsenvaltio lähettää kyseisten komiteoiden jäseniksi itsehallintoalueiden hallitusten edustajia? Voisiko neuvosto kertoa, kuinka monia itsehallintoalueiden edustajia on nykyisten komiteoiden jäseninä?

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Vastaus*(21. heinäkuuta 2003)*

Neuvosto ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että komission tehtävänä on kertoa, kuinka monta itsehallintoalueiden edustajaa on tällä hetkellä neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaisesti perustettujen komiteoiden jäseninä. Sitä paitsi kuuluu kunkin jäsenvaltion toimivaltaan määritellä valtuuskuntansa kokoonpano mainituissa komiteoissa.

(2003/C 280 E/093)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0778/03**esittäjä(t): Carlos Bautista Ojeda (Verts/ALE) komissiolle***(12. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Komiteamenettely

Neuvoston päätös 1999/468/EY⁽¹⁾ menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä annettiin 28. kesäkuuta. Kyseisen päätöksen 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti komissiolla oli kuuden kuukauden määräaika päätöksen voimaantulosta lähtien (pätös tuli voimaan 18. heinäkuuta 1999) julkaista Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä luettelo kaikista komiteoista, jotka avustavat komissiota täytäntöönpanovallan käytössä. Komissio julkaisi kyseisen luettelon yli vuotta myöhemmin⁽²⁾. Voisiko komissio kertoa, mistä myöhästymisen johtui?

Kyseisen artiklan 5 kohdassa todetaan, että kaikkiin Euroopan parlamentille lähetettyihin asiakirjoihin liittyvät viitetiedot julkistetaan rekisterissä, jonka komissio perustaa. Komission vuosikertomuksessa komiteoiden työskentelystä vuonna 2001⁽³⁾ todetaan, että tavoitteena on ottaa tämä rekisteri käyttöön vuoden 2003 alkuun mennessä. Voisiko komissio kertoa, miksi kyseisen rekisterin käyttöönottoaminen on myöhästynyt kaksi vuotta?

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EYVL C 225, 8.8.2000.

⁽³⁾ KOM(2002) 733.

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus*(10. huhtikuuta 2003)*

Komissio on tietoinen viivästyksistä, jotka liittyvät komissiota täytäntöönpanovallan käytössä avustavien komiteoiden luettelon⁽¹⁾ laatimiseen sekä Euroopan parlamentille toimitettujen asiakirjojen viitetietorekisterin perustamiseen.

Komissio huomauttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että nämä kaksi velvoitetta eivät sisälly komission ehdotukseen neuvoston päätökseksi menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä⁽²⁾ vaan että ne on jäsenvaltioiden valtuuskuntien erityispyynnöstä lisätty neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽³⁾ lopulliseen tekstiin. Komissio on neuvotteluissa sitoutunut täyttämään molemmat velvoitteet, jos niitä varten saadaan riittävästi työntekijöitä ja määrärahoja – joita komissio ei kuitenkaan vielä ole saanut. Tämä mainitaan selvästi myös komission tekemässä yksipuolisessa sitoumuksessa laajentaa rekisteriä Internet-pohjaisella julkisella tietokannalla, joka sisältää parlamentille toimitetut asiakirjat.

Komissio suhtautuu neuvoston päätöksessä 1999/468/EY asetettuihin velvollisuuksiin hyvin vakavasti ja asettaa ne tärkeysjärjestyksessä niin korkealle kuin käytettävissä olevat resurssit sallivat.

Komiteoiden luettelo julkaistiin vuoden 2000 puolivälissä. Rekisterin ja tietokannan suunnittelu aloitettiin vuonna 2001 ja valmistelutyö tehtiin vuonna 2002. Suunnitelmien mukaan molemmat tietolähteet saadaan käyttöön lähikuukausina.

⁽¹⁾ Julkaistu EYVL C 225, 8.8.2000.

⁽²⁾ EYVL C 279, 8.9.1998.

⁽³⁾ Neuvoston päätös 1999/468/EY, tehty 28 päivänä kesäkuuta 1999, menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä (EYVL L 184, 17.7.1999).

(2003/C 280 E/094)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0786/03**esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle**

(14. maaliskuuta 2003)

Aihe: Pällekkäisten eläinkokeiden välttäminen

Mitä yhteistä on 478 719 hiirellä ja rotalla, 113 990 kanalla ja viiriaisellä, 47 382 kalalla ja 74 358 muulla eläimellä? Niitä käytettiin vuonna 2001 Alankomaissa eläinkokeisiin perustutkimuksessa ja/tai tuotekehittämissä. EU:ssa käytetään eläinkokeisiin vuosittain noin kymmentä miljoonaa eläintä. (Financieel Dagblad, 29.1.2003). Mainitut luvut pitävät paikkansa. Virallisena lähteenä on Alankomaiden tuotevalvontaviraston (Keuringsdienst van Waren) Zodoende-raportti.

Luvut on lainattu eläinkokeita tekevien laitosten tuotevalvontavirastolle vuosittain antamista raporteista. Noin puolet niistä liittyy lääketesteihin. Tämä ei ole oikein. Kyseisenä vuonna 46,7 prosenttia eläimistä käytettiin tieteelliseen tutkimukseen (toisin sanoen ennen kaikkea yliopistollisten laitosten tutkimuksissa), 8,1 prosenttia toksisuuskokeisiin, 1,8 prosenttia opetukseen ja koulutukseen, 0,5 prosenttia diagnostiikkaan ja 43,1 prosenttia seerumien, rokotteiden, lääkkeiden sekä ihmisille tarkoitettujen lääkevalmisteiden tai eläinlääkevalmisteiden kehitykseen, tuotantoon, valvontaan tai säätöön. Seerumeita ja rokotteita ei tarkkaan ottaen lasketa lääkkeiksi. Aiempina vuosina ryhmä jaettiin vielä biologisiin tuotteisiin (muun muassa seerumeihin ja rokotteisiin) ja lääkkeisiin. Biologisten tuotteiden osuus oli ryhmästä noin 40 prosenttia ja lääkkeiden 60 prosenttia (eli noin 25 prosenttia kokonaiskäytöstä).

Onko komissio tietoinen, että lääkkeitä ja biologisia tuotteita, kuten rokotteita, jotka on testattu Yhdysvalloissa ja hyväksytty Pohjois-Amerikan markkinoille, testataan uudelleen koe-eläimillä hyväksytessä niitä Euroopan markkinoille?

Onko komissio tietoinen, että geneeristen lääkkeiden tuottajien on esitettävä uudelleen turvallisuusselvitys, jos ne haluavat tuoda Euroopan markkinoille geneerisen lääkkeen, vaikka vaikuttava aine olisi identtinen alkuperäisen lääkevalmisteen vaikuttavan aineen kanssa?

Kuinka monta eläinkoetta voitaisiin välttää, jos Euroopan unionissa ei tehtäisi tällaisia päällekkäisiä eläinkokeita?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2003)

Valmistajien, jotka tuottavat lääkkeitä Euroopan markkinoille, on täytettävä Euroopan farmakopeaan sisältyvät vaatimukset. Useimmat esimerkiksi rokotteita koskevat turvallisuus- ja tehovaatimukset eroavat Yhdysvalloissa ja Euroopassa: tehokokeet saatetaan suorittaa eri eläinmallilla (esimerkiksi eläinlaji, lukumäärä, kokeen suunnittelu, vertailutuote) tai Yhdysvalloissa tai Euroopassa saatetaan vaatia turvallisuuteen liittyviä lisäkokeita. Tämän vuoksi "päällekkäiset eläinkokeet" ei ole oikea termi tässä yhteydessä.

Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevasta yhteisön säännöistä 6. marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY⁽¹⁾ 114 artiklassa säädetään, että kansanterveyden kannalta tarpeellisissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat tutkia jokaisen lääke-erän, esimerkiksi rokotteet ja ihmisverestä tai -veri-plasmasta peräisin olevat lääkkeet, ennen liikkeelle laskemista. Jokaisen erän tutkiminen voi olla tarpeen, jotta EU:n kansalaisille pystytään takaamaan, että lääkkeen laatu ja teho pysyvät yhdenmukaisina markkinoille saattamista koskevassa luvassa ilmoitettujen tietojen kanssa.

Lääkkeiden laatuasioista vastaavan yksikön (European Directorate for the Quality of Medicines, EDQM)⁽²⁾ yhteydessä toimivat viralliset laadunvalvontalaboratoriot (Official Medicines Control Laboratories, OMCL) takaavat, että lääkkeiden laadunvalvonnassa noudatetaan oikeaa menettelyä. Tämä on yksi tapa välttää päällekkäisiä valvontatestejä jäsenvaltioissa. Laadunvalvontalaboratoriot voivat myös rajoittaa in vivo -menetelmien käyttöä tehon uudelleentestaukseen, mikäli saatavilla on riittävät tiedot siitä, että kyseessä olevan ainesosan teho pysyy yhdenmukaisena. Laadunvalvontalaboratorioiden verkostoon kuuluu 17 jäsenvaltiota Euroopan unionista ja Euroopan talousalueelta (EU/ETA), ja sen päätarkoituksena on edistää laadunvalvontatestien vastavuoroista tunnustamista.

Kyseisen jäsenvaltioiden välisen, komission tukeman yhteistyön lisäksi Yhteisen tutkimuskeskuksen Euroopan vaihtoehtoisten tutkimusmenetelmien keskus (ECVAM) validoi menestyksekkäästi myös erien tehon testaukseen tarkoitettuja vaihtoehtoisia menetelmiä. Lisäksi komissio toimii kansainvälisen lääkkeiden kehittämiseen sovellettavien vaatimusten yhdenmukaistamiskonferenssin (International Conference for Harmonisation of requirements for the development of medicinal products, ICH) yhteistyökumppanina. Tässä toiminnassaan se edistää ja hyväksyy uusia vaihtoehtoisia testausmenetelmiä korvataksena eläinkokeet kansainvälisesti (Euroopan unionissa, Yhdysvalloissa, Japanissa). Kansainvälisiä yhdenmukaistamistoimia lääkkeiden, esimerkiksi immunobiologisten aineiden, hormonien ja verituoitteiden, kehittämisessä ja erien testauksessa voitaisiin lisätä heti kun uudet vaihtoehtoiset menetelmät tulevat käyttöön.

Vaihtoehtoisten menetelmien kehittämiseen on varattu rahoitusta eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttamista ja innovointia tukevassa Euroopan yhteisön kuudennessa tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja esittelyn puiteohjelmassa (2002–2006). Puiteohjelman kaksi nimenomaista osaa auttaa kehittämään sellaisia uusia vaihtoehtoisia menetelmiä, joissa ei käytetä eläinkokeita: eläinkokeiden sijasta käytettävien uusien in vitro -testien kehittäminen (Aihealue 1 – Terveystieteet, genomiikka ja bioteknologia; lisätietoa saa osoitteesta <http://www.cordis.lu/fp6/lifescihealth.htm>) ja vaihtoehtoisten in vitro -testausmenetelmien ja -strategioiden kehittäminen kemiallisia aineita varten (Laajemmin tutkimusaloja kattavat erityistoimet – Eri alojen politiikan tukeminen sekä tieteellisten ja teknologisten tarpeiden ennakointi; lisätietoa saa osoitteesta <http://www.cordis.lu/fp6/support.htm>).

Geneerisille lääkkeille, joiden erien testaaminen ei ole tarpeen, ei vaadita täydentäviä esiklinisiä eläintutkimuksia markkinoille saattamista koskevan luvan saamiseksi Euroopassa.

Saatavilla ei ole tietoja siitä, missä määrin Euroopan ja Amerikan erilaiset testivaatimukset lisäävät käytettävien eläinten kokonaismäärää. Kuten edellä on mainittu, vaihtoehtoisten menetelmien kehittämisen lisäksi testausvaatimusten kansainvälinen yhdenmukaistaminen vähentäisi tätä lukumäärää merkittävästi.

(¹) EYVL L 311, 28.11.2001.

(²) Euroopan neuvoston perustama.

(2003/C 280 E/095)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0809/03

esittäjä(t): **Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle**

(17. maaliskuuta 2003)

Aihe: Yhteisön ympäristölainsäädännön rikkominen Kreikassa

Voiko komissio kertoa, montako mahdollista yhteisön ympäristölainsäädännön rikkomistapausta Kreikassa on esiintynyt ja mihin kysymyksiin nämä rikkomukset liittyvät? Monessako tapauksessa komissio on vienyt Kreikan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen ja monessako tapauksessa se valmistautuu siihen?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2003)

Huhtikuun 10. päivään 2003 mennessä oli käsitellyssä 94 tapausta, jotka koskivat epäiltyjä tai tapahtuneita yhteisön ympäristölainsäädännön rikkomuksia Kreikassa. Näistä 25 liittyy yhteisön jätehuoltoon koskevaan lainsäädäntöön, 22 luonnonsojeluun, 21 direktiiviin 85/337/EEY (¹) sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY (²), 11 ilmansaasteisiin, 10 vesiensuojeluun ja 5 muihin yhteisön ympäristölainsäädännön aloihin. Komissio on käynnistänyt 39 tapauksessa rikkomista koskevan menettelyn Kreikkaa vastaan.

Tällä hetkellä komissio on vienyt Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen seuraavat kuusi tapausta: C-301/2001 (jäsenvelvoitteiden noudattamatta jättäminen direktiivin 85/337/ETY saattamisessa osaksi Helleenien tasavallan lainsäädäntöä), C-83/2002 (direktiivin 96/59/EY⁽³⁾ artiklassa 11 tarkoitettujen suunnitelmien ilmoittamatta jättäminen määräajassa), C-119/2002 (Thriasson alueen jätevesien keräysjärjestelmän jäteveden jälkikäsitteystä vastaavan puhdistamon puuttuminen), C-351/02 (ilmoittamatta jättäminen toimenpiteistä direktiivin 1999/31/EY⁽⁴⁾ saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä), C-352/02 (ilmoittamatta jättäminen toimenpiteistä direktiivin 2000/14/EY⁽⁵⁾ saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä) ja C-420/02 (Pera Galinoin kaatopaikan toiminta).

Lisäksi komissio on päättänyt saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi neljä rikkomusta. Huhtikuun 10. päivään 2003 mennessä käsittelet oli pantu vireille. Kyseiset rikkomukset koskivat Helleenien tasavallan lainsäädännön yhteensopimattomuutta unionin lainsäädännön kanssa seuraavissa kysymyksissä: lintujen metsästysaika, jäteöljyjen kerääminen ja käsittely Kreikassa, Thriassio Pedion alueen saasteet sekä Kreetan Linoperamatan lämpövoimalan toimintaolosuhteet.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 85/337/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1985, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista, EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 97/11/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/EEY muuttamisesta, EYVL L 73, 14.3.1997.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 96/59/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 1996, polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyylien käsittelystä (PCB/OCT), EYVL L 243, 24.9.1996, s. 31.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/31/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista, EYVL L 182, 16.7.1999.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/14/EY, annettu 8 päivänä toukokuuta 2000, ulkona käytettävien laitteiden melupäästöjä ympäristöön koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 162, 3.7.2000.

(2003/C 280 E/096)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0812/03

**esittäjä(t): Maurizio Turco (NI), Marco Cappato (NI),
Emma Bonino (NI), Marco Pannella (NI)
ja Gianfranco Dell'Alba (NI) neuvostolle**

(17. maaliskuuta 2003)

Aihe: Huumeiden vastainen taistelu Thaimaassa

YK:n UN Wire -nimisessä uutistiedotteessa 4. maaliskuuta 2003 julkaistun tiedon mukaan

- Thaimaan pääministeri Thaksin Shinawatra on myöntänyt, että maassa kuukausi sitten alkanutta huumeita vastaan suunnattua tehoiskua kovennetaan siitäkin huolimatta, että ilman oikeudenkäyntiä tapahtuvia teloituksia tutkiva YK:n erityistarkkailija, Asma Jahangir, on muiden ohella ilmaissut huolestumisesta raporteista, joiden mukaan ihmisiä on mielivaltaisesti teloitettu huumeiden vastaisen kampanjan aikana. Thaksin on eritoten uhonnut: ”Tehoiskusta tulee vielä ankarampi, minä takaan sen ... Älkää huolestuko. YK ei ole isäni. Jos he haluavat tulla, tulkoot. Jos he haluavat tehdä tarkastuksen, he voivat tehdä sen ihan vapaasti”.
- Thaimaan pääministeri on myös myöntänyt, että yli 1 140 ihmistä on saanut surmansa tehoiskussa, joka alkoi 1. helmikuuta ja jonka on tarkoitus kestää kolme kuukautta. Poliisiviranomaiset ovat ilmoittaneet, että perjantaihin mennessä tehoiskussa oli pidätetty 29 501 epäiltyä ja että surmansa saaneista poliisit olivat itsepuolustukseksi tappaneet 31 ihmistä ja huumejengit olivat tappaneet loput. Hallituksen tiedottaja on lisäksi vakuuttanut, että ”mikään ei ole lain yläpuolella tässä kampanjassa”.

Onko neuvosto ilmaissut Thaimaan viranomaisille EU:n huolestumisen heidän hallituksensa tukemista verilöylyistä huumeiden vastaisessa taistelussa? Onko neuvosto pyytänyt kyseistä hallitusta lopettamaan nämä laajamittaiset tappamiset, jotka ovat vastoin kaikkia kansainvälisesti tunnustettuja ihmisoikeuksia ja perusvapauksia?

Mihin asteittain koveneviin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä, jos Thaimaan hallitus jatkaa verilöylyjä eikä välitä kansainvälisistä vaatimuksista niiden lopettamiseksi?

Onko neuvosto tietoinen, että Thaimaan tavoin myös Kiina, Malesia, Vietnam, Singapore, Kuwait, Iran, Filippiinit ja Indonesia soveltavat kuolemantuomiota huumerikoksiin? Pitäen erityisesti silmällä huhtikuussa 2003 pidettävää huumeita käsittelevää YK:n kokousta onko neuvosto samaa mieltä siitä, että eräs tapa edetä olisi muuttaa kansainvälisiä huumeita koskevia sopimuksia niin, että kuolemantuomio nimenomaisesti kielletäisiin?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

1. Neuvosto on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolestunut Thaimaan hallituksen äskettäisen huumeiden vastaisen kampanjan aikana tapahtuneesta huumeisiin liittyvien kuolemantapausten dramaattisesta kasvusta.
2. Neuvosto ilmoitti maaliskuussa 2003 Thaimaan hallitukselle luottamuksellisessa yhteydenotossa olevansa vakavasti huolestunut tilanteesta. Neuvosto seuraa tarkasti tämän ongelman kehittymistä ja päättää tarvittaessa asianmukaisista toimista, ellei tilanne parane.
3. Euroopan unioni on järjestelmällisesti ilmaissut kuolemanrangaistusta koskevan periaatteellisen vastustuksensa, huumeisiin liittyvät rikokset mukaan lukien, alueen muille maille ja aikoo tehdä niin jatkossakin.

(2003/C 280 E/097)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0814/03

esittäjä(t): **Robert Goebbels (PSE) komissiolle**

(17. maaliskuuta 2003)

Aihe: Etiopian nälänhätä

Komissio on myöntänyt 5 miljoonaa euroa lisää elintarvikehäätäapuun Etiopialle. Siten unionin myöntämän elintarvikeavun kokonaismäärä nousee 102 miljoonaan euroon vuosina 2002–2003.

Kysymyksen esittäjä kiittää komissiota erinomaisesta toiminnasta ja kysyy seuraavaa:

1. Kuinka suuri osuus avusta on jaettu maaliskuun 2003 alkuun mennessä?
2. Pystyvätkö Etiopian viranomaiset komission arvion mukaan ruokkimaan jatkuvan kuivuuden koetteleman Etiopian kansan unionin myöntämän avun turvin?
3. Katsooko komissio, että lisäapu on tarpeen ennen vuoden 2003 sadonkorjuuta?
4. Millaista kahdenvälistä tukea jäsenvaltiot ovat myöntäneet, ja onko jäsenvaltioiden välillä yhteistyötä?
5. Miten komissio aikoo Cotonoun sopimuksen toimeenpanon yhteydessä valmistella Etiopian viranomaisten kanssa rakenneuudistuksia, joiden avulla Etiopia välttäisi toistuvat nälänhädät? Näihin kuuluisivat maan infrastruktuurin kehittäminen, tieverkot, energiahuolto, patoaltaat, kastelujärjestelmät, maanviljelijöiden koulutuksen parantaminen, siemenviljan lajittelu jne. sekä erityisesti parempi markkinajärjestely. Viljakaupan vapautuminen ei tuonut mukanaan toivottuja uudistuksia, kuten Eleni Gabre-Madlin on esittänyt kansainväliselle elintarviketutkimuslaitokselle (International Food Policy Research Institute) tekemässään tutkimuksessa.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 2003)

Komissio on tähän mennessä myöntänyt Etiopialle elintarvikeapua yhteensä 98 miljoonaa euroa, joiden turvin maahan toimitetaan lokakuun 2002 ja joulukuun 2003 välisenä aikana elintarvikkeita 373 000 miljoonaa tonnia. Tähän mennessä kiireellisiin tarpeisiin vastaamiseksi on osoitettu 77 miljoonaa

euroa, joka vastaa 295 250 miljoonan tonnin suuruista elintarvikeapua. Jäljellä olevien 21 miljoonan euron (77 500 miljoona tonnia) osalta komission hyväksymismenettely on viime vaiheissaan. Suurin osa yhteisön elintarvikeavusta jaetaan vuoden 2003 maaliskuisen ja kesäkuun välisenä aikana, jota pidetään kriittisimpänä ajanjaksona.

Tässä vaiheessa on vielä vaikea vastata kysymykseen, pitäisikö määrärahojen olla tuntuvasti suurempia. Vuoden 2002 lopussa ruoka-avun tarpeessa oli joidenkin arvioiden mukaan 14,2 miljoonaa ihmistä; heidän määränsä pieniä kuitenkin myöhemmän tarkistuksen myötä 11,3 miljoonaan. Vaikka elintarvikepula on edelleen vakava ongelma joillakin alueilla, avunantajien myönteisen asenteen ja nopean toiminnan ansiosta tilanteen paheneminen on voitu toistaiseksi estää. Vuoden 2003 loppupuolella ei odoteta ilmenevän merkittäviä lisävaatimuksia. Alustavien merkkin mukaan belgiansateet ovat alkaneet etuajassa. Tilanne saattaa kuitenkin muuttua odottamatta, koska Etiopia on erittäin altis elintarvikekriiseille.

Yhteisön määrärahojen lisäksi jäsenvaltiot ovat myöntäneet kahdenvälisen sopimusten perusteella noin 46 miljoonaa euroa, joten unionin apu lisääntyy 148 miljoonaan euroon. Unionin elintarvikeavun arvioidaan kattavan noin 30 prosenttia vuoden 2003 loppuun asti arvioidun tarpeen täyttämiseksi suunnatusta yleisestä avusta, josta on nyt katettu 58 prosenttia. Komission ja jäsenvaltion toimia on koordinoitu tiiviisti etenkin Addis Abebassa. Lisäksi Brysselissä pidettiin 4. helmikuuta 2003 sekä eteläisen Afrikan että Afrikan sarven kriisejä koskeva koordinoitukokous, jonka tavoitteena oli luoda unionille yhteinen lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin kriisintarkkailumalli. Kokouksen perusteella luotu kriisintarkkailumalli on entistä tehokkaampi ja yhdenmukaisempi, ja siinä määritellään aiempaa selkeämmin yksittäisten jäsenvaltioiden sekä koko unionin osuus nykyisestä hätäavusta.

Komissio ja Etiopian hallitus ovat yhdessä sitoutuneet ratkaisemaan ongelmat, jotka krooninen elintarvikevarustuksen puute aiheuttaa pitkällä aikavälillä. Elintarvikevarustuksen puutteen poistaminen on ratkaiseva tärkeää, jotta voitaisiin estää ajoittain toistuva tilapäinen elintarvikepula. Vaikka epäedulliset sääolosuhteet ja kaupan häiriöt laukaisevat kriisin, ne eivät ole sen yksinomaisen syy. Etiopiassa vallitsevan kroonisen elintarvikevarustuksen puutteen syyt ovat rakenteellisia; sen aiheuttajia ovat esimerkiksi heikot markkinat, heikko liikenneinfrastruktuuri, varojen puute, maanomistukseen liittyvät ongelmat sekä toimeentulo-mahdollisuuksien vähäisyys maatalouden ulkopuolisilla aloilla. Elintarvikevarustukseen kiinnitetään erityishuomiota Cotonoun sopimuksessa. Lokakuussa 2002 hyväksyttiin budjettituella rahoitettava 25 miljoonan euron suuruinen Etiopian elintarvikevarustusoikeus. Yhdeksänneistä Euroopan kehitysrahastosta myönnettiin ajanjaksolle 2002–2007 lisäksi 54 miljoonaa euroa erityisesti elintarvikevarustusta koskeviin hankkeisiin. Näiden hankkeiden aiheena on markkinoiden tehokkuuden parantaminen, asianmukaisten varastotilojen rakentaminen, sisämarkkinoilla käytävän kaupan tehokkuuden parantaminen, maan tuottavuuden lisääminen, viljelytekniikoiden kehittäminen ja tuotantopanosten saatavuuden varmistaminen siten, että voidaan lisätä tuottavuutta ja turvata yleinen elintarvikehuolto entistä paremmin. Muita ohjelmatoimia ovat turvaverkkojen luominen, sosiaalipalvelujen parantaminen ja toimeentulovaihtoehtojen monipuolistaminen. Näiden lisäksi liikenteen kehittämistä tuettiin merkittäväällä summalla (211 miljoonaa euroa). Asianmukainen tieverkko varmistaa markkinoiden tehokkaan toiminnan. Tehokkaasti toimivat markkinat ovat puolestaan ennakoedellytys elintarvikevarustuksen varmistamiseksi pitkällä aikavälillä. Tämänkaltaisen pysyvän sitoutumisen todennäköisesti vähentää Etiopian alttiutta joutua kärsimään elintarvikepulasta ja toistuvasta nälänhädän uhasta.

(2003/C 280 E/098)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0818/03

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(11. maaliskuuta 2003)

Aihe: Rouva Petaccin yksityiskirjeiden palauttaminen perillisille ja Italian valtio

Huhtikuussa 1945 yhdessä Benito Mussolinin kanssa traagisesti kuolleen Claretta Petaccin perilliset ovat jo kymmenen vuotta yrittäneet turhaan saada Italian valtion keskusarkistoa ja muita asiasta vastaavia viranomaisia palauttamaan rouva Petaccin henkilökohtaisen arkiston, erityisesti yksityiskirjeet ja päiväkirjat.

Italian valtio on toistaiseksi kieltäytynyt palauttamasta arkistoa, mikä merkitsee vakavaa ihmisoikeusloukkausta, sillä Italian valtiolla ei ole mitään perusteltua syytä jatkaa näiden yksityisten asiakirjojen hallussapitoa. Claretta Petaccin perhe aikoo säilyttää ja suojella arkistoa, koska he kunnioittavat täysin syyttömän ja raakalaismaisesti yhdessä Benito Mussolinin kanssa murhatun naisen henkilökohtaisia ja yksityisiä tunteita.

Aikooko komissio vaatia Italian asiasta vastaavia viranomaisia kunnioittamaan ihmisoikeuksia, joita edellä kuvatussa tapauksessa on törkeästi loukattu?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(3. huhtikuuta 2003)

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ehtojen mukaan komissiolle ei ole yleistä perusoikeuksiin liittyvää toimivaltaa. Komissio voi puuttua perusoikeusasioihin vain siinä tapauksessa, että perusoikeuksia on loukattu yhteisön lainsäädäntöä sovellettaessa. Tästä ei kuitenkaan vaikuta olevan kyse tapauksessa, joka koskee edesmenneen Claretta Petaccin kirjeiden omistusoikeutta. Omistusoikeuden sääntely on jäsenvaltioiden vastuulla, sillä EY:n perustamissopimuksen 295 artiklassa määrätään, että "tällä sopimuksella ei puututa jäsenvaltioiden omistusoikeusjärjestelmiin".

On myös syytä huomata, että jos joku katsoo perusoikeuksiaan loukatun, hän voi vedota Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen sen jälkeen kun kansalliset muutoksenhakekeinot on käytetty.

(2003/C 280 E/099)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0822/03

esittäjä(t): Dana Scallon (PPE-DE) komissiolle

(12. maaliskuuta 2003)

Aihe: EU:n yksinomainen toimivalta

Voiko komissio vahvistaa, että Euroopan unionin yksinomainen toimivalta on peräisin jäsenvaltioiden tälle siirtämästä päätösvallasta?

Onko EU:lla joitakin toimivaltuuksia, jotka eivät ole peräisin sen jäsenvaltioilta?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(27. maaliskuuta 2003)

Euroopan unionilla ei ole yksinomaista toimivaltaa. Se käyttää perussopimuksissa (erityisesti Euroopan unionista tehdystä sopimuksessa, EY:n perustamissopimuksessa ja Euratomin perustamissopimuksessa) sille annettuja toimivaltuuksia kyseisissä sopimuksissa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

(2003/C 280 E/100)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0823/03

esittäjä(t): Christel Fiebiger (GUE/NGL) neuvostolle

(18. maaliskuuta 2003)

Aihe: Nifursolin kieltäminen

Nifursolin käyttö on kielletty 31. maaliskuuta 2003 lähtien kuluttajansuojaan liittyvistä syistä. Tähän mennessä se on ollut ainoa aine, jota on voitu käyttää rehun lisäaineena kalkkunoiden mustapäätäudin (histomoniasis) ennaltaehkäisevässä torjunnassa. Aineen käyttökiellosta aiheutuu suuria hankaluuksia kalkkunakasvattamoille.

Kalkkunakannat ovat suojattomia ilman ennaltaehkäisyä. Sairauden puhkeaminen saattaisi aiheuttaa kulkutaudinomaisia seurauksia, jolloin kalkkunoiden kuolleisuus voisi nousta yli 50 prosentin. Kymmenentuhannet kalkkunat sairastuisivat. Eläinmenetykset ja sairaiden eläinten kelpaamattomuus teuraaksi aiheuttaisivat taloudellisia menetyksiä ja uhkaisivat erityisesti kalkkunantuotantoon erikoistuneiden tilojen olemassaoloa. Mustapäätauti ei kuulu eläintauteihin, joista on tehtävä ilmoitus, joten Saksassa ei myönnettäisi korvausta eläintautien korvauskassasta. Samasta syystä eläinlääkintäviranomaiset eivät antaisi pakkoteurastusmääräyksiä eikä julkisista varoista annettaisi korvauksia tuottajille.

Useimmat uusien osavaltioiden kalkkunatilat on perustettu vasta viime vuosina lähes kokonaan ulkopuolisen rahoituksen turvin. Mustapäätaudin puhkeaminen merkitsisi varmaa loppua kalkkunayrityksille. Pelkästään Mecklenburg-Vorpommernissa on noin 800 000 kalkkunaa. Näin suuri menetys ei koskettaisi pelkästään kalkkunayrityksiä vaan myös teurastamoja ja rehuteollisuutta ja uhkaisi siten heikossa asemassa olevien alueiden työpaikkoja.

1. Nifursolin haitallista vaikutusta ihmisille ja eläimille ei ole todistettu eikä sen tilalle ole esitetty korvaavaa ennaltaehkäisevää ainetta mustapäätaudin torjumiseksi. Millä perusteella sen syöttäminen on kielletty?
2. Onko nifursolin kieltäminen eläinsuojelun kannalta oikein, sillä hoidon ja ennaltaehkäisevän vaihtoehdon puuttuminen merkitsevät sairaiden eläinten tuskallisen menehtymisen lisääntymistä?
3. Onko neuvosto valmis ottamaan huomioon nifursolin kieltämisestä johtuvat moninaiset seuraukset ja korjaamaan päätöstään tai määräämään määräaikaisen poikkeussäännöksen, kunnes nifursolille löytyy vaihtoehtoja?
4. Jos neuvosto vastaa kielteisesti kysymykseen 3, onko se valmis korvaamaan yrityksille mustapäätaudin aiheuttamat menetykset?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

1. 23. syyskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1756/2002⁽¹⁾ tarkoituksena on peruuttaa nifursoli-nimisen kokkidiostaatin, joka on nitrofuraanien ryhmään kuuluva histomonostaatti, hyväksymisen käytettäväksi rehun lisäaineena.
2. Vuosien 1990 ja 1995 välillä sekä FAO:n ja WHO:n yhteinen elintarvikelisäaineita käsittelevä asiantuntijakomitea JEFCA että Euroopan lääkearviointiviraston eläinlääkekomitea (CVMP) antoivat lausunnot nitrofuraanien ryhmään kuuluvien aineiden käytöstä elintarviketuotantoon käytettävälle eläimille annettavina eläinlääkkeinä. Aineiden genotoksisuuden ja karsinogeenisuuden vuoksi ei komiteoiden näkemyksen mukaan ollut mahdollista määrittää hyväksyttävää päiväsaantia (eli tasoa, jolla aineiden jäämien saantia voitaisiin pitää turvallisena ihmiselle). Vastaavasti aineille ei voitu vahvistaa jäämien enimmäismääriä.

Kaikki nitrofuraanit lisättiin sen vuoksi neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteeseen IV ja kiellettiin näin koko yhteisön alueella niiden antaminen eläinlääkkeinä elintarviketuotantoon käytettävälle eläimille.

3. Edellä todetun vuoksi komissio pyysi eläinten ravitsemusta käsittelevää tiedekomiteaa (SCAN) tekemään uuden tieteellisen riskinarvioinnin nifursolista, joka sekin kuuluu nitrofuraanien ryhmään.

SCAN antoi nifursolista 11. lokakuuta 2001 lausunnon, jossa todettiin, ettei nifursolin liikkeeseen laskemisesta vastaavan henkilön toimittamien genotoksisuustutkimuksista saatujen tietojen perusteella ja kehitystoksisuustietojen puuttuessa voitu määrittää hyväksyttävää päiväsaantia kuluttajille. SCAN vahvisti lausunnon 18. huhtikuuta 2002 yhtiön toimittamia täydentäviä tietoja tarkasteltuaan.

4. Katsottuaan, että direktiivin 70/524/ETY⁽²⁾ 3 a artiklassa säädetyt edellytykset eivät nifursoli-kokkidiostaatin kohdalla enää täyty, komissio pyysi elintarvikeketjua ja eläinten ravitsemusta käsittelevältä pysyvältä komitealta lausuntoa ehdotuksesta komission asetukseksi nifursolin käyttämistä rehun lisäaineena koskevan hyväksymisen peruuttamisesta.

5. Koska elintarvikeketjua ja eläinten ravitsemusta käsittelevä pysyvä komitea ei ollut antanut asiasta lausuntoa, komissio toimitti ehdotuksen neuvostolle, joka antoi ehdotetun asetuksen yksimielisesti siten, että sitä sovelletaan 1. huhtikuuta 2003 alkaen. Hakemus asetuksen täytäntöönpanon lykkäämisestä hylättiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 11. huhtikuuta 2003 antamalla määräyksellä (asia T-392/02 R Solvay Pharmaceuticals bv vastaan neuvosto, ei vielä julkaistu).

6. Komissio, tai neuvosto komission ehdotuksesta, voi tehdä mahdollisen päätöksen nifursolin käytön sallimiseksi vain direktiivin 70/524 mukaisesti, ja se voitaisiin tehdä ainoastaan jos osoitettaisiin, että huolimatta genotoksisista vaikutuksistaan in vitro nifursoli on turvallista ja täyttää siten direktiivin 3 a artiklassa säädetyt edellytykset. Neuvosto on tietoinen siitä, että nifursolin tuottajan toimittamia uusia tietoja on arvioitu eläinten ravitsemusta käsittelevässä tiedekomiteassa, joka vahvisti 17. maaliskuuta 2003 aikaisempien lausuntojensa mukaisesti, ettei voida määrittää hyväksyttävää nifursolin päiväsaantia kuluttajille.

(¹) EYVL L 265, 3.10.2002, s. 1.

(²) EYVL L 270, 14.12.1970, s. 1.

(2003/C 280 E/101)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0825/03

esittäjä(t): Dana Scallon (PPE-DE) neuvostolle

(18. maaliskuuta 2003)

Aihe: EU:n yksinomainen toimivalta

Voiko neuvosto vahvistaa, että Euroopan unionin yksinomainen toimivalta on peräisin jäsenvaltioiden tälle siirtämästä päätösvallasta?

Onko EU:lla joitakin toimivaltuuksia, jotka eivät ole peräisin sen jäsenvaltioilta?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

Neuvosto toteaa kysyjälle, että unioni toimii niiden valtuuksien mukaisesti, jotka sille on myönnetty jäsenvaltioiden neuvotteleman, tekemän ja ratifioiman perustamissopimuksen nojalla.

(2003/C 280 E/102)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0826/03

esittäjä(t): Nicholas Clegg (ELDR) komissiolle

(18. maaliskuuta 2003)

Aihe: Euroopan komission alaisuudessa ollut yritysten toimintaolosuhteiden yksinkertaistamista käsittelevä työryhmä (BEST)

Voiko komissio kertoa, minkä verran sen alaisuudessa lokakuusta 1997 huhtikuuhun 1998 toimineen yritysten toimintaolosuhteiden yksinkertaistamista käsittelevän työryhmän (BEST) jäsenille maksettiin kulukorvauksia ja palkkaa?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 2003)

Lokakuun 1997 ja huhtikuun 1998 välisenä aikana toimineen yritysten toimintaympäristön yksinkertaistamista käsittelevän BEST-työryhmän jäsenet eivät saaneet palkkaa, mutta heidän matkakulunsa korvattiin ja heillä oli oikeus enintään 221,84 ecun (¹) suuruiseen päivärahaan. Lisäksi yrittäjäjäsenillä/valtioista riippumattomilla jäsenillä oli oikeus 400 ecun päiväkohtaiseen kiinteään korvaukseen, jota sai enintään kahdelta päivältä kokousta kohti (mukaan luettuna mahdollinen kokoukseen valmistautumiseen käytetty aika) (²).

Maksujen kokonaismäärä oli 118 575,83 ecua.

Syyskuussa 1998 työryhmän jäsenet kutsuttiin ylimääräiseen kokoukseen, jossa heillä oli tilaisuus ilmaista mielipiteensä toimintasuunnitelman luonnoksesta, jonka komissio oli valmistellut työryhmän raportin pohjalta. Tämän kokouksen osalta korvattiin jäsenten matkakustannukset, ja heillä oli oikeus enintään 221,84 ecun suuruiseen päivärahaan.

Maksujen kokonaismäärä oli 6 308,36 ecua.

- (¹) Asiasta vastaava pääjohtaja hyväksyi tämän päivärahan enimmäismäärän, joka on kaksinkertainen tavalliseen määrään nähden, soveltaen komission ulkopuolisiin asiantuntijoiksi kutsuttuihin henkilöihin sovellettavista säännöistä matka-, oleskelu- ja matkan aikana syntyneiden kulujen korvaamiseksi annetun asetuksen 6 artiklan 1 kohdan edellytyksiä, jotta voitiin ottaa huomioon hyvin tiukka aikataulu, jossa työryhmä joutui työskentelemään.
- (²) Komission ja jäsenten sopimusten mukaisesti.

(2003/C 280 E/103)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0834/03

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(18. maaliskuuta 2003)

Aihe: Frosinonen kunnan käyttämät Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut alueelliset viranomaiset ovat myöntäneet hankkeille Euroopan unionin varoja huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Euroopan komissio on useaan otteeseen ilmaissut huolestuneisuutensa siitä, että paikallisviranomaiset käyttävät riittämättömästi Euroopan unionin varoja.

Koska joillakin tietyillä alueellisilla yksiköillä, kuten esimerkiksi Frosinonen kunnalla, on erityisen suuri tarve käyttää Euroopan unionin varoja taantuvien teollisuusalueiden elvyttämiseen ja taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen epätasaisuuden vähentämiseen, voiko komissio ilmoittaa:

1. onko Frosinonen kunta esitellyt hankkeita Euroopan aluekehitysrahaston puitteissa (EAKR);
2. onko kyseisiä hankkeita varten saatu rahoitusta;
3. onko kyseiset varat käytetty?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 2003)

Osa Frosinonen kunnasta voi saada Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) rahoitusta kaudella 2000–2006 sovellettavan Lazion YOA:n (yhtenäisen ohjelma-asiakirjan) mukaisesti.

Lazion YOA hyväksyttiin komission päätöksellä (¹), ja siinä säädetään, että EAKR:n rahoitusosuus 845,5 miljoonan euron kokonaismenoista on 371,5 miljoonaa euroa.

Koska Lazion YOA on hajautetusti hallinnoitava ohjelma, tukitoimenpiteiden toteuttamisesta vastaava viranomainen on Lazion aluehallinto, joka on määritellyt hankkeiden valintaperusteet ohjelma-asiakirjan täydennyksessä ja vastaa hakemusten käsittelystä. Arvoisa parlamentin jäsen voi näin ollen kääntyä mainitun viranomaisen puoleen saadakseen tarkempia tietoja Frosinonen kunnan osalta esitetyistä ja rahoitetuista hankkeista.

(¹) KOM(2001) 2118 lopullinen.

(2003/C 280 E/104)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0835/03**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle**

(18. maaliskuuta 2003)

Aihe: Frosinonen kunnan käyttämät Life III -ohjelman varat, viidennen ympäristöä ja kestäväää kehitystä koskevan toimintaohjelman sekä ympäristökasvatus- ja valistustoimiin tarkoitetut varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut alueelliset viranomaiset ovat myöntäneet hankkeille Euroopan unionin varoja huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Euroopan komissio on useaan otteeseen ilmaissut huolestuneisuutensa siitä, että paikallisviranomaiset käyttävät riittämättömästi Euroopan unionin varoja.

Koska joillakin tietyillä alueellisilla yksiköillä, kuten esimerkiksi Frosinonen kunnalla, on erityisen suuri tarve käyttää Euroopan unionin varoja ympäristönsuojelutoimiin, voiko komissio ilmoittaa:

1. onko Frosinonen kunta esitellyt hankkeita Life III -ohjelmaa, viidettä ympäristöä ja kestäväää kehitystä koskevaa toimintaohjelmaa, ja siihen liittyviä ympäristökasvatus- ja valistustoimia varten;
2. onko kyseisiä hankkeita varten saatu rahoitusta;
3. onko kyseiset varat käytetty?

(2003/C 280 E/105)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0887/03**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle**

(21. maaliskuuta 2003)

Aihe: LIFE III -ohjelmaan, viidenteen ympäristöä ja kestäväää kehitystä koskevaan toimintaohjelmaan sekä ympäristöongelmiin liittyvien koulutus- ja tietoisuuden lisäämistoimiin tarkoitettujen varojen käyttö Fiumicinon kunnassa

Italian hallituksen valtiovarainministeriön valvontakomitea esitteli syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä tutkimuksesta ilmeni huolestuttavasti myös se hitaus ja tehottomuus, jolla jotkut aluehallinnot hankepäätöksensä tekevät.

Myös Euroopan komissio on korostanut useaan otteeseen olevansa huolestunut yhteisön varojen puutteellisesta käytöstä kunnissa.

Kun otetaan huomioon, että erityisesti joidenkin paikallishallintojen, kuten Fiumicinon kunnan, on ehdottoman tarpeellista käyttää yhteisön varoja ympäristön turvaamiseen ja suojeluun, voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Fiumicinon kunta esittänyt LIFE III -ohjelmaan, viidenteen ympäristöä ja kestäväää kehitystä koskevaan toimintaohjelmaan sekä ympäristöongelmiin liittyviin koulutus- ja tietoisuuden lisäämistoimiin kuuluvia hankkeita?
2. Onko se saanut rahoitusta näihin hankkeisiin?
3. Onko kyseisiä varoja käytetty?

(2003/C 280 E/106)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1047/03**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle***(28. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Anconan kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnettyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Anconan kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja ympäristön-suojeluun.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Anconan kunta esittänyt Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmaa koskevia hankkeita?
2. Onko Anconan kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?
3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2003/C 280 E/107)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1048/03**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle***(28. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Carraran kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnettyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Carraran kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja ympäristön-suojeluun.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Carraran kunta esittänyt Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmaa koskevia hankkeita?
2. Onko Carraran kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?
3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2003/C 280 E/108)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1049/03**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle***(28. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Firenzen kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnettyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Firenzen kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja ympäristön-suojeluun.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Firenzen kunta esittänyt Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmaa koskevia hankkeita?
2. Onko Firenzen kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?
3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2003/C 280 E/109)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1050/03**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle***(28. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Livornon kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnettyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Livornon kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja ympäristön-suojeluun.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Livornon kunta esittänyt Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmaa koskevia hankkeita?
2. Onko Livornon kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?
3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2003/C 280 E/110)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1051/03**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle***(28. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Maceratan kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävä kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnettyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Maceratan kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja ympäristön-suojeluun.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Maceratan kunta esittänyt Life III (viides ympäristöä, kestävä kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmaa koskevia hankkeita?
2. Onko Maceratan kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?
3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2003/C 280 E/111)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1052/03**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle***(28. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Massan kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävä kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnettyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Massan kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja ympäristön-suojeluun.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Massan kunta esittänyt Life III (viides ympäristöä, kestävä kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmaa koskevia hankkeita?
2. Onko Massan kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?
3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2003/C 280 E/112)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1053/03**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle***(28. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Perugian kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävä kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnettyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Perugian kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja ympäristön-suojeluun.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Perugian kunta esittänyt Life III (viides ympäristöä, kestävä kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmaa koskevia hankkeita?
2. Onko Perugian kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?
3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2003/C 280 E/113)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1054/03**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle***(28. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Pesaron kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävä kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnettyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Pesaron kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja ympäristön-suojeluun.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Pesaron kunta esittänyt Life III (viides ympäristöä, kestävä kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmaa koskevia hankkeita?
2. Onko Pesaron kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?
3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2003/C 280 E/114)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1055/03**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle***(28. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Pisan kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnettyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Pisan kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja ympäristön-suojeluun.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Pisan kunta esittänyt Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmaa koskevia hankkeita?
2. Onko Pisan kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?
3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2003/C 280 E/115)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1056/03**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle***(28. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Pistoian kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnettyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Pistoian kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja ympäristön-suojeluun.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Pistoian kunta esittänyt Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmaa koskevia hankkeita?
2. Onko Pistoian kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?
3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2003/C 280 E/116)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1057/03**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle***(28. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Praton kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnettyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Praton kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja ympäristön-suojeluun.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Praton kunta esittänyt Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmaa koskevia hankkeita?
2. Onko Praton kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?
3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2003/C 280 E/117)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1058/03**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle***(28. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Sienan kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnettyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Sienan kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja ympäristön-suojeluun.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Sienan kunta esittänyt Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmaa koskevia hankkeita?
2. Onko Sienan kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?
3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2003/C 280 E/118)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1059/03**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle**

(28. maaliskuuta 2003)

Aihe: Ternin kunnan käyttämät Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmasta myönnettyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Ternin kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja ympäristön-suojeluun.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Ternin kunta esittänyt Life III (viides ympäristöä, kestävää kehitystä sekä ympäristöalan koulutusta ja valistusta koskeva toimintaohjelma) -ohjelmaa koskevia hankkeita?
2. Onko Ternin kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?
3. Onko kyseiset varat käytetty?

**Margot Wallströmin komission puolesta antama
yhteinen vastaus****kirjallisiin kysymyksiin E-0835/03, E-0887/03, E-1047/03, E-1048/03,
E-1049/03, E-1050/03, E-1051/03, E-1052/03, E-1053/03, E-1054/03,
E-1055/03, E-1056/03, E-1057/03, E-1058/03 ja E-1059/03**

(5. toukokuuta 2003)

Komissio voi ilmoittaa parlamentin jäsenelle vastauksena edellä mainittuihin kysymyksiin, että Frosinonen, Fiumicinon, Anconan, Carraran, Livornon, Maceratan, Perugian, Pesaron, Pisan, Pistoian, Sienan ja Ternin kunnat eivät ole esitelleet yhtään LIFE III -ohjelmaan kuuluvaa yhteisrahoitushanketta. Tämä koskee vuoden 2003 valintakierrosta.

Firenzen kunta ehdotti vuonna 2002 kaksi LIFE III -ohjelmaan kuuluvaa yhteisrahoitushanketta, joille ei saatu rahoitusta. Vuosina 2000 ja 2003 se ei tehnyt yhtään hanke-ehdotusta.

Massan kunta ehdotti vuonna 2000 yhtä LIFE III -ohjelmaan kuuluvaa yhteisrahoitushanketta, jolle ei saatu rahoitusta. Vuosina 2002 ja 2003 se ei tehnyt yhtään hanke-ehdotusta.

Praton kunta ei ehdottanut vuosina 2000 ja 2002 yhtään LIFE III -ohjelmaan kuuluvaa yhteisrahoitushanketta. Vuonna 2003 se jätti yhden hanke-ehdotuksen. Sen arviointimenettely on parhaillaan käynnissä ja saatetaan päätökseen syyskuussa 2003.

Kuudennen ympäristöä koskevan toimintaohjelman puitteissa ei ole suunnitteilla yhteisön rahoitusta.

Mikään kysyjän mainitsemista kunnista ei ole käyttänyt yhteisön rahoitusta ympäristökasvatus- ja valistustoimiin vuodesta 2000 lähtien.

(2003/C 280 E/119)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0839/03**esittäjä(t): Mario Mauro (PPE-DE) neuvostolle**

(18. maaliskuuta 2003)

Aihe: Genovan lentokentän teknisen ja hallinnollisen järjestelmän muutokset

Vuonna 1980 perustettiin Italian ilmailuviranomainen, jonka vuonna 1981 muutettu kenttäorganisaatio on seuraavanlainen:

- neljä alueellista ilmailukeskusta,
- kaksi päälentokenttää (Fiumicino ja Linate) joilla on omat johtajat,
- muut erikokoiset lentokentät, joista vastaa henkilökunta ilman varsinaista johtajaa.

Ilmailun pääosaston teknisen ja hallinnollisen organisaation perusteelliset muutokset 11. helmikuuta 2003 muuttivat radikaalisti hallintorakennetta, ja lentokentät on jaettu erillisiin luokkiin, vaikka kaikilla on samat tehtävät ja toiminnot:

- neljään ACC-luokan kenttään (Rooman, Milanon, Padovan ja Brindisin alueelliset valvontakeskukset), joilla on oma johtaja;
- kolmeen SAAV-luokan kenttään (Fiumicinon, Linaten ja Malpensan), joilla on oma johtaja;
- kahdeksaan CAAV-luokan kenttään (Barin, Bolognan, Catanian, Napolin, Olbian, Palermon, Torinon ja Venetsian lentokentät), joilla on oma johtaja;
- viiteentoista UAAV-luokan kenttään (kaikki muut lentokentät, joissa on lennonjohtotorni, mukaan lukien Genova) joiden johdossa on virkailija;
- kolmeentoista NAAV-luokan kenttään (lentokentät, joissa ei ole lennonjohtotornia, vaan ainoastaan tietopalvelu).

Genovan jättäminen CAAV-kenttien ulkopuolelle ei ole minkään logiikan mukainen, sillä

- Genova on yksi harvoista Italian lentokentistä, joissa on aina ollut täydet tekniset palvelut, myös tutkapalvelut;
- vaikka Genovan lentokenttä ei olekaan liikenteen laadun kannalta ensimmäinen, se on monipuolisuutensa, sijaintinsa ja sääolojensa vuoksi Pohjois-Italiassa merkittävä vaihtoehto ja varmasti yksi tärkeimmistä kentistä;
- kahdeksasta CAAV-kentästä Barissa ei ole tutkaa ja sen matkustajamäärä on yhtä suuri tai pienempi kuin Genovassa; Cataniassa ei ole tutkaa vaan ainoastaan lennonjohtotorni, vaikkakin liikenteeltään se on suurempi; Olbia on tyypiltään ja liikenteensä puolesta Genovan tasoinen.

Voiko neuvosto ilmoittaa millä kriteereillä on päätetty ryhtyä näihin muutoksiin?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

Neuvosto ilmoittaa arvoisalle Euroopan parlamentin jäsenelle Italian ilmailuviranomaisten hallinnollista rakennetta koskevassa kysymyksessä esitettyjen seikkojen osalta ja erityisesti Genovan lentokentän asemasta näissä järjestelyissä, että kyseiset asiat eivät kuulu neuvoston toimivaltaan.

(2003/C 280 E/120)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0843/03**esittäjä(t): Jean-Claude Fruteau (PSE) neuvostolle**

(18. maaliskuuta 2003)

Aihe: Yhteisen maatalouspolitiikan uudistus

Periaate maatilan tulotuesta, joka edellyttää ympäristöön, elintarvikkeiden turvallisuuteen, eläinten hyvinvointiin, työterveyteen ja -turvallisuuteen liittyvien säädösten noudattamista samoin kuin velvollisuutta hoitaa maatalousmaansa asianmukaisesti näyttää vastaavan yhteiskunnan odotuksiin.

On kuitenkin syytä pelätä, että täydentävän ympäristöehdon periaate, joka asettaa maatilan tulotuen myöntämiselle ehtoja, aiheuttaa tiettyjä ongelmia syrjäisimmillä alueilla sijaitseville maataloille. Näillä alueilla vallitsevat hyvin poikkeukselliset ilmasto-olot, joista Euroopan mantereella ei ole tietoaakaan.

Mihin toimiin neuvosto aikoo Amsterdamin sopimuksen 299 artiklan 2 kohdan nojalla ryhtyä löytääkseen ratkaisun tähän erityistilanteeseen?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Neuvostossa on käsiteltävänä YMP:n uudistamista koskeva lainsäädäntöpaketti, jota komissio ehdotti 21. tammikuuta 2003 ja josta komissio on pyytänyt Euroopan parlamenttia antamaan lausunnon kuulemismenettelyn mukaisesti.

Maatalous- ja kalastusneuvostossa käytiin 27. tammikuuta 2003 alustava yleiskeskustelu kaikista asetusehdotuksista. Niistä keskusteltiin uudelleen 17. maaliskuuta 2003 pidetyssä neuvoston istunnossa, jossa käsiteltiin etupäässä alakohtaisia ehdotuksia ja maaseudun kehittämistä. Näin ollen tässä vaiheessa on ennenaikaista arvioida neuvostossa tapahtuvan käsittelyn ja keskustelujen tuloksia.

Mahdollisista syrjäisimpiä alueita koskevista toimenpiteistä, jotka perustuvat EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohtaan, neuvosto voi antaa lausunnon vasta komission ehdotuksen pohjalta ja sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti on antanut siitä lausunnon.

Neuvosto aikoo ottaa asianmukaisesti huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ja pohtia perusteellisesti uudistuksen vaikutuksia sellaisiin alueisiin, joiden olot ovat jossakin suhteessa erityislaatuiset tai ongelmalliset.

(2003/C 280 E/121)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0851/03**esittäjä(t): María Izquierdo Rojo (PSE) neuvostolle**

(18. maaliskuuta 2003)

Aihe: Marokon aikomus allekirjoittaa vapaakauppasopimus Yhdysvaltojen kanssa

Marokolla on aikomus tehdä vapaakauppasopimus Yhdysvaltojen kanssa. Voiko tämä vaikuttaa Marokon ja Euroopan unionin välisiin assosiaatiosopimuksiin ja neuvotteluihin?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

Neuvosto ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, ettei se ole toistaiseksi käsitellyt kyseistä asiaa eikä siis pysty antamaan vastausta. Neuvostolle on kuitenkin ilmoitettu vapaakauppasopimuksen neuvottelemista koskevien keskustelujen aloittamisesta Marokon kuningaskunnan ja Yhdysvaltojen välillä.

Neuvosto seuraa luonnollisesti kyseisen sopimuksen mahdollisia vaikutuksia Marokon ja Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden välillä tehtyyn assosiaatiosopimukseen, joka on nyt ollut voimassa lähes kolme vuotta, sekä uusiin maatalousmyönnytyksiin, joista osapuolet neuvottelevat parhaillaan.

(2003/C 280 E/122)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0865/03

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(20. maaliskuuta 2003)

Aihe: Karkotusuhan alaiset rikostuomion saaneet kiertolaisnaiset

Tammikuussa 2003 Oradaria, roomalainen liikkuvan väestön vastaanottamiseen ja avustamiseen osallistuva järjestö, esitteli raportin Italiassa asuvien kiertolaisnaisten tilanteesta. Esiin on tullut tietoja rikostuomion saaneista naisista, joita pidetään tällä hetkellä vankeudessa alaikäisten lastensa kanssa.

Erityisesti on noussut esiin tapaus bosnialaisesta kiertolaisnaisesta, joka on asunut yli 12 vuotta Italiassa alaikäisen lapsensa kanssa. Saavuttuaan maahan vuonna 1988 nainen alkoi tehdä rikoksia eri puolilla Italiaa, erityisesti varkauksia ja ryöstöjä, jotka johtivat erilaisiin rangaistuksiin. Vuodesta 2000 lähtien hän on asunut yhdessä lapsensa kanssa eräässä vastaanottokodissa kotiarestiin tuomittuna.

Nytemmin nainen, joka osallistui sosiaalistumiseen ja työllistymiseen tähtäävään sopeuttamiskoulutukseen, on sopeutunut ihailtavasti yhteiskuntaan ja auttanut huomattavasti lastaan kouluun sopeutumisessa.

Monimutkaisen oikeudenkäynteihin liittyvän tilanteensa ja lukuisten vireillä olevien rikossyytteidensä vuoksi naista uhkaa kuitenkin mahdollinen maastakarkotus.

Voiko komissio edellä esitetyn perusteella vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko yhteisön turvapaikkaa koskevassa lainsäädännössä huomioitu vastaavanlaiset tapaukset?
2. Onko olemassa rikoksesta tuomittuja kiertolaisnaisia varten tarkoitettuja toimintaohjelmia?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2003)

Turvapaikkaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä ei nykyisin ole säädöstä, jota voitaisiin soveltaa parlamentin jäsenen kuvailemassa tapauksessa. Neuvostossa neuvotellaan yhä neuvoston direktiiviehdotuksesta, joka koskee vähimmäisvaatimuksia siitä, milloin henkilöitä on pidettävä pakolaisina tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitsevinä henkilöinä⁽¹⁾. Direktiiviehdotus saattaisi kattaa tällaisen tapauksen.

Maahanmuuttoa koskevat komission ehdotukset, jotka saattavat kattaa tämän erityistapauksen sen mukaan, millä edellytyksillä kyseinen henkilö on saanut oleskella ja asua Italiassa, sisältävät määräyksiä henkilöiden maasta poistamisesta tai karkottamisesta julkisen järjestyksen tai turvallisuussyiden vuoksi. Etenkin ne kolmansien maiden kansalaiset, jotka ovat asuneet laillisesti ja yhtäjaksoisesti viisi vuotta yhden jäsenvaltion alueella, voidaan siksi karkottaa vain pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemaa koskevan ehdotuksen 13 artiklassa⁽²⁾ säädettyjen edellytysten mukaisesti.

On kuitenkin todettava, ettei neuvosto ole vielä hyväksynyt edellä mainittuja direktiivejä, ja siksi tässä tapauksessa sovelletaan kansallista lainsäädäntöä. Toistuvasti rikoksista tuomitut henkilöt karkotetaan monissa tapauksissa maasta (ks. myös kolmansien maiden kansalaisia koskevien maastapoistamispäätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta 28 päivänä toukokuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/40/EY⁽³⁾ 3 artikla), koska rikoksiin toistuvasti syyllistyneiden ei yleensä katsota sopeutuneen menestyksellisesti yhteiskuntaan.

Ei ole olemassa mitään erityistä unionin ohjelmaa, joka kattaisi rikoksesta tuomittujen kiertolaisnaisten yhteiskuntaan sopeuttamisen. Komissio käynnistää kuitenkin pian pilottihankkeita maassa laillisesti asuvien maahanmuuttajien yhteiskuntaan sopeuttamiseksi. Yleistavoitteena on tukea verkostoja sekä jäsenvaltioiden välistä tietojen ja hyvien käytäntöjen vaihtoa avoimen vuoropuhelun helpottamiseksi ja kotouttamisohjelmien painopistealueiden määrittämiseksi.

(¹) EYVL C 51 E, 26.2.2002.

(²) EYVL C 240 E, 28.8.2001.

(³) EYVL L 149, 2.6.2001.

(2003/C 280 E/123)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0877/03

esittäjä(t): **Jean Lambert (Verts/ALE) komissiolle**

(21. maaliskuuta 2003)

Aihe: Komission asiakirja ”STAR 21 – Ilmailu- ja avaruusalan strateginen katsaus 2000-luvulle”

Komission heinäkuussa 2002 julkistamassa asiakirjassa ”STAR 21 – Ilmailu- ja avaruusalan strateginen katsaus 2000-luvulle” tarkastellaan ilmailu- ja avaruusalan tulevaisuutta unionissa. Asiakirjassa käsitellään rinnakkain sotilaallista ja siviilejä koskevaa avaruusalan kehitystä, mikä häiritsee monia EU-kansalaisia.

- Millaisia suunnitelmia komissiolla on julkaista erilainen strategia, jossa tehdään selvä ero sotilaallisen ja siviilejä koskevan kehityksen välillä?
- Aikooko komissio tulevaisuudessa kuulla laajemmin yhteiskunnan eri osapuolia tässä asiassa, kun otetaan huomioon, että STAR 21 perustui teollisuuden ennustuksiin?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 2003)

Kuten komissio totesi Christopher Huhnen tekemiin kirjallisiin kysymyksiin E-3536/02 ja E-3537/02 (¹) antamassaan vastauksessa, neuvoa-antavan ryhmän jäsenet antoivat STAR 21 -raporttiin henkilökohtaisen panoksensa. Näin ollen STAR 21 -raportissa esitetään koottuina ryhmän jäsenten näkemykset, eikä se ole komission asiakirja. Komissio suhtautuu kuitenkin myönteisesti raporttiin pitäen sitä keskeisen tärkeänä tekijänä kehitettäessä Euroopan ilmailu- ja avaruusteollisuuden poliittisia ja lainsäädännöllisiä puitteita ja rohkaisee kaikkia sidosryhmiä laajaan keskusteluun STAR 21 raportin sisältämistä suosituksista.

Siviili- ja sotilaskäyttöön tarkoitettujen ohjelmien erottamisen osalta komissio toteaa, että tuodessaan esiin useita ilmailu- ja avaruusteollisuuden tärkeimpiä ominaisuuksia neuvoa-antava ryhmä kiinnittää huomionsa siviili- ja puolustus tuotteiden toisiansa täydentävään luonteeseen. Ryhmä toteaa, että kummassakin tarvitaan monia samoja taitoja ja tekniikoita, vaikka kumpikin vastaa hyvin erilaisten, taloudellisesti tärkeiden markkinoiden tarpeisiin.

Avaruustechnologia on erikoisala, jonka kaikkien keskeisten alojen tärkeimpiä teknisiä saavutuksia (kantoraketit, kaukokartoitus, satelliittinavigointi ja tietoliikenne) on mahdollista käyttää siviili- tai puolustussovelluksiin. Avaruustechnologia on siten ala, jonka tuotteita voidaan käyttää moniin tarkoituksiin. Tuorempiin esimerkkeihin kuuluvat Yhdysvaltain asevoimien raketitekniikat (Delta 4 ja Atlas 5), joita odotetaan käytettävän runsaasti kaupallisella sektorilla laukaisupalvelujen tarjoamisessa. Vastaavia tekniikoita on kehitetty Venäjällä. Toisaalta eurooppalainen kaupallinen Ariane-järjestelmä ei saa etua vastaavista puolustusinvestoinnista.

Nämä kysymykset muiden ohella on otettu uudestaan esiin tammikuussa 2003 julkaistussa Euroopan avaruuspolitiikkaa koskevassa komission vihreässä kirjassa⁽²⁾. Asiakirja laadittiin yhteistyössä Euroopan avaruusjärjestön kanssa ja siitä on tarkoitus käynnistää laaja kuulemisprosessi, joka kestää vuoden 2003 toukokuuhun asti. Komissio aikoo julkaista kuulemisen tuloksista päätelmät Avaruusalaan koskevassa valkoisessa kirjassa vuoden 2003 loppuun mennessä.

Komissio antoi 11. maaliskuuta 2003 tiedonannon ("Euroopan puolustus – teollisuus- ja markkinanäkökohtia"⁽³⁾), jossa puolustukseen liittyviä kysymyksiä tarkastellaan yksityiskohtaisemmin. Siinä korostetaan, että puolustusmenojen kustannustehokkuus, kilpailukykyisen puolustuksellisen ja teknologisesti-teollisen perustan ylläpitäminen, EU:n teollisuustuotteiden parempi pääsy kolmansien maiden markkinoille, etiikka ja oikeudenmukaisuus asekaupassa, tarjonnan turvaaminen sekä tarve kunnioittaa jäsenvaltioiden valtaoikeuksia tällä arkaluonteisella alalla ovat kaikki tärkeitä osatekijöitä EU:n asevarustelupolitiikkaa määriteltäessä. Parlamentti on pyytänyt komissiota käsittelemään näitä kysymyksiä 10. huhtikuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa.

Ehdottaessaan toimia Euroopan puolustustarvikemarkkinoiden aikaansaamisen helpottamiseksi komissio pyrkii parantamaan asevarustelua Euroopassa koskevaa EU:n sääntelykehystä. Lisäksi komissio aikoo pyytää maailmanlaajuiseen turvallisuuteen liittyvän tutkimuksen alalla jäsenvaltioita, teollisuuden edustajia ja tiedeyhteisöä auttamaan yhteisten tarpeiden tunnistamisessa ja yhdistämään osaamista ja investointeja, jotta voitaisiin yhdessä kehittää tekniikkaa, joka voi olla ratkaisevan tärkeää Euroopan turvallisuudelle pitkällä aikavälillä. Komissio odottaa kiinnostuneena muiden toimielinten reaktioita esille tuotuihin kysymyksiin.

⁽¹⁾ EYVL C 137 E, 12.6.2003, s. 224.

⁽²⁾ KOM(2003) 17 lopullinen.

⁽³⁾ KOM(2003) 113 lopullinen.

(2003/C 280 E/124)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0878/03

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) neuvostolle

(21. maaliskuuta 2003)

Aihe: Eläinten tainnuttaminen Kreikan teurastamoissa

Voiko komissio selvittää, millaisia tarkastuksia tehdään Kreikan teurastamoissa sen varmistamiseksi, että eläimet tainnutetaan ennen teurastamista EU:n säädösten mukaisesti?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

Neuvosto antoi 22. joulukuuta 1993 eläinten suojelua teurastus- tai lopettamishetkellä koskevan direktiivin 93/119/EY⁽¹⁾, jonka tarkoituksena on antaa asiassa sitovat säännökset yhteisön tasolla.

Mainitun direktiivin 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja sitä koskevassa liitteessä vahvistetaan ennen teurastusta ja lopettamista sovellettavat yleiset säännökset, joita jäsenvaltioiden on noudatettava, ja erityisesti sallittuja menettelyjä koskevat säännökset ja yksityiskohtaiset tainnuttamista koskevat vaatimukset.

Neuvosto muistuttaa lisäksi, ettei neuvoston tehtäviin kuulu valvoa, että jäsenvaltiot noudattavat yhteisön lainsäädäntöä, vaan sitä koskeva toimivalta kuuluu EY:n perustamissopimuksen mukaan komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 31.12.1993, s. 21, suomenkielinen erityispainos Alue 3 Nide 55 s. 0194.

(2003/C 280 E/125)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0879/03**esittäjä(t): Phillip Whitehead (PSE) komissiolle**

(21. maaliskuuta 2003)

Aihe: Vesipolitiikkaa koskeva puitedirektiivi 2000/60/EY

Vesipolitiikkaa koskevan puitedirektiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ hyväksymisen jälkeen komissio julkisti toukokuussa 2001 asiakirjan vesipolitiikkaa koskevan puitedirektiivin täytäntöönpanoon liittyvästä yhteisestä strategiasta.

Voiko komissio antaa tietoa seuraavista seikoista:

1. Miten yhteisessä täytäntöönpanostrategiassa on tähän mennessä edistytty?
2. Mitä sidosryhmiä komissio on velvoittanut osallistumaan yhteiseen täytäntöönpanostrategiaan?
3. Mitä järjestelyjä on tehty, jotta vedenkuluttajat osallistuisivat yhteiseen täytäntöönpanostrategiaan?

⁽¹⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(2. toukokuuta 2003)

1. Yhteinen täytäntöönpanostrategia hyväksyttiin neljä kuukautta direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ julkaisemisen jälkeen. Strategiassa on tavoitteina erityisesti tiedon jakaminen ja ohjeistuksen kehittäminen sekä sen soveltaminen, testaus ja validointi. Ensimmäisen puolentoista vuoden jakson tarkastelu osoittaa, että strategia on täyttänyt odotukset. Tämä koskee sekä yhteisomistusta, sidosryhmien ja kansalaisjärjestöjen osallistumista ja ohjeistuksen toimittamista (tähän mennessä 11) että pilottivesistöalueiden verkostoja, joita on perustettu ympäri Eurooppaa – myös tulevaisuuden jäsenvaltioissa testaus- ja validointitarkoituksessa.

2. Täytäntöönpanostrategian kanssa samanaikaisesti sovittiin toukokuussa 2001 sidosryhmien ja kansalaisjärjestöjen osallistumisperusteista osallistumisen strategisen tason periaatteiden osalta, mikä johti strategisen koordinaatiojärjestön muodostamiseen. Se on katto-organisaatio, joka koostuu kansallisista tai alueellisista organisaatioista, joilla on selvä vesipolitiikkaa koskeva profiili. Kesäkuussa 2001 kutsuttiin joukko mahdollisesti kiinnostuneita osapuolia tiedotuskokoukseen.

Tätä nykyä strategiatasolla (strateginen koordinaatiojärjestö) ja/tai työryhmätasolla (työryhmät) ovat mukana seuraavat sidosryhmät ja kansalaisjärjestöt:

- Euroopan vesiyhdistys (EWA),
- Euroopan vesilaitosten yhdistys (EUREAU),
- Euroopan ympäristötoimisto (EEB),
- Maailman Luonnon Säätiön (WWF) Euroopan osasto,
- Euroopan sähköteollisuuden liitto (EURELECTRIC),
- Euroopan kemianteollisuuden tuottajajärjestö (CEFIC),
- EU-maiden tuottajajärjestöjen keskusjärjestö/EU-maiden maatalouden osuustoimintajärjestöjen keskusjärjestö (COPA/COGECA),
- Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestö (UNICE),
- Euroopan kasvinsuojeluyhdistys (ECPA),
- Välimeren alueen keinokasteluyhdistysten liitto (FENACORE) ja
- aluetuimistöjen ympäristöfoorumi (EPRO).

3. Komissio kutsui lokakuussa 2001 eurooppalaiset kuluttajien kattojärjestöt, European Consumers' Organisation (BEUC) ja Association of European Consumers (AEC) osallistumaan täytäntöönpanon strategiaa koskevaan prosessiin tiedottamalla niille vesipolitiikan puitedirektiivistä ja siihen liittyvästä kansalaisten kuulemisvelvoitteesta vesistöalueiden hoitosuunnitelmien osalta sekä täytäntöönpanostrategiasta. Kumpikaan järjestö ei ole kuitenkaan tähän mennessä osallistunut strategiaproessiin.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23. lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000).

(2003/C 280 E/126)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0898/03

esittäjä(t): Wilhelm Piecyk (PSE) komissiolle

(21. maaliskuuta 2003)

Aihe: Paperin hankinta Euroopan komissiossa

Euroopan komissio tilasi vuonna 2000 ensimmäisen kerran uusiopaperia, jonka ISO-vaaleus oli yli 90 prosenttia.

ISO-vaaleudeltaan lähes sataprosenttisen uusiopaperin (yleisiin markkinahintoihin perustuvat) hankintakustannukset ovat 20–30 prosenttia korkeammat kuin uusiopaperin, joka ei ole niin vaaleaa. Vaaleamman (esimerkiksi silputusta paperista valmistetun) uusiopaperin käyttöön siirtyminen on vastoin kierrätyksen peruseriaatetta ja näin ollen ympäristöpoliittisesti väärä signaali.

Esitän komissiolle seuraavat kysymykset:

1. Minkälaista ja miten vaaleaa uusiopaperia Euroopan komissioon on hankittu vuodesta 2000 lähtien?
2. Miten lähes 100-prosenttisen valkoisen uusiopaperin käyttö sopii yhteen yhdenmukaistettua tuotepolitiikkaa koskevassa vihreässä kirjassa esitettyjen julkisia hankintoja koskevien edellytysten kanssa, joiden mukaan ”julkisia hankintoja koskevat EU-säännöt perustuvat pääasiallisesti taloudellisiin näkökohtiin” ja ”viranomaisten on tunnettava vastuunsa ja oltava edelläkävijöinä vihreässä hallinnossa ja kulutustottumusten muuttamisessa vihreitä tuotteita suosiviksi”.
3. Miten Euroopan komissio perustelee ja aikoo kompensoida lähes 100-prosenttisen valkoisen uusiopaperin käytöstä aiheutuvat lisäkustannukset?
4. Millä menettelyllä komissio aikoo tulevaisuudessa valita paperin toimittajat, niin että myös ympäristöystävällisen uusiopaperin valmistajilla olisi mahdollisuudet menestyä tarjouskilpailussa?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(21. toukokuuta 2003)

1. Komissio käytti vuoteen 2000 saakka ”Trend White” -uusiokopio-paperia, jota toimitti Steinbeis Temming -niminen yritys. Tämän paperin valkoisuusaste oli 80 prosenttia. Tammikuusta 2001 alkaen komissio on käyttänyt tarjouspyynnön 99/32/Admin.D.2 perusteella kuluttajien tuottamaa sataprosenttista uusiopaperia, jonka kansainvälisen ISO-standardin (International Organisation for Standardisation) mukainen valkoisuusaste on 106 prosenttia.

2. Komissio pitää ”vihreämpien” tuotteiden hankintaa ja hintatietoisuutta hyvin tärkeinä. Tämän tyyppisen paperin nykyiselle toimittajalle on myönnetty useita ympäristösertifikaatteja, esimerkiksi ISO 14001 -standardi, paperintuottajien kansallisen järjestön NAPM:n (National Association of Paper Merchants) kierrätysmerkki, Sininen enkeli -merkki ja pohjoismainen joutsenmerkki.

Lisäksi edellä mainitussa tarjouspyynnössä edellytettiin tavarantoimittajan sisällyttävän hintaan paperin toimitusten lisäksi täydentäviä palveluita, kuten Internet-pohjaisen sähköisen tilausjärjestelmän ja varastojen ja toimitusten hallinnoinnin yli 700 toimituspisteeseen vuorokauden aikana.

3. Lisäkustannukset ovat perusteltuja edellä mainittujen täydentävien palveluiden takia. Nämä palvelut saadaan hankittua halvemmalla tarjouspyynnön kautta kuin järjestämällä ne sisäisesti.

4. Tämänkaltaisten tarjouspyyntöjen avulla pyritään vastaisuudessa valitsemaan monipuolinen toimistotarvikkeiden toimittaja, joka täyttää sekä tehokasta tiedotusta koskevat komission vaatimukset että mahdollisimman tiukat ekologiset kriteerit.

Tämän toimintatavan avulla komissio voi avata markkinat mahdollisimman laajalti ekologisen paperin tuottajille ja varmistaa yhtä aikaa alhaiset kustannukset ja ympäristöarvojen kunnioituksen.

Komissio käsittelee tätä kysymystä myös ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmän (EMAS-järjestelmä)⁽¹⁾ toteuttamisen yhteydessä. Komission 7. syyskuuta 2001 tekemän päätöksen⁽²⁾ perusteella kolme komission yksikköä (pääsihteeristö, henkilöstön ja hallinnon pääosasto, ympäristöasioiden pääosasto) sekä hiljattain perustettu Brysselissä sijaitseva infrastruktuuri- ja logistiikkatoimisto (OIB) perustavat hallintajärjestelmän, jonka avulla komissio voi jatkuvasti parantaa päivittäiseen toimintaansa liittyvää ympäristönsuojelun tasoa.

⁽¹⁾ Parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 761/2001, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2001, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä), EYVL L 114, 24.4.2001.

⁽²⁾ Komission päätös 2001/681/EY, tehty 7 päivänä syyskuuta 2001, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 761/2001 täytäntöönpanemista koskevista ohjeista (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 2504), EYVL L 247, 17.9.2001.

(2003/C 280 E/127)

KIRJALLINEN KYSYMYKSI P-0909/03

esittäjä(t): **Seán Ó Neachtain (UEN) komissiolle**

(18. maaliskuuta 2003)

Aihe: Kommunikointi iirin kielellä (Gaeilge) komission kanssa

Perustamissopimuksen 21 artiklan mukaan unionin kansalaisella on oikeus kirjoittaa Euroopan komissiolle jollakin 314 artiklassa mainitulla kielellä ja saada vastaus samalla kielellä. Mainitussa luettelossa on mukana myös iirin kieli (Gaeilge). Perustamissopimuksen vaatimuksista huolimatta komission Internet-sivujen yleisluonteisia kysymyksiä koskevaa kirjelaatikkolomaketta (http://www.europa.eu.int/geninfo/mailbox/form_en.htm) ei voi täyttää iirin kielellä. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tilanteen korjaamiseksi ja sen varmistamiseksi, että perustamissopimuksen 21 artiklaa noudatetaan ja että kansalaiset voivat lähettää sähköpostia komissiolle myös iiriksi?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 2003)

Parlamentin jäsen kuvaillee oikeussääntöjä, joita noudattamalla Euroopan unionin toimielinten kanssa käyty kirjeenvaihto voi tapahtua oikeudellisesti asianmukaisella tavalla. EY:n perustamissopimuksen 314 artiklan 2 kohdassa "iiri" mainitaan yhtenä niistä kielistä, joilla perustamissopimus on todistusvoimainen. Sen 21 artiklan 3 kohdassa puolestaan määrätään, että jokainen unionin kansalainen voi kirjoittaa toimielimille jollakin 314 artiklassa mainitulla kielellä ja saada vastauksen samalla kielellä. Koska iiri tarkoittaa gaelin kieltä, jokainen kansalainen voi kirjoittaa komissiolle gaeliksi ja saada vastauksen samalla kielellä. Gaelia ei kuitenkaan mainita Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä annetussa Euroopan talousyhteisön neuvoston asetuksessa N:o 1/1958⁽¹⁾ tai sen myöhemmissä muutosasetuksissa lueteltujen unionin virallisten työkielten joukossa.

Komissio on vuodesta 1995 eli Euroopan unionin Europa-sivuston avaamisesta lähtien pyrkinyt siihen, että sähköiset julkaisut ilmestyisivät periaattassa kaikilla unionin virallisilla kielillä.

Virallisten asiakirjojen lisäksi Europa-palvelimella (<http://europa.eu.int>) on tarjolla suuri määrä muuta tietoa. Komission tavoitteena onkin varmistaa kaikin keinoin, että kansalaiset voisivat käyttää palvelinta valitsemallaan virallisella kielellä, elleivät tekniset syyt tai henkilöstön ja määrärahojen puute sitä estä. Tätä tavoitetta pidetään etusijalla myös tulevan laajentumisen yhteydessä.

(¹) EYVL B 17, 6.10.1958.

(2003/C 280 E/128)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0919/03

esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE-DE) ja Gerardo Galeote Quecedo (PPE-DE) neuvostolle

(24. maaliskuuta 2003)

Aihe: Hollannin viranomaisten vapauttama mullah Krekar

Onko neuvosto tietoinen, että Hollannin viranomaiset ovat vapauttaneet kansainvälisen Ansar al-Islam -islamilaishjärjestön johtajan mullah Krekarin?

Tietääkö neuvosto, että Iranista karkotuksensa jälkeen Amsterdamin lentokentällä pidätetty mullah Krekar oleskelee tällä hetkellä turvapaikkaoikeuden perusteella Norjassa?

Onko neuvosto tietoinen, että mullah Krekarin johtama terroristijärjestö olisi valmistanut kemiallisia ja biologisia aseita ja tehnyt niillä kokeita ja että yksi aseista on kuolettavan myrkyllinen risiini, jota vastaan ei ole olemassa rokotetta?

Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä vastustaakseen mullah Krekarin toimia ja estääkseen, ettei hän kykene liikkumaan Euroopan unionin alueella, kuten hän pidätystään edeltäneinä vuosina onnistui tekemään?

Kuinka neuvosto aikoo varmistaa, että Norja suhtautuu riittävän valppaasti mullah Krekarin ja hänen järjestönsä toimintaan, sillä kyseinen järjestö vaikuttaa saaneen lukuisia jäseniä Afganistanista paenneista Bin Ladenin kannattajista?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Kysyjien esittämiä kysymyksiä ei ole saatettu neuvoston käsiteltäväksi.

(2003/C 280 E/129)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0940/03

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(26. maaliskuuta 2003)

Aihe: Hotellikompleksin rakentaminen Alatasin saarelle ja ympäristövaikutukset

Magnisian kunnat, ympäristöjärjestöt ja tekniikkakamari ovat ilmaisseet syvän huolestumisensa ympäristöhaitoista, joita aiheuttaa Pagasitikoslahdella sijaitsevan Alatasin pienen saaren hyödyntämisestä matkailukäyttöön.

Kun otetaan huomioon, että

- Agenda 21:ssä pienet saaret katsotaan herkiksi ja haavoittuviksi ekosysteemeiksi, joita koskee tiukka ympäristönsuojelu ja joiden hyödyntäminen on sallittua vain rajoitetusti,
- on ilmeistä, että pienelle 50 hehtaarin saarelle ei voida sijoittaa 1 000 sängyn hotellikompleksia, jonka rakennusten yhteispinta-ala on 33 000 neliometriä, ilman vakavia ympäristöhaittoja ja luonnon-ympäristön muuttumista,

- saari on luokiteltu luonnonsuojelualueeksi Pilion ja Pohjois-Sporadien aluesuunnittelua koskevassa erityistutkimuksessa,
- hankkeen vesihuolto on alueen ominaisuuksien vuoksi hankalaa,
- jätteidenkeräys- ja kuljetus samoin kuin kuorma-autojen, turistibussien ja henkilöautojen kauttakulku ja pysäköinti vastapäisillä rannoilla herättää suuria kysymyksiä,

voiko komissio ilmoittaa, katsooko se, että kyseisessä hankkeessa otetaan huomioon alueen rajoitettu hyödyntäminen matkailukäyttöön, ja onko hanke rannikkoalueiden yhdenmisen käytön ja hoidon toteuttamisesta Euroopassa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen 2002/413/EY⁽¹⁾ mukainen?

⁽¹⁾ EYVL L 148, 6.6.2002, s. 24.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 2003)

Rannikkoalueiden yhdenmisyttä käytöstä ja hoidosta 30. toukokuuta 2002 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston suositukseen 2002/413/EY sisältyy Euroopan rannikkoalueiden kestävä kehitystä koskevia yleisiä periaatteita, joista yksi on ekosysteemien kantokyvyn kunnioittaminen. Toisaalta suosituksessa tunnustetaan myös kestävien taloudellisten ja työllisyyttä koskevien mahdollisuuksien tarve ja matkailualan suuri merkitys niiden luomisessa. Kansainvälisesti ollaan yhtä mieltä siitä, että pienet saaret ovat erityisen haavoittuvia, mutta toisaalta kehityshankkeita ei voi myöskään sulkea pois. Kunkin paikallistason kehityshankkeen hyväksyttävyyttä riippuu kuitenkin ympäristö-, sosiaalisten ja taloudellisten näkökohtien tasapainosta. Paikallisen kantokyvyn arvioimista koskevat tekniset ohjeet sisältyvät komission tekemiin tutkimuksiin ja erityisesti Välimeren alueen osalta Välimerta koskevaan toimintaohjelmaan⁽¹⁾.

Kysyjän mainitseman rakennushankkeen ympäristövaikutusten osalta on todettavissa, että tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetussa neuvoston direktiivissä 97/11/EY⁽²⁾, joka on saatettu osaksi Kreikan lainsäädäntöä, vaaditaan näin mittavan hotellirakentamisen yhteydessä täydellistä ympäristövaikutusten arviointia.

⁽¹⁾ Ks. myös verkkosivut <http://europa.eu.int/comm/environment/iczm/home.htm> ja <http://www.pap-thecoastcentre.org/activities.html>.

⁽²⁾ EYVL L 73, 14.3.1997.

(2003/C 280 E/130)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0944/03

esittäjä(t): **Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle**

(26. maaliskuuta 2003)

Aihe: BEST-menettelystä saadut tulokset

Yrityksiä ja yrittäjyyttä koskevan monivuotisen ohjelman (2001–2005) puitteissa luotiin yrittäjyyteen tähtäävää yleissivistävää ja ammatillista koulutusta koskeva BEST-menettely. Menettelyn kautta pyritään tunnistamaan ja vertailemaan eurooppalaisia aloitteita, joiden tavoitteena on edistää kaiken tasoisten koulutusjärjestelmien yrittäjähenkisyyttä.

Alustavien arvioiden mukaan hankkeen lopulliset tulokset – mukaan lukien yhteenvedo jo täytäntöönpannuista toimista – olisivat olleet saatavilla syyskuussa 2002.

Voisiko komissio ilmoittaa syyskuun 2002 määräajan mentyä umpeen, mitä BEST-menettelystä on opittu, ja mitä suuntaviivoja komissio tämän pohjalta ehdottaa?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(24. huhtikuuta 2003)

Best-menettelyn mukaisen yrittäjyyskasvatushankkeen tuloksena valmistui marraskuussa 2002 asiantuntijaryhmän raportti, jonka aiheena ovat Euroopan nykyiset toimenpiteet yrittäjyyden edistämiseksi⁽¹⁾. Asiakirja antaa kuvan EU:n jäsenvaltioiden ja Norjan yrittäjyyskoulutuksesta peruskoulutustasolta aina korkeakouluihin.

Raportissa todetaan, että useimmissa maissa on – tosin vaihtelevassa määrin – sitouduttu politiikkaan, jolla edistetään yrittäjyyden opetusta. Samalla kuitenkin tunnustetaan, että tarvittavat toimet ja ohjelmat eivät ole yleisesti opiskelijoiden saatavilla. Vaikka Euroopassa on tehty monia kiinnostavia kokeiluja, niitä ei ole yleensä liitetty osaksi kansallisia rakenteita tai opintosuunnitelmia, ja aihetta koskeva opettajan koulutus on puutteellista. Aloitteet ovat usein erillisiä, ja niitä toteuttavat yksittäiset laitokset, yhteenliittymät tai paikallisviranomaiset. Usein niiden liikkeellepanijana ovat ulkoiset toimijat eikä itse koulutusjärjestelmä. Yrittäjyyttä pidetään useimmin opintosuunnitelmaan kuulumattomana toimintana.

Lisäksi aiheen edistymisen seurantaan vaikeuttaa tarkkojen kansallisten lukujen puuttuminen yrittäjyysohjelmiin osallistuvista kouluista ja opiskelijoista.

Raportissa nousevat esiin tietyt jo vakiintuneet hyvät toimintatavat, ja erityisesti korostuu ”tekemällä oppiminen” esimerkiksi siten, että keskiasteen opiskelijat perustavat ja johtavat pienoyrityksiä yhden lukuvuoden ajan.

Raportissa annetaan ehdotuksia eri tasoilla toteutettaviksi toimiksi. Jäsenvaltioiden viranomaisia kehoitetaan erityisesti jatkamaan toimia, joilla nykyinen sitoutuminen yrittäjyyskoulutukseen muutetaan erilaisiksi käytännön toimenpiteiksi kansallisten opintosuunnitelmien muuttamisesta aina kouluille suunnattuihin kannustimiin ja opettajien koulutukseen.

Aloitteen seurantatoimet, jotka ovat avoimia myös ehdokasmaille, onkin jo käynnistetty. Tavoitteena on laatia menetelmät, joilla voidaan saavuttaa todellista edistymistä tällä alalla. Työn tuloksena saadaan heinäkuuhun 2003 mennessä uusi raportti, joka painottuu enemmän alan toimintalinjoihin. Koko prosessin tavoitteena on rohkaista muuttamaan politiikan toimintalinjoja – yksi hankkeen keskeisistä piirteistä onkin se, että sen toteuttavat yhteistyössä komissio ja kansalliset viranomaiset – ja perimmäisenä tuloksena saattaa olla ehdotus kansallisiksi tavoitteiksi, joihin osallistujamaat voivat vapaaehtoiselta pohjalta pyrkiä.

⁽¹⁾ Raportti on saatavana (12 kielellä) yritystoiminnan pääosaston www-sivuilta:http://europa.eu.int/comm/enterprise/entrepreneurship/support_measures/training_education/index.htm.

(2003/C 280 E/131)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0974/03

esittäjä(t): David Bowe (PSE) neuvostolle

(26. maaliskuuta 2003)

Aihe: Falun Gong -liike

Hongkongin hallitus on ilmoittanut tekevänsä huomattavia myönnytyksiä kiistanalaisten, kansankiihotuksen vastaisten lakien (perustuslain 23 pykälä) täytäntöönpanossa sen jälkeen, kun Hongkongissa on julkisesti esitetty huolestuttavia arvioita, joiden mukaan alueella saatetaan alkaa rajoittaa kansalaisten perusvapauksia. Mitä toimia komissio on harkinnut Hongkongin tilanteen seuraamiseksi ja sen varmistamiseksi, että uskonnonvapauden rajoittamista Kiinassa käsitellään edelleen Euroopan unionin ja Kiinan välillä käytävissä, ihmisoikeuksia koskevassa vuoropuhelussa?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Neuvosto muistuttaa, että EU korostaa pitävänsä tärkeänä ihmisoikeuksien sekä uskonnon- ja uskonvapauden kunnioittamista kaikessa Kiinan kanssa käytävässä poliittisessa vuoropuhelussa ja aikoo vastaisuudessakin tehdä näin kaikissa yhteyksissä. EU kehottaa kaikissa ihmisoikeuksia koskevaan vuoropuheluun kuuluvissa kokouksissa Kiinan viranomaisia kunnioittamaan Falun Gong -liikkeen kannattajien ihmisoikeuksia. Lisäksi EU:n jäsenvaltioiden Pekingin- ja Hongkongin -edustustojen päälliköt seuraavat hyvin tiiviisti ihmisoikeustilanteen kehittymistä.

EU antoi 15. huhtikuuta 2003 Hongkongin peruslain 23 artiklaa koskevan julkilausuman.

Euroopan unioni aikoo seurata tilannetta tiiviisti.

(2003/C 280 E/132)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1030/03

esittäjä(t): André Brie (GUE/NGL) neuvostolle

(20. maaliskuuta 2003)

Aihe: Kemiallisten aseiden täyskieltosopimuksen (CWC) ensimmäinen tarkistuskonferenssi

Kemiallisten aseiden täyskieltosopimuksen ensimmäinen tarkistuskonferenssi on suunniteltu pidettäväksi huhtikuussa 2003. Haluaisin nyt kiinnittää neuvoston huomion luotettavalta taholta saamiini tietoihin, joiden mukaan Yhdysvaltain asevoimat on ryhtynyt tutkimaan ja kehittämään siviili- ja sotilaskäyttöön soveltuvia niin sanottuja ei-tappavia kemiallisia aseita. Lisäksi Yhdysvaltain edustajainhuoneen asevoimia käsittelevän komitean kokouksessa (5. helmikuuta 2003) Donald Rumsfeld paitsi ilmaisi toiveensa käyttää kemiallisia aseita mahdollisessa sodassa Irakia vastaan myös asettui vastustamaan kansainvälisissä sopimuksissa määrättyjä kieltoja, jotka ovat tähän saakka estäneet Yhdysvaltoja käyttämästä kyseisiä aseita. Vuonna 1993 tehdyssä kemiallisten aseiden täyskieltosopimuksessa kielletään kemiallisten aseiden tutkimus, valmistus sekä käyttö ja vuoden 1925 Geneven pöytäkirjassa kemiallisten aseiden käyttö sodankäynnin välineenä. Näiden sopimusten nojalla Yhdysvaltain toiminta on siis laitonta.

Edellä esitettyihin tietoihin viitaten kysyn,

- tietääkö neuvosto kyseisestä ongelmasta
- miten neuvosto suhtautuu tähän ristiriitaiseen tilanteeseen (toisaalta YK:n päätöslauselman 1441 tarkoituksena on riisua Irak muun muassa juuri kyseisistä aseista, toisaalta Yhdysvaltain hallitus uhkaa käyttää niitä)
- mitä neuvosto aikoo tehdä puolustaakseen kemiallisten aseiden täyskieltosopimuksen noudattamista ja torjuakseen yritykset, jotka tähtäävät tämän ainutlaatuisen kansainvälisen aseistariisun välineen murentamiseen, sekä tukeakseen oikeusvaltiota?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Neuvosto katsoo, että kemiallisten aseiden täyskieltosopimuksen ensimmäinen tarkistuskonferenssi on tätä monenvälistä ja monessa suhteessa käytännöllisesti katsoen ainutlaatuista välinettä koskeva keskeinen tapahtuma.

Jäsenvaltiot ovat toistamiseen tuoneet esille sitoumuksensa kemiallisten aseiden täyskieltosopimuksen täytäntöönpanon useisiin keskeisiin näkökohtiin. Niiden joukossa ovat yleissopimuksen yleispätevyys, periaate, jonka mukaan kaikkien yleissopimuksen ratifioineiden maiden on hyväksyttävä yleissopimusta koskeva kansallinen täytäntöönpanolainsäädäntö, joka on mahdollisimman täydellinen, sekä noudattamisen periaate (ja tehokkaiden tarkastusten mahdollinen käyttö).

Konferenssi tarjoaa myös mahdollisuuden pitää yllä käyttökieltoa, kuten yleissopimuksen 1 ja 2 artiklassa määritellään. Kielto muodostaa yleissopimuksen perustan. Jäsenvaltioiden mielestä tällä alalla ei voida sallia kompromissia. Näin ollen yleissopimuksen noudattamisen seuranta, muidenkin kuin sopimuspuolena olevien valtioiden osalta, on keskeinen ja korvaamaton tehtävä.

(2003/C 280 E/133)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1125/03

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(1. huhtikuuta 2003)

Aihe: Ternin kunnan käyttämät Euroopan aluekehitysrahastosta myönnettyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Ternin kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja taantuvien teollisuusalueiden kehittämiseen ja taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen tasapainottamiseen.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Ternin kunta esittänyt EAKR:sta rahoitettavia hankkeita?
2. Onko Ternin kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?
3. Onko kyseiset varat käytetty?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 2003)

Osa Ternin kunnasta saa Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) tukea Umbrian kauden 2000–2006 yhtenäisen ohjelma-asiakirjan mukaisesti.

Umbrian yhtenäinen ohjelma-asiakirja hyväksyttiin komission päätöksellä⁽¹⁾. Siihen sisältyy 150,5 miljoonan euron suuruinen EAKR:n tuki yhteensä 221,7 miljoonan euron suuruisiin julkisiin menoihin.

Koska Umbrian yhtenäinen ohjelma-asiakirja koskee hajautetusti hallinnoitavaa ohjelmaa, tukitoimenpiteiden toteuttamisesta vastaava viranomainen on Umbrian aluehallinto, joka on määritellyt hankkeiden valintaperusteet ohjelma-asiakirjan täydennyksessä ja vastaa hakemusten käsittelystä. Arvoisa parlamentin jäsen voi näin ollen kääntyä mainitun viranomaisen puoleen saadakseen tarkempia tietoja Ternin kunnan osalta esitetyistä ja rahoitetuista hankkeista.

⁽¹⁾ KOM(2001) 2119 lopullinen.

(2003/C 280 E/134)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1144/03**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle**

(1. huhtikuuta 2003)

Aihe: Broilereiden hyvinvointi

1. Kun pidetään mielessä, että EU on sitoutunut (neuvoston direktiivissä 98/58/EY ja tuotantoeläinten suojelua koskevassa eurooppalaisessa yleissopimuksessa) suojelemaan tuotantoeläimiä, aikooko komissio ehdottaa uusia toimia broilereiden terveyden ja hyvinvoinnin parantamiseksi?
2. Onko komissio erityisesti tietoinen broilereiden tilanahtaudesta johtuvista ongelmista, jotka voivat aiheuttaa sen, että linnut eivät ylety ruoka- ja juoma-astioille ja sen, että ne toisinaan kuolevat nälkään tai sydämen pettämisen vuoksi?

David Byrnen komission puolesta antamaa vastaus

(15. toukokuuta 2003)

Eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevä tiedekomitea (Scientific Committee on Animal Health and Animal Welfare, SCAHAW) kuvaa maaliskuussa 2000 hyväksytyssä lausunnossaan tehotuotanto-oloissa pidettävien broilereiden hyvinvointiongelmia⁽¹⁾. Komissio on tämän lausunnon perusteella valmistelemassa ehdotusta lihantuotantoa varten pidettyjen kanojen suojelemiseksi. Ehdotusta laadittaessa komissio ottaa huomioon myös näiden eläinten nopeaan kasvuvauhtiin liittyvät SCAHAW:n antamat suositukset.

Komissio tutkii mahdollisuutta noudattaa ehdotuksessaan yhtenäistä lähestymistapaa hyvien hoitokäytäntöjen edistämiseksi ja eläinten hyvinvoinnin valvomiseksi teurastamoissa suoritettujen yhtenäisten eläinlääketieteellisten tutkimusten avulla. Parlamentin jäsenen esittämän erityiskysymyksen osalta komissio aikoo sisällyttää ehdotukseensa standardeja kasvatustiheydestä, jotta eläimet voisivat noudattaa luonnollisia käyttäytymismallejaan ja voitaisiin välttää vedenannostelu- ja ruokintalaitteiden toimintaan liittyvät ongelmat.

⁽¹⁾ Lihantuotantoa varten pidettävien kanojen (broilieri) hyvinvointia koskeva lausunto "The Welfare of Chickens Kept for Meat Production (Broilers)".

(2003/C 280 E/135)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1227/03**esittäjä(t): Anne Jensen (ELDR) komissiolle**

(2. huhtikuuta 2003)

Aihe: Henkilökuljetusajoneuvojen määräaikaiset katsastukset

On ihmeteltävää, että EU on katsonut tarpeelliseksi säännellä henkilökuljetusajoneuvojen määräaikaisia katsastuksia. Katsooko komissio, että tämän alan sääntely – joka on tuonut mukanaan byrokratiaa ja hankaluuksia varsinkin Tanskassa – on vastannut direktiivin tarkoituksia?

Mitä tuloksia on saatu aikaan direktiivillä 91/328/ETY⁽¹⁾ (sellaisena kuin sitä on muutettu direktiivillä 96/96/ETY⁽²⁾), joka velvoittaa jäsenvaltiot toteuttamaan henkilökuljetusajoneuvojen määräaikaisia katsastuksia? Eikö tällaista sääntelyä olisi voitu toteuttaa yhtä hyvin jäsenvaltioiden tasolla, kun EY:n perustamis-sopimuksen 5 artiklan mukainen toissijaisuusperiaate otetaan huomioon?

⁽¹⁾ EYVL L 178, 6.7.1991, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 46, 17.2.1997, s. 1.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus*(12. toukokuuta 2003)*

Parlamentin jäsen toteaa kysymyksessään aivan oikein, että moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20. joulukuuta 1996 annetussa direktiivissä 96/96/EY⁽¹⁾ vahvistetaan käyttöstandardeja, jotka ajoneuvojen on täytettävä, jotta niitä voidaan käyttää unionin alueella. Yhteisön katsastuspolitiikan säännökset annettiin yli 25 vuotta sitten (29. joulukuuta 1976 annettu puitedirektiivi 77/143/ETY⁽²⁾), ja ne koskivat alunperin vain kuorma- ja linja-autoja sekä takseja ja ambulansseja. Alkuperäistä direktiiviä on muutettu yhdeksän kertaa, ja nykyisin sitä sovelletaan henkilöautojen ja kevyiden pakettiautojen tarkastuksiin. Direktiivissä säädetään myös jarrutarkastuksia ja pakokaasumittauksia koskevista yksityiskohtaisista vaatimuksista.

Komissio päätti sisällyttää henkilöautot katsastusdirektiivin soveltamisalaan Saksan katsastuslaitoksen (TÜV Rheinland) tekemän tutkimuksen perusteella. Tutkimuksessa arvioitiin, että noin 5 prosenttia yhteisön alueella tapahtuneista auto-onnettomuuksista johtui nimenomaan ajoneuvojen huonosta ylläpidosta – useimmiten huonoista jarruista, renkaista ja valoista. Tutkimus täydensi Alankomaissa, Suomessa, Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa tehtyjä tutkimuksia.

Kun alkuperäinen katsastusdirektiivi laajennettiin koskemaan henkilöautojen katsastusta (21. kesäkuuta 1991 annettu direktiivi 91/328/ETY⁽³⁾), neuvostossa ja parlamentissa käytiin direktiivin soveltamisalasta ja yksityiskohdista paljon keskustelua jäsenvaltioiden edustajien kanssa. Lopullisessa direktiivissä säädetään, että henkilöauto on katsastettava neljän vuoden ikäisenä ja sen jälkeen vähintään joka toinen vuosi. Komission alkuperäisessä ehdotuksessa oli esitetty, että auto olisi katsastettava, kun se olisi kolme vuotta vanha, ja sen jälkeen joka vuosi. Henkilöautojen katsastukselle säädettiin samat määräajat kuin kevyille hyötyajoneuvoillekin.

Viime vuosikymmenen aikana ajoneuvojen rakennustandardit ovat kehittyneet paljon. Ajoneuvot ovat myös yhä toimintavarmempia. On siis mahdollista, että perinteisessä ajoneuvojen katsastuksessa toteutuu vähenevän tuoton laki. Ajoneuvojen elektronisten järjestelmien toimintavarmuudesta pitäisi olla sekä tieturvallisuus- että ympäristöetuja silloin, kun ajoneuvo on ollut käytössä jo jonkin aikaa.

Komissio pohtii, miten katsastusvaatimuksia voitaisiin kehittää tulevaisuudessa. Työtään helpottaakseen komissio käynnistää myöhemmin vuonna 2003 avoimen tarjouskilpailun tutkimussopimuksesta, jonka aiheena on moottoriajoneuvojen katsastuksen tulevien täytäntöönpanovaihtoehtojen arviointi, jossa otetaan huomioon nykyisten ajoneuvoturvallisuus- ja ympäristövalvontajärjestelmien monimutkaisuus ja niiden odotettavissa oleva kehitys tulevaisuudessa sekä muu kehitys, kuten ”vastavuoroinen tunnustaminen” ja vaatimustenmukaisuuden vakuutuksen mahdollisuus joissakin tilanteissa.

⁽¹⁾ EYVL L 46, 17.2.1997.

⁽²⁾ EYVL L 47, 18.2.1977.

⁽³⁾ EYVL L 178, 6.7.1991.

(2003/C 280 E/136)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1229/03**esittäjä(t): Freddy Blak (GUE/NGL) neuvostolle***(2. huhtikuuta 2003)*

Aihe: Oikeudellisen yhteistyön vahvistaminen

Vierailtuani Espanjassa vangittuna olevan Tanskan kansalaisen luona olen tullut siihen tulokseen, että eurooppalaisessa oikeudellisessa yhteistyössä on paljon toivomisen varaa. Asianomainen on ollut vangittuna 28. marraskuuta 2001 saakka murhasta epäiltynä. 14. tammikuuta 2002 hänen asianajajansa lähetti Espanjan oikeusministeriölle pyynnön saada soveltaa syytetyn kotimaan lakia ja pyysi oikeusministeriötä lähettämään pyynnön edelleen Tanskan oikeusministeriölle todistajan kutsumiseksi kuulusteluun. Asianajajan pyyntö esitettiin toista vuotta sitten, mutta vieläkin se ei ole lähtenyt eteenpäin Espanjan oikeusministeriöstä.

On järkyttävää, että mainitunkaltaiset pitkälliset menettelyt voivat viivyttää ja pidentää oikeuskäsittelyä. Vangittua vastaan ei ole vielääkään nostettu syytettä.

Tämän vuoksi kysyn neuvostolta seuraavaa. Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä vahvistaakseen tätä alaa koskevaa eurooppalaista yhteistyötä?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Neuvosto ei voi kommentoida kansallisissa viranomaisissa vireillä olevia asioita.

Määräykset, joilla pyritään nopeuttamaan Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisiä oikeusapumenettelyjä rikosasioissa, sisältyvät vuoden 1990 Schengenin yleissopimukseen (53 artikla) ja keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä 29 päivänä toukokuuta 2000 tehtyyn yleissopimukseen ⁽¹⁾ (6 artikla, joka aikanaan korvaa vuoden 1990 Schengenin yleissopimuksen 53 artiklan).

Euroopan oikeudellisen verkoston, joka perustettiin 29. kesäkuuta 1998 annetulla yhteisellä toiminnalla 92/428/YOS, tehtävänä on helpottaa yhteyksiä eri jäsenvaltioiden paikallisten oikeusviranomaisten välillä, luoda tarkoituksenmukaisimmat suorat yhteydet ja tehdä paikallisille oikeusviranomaisille mahdolliseksi tehokkaasti valmistella oikeudellista yhteistyötä koskevia pyyntöjä.

Tällä hetkellä neuvostolle ei ole tehty muita ehdotuksia tai aloitteita, jotka koskisivat kysyjän tarkoittamia menettelyjä.

⁽¹⁾ EYVL C 197, 12.7.2000.

(2003/C 280 E/137)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1244/03

esittäjä(t): **Chris Davies (ELDR) komissiolle**

(2. huhtikuuta 2003)

Aihe: Metyylidibromoglutaronitriili

Käsitykseni mukaan kosmetiikan ja kuluttajille tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden tiedekomitea EU:ssa tutkii parhaillaan metyyliidibromoglutaronitriili-säilytettä, jota käytetään kosmetiikkatuotteissa ja toalettitarvikkeissa. Sanotaan, että allergisten ihottumien yleistymisen johtuu kyseisen aineen käytöstä.

Minkälaisia tätä ainetta koskevia tutkimuksia tiedekomitea parhaillaan suorittaa, ja onko se tehnyt tähän mennessä mitään johtopäätöksiä?

Onko komissio toistaiseksi ilmaissut olevansa huolestunut kyseisen aineen käytöstä kosmetiikkatuotteissa, toalettitarvikkeissa ja muissa tuotteissa ja jos on, miten teollisuus on reagoinut?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 2003)

Metyylidibromoglutaronitriilia (1,2-dibromo-2,4-disyanobutaani) säännellään kosmetiikkadirektiivin ⁽¹⁾ liitteessä VI olevan 1 osan 36 kohdassa, joten sitä voidaan käyttää säilöntäaineena enintään 0,1 %:n pitoisuutena valmiissa tuotteessa. Sitä ei saa käyttää kosmeettisissa aurinkosuojavalmisteissa yli 0,025 %:n pitoisuutena.

Komissio vastaanotti European Environmental and Contact Dermatitis Research Groupin (EECDRG) puheenjohtajalta kirjeen, jonka sisältämien tietojen mukaan kosketusallergia metyyliidibromoglutaronitriilille on yleistynyt. Tiedot toimitettiin kosmetiikan ja kuluttajille tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden tiedekomitealle (SCCNFP) asiantuntijalausuntoa varten.

SCCNFP antoi 20. täysistunnessaan 4. kesäkuuta 2002 metyyliidibromoglutaronitriilia koskevan lausunnon Colipa nro P77 SCCNFP/0585/02 (lopullinen). Lausunnossa todettiin, että siihen asti, kunnes on saatavilla asianmukaista ja riittävää tietoa, jonka mukaan säilöntäainemäärä valmisteissa, joita ei huuhdella pois iholta, aiheuttaa kuluttajalle hyväksyttävän riskin (verrattuna muiden säilöntäaineiden aiheuttamaan riskiin), säilöntäaineen käyttö olisi rajoitettava iholta pois huuhdeltaviin tuotteisiin, joissa sen suurin sallittu määrä olisi nykyinen 0,1 %.

Tämän tieteellisen lausunnon perusteella ja komitologiamenettelyn jatkona komissio antaa ehdotuksen pysyvälle komitealle ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet kosmetiikkadirektiivin liitteen VI muuttamiseksi vastaavasti.

(¹) Neuvoston direktiivi 76/768/ETY, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1996, kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 262, 27.9.1976.

(2003/C 280 E/138)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1256/03

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(3. huhtikuuta 2003)

Aihe: Euroopan meriturvallisuusviraston sijoittaminen Galiciaan

Galician hallitus on äskettäin ehdottanut Euroopan meriturvallisuusviraston sijoittamista Galiciaan. Aikooko komissio ehdottaa Galiciaa viraston sijaintipaikaksi ottaen huomioon Galician mannerten välisen meriliikenteen kannalta strategisen sijainnin Euroopassa ja Galiciaa viime vuosina koetelleet onnettomuudet?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(12. toukokuuta 2003)

Komissio on vastaanottanut Galician hallituksen hakemuksen, jossa ehdotetaan Euroopan meriturvallisuusviraston sijoittamista Galiciaan.

Tämä aloite on arvokas, mutta päätös viraston sijoittamisesta on neuvoston vastuulla.

Koska neuvosto ei ole vielä päättänyt useiden yhteisön uusien virastojen sijoittamisesta (mukaan lukien meriturvallisuusvirasto), komissio on päättänyt sijoittaa kyseisen viraston väliaikaisesti omiin tiloihinsa Brysselissä.

(2003/C 280 E/139)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1259/03

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(3. huhtikuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin toimet Prestige-aluksessa jäljellä olevan öljyn poistamista koskevan ongelman ratkaisemiseksi

Mitä teknisiä ja rahoituksellisia toimia on toteutettu sen johdosta, että komissio pitää Prestige-aluksessa jäljellä olevan öljyn poistamista koko unionia koskevana ongelmana?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(8. toukokuuta 2003)

Vastauksena arvoisan parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen komissio viittaa vastaukseensa, jonka se antoi Camillo Nogueira Romanin tekemään suulliseen kysymykseen H-069/03 parlamentin kyselytunnilla maaliskuussa 2003 (¹) sekä hänen tekemänsä kirjalliseen kysymykseen E-3595/02 (?).

Komissio haluaa myös muistuttaa kysyjää siitä, että Prestigen onnettomuuden vaikutuksia koskeva toimenpideraportti hyväksyttiin 5. maaliskuuta 2003. Tässä raportissa käsitellään yhteisön tasolla tehtyjä menneitä, nykyisiä ja tulevia toimia Prestigen onnettomuuden seurausten korjaamiseksi ja samanlaisten onnettomuuden aiheutumisen estämiseksi tulevaisuudessa. Raportti on jätetty EU:n neuvostolle 21. maaliskuuta 2003.

⁽¹⁾ Kirjallinen vastaus, 11.3.2003.

⁽²⁾ EYVL C 242 E, 9.10.2003, s. 63.

(2003/C 280 E/140)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1262/03

esittäjä(t): **Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle**

(3. huhtikuuta 2003)

Aihe: Kansainväliseen yleissopimukseen siviilioikeudellisesta vastuusta perustuvan kansainvälisen korvaus- ja vastuujärjestelmän muuttaminen

Eurooppa-neuvostolle 5. maaliskuuta 2003 antamassaan kertomuksessa⁽¹⁾ Prestigen onnettomuuden seurausten vuoksi toteutettavista toimenpiteistä komissio ehdotti kansainväliseen yleissopimukseen siviilioikeudellisesta vastuusta perustuvan kansainvälisen korvaus- ja vastuujärjestelmän muuttamista siten, että pilaantumisen aiheuttajat vastaavat taloudellisesti aiheuttamistaan vahingoista.

Miten tämä aloite on edennyt? Mihin tätä asiaa koskeviin toimiin jäsenvaltiot ovat ryhtyneet?

⁽¹⁾ KOM(2003) 105 lopullinen.

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1992 tehdyssä yleissopimuksessa (CLC-yleissopimuksessa) määrätään varustamojen korvausvastuusta öljyvahinkojen yhteydessä, ja neuvosto on viime vuosina useaan otteeseen ilmaissut kannattavansa sen mahdollista tarkistamista. Neuvosto vaati jo joulukuussa 2000 meriturvallisuudesta antamissaan päätelmissä jäsenvaltioita harkitsemaan sovellettavien sääntöjen muuttamista siten, että vastuuseen joutuisivat myös muut vastuulliset osapuolet kuin alusten omistajat, sekä alusten omistajien asettamista rajattomaan korvausvastuuseen, jos he ovat syyllistyneet turvallisuusvelvoitteidensa törkeään tai tahalliseen laiminlyöntiin. Vastaavalla tavalla yhteisessä lähestymistavassa, jonka neuvosto omaksui kesäkuussa 2001 öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston (FIPOL) puitteissa käytäviä neuvotteluja varten, jotka koskevat öljyn aiheuttaman pilaantumisen uhrien hyväksi perustettavaa lisäkorvausrahastoa, neuvosto totesi, että vastuuseen ja asianomaisten osapuolten maksamiin korvauksiin liittyviä kysymyksiä öljyvahinkojen korvaamiseksi on tarkasteltava laaja-alaisesti, ja totesi, että jäsenvaltioiden olisi tuettava vuoden 1992 järjestelmän tarkistamista ja osallistuttava siihen aktiivisesti.

Brysselin Eurooppa-neuvostossa 21. maaliskuuta 2003 vaadittiin erityisesti meriliikenteen harjoittajien korvausvastuun lisäämistä muuttamalla siviilioikeudellisesta vastuusta tehdyn yleissopimuksen asiaa koskevia määräyksiä. Lopuksi neuvostossa (liikenne, televiestintä ja energia) korostettiin 27. maaliskuuta 2003 saastuttaja maksaa -periaatteen merkitystä tässä yhteydessä.

Tätä taustaa vasten jäsenvaltiot osallistuvat aktiivisesti nykyisen korvaus- ja korvausvastuukäytännön tarkistamiseen erityisesti työryhmässä, joka perustettiin tätä varten FIPOL:n yleiskokouksessa huhtikuussa 2000. Mahdollisten muutosten tekemiselle ei kuitenkaan ole asetettu määräaikaa.

Työryhmän helmikuussa 2003 pidetyssä kokouksessa kaksi jäsenvaltiota ja Euroopan komissio jättivät ehdotuksen nykyisen korvausvastuukäytännön muuttamiseksi siten, että otettaisiin käyttöön kynnys, jonka ylitettyään laivanomistaja voi menettää oikeutensa rajoittaa korvausvastuutaan niissä tapauksissa, joissa omistajan on todettu syyllistyneen tosiasialliseen rikkomukseen, tai siirtää korvausvastuunsa muille tahoille. Toisessa asiakirjassa eräs jäsenvaltio suositteli CLC-sopimuksen tarkistamista kaksitahoisen mallin pohjalta, johon kuuluu muiden kuin laivan rekisteröidyn omistajan korvausvastuun selkeä määrittely, sekä omistajan

velvollisuuksien lisääminen ehdotetun täydentävän öljyvahinkojen korvausrahaston rahoituksessa. Kyseiset ehdotukset kuuluvat jatkossa työryhmässä käsiteltäviin aiheisiin. Työryhmän seuraava kokous on tarkoitus järjestää lokakuussa 2003.

(2003/C 280 E/141)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1265/03

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle

(3. huhtikuuta 2003)

Aihe: Joulukuussa 2002 kokoontuneen liikenneneuvoston päätös, joka koskee jäsenvaltioiden sopimuksia teollisuusyritystensä kanssa

Joulukuussa 2002 kokoontunut liikenneneuvosto päätti kehottaa jäsenvaltioita tekemään teollisuusyritystensä kanssa sopimuksia laadukkaan merenkulun takaamiseksi ja kieltääkseen raskaiden öljylaatujen kuljettamisen yksirunkoisissa säiliöaluksissa.

Mitkä ovat olleet tämän päätöksen seuraukset? Mitä sopimuksia eri jäsenvaltiot ovat tehneet teollisuusyritystensä kanssa?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Kuten parlamentin jäsen kysymyksessään totesi, alusten turvallisuudesta ja meren pilaantumisen ehkäisemisestä 6 päivänä joulukuuta 2002 vastauksena Prestige-aluksen onnettomuuteen tehdyissä neuvoston päätelmissä jäsenvaltioita kehoitettiin tekemään teollisuusyritystensä kanssa sopimuksia laadukkaan merenkulun takaamiseksi ja vanhempien raskaita öljylaatuja kuljettavien säiliöalusten poistamiseksi ja komissiota laatimaan tätä tarkoitusta varten mallisopimus.

Komissio kuitenkin piti asianmukaisempana sisällyttää raskaiden öljylaatujen kuljettamista yksirunkoisilla säiliöaluksilla koskeva kielto Euroopan parlamentille ja neuvostolle 20. joulukuuta 2002 esitettyyn ehdotukseensa yksirunkoisiin öljysäiliöaluksiin sovellettavien kaksoisrunkoa tai vastaavaa rakennetta koskevien rakennevaatimusten nopeutetusta käyttöönnotosta annetun asetuksen (EY) N:o 417/2002 muuttamisesta, jotta varmistettaisiin yhtenäinen täytäntöönpano kaikkialla yhteisössä.

Neuvosto on noudattanut komission tähän asiaan esittämää lähestymistapaa ja sopi 27. maaliskuuta 2003 pidetyssä istunnossaan ehdotusta koskevasta yleisnäkemyksestä, joka käsittää kiellon kuljettaa raskaita öljylaatuja yksirunkoisilla säiliöaluksilla.

Kuten komissio toteaa 5. maaliskuuta 2003 antamassaan tiedonannossa "Kertomus Eurooppa-neuvostolle Prestigen onnettomuuden seurausten vuoksi toteutettavista toimenpiteistä", vaikuttaa siltä, että teollisuusyritykset ovat yhtä mieltä siitä, että yhteisön lainsäädäntö on asianmukaisin keino varmistaa kilpailevien yhtiöiden välinen tasapuolinen kohtelu.

(2003/C 280 E/142)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1277/03

esittäjä(t): Dana Scallon (PPE-DE) neuvostolle

(4. huhtikuuta 2003)

Aihe: Romanian uniaatit

Kreikkalaiskatolisen vähemmistön (jota kutsutaan myös itäistä riitusta noudattavaksi katoliseksi kirkoksi eli uniaateiksi) kirkko Ocna Muresissa Transilvaniassa Romaniassa saattoi jälleen aloittaa toimintansa 7. helmikuuta 2002 sen jälkeen, kun oikeusistuimien oli vahvistanut sen oikeudet.

Muutama viikko myöhemmin, 16. maaliskuuta 2002, kysymyksen esittäjälle ilmoitettiin kolmen ortodoksinen johtaman rikollisjoukkion ajaneen uniaatit pois kirkostaan paikallisen poliisin avustamana.

Kysymyksen esittäjän tietoon on tullut myös muutama vuosi sitten sattunut vastaava tapaus. Arduin kaupungissa poliisi varoitti kreikkalaiskatolista pappia, että tämä pidätettäisiin, ja kutsui paikalle seurakunnan jäsenet yksitellen ja antoi näille saman varoituksen. Myös vuonna 1995 Craiovan kaupungissa ortodoksiopiispa määräsi kreikkalaiskatolisen kirkon hajotettavaksi armeijan ja poliisin avustuksella.

Onko neuvosto tietoinen Romanian uniaattivähemmistöön kohdistuvasta syrjinnästä?

Aikooko neuvosto ottaa uskonnollisen vainon esille liittymisneuvotteluissa?

Aikooko neuvosto vaatia katoliseen vähemmistöön tai Romanian muihin uskonnollisiin vähemmistöihin kohdistuvan uskonnollisen syrjinnän lopettamista?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Neuvosto pitää äärimmäisen tärkeänä sitä, että ehdokasmaissa kunnioitetaan ihmisoikeuksia, uskonnonvapaus mukaan luettuna. Lokakuussa 2002 julkaistun komission määräaikauskertomuksen mukaan, joka koskee Romanian edistymistä liittymisen valmisteluissa, Romania täyttää edelleen Kööpenhaminan poliittiset kriteerit.

Mitä tulee arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamaan erityiskysymykseen, määräaikauskertomuksessa todetaan, että Romanian perustuslaissa taataan uskonnonvapaus, jota myös noudatetaan käytännössä. Kirkkojen omaisuuteen liittyy kuitenkin eräs erityiskysymys. Kertomuksessa todetaan, että parlamentti on antanut heinäkuussa 2002 säädöksen, joka selkeyttää kirkoilta takavarikoidun omaisuuden palauttamismenettelyä. Säädös laajentaa aiemman lain soveltamisalaa useissa merkittävässä kysymyksissä. Säädös koskee kuitenkin vain kirkkojen omaisuutta, eikä itse kirkkojen palauttamisesta ole nykyisin säädöksiä. Tämä asia on erityisen tärkeää kreikkalaiskatoliselle kirkolle, jolta kommunistihallitus takavarikoi runsaasti kiinteistöjä, joiden palauttamiseen ei ole oikeudellista keinoa. Maan hallitus on sitoutunut antamaan erityissäädöksen tästä asiasta, mutta lain valmistelun viivytykset ovat aiheuttaneet sen, ettei asiassa ole edistytty.

Euroopan unioni jatkaa Romanian tilanteen seuraamista liittymistä edeltävän vaiheen strategian puitteissa. Seurannassa sovelletaan Kööpenhaminan liittymiskriteerejä, ja tarvittaessa unioni käsittelee asiaa Romanian kanssa erityisesti Eurooppa-sopimuksella käyttöön otetuissa elimissä, kuten assosiaationeuvostossa ja assosiaatiokomiteassa.

(2003/C 280 E/143)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1291/03

esittäjä(t): Gabriele Stauner (PPE-DE) komissiolle

(4. huhtikuuta 2003)

Aihe: Cellule de Communication -tapaus

1. Komission jäsen Neil Kinnock ilmoitti 12. huhtikuuta 2002 päivätyllä kirjeellään talousarvion valvontavaliokunnan puheenjohtajalle Diemut Theatolle niin kutsuttua "Cellule de Communication" -tapauksista, jotka oli aloitettu 8. huhtikuuta 2002 komission virkamiehen Paul van Buitenenin elokuussa 2001 julkaiseman kertomuksen johdosta. Tapauksessa oli kyse siitä, että entistä komission jäsentä Edith Cressonia ja pääjohtaja François Lamoureux'ta syytettiin useiden sopimusten myöntämisestä ranskalaisille yrityksille vilpillisin keinoin. Kinnock lupasi, että tutkimukset saadaan päätökseen ja van Buitenenin kertomuksessa esitetyt tiedot tarkistetaan viimeistään kesäkuun 2002 loppuun mennessä. Pitäkö paikkansa, että kyseisiä tutkimuksia ei ole vielä saatu päätökseen?

2. Miksi Kinnockin tutkimuksille asettama viimeinen takaraja on ylittynyt ainakin yhdeksällä kuukaudella?

3. Kuinka on mahdollista, että vaikka van Buitenenin laatimasta kertomuksesta on kulunut jo puolitoista vuotta, komissio ei vielä ole pystynyt tarkistamaan tietoja tyydyttävästi?

4. Pitääkö paikkansa, että komission puheenjohtaja Romano Prodi sai tietää "Cellulea" koskevista tiedoista jo lokakuussa 1999 juuri virkaan astuttuaan, kun van Buitenen toimitti hänelle kertomuksensa, jonka hän sittemmin julkaisi nimellä Euroopan salaiset kansiot? Miksi komissio ei ollut jo tuolloin ryhtynyt selvittämään esitettyjä syytöksiä?

5. Mikäli tutkimukset on jo saatu päätökseen, kysyn komissiolta, mihin kurinpitotoimiin se on ryhtynyt erityisesti pääjohtaja Lamoureux'n kohdalla?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(6. kesäkuuta 2003)

Parlamentin jäsen ehkä muistaa minun sanoneen talousarvion valvontavaliokunnan puheenjohtajalle huhtikuussa 2002, että nimittävä viranomainen päätti 8. huhtikuuta 2002 käynnistää hallinnollisen tutkimuksen useista väitetyistä säännönvastaisuuksista, jotka liittyivät väitteen mukaan "Cellule de communication" -tapauksesta johtuvaan sopimusten myöntämiseen. Tämän päätöksen johdosta nimittävä viranomainen antoi komission tutkinta- ja kurinpitotoimiston (IDOC) tehtäväksi suorittaa tutkimuksen ja antaa selonteon mahdollisista henkilökohtaisista vastuista. Tutkimus seurasi komission entisen petosten-torjuntayksikön, nykyisen OLAF:in suorittamia tutkimuksia useista Van Buitenenin esittämistä väitteistä. Niihin kuuluivat jo ennen tämän kirjan julkaisemista "Cellule de Communication" -tapauksesta esitetyt väitteet.

Hallinnollisesta tutkimuksesta laadittiin kertomus lokakuussa 2002. Parlamentin jäsen ymmärtänee, että perinpohjaisessa ja aukottomassa tutkimuksessa on otettava huomioon tutkinnan aikana mahdollisesti ilmenevä ylimääräisten toimenpiteiden tarve. Tässä nimenomaisessa tapauksessa oli käsiteltävänä olevan aineiston laajuuden, kuultujen henkilöiden lukumäärän ja tehtyjen analyysien perinpohjaisuuden vuoksi mahdotonta pysyä alkuperäisessä aikataulussa.

Lisäksi hallinnollisten tutkimusten ja kurinpitomenettelyiden toteuttamisesta 19 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn komission päätöksen⁽¹⁾ 5 artiklan mukaan jokaisella henkilöllä, joka vedetään mukaan tutkimukseen, on oikeus tehdä huomautuksia kertomuksen päätelmistä ennen sen esittämistä. Tämän tarpeellisen vaatimuksen noudattaminen luonnollisesti vaikuttaa aikatauluihin.

Hallinnollisesta tutkimuksesta laaditun kertomuksen päätelmien perusteella nimittävä viranomainen päätti 10. helmikuuta 2003 käynnistää kurinpitomenettelyn yhdeksää komission nykyistä ja entistä virkamiestä vastaan. Parlamentin jäsen ymmärtänee, että komissio ei voi paljastaa kyseisten henkilöiden henkilöllisyyttä, koska heillä on oikeudet luottamuksellisuuteen ja oikeusturvaan. Parlamentin jäsenen kysymyksessä esitettyyn nimeen liittyen on todettava, että edellä mainitussa raportissa ei suositeltu kurinpitotoimia François Lamoureux'ta vastaan.

⁽¹⁾ K (2002) 540.

(2003/C 280 E/144)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1293/03

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) neuvostolle

(4. huhtikuuta 2003)

Aihe: Sevillan Eurooppa-neuvostossa tehtyjen ehdotusten edistyminen

Voiko neuvosto kertoa näkemyksensä Sevillan Eurooppa-neuvostossa tehtyjen ehdotusten edistymisestä, jotka koskevat laitonta maahanmuuttoa ja Euroopan rajavartiolaitoksen tai rajapoliisin perustamista EU:n ulkorajoille?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Neuvosto pitää erittäin tärkeänä Sevillan Eurooppa-neuvoston päätelmien seuranta ja erityisesti laittoman maahanmuuton torjuntaa ja rajavalvontaa.

Neuvosto on hyväksynyt joukon tärkeitä laittoman maahanmuuton torjuntaa koskevia välineitä. Erityisesti on syytä mainita 28. helmikuuta 2002 hyväksytty kokonaisvaltainen toimintasuunnitelma laittoman maahanmuuton ja ihmiskaupan torjunnasta Euroopan unionissa ⁽¹⁾ sekä 28. marraskuuta 2002 hyväksytty palauttamista koskeva toimintaohjelma. Kyseiset välineet ovat laajakantoisia, ja niiden tarkoituksena on määritellä unionille yhteinen strategia laittoman maahanmuuton torjuntaa ja laittomien maahanmuuttajien palauttamista varten yksilöimällä tiettyjä toimia ja toimenpiteitä, joita alalla on tarkoitus hyväksyä ja panna täytäntöön. Tällaisia erityistoimia ja -toimenpiteitä on tällä hetkellä käsiteltävänä neuvoston toimivaltaisissa elimissä.

On myös muistettava, että neuvosto on antanut komissiolle valtuudet neuvotella takaisinottosopimuksista 11 kolmannen maan kanssa (Marokko, Venäjä, Pakistan, Sri Lanka, Albania, Algeria, Kiina, Turkki, Hongkong, Macao ja Ukraina). Komissio on jo parafoinut Hongkongin, Macaon ja Sri Lankan kanssa tehtävät sopimukset, ja neuvoston on tarkoitus hyväksyä lähiaikoina niiden tekemiseen tarvittavat päätökset.

Sevillan Eurooppa-neuvosto mainitsi konkreettisia toimenpiteitä, jotka koskevat ulkorajojen yhteensovitetun ja yhdenmisen valvonnan täytäntöönpanoa ja jotka neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita pyydettiin toteuttamaan kukin vastuualueellaan. Eurooppa-neuvosto pyysi neuvostoa myös toimittamaan yhdessä komission kanssa loppuraportin kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta kesäkuussa 2003 pidettävään Eurooppa-neuvostoon. Kyseisten aloitteiden täytäntöönpanoa varten on laadittu selkeä aikataulu.

Neuvoston elimille esitellyt kertomukset osoittavat, että edellä mainittujen rajavalvonnan tehostamista ja laittoman maahanmuuton torjuntaa koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanossa on edistytty merkittäväällä tavalla. Sen jälkeen, kun oikeus- ja sisäasioiden neuvosto hyväksyi kesäkuussa 2002 ulkorajojen valvontaa koskevan suunnitelman, jäsenvaltiot ovat aloittaneet tai perustaneet yhteensä 17 uutta hanketta, operaatiota ja ad hoc -keskusta. Maa-, meri- ja lentoliikenteen ulkorajoilla on sekä vuonna 2002 että 2003 toteutettu yhteisiä operaatioita. Tämän lisäksi on aloitettu useita kokeiluhankkeita, jotka liittyvät muun muassa palauttamisoperaatioiden järjeistämiseen, rajat ylittävää rikollisuutta koskevan rikostutkiminnan koordinointiin, asiantuntijakeskukseen ja liikkuvaan paljastusyksikköön sekä kansainvälisiä lentokenttiä koskevaan suunnitelmaan. Lisäksi on hyväksytty yhteinen integroitu riskianalysimalli (CIRAM) sekä hahmoteltu yhteiset vaatimukset rajavartioiden koulutusta varten. Maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden verkoston on tarkoitus olla toiminnassa vuoden 2003 loppuun mennessä yhdessä Belgian johtaman, Länsi-Balkanilla toimivan yhteyshenkilöiden verkoston kanssa.

Neuvosto ei kuitenkaan voi vielä kommentoida operaatioiden, hankkeiden ja ad hoc -keskusten toiminnan lopullisia tuloksia. Kun kertomukset on toimitettu ja analysoitu, neuvosto toimittaa Sevillan Eurooppa-neuvoston pyynnön mukaisesti täydellisen arviointiraportin kesäkuussa 2003 pidettävään Thessalonikin Eurooppa-neuvostoon. Arviointiraportti on tällä hetkellä valmisteltavana.

Eurooppalaisen rajavartioston muodostamista koskevien ajatusten osalta neuvosto odottaa tuloksia komission tutkimuksesta, joka koskee rajavartioston aiheellisuutta ja toteutettavuutta. Komissio tutkii parhaillaan, millä tavoin ulkorajojen hallinnointia koskeva vastuu voitaisiin jakaa jäsenvaltioiden ja unionin kesken. Tutkimuksen tulokset esitellään Thessalonikin Eurooppa-neuvostossa. Komissio valmistelee myös ehdotusta rajavalvontaa koskevan yhteisen käsikirjan uudistamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL C 142, 14.6.2002, s. 23.

(2003/C 280 E/145)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-1298/03

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) neuvostolle

(7. huhtikuuta 2003)

Aihe: Olivençan tapaus (Portugali/Espanja) ja Ponte da Ajudan tapaus

Olivençan tapaus on tiivistettynä tällainen:

- Portugalin kuninkaan Dinisin ja Kastilian kuninkaan Ferdinand IV:n vuonna 1297 tekemällä Alcanizesin sopimuksella Olivença liitettiin pysyvästi Portugalin alueeseen. Kyseinen liitos pidettiin voimassa Portugalin ja Espanjan personaaliunionin (1580–1640) päätyttyä. Toukokuun 20. päivänä

1801 Espanjan joukot valloittivat Olivençan. Kesäkuun 6. päivänä samana vuonna Ranskan invaasion uhatessa Portugalin oli Badajozin sopimuksen takia pakko luovuttaa Olivença Espanjalle. Espanja rikkoi kyseistä sopimusta hyökätessään Portugaliin vuonna 1807, mikä aiheutti sopimuksen kumoutumisen. Pariisin sopimuksessa 30. toukokuuta 1814 vuonna 1801 tehty Badajozin sopimus julistettiin kokonaisuudessaan mitättömäksi. Wienin kongressin 9. kesäkuuta 1815 annetun päätösasiakirjan 105 artiklassa tunnustetaan Portugalin oikeudet. Espanja allekirjoitti Wienin sopimuksen 7. toukokuuta 1817 ja tunnusti Portugalin ja Brasilian sijaishallitsijan vaatimukset Olivençan kylään ja muihin vuonna 1801 tehdyllä Badajozin sopimuksella Espanjalle luovutettuihin alueisiin sekä sitoutui toteuttamaan tehokkaimmat toimet, jotta kyseiset alueet palautettaisiin (mahdollisimman nopeasti) Portugalille.

- Portugalin ja Espanjan raja Caia-joen suulta Cuncos-joen suulle on tänä päivänä vetämättä Olivençan kysymyksen takia.
- Yksityiskohtana voidaan todeta, että vuonna 1709 Espanjan perimyssodan yhteydessä Espanjan joukot tuhosivat Olivençan tai Nossa Senhora da Ajudan sillan.
- Espanjan aloitteesta silta pyritään rakentamaan uudelleen, ja sitä koskevat pengerrystyöt alkoivat 11. maaliskuuta 2003 Guadiana-joen vasemmanpuoleisella rannalla Portugalin alueella tosiasiallisesti Espanjan hallinnoimina, minkä vuoksi Portugalin ulkoministerin kabinetista pyydettiin selitystä vastaavalta espanjalaiselta taholta. Myöhemmin Espanjan aloitteesta suoritettavat toimet ovat ulottuneet jo Guadiana-joen oikeanpuoleiselle rannalle (Elvasin kunta), joka on Portugalin aluetta sekä de jure että de facto.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

- Onko neuvostolla kantaa Olivençan kysymykseen?
- Jos ei ole, miten se arvioi kysymystä juridisesti?
- Mitä yhtäläisyyksiä sillä on Espanjan toistuvasti esiin tuoman Gibraltarin-kysymyksen kanssa?
- Aikooko neuvosto ryhtyä toimenpiteisiin edistääkseen ongelman ratkaisua?
- Minkälaisen arvion neuvosto tekee jäsenvaltiosta, joka jättää toistuvasti noudattamatta toisen jäsenvaltion kanssa tekemiään kansainvälisoikeudellisia sopimuksia?
- Voiko neuvosto puuttua Ponte da Ajudan tapaukseen, jotta Espanjan toimet saataisiin pysäytettyä?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Neuvosto ei ole koskaan käsitellyt kysyjän esittämää tapausta, sillä se ei kuulu neuvoston toimivaltaan.

(2003/C 280 E/146)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1299/03

esittäjä(t): **Linda McAvan (PSE) komissiolle**

(1. huhtikuuta 2003)

Aihe: "Vesitetyt" kananpojat

Tietääkö komissio tiedotusvälineiden julkaisemista raporteista, joiden mukaan hollantilaiset ja brasilialaiset kanankasvattajat lisäävät kananpoikiin vettä, kemikaaleja ja jopa sian ja lehmän nahasta peräisin olevia ainesosia? Tavoitteena on ilmeisesti lisätä tuotteen painoa ja johtaa kuluttajia harhaan.

Onko tämä lainmukaista? Jos on, niin mitä kokeita näistä tuotteista on tehty kuluttajien suojan varmistamiseksi? Onko olemassa näitä tuotteita koskevia merkintävaatimuksia? Jos tällainen menettely on laitonta, mitä komissio aikoo tehdä ongelman ratkaisemiseksi?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(10. kesäkuuta 2003)

Komissio sai tiedon Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten suorittamien tarkastusten tuloksista 12. maaliskuuta 2003, jolloin ne julkaistiin myös Internetissä⁽¹⁾. Tarkastukset koskevat erityisesti Alankomaissa valmistettuja, ravintolakäyttöön tarkoitettuja broilerifileevalmisteita. Tarkastukset ovat jatkoa näiden maiden viranomaisten vuosina 2001 ja 2002 tekemille tutkimuksille.

Broilerifileisiin on ruiskutettu veden lisäksi muita aineksia, kuten suolaa, polyfosfaatteja, eläin- tai kasvivalkuaista, aromeja ja makua parantavia aineita. Käytetyt eläinvalkuaiset ovat yleensä joko maidon proteiineja (kaseiini ja kaseinaatit) tai eläimistä saatavien sivutuotteiden jatkojalostuksen yhteydessä syntyviä proteiinihydrolysaatteja. Suolan, polyfosfaattien ja proteiinien avulla lopputuotteen vesipitoisuus pyritään todellakin säilyttämään korkeana.

Kuten komissio totesi Caroline F. Jacksonin kirjalliseen kysymykseen E-2418/02⁽²⁾ ja Dorette Corbeyn kirjalliseen kysymykseen E-2331/02⁽³⁾ antamissaan vastauksissa, tällainen lihanjalostus on laillista, jos sen yhteydessä käytettävät aineet täyttävät niihin sovellettavaa lupamenettelyä ja merkintää koskevan lainsäädännön vaatimukset.

Komission saamien tietojen mukaan alankomaalaisyrityksessä broilerifileiden valmistukseen käytetty naudan valkuainen on peräisin Espanjassa ja Saksassa sijaitsevista laitoksista. Saksan ja Espanjan viranomaiset tarkastivat kyseisiä proteiinihydrolysaatteja valmistavat laitokset vuonna 2002, eikä tutkimuksessa ilmennyt lainsäädännön rikkomisia.

Irlannin ja Ison-Britannian viranomaisten suorittamat tarkastukset osoittivat kuitenkin, että pakkausmerkintöjä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä rikotaan edelleen⁽⁴⁾. Alankomaista peräisin olevia tuotteita koskevat rikkomistapaukset ovat seuraavat: merkintä ei anna oikeaa kuvaa tuotteesta ja saattaa johtaa kuluttajaa harhaan, puutteellinen ainesluettelo, virheellinen lihaprocenttimerkintä ja Halal-teurastusmerkinnän käyttö, vaikka kyseessä on sianliha.

Huhtikuun 8. päivänä 2003 pidetyssä elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän komitean kokouksessa komissio kehotti niitä jäsenvaltioita, joissa valmistetaan ja pidetään kaupan kyseisiä tuotteita, noudattamaan voimassa olevaa lainsäädäntöä ja kannusti kansallisia viranomaisia tiivistämään keskinäistä yhteistyötään tarkastusten tehostamiseksi ja lisäämään tarkastuksia heti, kun toistuvia lainsäädännön rikkomisia todetaan.

⁽¹⁾ <http://www.foodstandards.gov.uk/news/pressreleases/chickenwater0303>.

http://www.fsai.ie/press_releases/120303.htm.

⁽²⁾ EYVL C 28 E, 6.2.2003, s. 234.

⁽³⁾ EYVL C 52 E, 6.3.2003, s. 152.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 109, 6.5.2000.

(2003/C 280 E/147)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1300/03

esittäjä(t): Gabriele Stauner (PPE-DE) komissiolle

(7. huhtikuuta 2003)

Aihe: Cressonin toiminnan tutkinta

Kirjalliseen kysymykseeni E-0296/03⁽¹⁾ komission puolesta antamassaan vastauksessa komission varapuheenjohtaja Neil Kinnock kieltäytyy ilmoittamasta, mitä entisen komission jäsenen Edith Cressonin toimintaa koskevia tutkimuksia komissio on aloittanut Euroopan parlamentin 29. marraskuuta 2001 antaman päätöslauseلمان⁽²⁾ mukaisesti.

Parlamentti oli muistuttanut taloudellisten etujen suojaamista koskevan päätöslauselmansa 21. kohdassa, että entistä komission jäsentä syytetään hammaslääkärin tieteelliseksi neuvonantajaksi palkkaamisen lisäksi muun muassa siitä, että

- a) häneen läheisesti sidoksissa olevalle yritykselle olisi vähän ennen hänen komission jäseneksi tuloaan myönnetty vilpillisin keinoin useita sopimuksia,
- b) eräs hänen neuvonantajistaan olisi hänen ansiostaan saanut ilmaiseksi käyttöönsä kalliin asunnon Brysselistä,
- c) eräs saksalainen asianajaja olisi saanut hämäykseksi sopimuksia merkityksettömistä tutkimuksista ja päässyt näin liikkumaan vapaasti komission jäsenen kabinetissa ja voinut mahdollisesti tutustua ja vaikuttaa arkaluonteisiin asioihin (tapaus Leuna), joita komissio tuolloin käsitteli.

Komissio kieltäytyy vastaamasta kysymykseen sillä perusteella, että puolustuksen oikeuksia pitää suojella.

1. Voiko komissio kertoa, miten Cressonin puolustuksen oikeudet vaarantuisivat, jos komissio ilmoittaa, onko se noudattanut asiassa Euroopan parlamentin esittämiä vaatimuksia ja suosituksia ja tutkinut, onko edellä mainituissa syytöksissä perää? Eikö asian selvittäminen olisi myös Cressonin edun mukaista?

2. Voiko komissio kertoa, miten vastauksesta kieltäytyminen on sovitettavissa yhteen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 197 artiklan kanssa, joka velvoittaa komission vastaamaan Euroopan parlamentin esittämiin kysymyksiin? Ei kai komissio vakavissaan kuvittele, että tämä velvollisuus on täytetty, kun komissio vastaa, että se ei aio vastata?

Voiko komissio nyt antaa asianmukaisen vastauksen kysymykseeni E-0296/03?

(¹) EYVL C 192 E, 14.8.2003, s. 168.

(²) EYVL C 153 E, 27.6.2002, s. 325.

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(28. toukokuuta 2003)

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 197 artiklassa määrätään, että ”komissio vastaa suullisesti tai kirjallisesti Euroopan parlamentin tai sen jäsenten sille esittämiin kysymyksiin.”

Komissio on vastannut arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-0296/03 ja selittänyt, että komissio päätti toimittaa Edith Cressonille lausunnon eikä lausunnon yksityiskohtia olisi asianmukaista julkistaa luottamuksellisuuden ja vastaajan oikeuksien vuoksi.

Komission mielestä yleisen ja peruslaatuisten oikeusperiaatteen mukaan ei tulisi kommentoida riita-asioita, joista on aloitettu oikeudenkäynti, sillä tämä saattaisi vaikuttaa oikeudenkäynnin tuloksiin. Komissio katsoo, että tätä periaatetta on sovellettava myös tutkintavaiheessa.

Komissio haluaa muistuttaa kysyjälle, että Euroopan yhteisön perustamissopimusta on tulkittava johdonmukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen vahvistamien perusoikeuksien kanssa. Näin ollen katsotaan, että perustamissopimuksen 197 artiklaa on sovellettava tavalla, joka ei merkitse vaaraa oikeuden perusperiaatteiden mahdollisesta kaventumisesta.

Komissio haluaa myös tuoda esille, että se on ilmoittanut kertovansa parlamentille menettelyn tuloksista vuoden 2001 vastuuvapauden myöntämismenettelyn yhteydessä. Tätä sitoumusta noudatetaan.

Koska on harkitusti haluttu kunnioittaa keskeisiä oikeusperiaatteita ja eikä näin ollen ole haluttu vastata parlamentin kysymykseen, ei ole oikeudenmukaista katsoa, että kysymykseen olisi vastattu tavalla, joka tahallisesti tai tahattomasti on perustamissopimuksen vastainen.

(2003/C 280 E/148)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1302/03
esittäjä(t): David Bowe (PSE) komissiolle

(7. huhtikuuta 2003)

Aihe: Salaisuuksia ympäristöstä -julkaisu, ISBN 92-894-3866-5

Voiko komissio ilmoittaa, mille ikäryhmälle tämä julkaisu on suunnattu? Voiko se myös ilmoittaa, onko julkaisun kieli ja sanasto hyväksytty tasoltaan kyseiselle ikäryhmälle sopivaksi, ja jos on, kuka sen on hyväksynyt? Voiko komissio kertoa, onko koulutuspsykologi tutkinut julkaisun ja hyväksyneet sisällön ja tarinan kohdeikäryhmälle soveltuvaksi?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(2. toukokuuta 2003)

Parlamentin jäsen mainitsee kysymyksessään julkaisun "Ympäristösalaisuuksia" jonka on tuottanut ympäristöasioiden pääosasto yhdessä lehdistö- ja viestintäpalvelun kanssa.

Julkaisussa käsitellään kolmea ympäristöongelmaa, jotka vaativat pikaista huomiotamme: jätteiden määrän kasvua, otsonikerroksen tuhoutumista ja kasvihuoneilmiötä. Tarina on suunnattu 6–10-vuotiaille lapsille, ja sen on kirjoittanut belgialainen lastenkirjallisuuden asiantuntija, joka on julkaissut samalta alalta useita kirjasia. Julkaisua valmisteltiin mm. siten, että 6–10-vuotiaista lapsista koostuva testiryhmä valitsi tämän tarinan omaksi suosikikseen kolmen tarinan joukosta.

Kun kirjoitetaan lapsille, sanoman on oltava yksinkertainen, ja sanoman perille meneminen varmistetaan käyttämällä vertauskuvia ja tunteita.

Komissio on myös noudattanut pedagogiikkaa ja ympäristöä koskevassa teoksessa "Pedagogy and the Environment" (Retz) annettuja ohjeita siitä, miten lapsille on puhuttava:

- Lapsia on rohkaistava pohtimaan ja esittämään kysymyksiä ympäröivästä maailmasta.
- Lapsia on autettava pohtimaan erilaisia ympäristöjä lähellä ja kaukana.
- On tuettava lasten halua ymmärtää ja oppia lisää (ympäristöstään) niin, että he kokevat olevansa osaltaan vastuussa maapallosta.
- Lapsia on autettava havaitsemaan enemmän, toteuttamaan toimia, ennakoimaan, selittämään ja kunnioittamaan ympäristöä kokonaisuudessaan.

Kaikkialta Euroopasta opettajat ovat oma-aloitteisesti kirjoittaneet kirjeitä ja tilanneet julkaisua. Tämä osoittaa, että ala-asteen luokkien lapset ovat ottaneet tarinan omakseen. Lisäksi "Kindergarten Times" -julkaisu pitää kirjasta vanhemmille niin tärkeänä, että se on tarjoutunut toimittamaan kirjasen tilaajilleen lehden mukana. Siten komissio on vakuuttunut julkaisun sopivuudesta sen kohderyhmälle.

(2003/C 280 E/149)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1323/03
esittäjä(t): Elizabeth Lynne (ELDR) komissiolle

(8. huhtikuuta 2003)

Aihe: Painelaitedirektiivin vaikutukset pienkattiloiden valmistajille

Onko komissio tietoinen siitä, että painelaitedirektiivin 97/23/EY (1) täytäntöönpano on lopettamassa Ison-Britannian kuparikattiloiden valmistuksen?

Seitsemän ammattimaista kattilanvalmistajaa, jotka vievät käsinvalmistettuja kuparikattiloita höyrykoneiden pienoismalleja varten eri puolille maailmaa, on joutumassa lopettamaan liiketoimintansa kyseisen direktiivin noudattamisesta aiheutuvien kohtuuttomien kustannusten vuoksi. Direktiivissä myönnetään poikkeus kattiloita harrastuksenaan valmistaville ja perinteisiin höyrykoneisiin tarkoitettuja kattiloita valmistaville, kun taas tämä pieni mutta merkittävä ja ainutlaatuinen käsityöläisjoukko joutuu luopumaan liiketoiminnastaan.

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt varmistaakseen, että tätä maailmassa johtavassa asemassa olevaa käsityöläisalaa ei hävitetä sellaisen direktiivin vuoksi, jota laadittaessa alaa ei kuultu asianmukaisesti?

Aikooko komissio suhtautua suopeasti anomukseen, jolla näille käsityöläisille haettaisiin vähämerkityksisyyssäännön mukaista poikkeusta tämän direktiivin noudattamisesta?

(¹) EYVL L 181, 9.7.1997, s. 1.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(8. toukokuuta 2003)

Painelaitedirektiivi 97/23/EY hyväksyttiin vuonna 1997 jäsenvaltioiden, parlamentin ja teollisuuden intensiivisen kuulemisen jälkeen, ja sitä on sovellettava kaikissa jäsenvaltioissa toukokuusta 2002 alkaen. Siinä annetaan yhdenmukaiset säännöt, jotka koskevat markkinoille saatettavien tai käyttöön otettavien painelaitteiden olennaisia vaatimuksia ja sertifiointimenettelyjä paineen aiheuttamalta turvallisuusriskiltä suojautumiseksi, ja samalla aiemmat moninaiset kansalliset lait korvataan yhdellä ainoalla eurooppalaisella säädöksellä, mikä yksinkertaistaa rajat ylittäviä menettelyjä ja vähentää kustannuksia. Tämä koskee etenkin pienvalmistajia, joilla on vähän hallinnollisia resursseja, sekä valmistajia, jotka suuntautuvat vientiin tuotteidensa ainutlaatuisuuden ja korkean laadun vuoksi. Komissio on tietoinen siitä, että painelaitedirektiivin vaatimukseen mukautuminen edellyttää valmistajilta alkuinvestointia, joka on kuitenkin onnistuttu pitämään mahdollisimman alhaisena, koska "varoitusaika" on riittävän pitkä, viisi vuotta.

Painelaitedirektiivin päätavoitteena on minimoida ihmisille aiheutuva turvallisuusriski ja valvoa sitä. Tiettyjä tuotteita (esim. pienimuotoisia tuotteita) tai tietyissä olosuhteissa (esim. kokeissa tai näyttelyesittelyissä) käytettäviä tuotteita koskevat poikkeukset painelaitedirektiivin soveltamisesta ovat oikeutettuja, koska niihin liittyvät turvallisuusriskit ovat joko vähäisiä, niihin sovelletaan tarkempia säädöksiä tai ne ovat hyvin hallittuja erityisolosuhteet huomioon ottaen.

Valmistavan yrityksen (pieneen) kokoon tai tuotteen "ainutlaatuisuuteen" perustuva poikkeus painelaitedirektiivin soveltamisesta ei olisi paikallaan, koska mainitut perusteet eivät liity turvallisuusriskiin. Kuparikattilan aiheuttamaa vaaramahdollisuutta ei vähennä tuotteen "ainutlaatuisuus" tai se seikka, että se on pienvalmistajan tuottama. Tästä syystä komissio ei ole valmis myöntämään poikkeusta painelaitedirektiivin soveltamisesta vähämerkityksisyyden perusteella.

(2003/C 280 E/150)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1324/03

esittäjä(t): Jens-Peter Bonde (EDD) komissiolle

(8. huhtikuuta 2003)

Aihe: Gómez-Reinnon lausuma Santerin komission eroamisesta

European Voice -julkaisun numeroon 27. maaliskuuta – 2. huhtikuuta sisältyvässä David Croninin artikkelissa siteerataan Santiago Gómez-Reinoa, jonka mukaan Jacques Santer ja hänen komissionsa erosi petossyytösten vuoksi, jotka olivat kohtuuttomia, täysin epäoikeudenmukaisia ja suurelta osin aivan perättömiä.

Onko nykyinen komissio samaa mieltä Santiago Gómez-Reinon lausuman kanssa?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(28. toukokuuta 2003)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Dell'Alban esittämään kirjalliseen kysymykseen E-0749/03 (¹).

(¹) Katso sivu 83.

(2003/C 280 E/151)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1337/03**esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle**

(3. huhtikuuta 2003)

Aihe: Ympäristön suojeleminen liejun kasaamiselta kaatopaikoille ja integroidun jätehuoltojärjestelmän täytäntöönpano Kreikassa

Attikan Ano Liosian kaatopaikalle kasataan satoja tonneja Psittalian jätevesien käsittelylaitokselta peräisin olevaa mutaa ilman yhteisön ympäristölainsäädännön edellyttämää integroitua jätehuoltojärjestelmää. Tämä tilanne vaikeuttaa kaatopaikan toimintaa monin tavoin (jatkuvat maanvajoamat ja -sortumat) ja rikkoo yhteisön lainsäädäntöä vaarantaen kansanterveyden ja turmellen niinkään ympäristöä.

1. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä perussopimusten ja yhteisön lainsäädännön vartijana, jotta ihmisten terveyttä ja ympäristöä suojeltaisiin Kreikassa ja jotta noudatettaisiin jätteidenkäsittelyä koskevia yhteisön säännöksiä?
2. Miten komissio aikoo varmistaa, että Kreikka panee täytäntöön integroidun jätehuoltojärjestelmän, joka edellyttää liejun käsittelyä (mudan kuivattaminen) ja sen hyödyntämistä polttoaineena energiantuotannossa, sekä varmistaa biologisten puhdistusyksiköiden kestävä toiminnan?
3. Onko lieju esikäsiteltävä, jotta yhteisön lainsäädännössä määritellyt raskasmetallien tai muiden vaarallisten aineiden kerääntymistä koskevat sallitut raja-arvot eivät ylitä? Miten hyvin jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY⁽²⁾, säännöksiä samoin kuin kaatopaikoista annetun direktiivin 1999/31/EY⁽³⁾ säännöksiä noudatetaan?

⁽¹⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽²⁾ EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

⁽³⁾ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(14. toukokuuta 2003)

Jätehuollon on vastattava useita vaatimuksia, jotka perustuvat neuvoston direktiiviin 75/442/ETY, annettu 15. päivänä heinäkuuta 1975, jätteistä, sellaisena kuin sitä on muutettu 18. maaliskuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY, sekä neuvoston direktiiviin 1999/31/EY, annettu 26. päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista.

1. Komissio aloitti rikkomismenettelyn Kreikkaa vastaan direktiivin 1999/31/EY täytäntöönpanon laiminlyönnistä. Koska Kreikan viranomaiset kuitenkin hyväksyivät tämän direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteet (ministeriön yhteinen päätös 29407/3508/10.12.2002) ja tiedottivat niistä komissiolle, komissio katsoo, että Kreikka on täyttänyt velvollisuutensa panna direktiivi täytäntöön. Kreikan ilmoittamia toimenpiteitä tutkitaan siltä kannalta, ovatko ne direktiivin 1999/31/EY säännösten mukaisia.

Direktiivin 75/442/EY osalta voidaan todeta, että komissio on aloittanut rikkomismenettelyn Kreikkaa vastaan, sillä Kreikan viranomaiset ovat tunnustaneet, että maassa on ensinnäkin noin 1 400 laitonta ja valvomatonta kaatopaikkaa ja että toisaalta 60 prosenttia talousjätteistä tuhoetaan kaatopaikoilla, jotka eivät täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia. Siksi Kreikan viranomaisille lähetettiin 20. joulukuuta 2002 perusteltu lausunto. Jos Kreikka ei noudata perusteltua lausuntoa, komissio voi saattaa asian Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

2. ja 3. Psittalian jätevesien käsittelylaitokselta peräisin olevan puhdistamolietteen käsittelyn osalta komissio katsoo, etteivät Kreikan viranomaiset ole toteuttaneet kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä varmistukseksi, että tämä liete käytetään uudelleen samassa paikassa, jossa se tuotetaan, siten että se hyödynnetään tai tuhoetaan ilman, että ihmisten terveys vaarannetaan tai ympäristöä vahingoitetaan. Sitä vastoin liete kuljetetaan Ano Liosian kaatopaikalle, joka on jo täynnä ja jolla ei pystytä enää käsittelemään jätteitä. Puhdistamolietteen käsittelyn osalta on aloitettu EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukainen rikkomismenettely lokakuussa 2002 lähetetyllä virallisella huomautuksella. Kreikan viranomaiset vastasivat tähän kirjeeseen tekemällä komission väittämiä koskevia huomautuksia. Kreikan viranomaisten

lähettämää vastausta tutkitaan parhaillaan. Jos komissio toteaa, ettei Kreikka ei ole noudattanut yhteisön lainsäädännön mukaisia velvoitteitaan, se lähettää asiasta perustellun lausunnon.

On huomattava, että komissio on äskettäin saanut valituksen, joka koskee Ano Liosian kaatopaikan huonoa toimintaa. Kaatopaikalle lasketaan suoraan Psittaliasta peräisin olevaa puhdistamolietettä. Komissio ryhtyy kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin varmistaakseen, että tapauksessa noudatetaan yhteisön lainsäädäntöä.

(2003/C 280 E/152)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1360/03

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(10. huhtikuuta 2003)

Aihe: Urenco-yhtiön toteuttamat uraanin ja rikastusteknologian toimitukset Iranille ja muille ydinaseen kehittämistä havitteleville valtioille

1. Onko komissio tietoinen siitä, että Uranium Enrichment Company (Urenco), Yhdistyneen kuningaskunnan, Saksan liittotasavallan ja Alankomaiden välisellä sopimuksella vuonna 1970 ultrasentrifugitekniologian kaupallisen kehittämisen edistämiseksi perustettu yhtiö, jolla on toimipisteet Capenhurstissä (Iso-Britanniassa), Gronaussa (Saksassa) ja Almelossa (Alankomaat), pitää hallussaan 12–15 prosenttia rikastetun uraanin maailmanmarkkinoista?
2. Onko komissio tietoinen myös siitä, että 1970-luvulla Urenco sai toiminnallaan kyseenalaista mainetta, muun muassa toimittamalla rikastettua uraania ydinaseiden kehittämistä tavoitelleelle Brasilian silloiselle diktatuurihallinnolle, käyttämällä YK:n tahdon vastaisesti uraania, joka oli lähtöisin Etelä-Afrikan tuolloin miehittämässä Namibiassa sijaitsevasta Rössing-kaivoksesta ja edistämällä tahattomasti, Urencon kanssa yhteistyötä tehneen FDO-yhtiön työntekijän Abdul Qadeer Kahnin suorittaman teollisuusvakoilun muodossa, Pakistanin hallituksen mahdollisuuksia kehittää oma atomipommi?
3. Voiko komissio vahvistaa, että keväällä 1996 Irakissa tehtyjen tarkastusten yhteydessä laitoksista löydettiin Urencon sentrifugitekniologiaa ja sentrifugiroottoreita, jotka oli toimitettu Irakiin mahdollisesti Pakistanin tai Brasilian kautta?
4. Toimittaako Urenco nykyään Iranille ydinsentrifugeja ja muuta uraanin rikastamiseen soveltuvaa laitteistoa, kuten Venäjän federaation hallitus on julkisuudessa väittänyt? Paneeko Wienissä toimiva Kansainvälinen atomienergiajärjestö IAEA kyseisenlaiset toimitukset aina merkille?
5. Yhtyykö komissio Yhdysvaltojen ulkoministerin Colin Powellin näkemykseen, jonka mukaan Iranin ydinohjelma on aggressiivisempi kuin IAEA uskookaan?
6. Mihin toimiin komissio ryhtyy estääkseen Urencoa edistämästä, joko tieteen tai tietämättään, ydinaseen valmistusmahdollisuuksien leviämistä edelleen valtioihin, joita ei hallita demokraattisin menetelmin?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(6. kesäkuuta 2003)

1. Parlamentin jäsenen esittämät luvut Urencon markkinaosuudesta vastaavat komission saamia tietoja.
2. Komissiolla ei ole tiedossaan parlamentin jäsenen esittämistä seikoista kuin ne, jotka ovat olleet esillä julkisesti tiedotusvälineissä.
3. Komissio ei ole osallistunut Irakissa tehtyihin tarkastuksiin. Komissio on tietoinen tiedotusvälineissä olleista tiedoista.

4. Komissio ei ole tietoinen sellaisesta.
5. Komissio on tietoinen Yhdysvaltojen huolesta. Jäsenvaltiot keskustelevat asiasta asianmukaisilla foorumeilla, erityisesti Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) hallintoneuvostossa. Keskustelut pohjautuvat tohtori El Baradein alustavaan raporttiin. Lopullisen raportin odotetaan valmistuvan kesäkuussa 2003.
6. Komissio huolehtii kattavan ydinmateriaalivalvontajärjestelmän avulla siitä, ettei ydinmateriaalia käytetä muihin kuin käyttäjien ilmoittamiin tarkoituksiin Euroopan unionissa. Komissio tekee tiivistä yhteistyötä IAEA:n kanssa ja tukee sen ydinsulkujärjestelmää.

Lisäksi mainittakoon, että uraanin rikastamiseen käytettäviä välineitä ja teknologiaa käsitellään ydinalan viejämaiten ryhmän (NSG) ohjeissa. Näin ollen tällaisten välineiden ja teknologian toimitukset ovat luvanvaraisia, ja lupien valvonta kuuluu kunkin jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Kaikki jäsenvaltiot osallistuvat ydinalan viejämaiten työskentelyyn. Kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta 22. kesäkuuta 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1334/2000⁽¹⁾ määrätään vienti luvanvaraiseksi, ja tämä vaatimus on yhteisössä juridisesti sitova.

⁽¹⁾ EYVL L 159, 30.6.2000.

(2003/C 280 E/153)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1375/03

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(15. huhtikuuta 2003)

Aihe: Kaivostyöntekijöiden radioaktiivinen kontaminaatio Shinkolobwen heterogeniikkaivoksissa

Eri lähteet kansainvälisessä lehdistössä ovat raportoineet, että kongolaiset nuorukaiset joutuvat Kongossa sijaitsevassa Shinkolobwessa louhimaan ilman suojarusteita radioaktiivista kobalttimalmia heterogeniittia. Malmia esiintyy entisissä uraanikaivoksissa, jotka silloinen Union Minière peitti sulkemisen jälkeen betonilla. Näin tehtiin ympäristön suojelemiseksi kaivoksesta mahdollisesti vapautuvalta radioaktiiviselta saasteelta.

Kabilan hallinnon aikana kaivokset kuitenkin avattiin uudelleen kobalttimalmi heterogeniitin louhintaa varten. Kyseessä on erittäin halpa kobaltin raaka-aine, joka on maailmanmarkkinoilla ilmeisesti hyvin kilpailukykyinen. Malmia louhivat nuoret työskentelevät oloissa, joita he itse kutsuvat "orjuudeksi". Lisäksi kaivosalan erikoislaboratorio Alex Stewart on todennut Shinkolobwesta peräisin olevassa teräksessä korkeita pitoisuuksia erittäin radioaktiivista uraani-235:ttä. Vaarassa ovat siis kaivostyöntekijöiden lisäksi myös malmin varastointipaikkojen lähellä asuvat ihmiset. Esimerkiksi Lisakin kaupunkiin on varastoitu tonneja uraanipitoista malmia.

Onko komissio tietoinen Kongon kaakkoisosassa sijaitsevan Shinkolobwen tilanteesta?

Mihin toimiin komissio voi ryhtyä näistä väärinkäytöksistä vastuussa olevien henkilöiden nimeämiseksi?

Miten komissio aikoo muuten puuttua ongelmaan?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(11. kesäkuuta 2003)

Komissio on tietoinen ongelmista, jotka kohdistuvat Shinkolobwen kaivoksissa radioaktiivisia aineita ilman suojarusteita kaivostyöntekijöihin ja kaivoksen lähistöllä asuvaan väestöön. Nämä ongelmat ovat osoitus siitä, että Kongon demokraattisen tasavallan (CD) luonnonvarojen hoitoon liittyvät väärinkäytökset ovat todella suuria. Valtio omistaa Shinkolobwen uraanikaivoksen Gécamines-yhtiön kautta. Vaikka kaivos suljettiin virallisesti vuonna 1969, on yleisesti tiedossa, että louhoksella työskennellään salaa.

On kuitenkin huomattava, että Kongon demokraattinen tasavalta on vasta toipumassa pitkällisestä sodasta, joka tuhosi täysin maan yhteiskuntarakenteet, talouden ja instituutiot. Sen on ratkaistava rakenteelliset perushaasteet, jotka koskevat esimerkiksi alueellisen yhtenäisyyden palauttamista, hallinnon yhdistämistä sekä sellaisen valtiokoneiston luomista, jonka avulla maahan saadaan vakaat olot ja voidaan lujittaa koko Kongon väestön inhimillistä kehitystä.

Komissio on selkkauksen jälkeisen tilanteen perusteella määritellyt pitkän ja keskipitkän aikavälin ensisijaiset tavoitteensa seuraavasti:

- Valtiota tuetaan rakenteiden jälleenrakentamisessa. Tätä varten komissio on sitonut kahdeksanteen eurooppalaiseen kehitysrahastoon 16 miljoonan euron määrärahan, joka annetaan institutionaalisenä tukena keskeisten hallintoelinten ja ministeriöiden lujittamista varten. Lisäksi komissio tukee oikeusjärjestelmän kehittämistä kuudennesta kehitysrahastosta 28 miljoonalla eurolla. Yhdeksännessä eurooppalaisessa kehitysrahastossa institutionaaliseen tukeen on varattu vielä 10 miljoonaa euroa.
- Tuetaan terveydenhuoltopalvelujen elvyttämistä, koska sotatilan vuoksi 37 prosenttia väestöstä on jäänyt vaille terveydenhuollon peruspalveluita ja koska kuolleisuusaste nousee edelleen.

Kun otetaan huomioon nämä ensisijaiset tarpeet ja Kongon demokraattista tasavaltaa varten käytettävissä olevien määrärahojen niukkuus, on selvää, ettei komissio voi puuttua kaikkiin tarvittavien hallintorakenteiden puuttumisesta johtuviin väärinkäytöksiin. Komissio toivoo kuitenkin, että Shinkolobwen ongelmaa ja muita vastaavia ongelmia voidaan hallintorakenteiden palauttamisen jälkeen käsitellä unionin ja Kongon demokraattisen tasavallan välisen yhteistyön puitteissa. Kanteiden nostaminen väärinkäytöksistä vastaavia henkilöitä vastaan ei kuulu komission ja Kongon demokraattisen tasavallan välisen yhteistyön piiriin.

(2003/C 280 E/154)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1393/03

esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle

(15. huhtikuuta 2003)

Aihe: CD-levyjen suojaus

Internetin kautta laittomasti levitettävä musiikki ja CD-levyjen kopiointi ovat yleistyneet viime vuosina huomattavasti. Kuluttajat kopioivat levyjä usein vastalauseena CD-levyjen korkeille myyntihinnoille. CD-levyjen kopioinnin yleistymisen johtuu lisäksi siitä, että kotitalouksissa on paljon enemmän CD-levysoittimia. Monissa autoissa on kasettisoittimen sijaan CD-soitin.

Kuluttajat valittavat CD-levyjen kopioinninestosta. Jotkut levy-yhtiöt ovat tuoneet markkinoille CD-levyjä, joiden soittaminen voi olla hyvin hankalaa. CD-levyjen soittoa tietokoneissa yritetään estää, jotta CD-levyjä ei voitaisi kopioida tietokoneella. Käytännössä on usein myös hankalaa soittaa kopioituja levyjä autojen CD-levysoittimilla, DVD-laitteilla tai kannettavilla CD-soittimilla. Näin rangaistaan tuotteen rehellisesti ostavaa kuluttajaa, vaikka CD-levyn voi kopioida tavallisessa CD-levysoittimessa tai kopiointilaitteessa.

1. Onko komissio tietoinen suojattujen CD-levyjen soittamiseen liittyvistä ongelmista? Jos on, aikooko komissio tutkia asiaa ja pitääkö se tätä suojausmenetelmää sallittavana?
2. Katsooko komissio, että kuluttajat, jotka eivät pysty soittamaan suojattuja CD-levyjä (usein kalliissa) DVD- ja CD-levysoittimissa, kärsivät aiheuttomasti suojauksesta aiheutuvista seurauksista? Jos katsoo, miten komissio aikoo turvata kuluttajat tällaisilta toimilta?
3. Katsooko komissio, että teollisuuden on varmistettava tuotteiden ja laitteiden yhteensopivuus?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(11. kesäkuuta 2003)

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22 päivänä toukokuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/29/EY⁽¹⁾ säädetään oikeudellisesta kehyksestä tehokkaiden teknisten toimenpiteiden suojaamiseksi. ”Teknisillä toimenpiteillä” tarkoitetaan tekniikoita tai laitteita, jotka on suunniteltu estämään tai rajoittamaan tekoja, joihin ei ole saatu lupaa tekijänoikeuden tai tekijänoikeuden lähioikeuksien haltijalta. Tällaisia toimenpiteitä ovat tyypillisesti toimenpiteet, joita oikeudenhaltijat käyttävät muun muassa CD-levylle tallennettujen teostensa tai aineistonsa suojaamiseen, kun ne on suojattu tekijänoikeudella tai lähioikeuksilla luvattomalta kopioinnilta. Yhteisön ja sen jäsenvaltioiden velvollisuutena on suojata tällaisia toimenpiteitä Maailman henkisen omaisuuden järjestön (WIPO) tekijänoikeussopimuksen (Copyright Treaty, WCT) ja esitys- ja äänitesopimuksen (Performances and Phonograms Treaty, WPPT) määräysten mukaisesti. Nämä sopimukset tehtiin vuonna 1996 WIPO:n piirissä. Direktiivi on väline, jolla yhteisö ja sen jäsenvaltiot panevat täytäntöön sopimusten mukaiset velvoitteensa toteuttamalla muun muassa tällaisen teknisten toimenpiteiden suojan. Direktiivi oli määrä saattaa osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä 22. joulukuuta 2002 mennessä.

1. Komissio on tietoinen ongelmista, jotka liittyvät suojattujen CD-levyjen soittamiseen. Erillinen kysymys on se, voivatko CD-levyjä markkinoivat tahot periaatteessa laillisesti rajoittaa niiden soitettavuuden normaaleihin CD-soittimiin ja tehdä sen mahdottomaksi muilla välineillä, kuten PC-käyttöisillä järjestelmillä. Soitettavuus eri välineillä on merkityksellinen kuluttajien lisäksi kuluttajaelektronikan ja tietotekniikan (IT) laitteiden valmistajille, koska laillisuuskyse tulee esiin esimerkiksi pohdittaessa, kuinka tekninen kehitys ja uudet vaatimukset voidaan ottaa huomioon samanaikaisesti, kun myös kuluttajien investoinnit vanhempiin järjestelmiin otetaan huomioon. Kysymys soitettavuudesta eri välineillä voi tulla esiin riippumatta siitä, sovelletaanko CD-levyyn teknistä toimenpidettä edellä mainitun direktiivin mukaisessa merkityksessä. Tämä kysymys ei sen vuoksi rajoitu direktiivissä säädetyn teknisten toimenpiteiden oikeudellisen suojan soveltamisalaan, koska direktiivi koskee tekoja, joihin oikeudenhaltija ei ole antanut lupaa.

2. Lisäksi direktiivin mukaan teknisten toimenpiteiden oikeudellinen suoja ei kuitenkaan saa estää elektronisten laitteiden normaalia toimintaa ja niiden teknistä kehitystä. Komissio katsoo, että kuluttajilla on oikeus saada CD-levyn tai muun tuotteen ostohetkellä selkeä tieto sen kaikista ominaisuuksista ja erityisesti kaikista sovellettujen teknisten suojaustoimenpiteiden vaikutuksista, mukaan luettuna vaikutukset soitettavuuteen.

3. Komissio haluaa edistää eri järjestelmien yhteensopivuutta ja yhteentoimivuutta. Yhteensopivuuden ja yhteentoimivuuden saavuttaminen sisältövälineiden ja laitteiden välillä edellyttää kuitenkin yhteistyötä kaikkien sidosryhmien, eli oikeudenhaltijoiden, kulutuselektronikan tuottajien, IT-alan ja käyttäjien välillä. Dynaamisilla markkinoilla yhteensopivuuden ja yhteentoimivuuden saavuttaminen on jatkuvasti etenevä prosessi, koska uutta tekniikkaa tulee koko ajan markkinoille. Komissio katsoo, että yhteensopivuus ja yhteentoimivuus ovat toivottavia, ja niihin olisi päästävä vapaaehtoisilla toimialan suunnittelemissa ja toteuttamissa menettelyillä.

⁽¹⁾ EYVL L 167, 22.6.2001.

(2003/C 280 E/155)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1399/03

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(16. huhtikuuta 2003)

Aihe: Kuluttajien luottamus – direktiivi 93/13/ETY

Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot ovat jäsenvaltioiden ja kansallisten viranomaisten erityinen huolenaihe. Komissio on löytänyt todisteita kuluttajat suojattomiksi jättävistä kohtuuttomista ehdoista CLAB-hankkeen ja neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ soveltamista koskevan kertomuksen yhteydessä.

Aikooko komissio tehostaa valvontaa, jolla pyritään estämään kohtuuttomat ehdot sopimuksissa tai ainakin käsittelemään asiaa? Mitä se aikoo tehdä rajoittaakseen kohtuuttomia ehtoja (verot) lainasopimuksissa, jotka tehdään rahoituslaitosten ja pankkien sekä yrittäjien välillä, jotka ovat aiheuttaneet suurta hämminkiä

Euroopassa (Euroopan markkinoiden epätasapaino) rajoitetun vastuun, liian suurten takuiden ja tiedon puutteen vuoksi ja jotka vaarantavat pankkien ja kuluttajien välisten suhteiden tasapaino?

(¹) EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(18. kesäkuuta 2003)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen totesi, komissio tukee jo jäsenvaltioita kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5. huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/EY soveltamisessa päivittämällä jatkuvasti CLAB-tietokantaa, joka käsittää nykyään noin 9 000 merkintää kohtuuttomista ehdoista. Heinäkuussa 1999 järjestettiin konferenssi direktiivistä. Yksi konferenssin työryhmistä tarkasteli kohtuuttomia ehtoja koskevan direktiivin soveltamista rahoituspalveluihin ja uusiin teknologioihin. Työryhmän työn tulokset on julkaistu asiakirjassa ”Kohtuuttomia ehtoja koskeva direktiivi – Viiden vuoden soveltaminen”. Myös komissio on julkaissut 27. huhtikuuta 2000 kertomuksen kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetun direktiivin 93/13/EY soveltamisesta (¹). Komissio on siis suhtautunut hyvin vakavasti valvontatehtäväänsä ja tarjoaa lainsäädännön soveltajille tukea toimivaltansa rajoissa. Direktiivin päivittäinen valvominen on kuitenkin jäsenvaltioiden vastuulla.

Komissio on kuitenkin kuluttajapoliittisessa strategiassaan sitoutunut tarkastelemaan yhteisön kuluttajalainsäädäntöä hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä parhaillaan valmisteltavan puitedirektiivin antamisen jälkeen. Lisäksi 12. helmikuuta 2003 annetun Euroopan sopimusoikeuden yhdistämistä koskevan toimintasuunnitelman (²) mukaisilla toimilla on vaikutusta kohtuuttomia ehtoja koskevan direktiivin uudistamiseen osana sopimusoikeussäädäntöä.

Kulutusluottosopimusten osalta kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 22. joulukuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 87/102/ETY (³), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 16. helmikuuta 1986 annetulla parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/7/EY (⁴), takaa jo jonkinlaisen suojan. Komissio ehdotti syyskuussa 2002 perusteellisesti tarkistettua direktiiviä (⁵), jota käsitellään parhaillaan.

Ehdotuksessa komissio esittää säännöstä, joka koskee kuluttajille myönnettäviin luottoihin liittyviä kohtuuttomia ehtoja. Uudessa artiklassa on tarkoitus luoda tilapäinen luettelo kohtuuttomista sopimusehdoista rajoittamatta direktiivin 93/13/ETY soveltamista.

(¹) KOM(2000) 248 lopullinen.

(²) EYVL C 63, 15.3.2003.

(³) EYVL L 42, 12.2.1987.

(⁴) EYVL L 101, 1.4.1998.

(⁵) EYVL C 331 E, 31.12.2002.

(2003/C 280 E/156)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1402/03

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(16. huhtikuuta 2003)

Aihe: Alankomaiden suojeltavat luonnonalueet

Melkein puolet Alankomaiden selkärankaisista eläinlajeista ja perhosista joutuvat uhanalaisiksi, jos hallituksen tämänhetkinen politiikka jatkuu. Tämä käy ilmi Alterra-nimisen järjestön selvityksestä (suojeltavien luonnonalueiden ”Quick Scan” -toimintalinjamuutokset, 18. helmikuuta 2003), joka tehtiin maaseutualueista vastaavan neuvoston toimeksiannosta. Selvityksessä tutkittiin hallituksen toimintalinjojen vaikutuksia eläinlajeihin ja kasveihin. Hallituksen politiikalla lykättiin suojeltavien luonnonalueiden käyttöönottoa, koska budjetissa oli vajetta. Tämän viivyttelyn vuoksi luonnolle aiheutettuihin vahinkoihin ei puututa tehokkaasti.

Maaseutualueista vastaava neuvosto esitti samankaltaisia kommentteja hallituksen politiikasta 18. helmikuuta 2003 antamassaan lausunnossa "Voor een dubbeltje op de eerste rang" ("vähällä rahalla eturiviin").

Kyseinen neuvosto pyytää hallitusta:

- ottamaan edelleen vastuun suojeltavien luonnonalueiden luomisesta;
- varmistamaan, että varoja on käytettävissä tavoitteiden saavuttamiseksi;
- asettamaan käytettäväksi keinoja, joilla näitä varoja voidaan käyttää kestävästi nykyisiin ja tuleviin luonnonalueisiin;
- käyttämään kaikki mahdollisuudet suojeltavien luonnonalueiden luomiseksi ja edistämään tehokkaasti maaseutuväestön ja kansalaisten osallistumista luonnon tehokkaaseen suojelemiseen.

Onko komissio tietoinen edellä mainituista selvityksistä?

Pitääkö komissio Alankomaiden hallituksen suojeltavia luonnonalueita koskevaa politiikkaa huolestuttavana?

Onko komissio valmis varmistamaan, että Alankomaiden hallitus panee lintu- ja luontotyyppidirektiivin täysin täytäntöön?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(5. kesäkuuta 2003)

Komissio valvoo 2. huhtikuuta 1979 luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾ (lintudirektiivin) sekä 21. toukokuuta 1992 luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ (luontotyyppidirektiivin) täytäntöönpanoa Alankomaissa kuten muissakin jäsenvaltioissa. Nimeämällä 76 aluetta erityisesti rauhoitetuiksi alueiksi lintudirektiivin mukaisesti ja ehdottamalla 78 alueen nimeämistä yhteisön tärkeänä pitämiksi alueiksi luontotyyppidirektiivin mukaisesti Alankomaat liittyi ensimmäistä kertaa luonnonsuojelualueita koskevaan Natura 2000 -verkostoon. Komissio on tiedottanut Alankomaiden sille lähettämästä luettelosta, jossa ehdotetaan 56 ylimääräisen alueen nimeämistä yhteisön tärkeänä pitämiksi alueiksi luontotyyppidirektiivin mukaisesti ja kuuden erityisen rauhoitetun alueen laajentamista lintudirektiivin mukaisesti. Tällä Alankomaiden Natura 2000 -alueiden määrän ja kokonaispinta-alan lisäyksellä on suuri merkitys Alankomaiden ja Euroopan unionin luonnon monimuotoisuuden suojelemiselle.

Mitä tulee luontotyyppidirektiivin saattamiseen osaksi Alankomaiden kansallista lainsäädäntöä, komissio on päättänyt kääntyä yhteisöjen tuomioistuimen puoleen luontotyyppidirektiivin täytäntöönpanossa ilmenneiden puutteiden vuoksi. Alankomaiden voimassa oleva lainsäädäntö ei ole tähän mennessä taannut Natura 2000 -alueiden riittävää suojelua tai luontotyyppien ja lajien valvontaa, ja lainsäädännöstä puuttuu tiettyjä direktiivin suojelemissa lajeja koskevia määräyksiä. Alankomaiden vuoden 1998 luonnonsuojelulakia koskeva muutosehdotus, jonka tarkoituksena on parantaa tilannetta, on jätetty Alankomaiden parlamentin käsiteltäväksi.

Komissio ei ole tietoinen kysyjän mainitsemista julkaisuista. Komissio aikoo kuitenkin vaatia jatkossakin Alankomaita noudattamaan luontotyyppi- ja lintudirektiivejä kokonaisuudessaan.

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

(2003/C 280 E/157)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1408/03

esittäjä(t): Kathleen Van Brempt (PSE) komissiolle

(23. huhtikuuta 2003)

Aihe: Moottoripyöräilijöille tiemerkinnoista aiheutuvat vaarat

Moottoripyöräilijöille aiheutuu lukuisilla teillä ongelmia liukkaista tienpinnoista ja tiemerkinnoista. Sateisella säällä tiemerkinnot ovat liukkaat, ja etenkin mutkissa on vaarallista ajaa moottoripyörällä. Viranomaiset valitsevat usein halvimman vaihtoehdon, eli aina ei valita hyvälaatuisia maaleja, joihin on käytetty liukkaudenestoaineita. Lisäksi ei valvota tarpeeksi usein, ovatko maalit nykyisten standardien

mukaisia. Ongelmia on myös pien käytön kanssa. Pikeä käytetään tienpinnan pieniin korjaustöihin. Pietty tienpinta on sateella hyvin liukas, joten moottoripyörät liukastelevat tiellä liian helposti, ja jarrutusmatka on pidempi. Lisäksi käytetyt aineet eivät ole kestäviä. On olemassa tienpaikkausmateriaaleja, jotka ovat turvallisempia ja kestävämpiä.

Onko komissio tietoinen näistä ongelmista?

Mihin toimiin komissio ryhtyy, jotta pyritään estämään liukkaiden pinnoitteiden ja tiemerkintöjen käyttöä?

Onko komissio tietoinen, mitä vaihtoehtoisia materiaaleja voitaisiin käyttää tavanomaisten tienpinnan maalien ja pien sijasta, ja mitä mieltä se on niistä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(27. toukokuuta 2003)

Komissio on huolestunut tiettyjen tieosuuksien vaarallisuudesta ja luistopitoisuus on tärkeä tekijä teiden turvallisuuden kannalta. On kuitenkin syytä muistaa, että teiden ylläpito sekä tiemerkintöjen ja täyteaineiden oikeanlainen käyttö kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan.

CEN⁽¹⁾ on komission toimeksiannosta ottanut käyttöön standardin sellaisille tiemerkintämateriaaleille, jotka ovat pitäviä vaikka tie olisi märkä (standardi EN 1423:997 – Tiemerkintämateriaalit. Sirottemateriaalit: lasihelmet, kitkaa lisäävät materiaalit ja näiden kahden seokset). Teiden korjaustöihin käytettävän täytemateriaalin osalta CEN/TC 227 valmistele parhaillaan tuotteita koskevaa standardia, jonka on noudatettava CE-merkinnän vaatimuksia rakennustuotedirektiivin (rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21. joulukuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 89/106/ETY⁽²⁾) mukaisesti heti kun standardi on hyväksytty. Standardissa määriteltyjen laatu luokkien avulla tielaitosten on mahdollista tuottaa paljon tehokkaampia materiaaleja tavanomaisiin maaleihin verrattuna.

Kun tällaiset tiemerkinnät ja tienpinta-aineet on kehitetty niiden luistopitoisuutta on valvottava. Tällöin kukin jäsenvaltio voi käyttää yhtä tai kahta kaiken kaikkiaan kahdestatoista erilaisesta luistopitoisuuden mittaamiseen tarkoitetusta laitteesta. Eri jäsenvaltioiden tieturvallisuuden vertailun mahdollistamiseksi Euroopan standardisointikomitean TC 227 WG 5 -työryhmä kehittää parhaillaan standardiluonnosta yhdenmukaisesta prosessista, jonka avulla luistopitoisuus voidaan mitata dynaamisen mitan avulla.

Komissio tukee näitä toimia tienpintojen ylläpitoa koskevan Format-tutkimushankkeen ja matalaäänisiä tienpintoja koskevan Silvia-hankkeen kautta. Molemmat hankkeet aloitettiin vuonna 2002. Vuoden 2003 työohjelmassaan komissio ilmoitti esittävänsä parlamentille ja neuvostolle sokean kulman hallintaa ja tieturvallisuustarkastuksia koskevan direktiivin. Tällaisten menetelmien avulla on mahdollista määrittää riskialttiit tieosuudet ja kehittää edullisia parannuskeinoja sekä keskittää voimavarat verkoston vähiten turvalliisiin osuuksiin.

⁽¹⁾ Euroopan standardisointikomitea.

⁽²⁾ EYVL L 40, 11.2.1989.

(2003/C 280 E/158)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1410/03

esittäjä(t): Kathleen Van Brempt (PSE) komissiolle

(14. huhtikuuta 2003)

Aihe: Karjapuskurit

Ehdotus direktiiviksi jalankulkijoiden ja muiden loukkaantumiselle alttiiden tienkäyttäjien suojelusta törmäystilanteessa moottoriajoneuvon kanssa⁽¹⁾ koskee myös ns. karjapuskureita. Autojen valmistajat lupaavat, etteivät enää asenna ajoneuvoihin karjapuskureita eivätkä myy niitä lisävarusteina. Käytännössä useat belgialaiset autokauppiat näyttävät jo poistaneen myynnistä karjapuskurit. Ehdotuksessa direktiiviksi

ei nimenomaisesti kielletä autojen lisävarustekauppiaita myymästä karjapuskureita. Belgian teille näyttää ilmestyvän yhä uusia nelivetoisia maastoautoja, joissa on karjapuskurit.

Onko komissio sitä mieltä, että karjapuskurit ovat vaarallisia lisävarusteita, jotka törmäystilanteessa loukkaantumiselle alttiiden tienkäyttäjien kanssa lisäävät kuolemaan johtavien liikenneonnettomuuksien määrää?

Voisiko komissio ilmoittaa, mitä tutkimustietoja sillä on käytössään liikenneonnettomuuksien seurauksista silloin, kun karjapuskurein varustettu auto on ollut törmäystilanteessa loukkaantumiselle alttiiden tienkäyttäjien kanssa?

Aikooko komissio tehdä aloitteen karjapuskureiden kieltämiseksi kokonaan? Jos aikoo, niin koska aloite on tarkoitus tehdä? Jos ei aio, niin mikä on syynä kielteiseen kantaan?

(¹) KOM(2003) 67 lopullinen.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 2003)

Komissio on tietoinen siitä, että ajoneuvoihin asennetut etuosan suojajärjestelmät, kuten karjapuskurit, muodostavat loukkaantumisriskin jalankulkijoille ja muille tienkäyttäjille törmäyksen sattuessa.

Euroopan autonvalmistajat, joita edustaa Euroopan autonvalmistajien liitto (ACEA), sitoutuivat kesäkuussa 2001 ottamaan käyttöön joukon turvatoimenpiteitä jalankulkijoiden turvallisuuden parantamiseksi. Japanin (edustajana JAMA) ja Korean (edustajana KAMA) autonvalmistajat tekivät samansuuntaiset sitoumukset heinäkuussa 2001 ja maaliskuussa 2002. Sitoumukseen kuuluu olla asentamatta moottoriajoneuvoihin alkuperäisvarusteena ns. jäykkiä karjapuskureita sekä olla myymättä näitä varaosina 1. tammikuuta 2002 alkaen. Jäykät karjapuskurit ovat sitoumuksen määritelmän mukaan etusuojajärjestelmiä, jotka on valmistettu teräksestä tai muusta metallista taikka käyttäytymisominaisuuksiltaan vastaavasta materiaalista.

Ennen teollisuuden sitoumusten hyväksymistä komissio päätti kuitenkin kuulla Euroopan parlamenttia ja neuvostoa. Neuvosto esitti 26. marraskuuta 2001 antamissaan päätelmissä kantansa, jonka mukaan jäykät karjapuskurit pitäisi kieltää korkeintaan kahdeksan matkustajan henkilöautoissa ja enintään 3,5 tonnin hyötyajoneuvoissa, ja komission pitäisi ehdottaa keinoja tämän kiellon toteuttamiseksi. Myös parlamentti kehotti 13. kesäkuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa komissiota ehdottamaan lainsäädäntöä, jolla kiellettäisiin karjapuskureiden tarjoaminen jälkimarkkinoilla.

Tämän seurauksena komissio valmistelee lainsäädäntöehdotusta, jonka tarkoituksena on lieventää jalankulkijoiden ja muiden loukkaantumiselle alttiiden tienkäyttäjien vammoja törmäyksessä etusuojajärjestelmällä varustetun ajoneuvon kanssa. Tämä ehdotus sisältää testausmenettelyt kaikkia markkinoilla olevia alkuperäisiä tai jälkimarkkinoilla myytäviä karjapuskureita ja vastaavia laitteita varten. Komissio on ottanut huomioon raportin (¹), jonka on laatinut Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiva Transport Research Laboratory. Raportti sisältää pätevän arvioinnin karjapuskureita varten tarvittavista mahdollisista testausmenetelmistä.

(¹) "Assessment and test procedures for bull bars" (Karjapuskureiden arviointi ja testaus), G. Lawrence, C. Rodmell ja A. Osbourne. TRL Report 460.

(2003/C 280 E/159)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1415/03

esittäjä(t): Joan Vallvé (ELDR) komissiolle

(23. huhtikuuta 2003)

Aihe: Egunkaria-sanomalehden sulkeminen

Tämän vuoden helmikuun 20. päivänä Euskaldunon Egunkaria -sanomalehti suljettiin Espanjan kansallisen tuomioistuimen tuomarin Juan del Olmon määräyksellä. Poliisi pidätti kymmenen sanomalehdestä vastaavaa henkilöä mukaan lukien sen johtajan Martxelo Otamendin hänen oletettujen ETA-yhteyksiensä vuoksi. Tällä hetkellä kolme henkilöä on vielä vankilassa.

Maaliskuun 10. päivänä sama tuomioistuimen tuomari päätti suljetuttaa väliaikaisesti kuudeksi kuukaudeksi Egunkaria Sortzen SL ja Egunkaria SA -liikeyritykset sekä Euskaldunon Egunkaria -päivälehdet, sen kaikki toimitilat sekä lakkauttaa lehden toiminnan vastaavaksi ajaksi. Tuomari perusteli päätöstään väittämällä, että ”koko hanke on oletettavasti ETA:n johtama ja alkuun saattama sekä terroristien toimintatapojen mukainen”. Syyte sanomalehden kuulumisesta ETA:n johtoryhmän taloudelliseen ja kulttuuriseen hankkeeseen perustuu dokumentteihin, joita takavarikoitiin terroristeilta vuonna 1992 (sanomalehden perustamisvuosi).

Egunkaria oli ainoa sanomalehti, jota julkaistiin täysin baskin kielellä. Oikeudellinen ja poliittinen päätös sulkea lehti ilman erityisiä todisteita saattaa merkitä ilmaisuvapauden rikkomista. Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artikla sananvapauden ja tiedonvälityksen vapaudesta kuuluu seuraavasti: 1. Jokaisella on oikeus sananvapauteen. Tämä oikeus sisältää mielipiteenvapauden sekä vapauden vastaanottaa ja levittää tietoja tai ajatuksia viranomaisten siihen puuttumatta ja alueellisista rajoista riippumatta. 2. Tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta kunnioitetaan.

Eurooppalaisten vähemmistökielisten päivälehtien yhdistys, johon kuuluu 32 sanomalehteä, kokoontui Brysselissä 26. maaliskuuta. Espanjan viranomaiset estivät Egunkarian johtajan Martxelo Otamendin osallistumisen.

Vain kaksi vuotta sitten Euroopan unioni järjesti kaikkia kieliä koskeneen Euroopan kielten teemavuoden edistääkseen kielellistä moninaisuutta. Siksi on valitettavaa, että tällä hetkellä vähemmistökieli baskilla on ongelmia ja vaikeuksia identiteettinsä ilmaisemisessa sen jälkeen, kun ainoa kokonaan baskiksi ilmestynyt sanomalehti suljettiin. Äidinkielen sanomalehden ilmestyminen on erityisen tärkeää vähemmistökieliryhmille.

Onko Euroopan komissio toistaiseksi pyytänyt selityksiä niiltä espanjalaisilta viranomaisilta, joita asia koskee? Aikooko se pyytää niitä lähitulevaisuudessa, jotta varmistettaisiin, ettei perusoikeuksia rikota ja ettei toiminta ole ollut ristiriidassa Euroopan unionin harjoittaman, kielellisen moninaisuuden edistämiseen ja kunnioittamiseen tähtäävän politiikan kanssa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(4. kesäkuuta 2003)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan komission yhteiseen vastaukseen Ebnerin ja muiden esittämiin kirjallisiin kysymyksiin E-0641/03 ja E-0672/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 75.

(2003/C 280 E/160)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1424/03

esittäjä(t): Bert Doorn (PPE-DE) komissiolle

(15. huhtikuuta 2003)

Aihe: Euroopan sisävesiliikenteen vararahastot

Euroopan sisävesiliikenteen alalla on viime vuosina luotu vararahastoja. Kyseisiä vararahastoja on tarkoitus käyttää puskureina sisävesiliikenteen joutuessa mahdollisesti kriiseihin. Rahastot on rahoitettu sisävesiliikenteen alan nykyisissä jäsenvaltioissa tuottamalla varoilla.

Tulevan laajentumisen jälkeen myös uusien jäsenvaltioiden sisävesiliikenteen alalla voisi olla oikeus kääntyä vararahastojen puoleen. Uudet jäsenvaltiot eivät ole kuitenkaan tähän mennessä osallistuneet rahastojen kokoamiseen.

Voiko uusien jäsenvaltioiden sisävesiliikennesektori turvautua unionin laajenemisen jälkeen vararahastoihin?

Jos vastaus on myönteinen, pitääkö komissio oikeudenmukaisena sitä, että uusien jäsenvaltioiden sisävesiliikenneala voi hyötyä kyseisistä vararahastoista ilman, että se on osallistunut niiden kokoamiseen?

Jos komissio ei pidä sitä oikeudenmukaisena, mihin toimiin se aikoo ryhtyä kieltääkseen uusilta jäsenvaltioilta kyseisen oikeuden tai rajoittaakseen sitä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2003)

Sisävesiliikenteen varoista säädetään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 718/1999, annettu 29. maaliskuuta 1999, yhteisön sisävesiliikenteen aluskapasiteettia koskevista toimintalinjoista sisävesiliikenteen edistämiseksi ⁽¹⁾.

Asetuksen 3 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden, joiden sisävesiväylät ovat yhteydessä toisen jäsenvaltion sisävesiväyliin, on perustettava maansa kansallisen lainsäädännön mukainen sisävesiliikenne-rahasto. Asetuksessa määrätään siitä, mitä rahastoon sijoitetaan, sekä rahaston hallinnoinnista ja käytöstä. Rahastoon sijoitetaan 1990-luvulla toteutettujen yhteisön laivastojen rakenteellisten parannustoimien rahoitusylijäämät, ammattikunnan "vanha uudesta" -järjestelmän perusteella maksetut erityisrahoitusosuudet ja vakavan markkinahäiriön ilmetessä sisävesiliikenteen alalla käyttöön asetettavat varat. Tällä hetkellä rahaston varat ovat noin 38 miljoonaa euroa.

Rahaston varoja käytetään vastavuoroisen rahoitustuen ja yhteisön toiminnan periaatteiden mukaisesti. Vastavuoroisen rahoitustuki tarkoittaa, että kaikki asetuksen nojalla perustetut rahastot ovat yhdessä vastuussa kaikista menoista ja varoista riippumatta siitä, mihin (kansalliseen) rahastoon alus kuuluu (3 artiklan 6 kohta). Yhteisön toiminnan periaate tarkoittaa sitä, että rahastot voivat sitoutua rahoitusvelvoitteisiin vain, jos toimenpiteet toteutetaan yhteisön laajuisesti (3 artiklan 5 kohta) eli toimiin osallistuvat kaikki jäsenvaltiot, joita asetus koskee.

Laajentumisen jälkeen asetusta N:o 718/1999, kuten koko yhteisön sisävesiliikennettä koskevaa säännöstöä, sovelletaan uusiin jäsenvaltioihin samoin ehdoin kuin vanhoihin jäsenvaltioihin. Hakijavaltiot tai jäsenvaltiot eivät kyseenalaistaneet liittymisneuvotteluissa tämän säännösten siirtämistä osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Siispä Euroopan unioniin liittymisestä lähtien uusien jäsenvaltioiden asetuksesta johtuvat velvollisuudet ja oikeudet ovat samat kuin vanhojen jäsenvaltioiden.

Komissio katsoo oikeudellisesti ja tasavertaisen kohtelun periaatteen huomioon ottaen, että mikäli uusien jäsenvaltioiden sisävesilaivastot täyttävät asetetut edellytykset, ei niitä voida sulkea yhteisön laajuisen, sisävesiliikenteen vararahastosta rahoitettavan toiminnan ulkopuolelle.

⁽¹⁾ EYVL L 90, 2.4.1999.

(2003/C 280 E/161)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1439/03

esittäjä(t): Gabriele Stauner (PPE-DE) komissiolle

(24. huhtikuuta 2003)

Aihe: Kurinpitomenettelyn uudistaminen

Euroopan komissio on ehdottanut henkilöstösääntöjen uudistamisen yhteydessä muutoksia myös säännöissä määrättyyn kurinpitomenettelyyn.

Nykyisten sääntöjen mukaan jo päätökseen saatettu kurinpitomenettely voidaan käynnistää uudelleen paitsi asianomaisen virkamiehen kanteesta myös nimittävän viranomaisen aloitteesta, mikäli asiassa ilmenee uusia ja vakuuttavia tosiseikkoja, joiden perusteella virkamiehen käytöstä on arvioitava uudelleen.

Jos komission ehdotus hyväksytään, kurinpitomenettely voidaan tulevaisuudessa käynnistää uudelleen ainoastaan asianomaisen virkamiehen sitä vaatiessa.

Käytännössä tämä tarkoittaisi, että nimittävä viranomainen ei voisi tehdä mitään, vaikka sen tietoon tulisi uusia raskauttavia seikkoja rikkomuksesta, josta virkamies alun perin oli selvinnyt ilman kurinpidollisia seuraamuksia.

Miksi komissio on ehdottanut muutosta, jolla se tekee itsensä toimintakyvyttömäksi ratkaisevassa kysymyksessä?

Pitäytyykö komissio ehdotuksessaan vai muuttaako se sitä?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(19. kesäkuuta 2003)

Siinä henkilöstösääntöjen muuttamista koskevan komission ehdotuksen versiossa, jonka arvoisa parlamentin jäsen on mitä ilmeisimmin nähnyt, ilmaisu ”omasta aloitteestaan tai” oli jäänyt vahingossa puuttumaan liitteessä IX olevassa 25 artiklassa. Neuvoston kanssa hyväksyty sanamuoto heijastaa voimassa olevia henkilöstösääntöjä, ja se kuuluu seuraavasti: ”Kun asiaa koskevien todisteiden perusteella ilmenee uusia tosiasioita, nimittävä viranomainen voi käynnistää kurinpitomenettelyn uudelleen omasta aloitteestaan tai kyseessä olevan virkamiehen pyynnöstä”⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ks. Euroopan unionin neuvoston asiakirja 5752/03 STAT 10 FIN 31, 6. helmikuuta 2003.

(2003/C 280 E/162)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1443/03

esittäjä(t): **Olivier Dupuis (NI) komissiolle**

(24. huhtikuuta 2003)

Aihe: Laos: 20 vuotta vankeutta rauhanomaisesta mielenosoituksesta

Yhdysvaltojen ulkoministeriö julkaisi 31. maaliskuuta 2003 vuotta 2002 koskevan raporttinsa ihmis-oikeuksista. Raportin mukaan ”26. lokakuuta -liikkeen” viisi johtohenkilöä (Thongpaseuth Keuakoun, Khamphouvieng Sisa-At, Seng-Aloun Phengphanh, Bouavanh Chanmanivong ja Keochay), jotka pidätettiin lokakuussa 1999 heidän järjestettyään Vientianessa rauhanomaisen mielenosoituksen demokratian puolesta, on tuomittu suljetuin ovin käydyssä oikeudenkäynnissä 20 vuodeksi vankilaan hallituksen vastaisista toimista (sic) ja he ovat parasta aikaa vangittuina Vientianessa. Laosin viranomaiset olivat aikaisemmin antaneet muita, täysin ristiriitaisia selityksiä kyseisen viiden opiskelijajohtajan tilanteesta. Laosin demokraattisen kansantasavallan viranomaiset kiistivät kahden vuoden ajan mainitun viisikon pidätyksen. Laosin demokraattisen kansantasavallan ulkoministeri Somsavad Lengsavat kuitenkin ilmoitti marraskuussa 2001 Italian varaulkoministerille Margherita Boniverille, että heitä ei oltu vielä tuomittu. Laosin kansalliskokouksen oikeudellisten asioiden valiokunnan puheenjohtaja puolestaan ilmoitti Euroopan parlamentille Strasbourgissa pidetyssä kokouksessa kesäkuussa 2002, että heidät oli tuomittu edellisenä vuonna. Samalla hän lupasi toimittaa oikeudenkäyntiasiakirjat. Useista muistutuksista huolimatta hän ei ole kuitenkaan tätä tehnyt.

Onko komissio jo ilmaissut Laosin demokraattisen kansantasavallan viranomaisille paheksuntansa mainitun viisikon saaman tuomion kovuudesta sekä tavasta, jolla oikeudellinen menettely kokonaisuudessaan vietiin läpi? Onko komissio ilmaissut heille äärimmäisen ärtymyksensä siitä, ettei se koskaan saanut oikeaa tietoa? Ottaen huomioon mainittujen asioiden erityisen vakavuuden sekä Euroopan unionin yhteistyöohjelmien laajuuden ja tärkeyden Laosissa eikö komissio ole sitä mieltä, että mikäli Laosin demokraattisen kansantasavallan viranomaiset eivät anna selkeää sitoumusta pikaisesta uusintaoikeudenkäynnistä kyseistä viisikkoa vastaan, komission olisi syytä keskeyttää EU:n ja Laosin välisen yhteistyösopimuksen soveltaminen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus*(23. toukokuuta 2003)*

Komissio on täysin sitoutunut korostamaan tarvetta vahvistaa kansalaisoikeuksien ja poliittisten oikeuksien kunnioittamista Laosissa mukaan lukien ilmaisun-, kokoontumis-, yhdistymis- ja uskonnonvapaus sellaisina, kuin ne on mainittu yhteisön ja Laosin demokraattisen kansantasavallan yhteistyösopimuksessa.

Komissio on ottanut esille ”26. lokakuuta 1999 -liikkeen” viittä johtohenkilöä koskevan kysymyksen kahdenvälisissä tapaamisissa Laosin hallituksen kanssa ja myös muilla foorumeilla, mutta toistaiseksi tätä asiaa koskevia tietoja on toimitettu vain rajallisesti.

EU:n ja Laosin välisen yhteistyösopimuksen soveltamisen keskeyttämistä koskevasta kysymyksestä komissio on edelleen sitä mieltä, että johdonmukainen politiikka rakentavan poliittisen vuoropuhelun käymiseksi Laosin hallituksen kanssa yhdistyneenä yhteisön osittain rahoittamien kehitysapuohjelmien myötä tarjottavaan jatkuvaan tukeen Laosin kaikkein haavoittuvaisimmille väestöosille on hedelmällisempi lähestymistapa kuin pyrkiminen vastakkainasetteluihin.

Jos Laosin poliittinen ja ihmisoikeustilanne kuitenkin heikkenee niin, että yhteisön Laosin kanssa tehtävän yhteistyön jatkuminen joutuu kyseenalaiseksi, komissio on valmis ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin yhteisymmärryksen saavuttamiseksi asianmukaisista toimista.

*(2003/C 280 E/163)***KIRJALLINEN KYSYMYS E-1444/03**

esittäjä(t): Francesco Rutelli (ELDR), Mariotto Segni (UEN), Graham Watson (ELDR), Enrique Barón Crespo (PSE), Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE), Monica Frassoni (Verts/ALE), Francis Wurtz (GUE/NGL), Teresa Almeida Garrett (PPE-DE), Guido Bodrato (PPE-DE), Luciano Caveri (ELDR), Luigi Cocilovo (PPE-DE), Armando Cossutta (GUE/NGL), Paolo Costa (ELDR), Luigi De Mita (PPE-DE), Giuseppe Di Lello Finuoli (GUE/NGL), Antonio Di Pietro (ELDR), Carlo Fatuzzo (PPE-DE), Fernando Fernández Martín (PPE-DE), Marco Formentini (ELDR), Fiorella Ghilardotti (PSE), Florence Kuntz (EDD), Franco Maríni (PPE-DE), Mario Mastella (PPE-DE), Reinhold Messner (Verts/ALE), Luisa Morgantini (GUE/NGL), Pasqualina Napoletano (PSE), Giorgio Napolitano (PSE), Juan Ojeda Sanz (PPE-DE), Elena Paciotti (PSE), Giuseppe Pisicchio (PPE-DE), Giovanni Pittella (PSE), José Pomés Ruiz (PPE-DE), Giovanni Procacci (ELDR), Giorgio Ruffolo (PSE), Guido Sacconi (PSE), Luciana Sbarbati (ELDR), Bruno Trentin (PSE) ja Gianni Vattimo (PSE) komissiolle

(24. huhtikuuta 2003)

Aihe: Tiedonvälityksen vapaus ja moniarvoisuus

- Vapaa tiedonsaantioikeus on keskeisen tärkeä tekijä Euroopan unionin perustana olevan kansanvallan periaatteen turvaamisessa (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 1 kohta), ja myös laajentumista silmällä pitäen on tarpeen määritellä siihen liittyvät oikeudelliset takuut, joilla voitaisiin suojella kaikkia unionin kansalaisia ja joilla rajoitettaisiin oikeudellisten tai tosiasiallisten monopolioiden muodostumista.
- Tiedonvälitysalan erityislaatuisuus oikeuttaa erityisen suojelun, ja kansainvälisten neuvottelujen (Doha) puitteissa sekä unionin sisäisen oikeuden ollessa kyseessä ”on seurattava taloudellisten indikaattorien käyttämisen lisäksi myös ihmisoikeuksien” kunnioittamista (Euroopan parlamentin 15. tammikuuta 2003 antaman päätöslauselman 58 kohta).
- On tärkeää varmistaa, että tiedotusvälineet kunnioittavat tiedon moniarvoisuutta ja paikkansa-pitävyyttä varsinkin silloin, kun niillä on julkisten palvelujen tarjoajan rooli.
- On tarpeen ratkaista Euroopan parlamentin 15. tammikuuta 2003 antamassa päätöslauselmassa käsitellyt ongelmat.
- Lisäksi Euroopan neuvosto tukee kyseistä kantaa ja katsoo, että Italiassa mahdolliset eturistiriidat uhkaavat tiedotusvälineiden moniarvoisuutta, ja jollei selkeitä turvaamistoimia toteuteta, ne toimivat huonona esimerkkinä nuorille demokratioille (28. tammikuuta 2003 annetun suosituksen n:o 1589 12 kohta).

- Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklan 1 kohdassa määrätty menettely, joka tuli voimaan 1. helmikuuta 2003, koskee myös vapaan tiedonsaantioikeuden turvaamista, sillä se kuuluu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa tarkoitettuihin perusoikeuksiin.

Voiko komissio näin ollen ilmoittaa,

1. milloin se aikoo esitellä tiedonannon tiedotusvälineiden moniarvoisuuden tilasta Euroopan unionissa ja direktiivin niiden moniarvoisuuden turvaamiseksi, kuten Euroopan parlamentin 20. marraskuuta 2002 antamassa päätöslauselmassa pyydettiin;
2. milloin se aikoo antaa Eurooppa-valmistelukunnan käsiteltäväksi ehdotuksen oikeusperustaksi tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja vapauden periaatteen turvaamiseksi unionin tulevassa perustuslaissa, kuten Euroopan parlamentin 20. marraskuuta 2002 antamassa päätöslauselmassa pyydettiin?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(7. heinäkuuta 2003)

Komissio voi vain toistaa kantansa, jonka se on jo lähettänyt Euroopan parlamentille (2. toukokuuta 2003 päivätty Loyola de Palacion kirje Michel Rocardille) 20. marraskuuta 2002 annetun päätöslauselman seurannan osalta.

Komissio ei siis aio ryhtyä toimenpiteisiin parlamentin päätöslauselman perusteella, sillä moniarvoisuutta käsitellään siinä demokraattisena ja institutionaalisen arvona kunkin jäsenvaltion sisällä ja esitetään toivomus vapaiden ja monimuotoisten tiedotusvälineiden säilymisestä jäsenvaltioissa.

Nykyisillä yhteisön välineillä, joiden oikeusperustana on Rooman sopimus, pyritään varmistamaan tietty taloudellinen tasapaino talouden toimijoiden välillä. Välineet vaikuttavat siten suoraan tiedotusvälineisiin talouden toimijoina, mutta eivät vaikuta lainkaan tai vaikuttavat niihin hyvin epäsuorasti yleisölle suunnatun tiedon välittäjinä.

Näin ollen komissiolla ei ole oikeudellisia välineitä, jotka mahdollistaisivat arvoisien parlamentin jäsenten esille tuomien ongelmien ottamisen käsiteltäviksi.

Komissio on tukenut Euroopan unionin perusoikeuskirjan sisällyttämistä laadittavaan perustuslailliseen sopimukseen. Perusoikeuskirjan 11 artiklan 2 kohdassa esitetään selkeästi periaate, jonka mukaan tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta kunnioitetaan. Tämä vaatimus on otettu huomioon, ja sisällyttäminen kuuluu valmistelukunnan työn tuloksiin.

Lopuksi komissio muistuttaa, että 21. toukokuuta 2003 hyväksytyssä vihreässä kirjassa yleishyödyllisistä palveluista otetaan muiden muassa esille moniarvoisuuden suojeleminen ja esitetään kysymys, olisiko harkittava mahdollisuutta toteuttaa konkreettisia toimenpiteitä moniarvoisuuden suojelemiseksi yhteisön tasolla ja mitkä toimenpiteet olisivat mahdollisia. Kaikkia asiasta kiinnostuneita pyydetään toimittamaan kannanottonsa 15. syyskuuta 2003 mennessä.

(2003/C 280 E/164)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1445/03

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(24. huhtikuuta 2003)

Aihe: Unionin kansalaisten oikeus terveyteen – EU:n kansalaisten terveyden perusoikeuskirja

EU:n toimielimet eivät ole vieläkään tunnustaneet kaikkien eurooppalaisten oikeutta terveyteen. Jäsenvaltioiden terveydenhuoltopalvelujen välillä on edelleen huolestuttavia eroja. Esimerkiksi sairaaloiden vuodepaikkojen määrä tuhatta asukasta kohden on Espanjassa keskimäärin 4,1, Saksassa 9,4, Ranskassa 8,3, Irlannissa 10,1 ja Alankomaissa 11,3. Yhdistyneessä kuningaskunnassa vuodepaikkojen määrä on Thatcherin uusliberalistisen politiikan seurauksena jäänyt keskimäärin 4,4 vuodepaikkaan tuhatta asukasta kohden. Espanjassa keskushallituksen harjoittamalla politiikalla pyritään terveyskeskusten yksityistämiseen ja vuodeosastojen terveydenhuoltohenkilökunnan vähentämiseen. Tiettyjen EU-valtioiden hallitukset edistävät jopa julkisen terveydenhuollon yksityistämistä Yhdysvaltojen mallin mukaisesti. Yhdysvalloissa on kehittyneiden maiden heikoin terveydenhuollon taso ja alhaisin elinajanodote.

Edellä mainituista syistä Euroopan unionin tulisi hyväksyä terveyden perusoikeuskirja ja eurooppalainen terveydenhuoltojärjestelmä kunnioittaen jokaisen jäsenvaltion itsenäisyyttä. Eri kansalaisjärjestöt, poliittiset järjestöt ja ammattiliitot ovat jo edistäneet perusoikeuskirjan tunnettuutta koko Euroopan unionin alueella. Perusoikeuskirja nojautuisi terveydenhuoltopalvelujen yleismaailmallisiin periaatteisiin ja palvelujen laadun yhdenmukaistamiseen jäsenvaltioissa, millä taattaisiin terveydenhuoltopalvelujen tasapuolinen ja ilmainen saavutettavuus kaikille EU:n kansalaisille julkisen rahoituksen ansiosta.

Onko komissio valmis edistämään unionin kansalaisten terveyden perusoikeuskirjan hyväksymistä? Onko komissio valmis edistämään myös eurooppalaista terveydenhuoltojärjestelmää?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(11. kesäkuuta 2003)

EY:n perustamissopimuksen 152 artiklan 5 kohdassa määrätään selkeästi, että yhteisön toiminnassa kansanterveyden alalla otetaan täysimääräisesti huomioon jäsenvaltioiden terveyspalvelujen ja sairaanhoidon järjestämiseen ja tarjoamiseen liittyvät velvollisuudet. Tämän vuoksi sellaiset kysymykset kuin sairaaloiden vuodepaikkojen määrä 1 000:ta asukasta kohti ovat jäsenvaltioiden, eivät yhteisön vastuulla. Yhteisö ei ole toimivaltainen tekemään ehdotuksia unionin kansalaisten terveyden perusoikeuskirjasta ja eurooppalaisesta terveydenhuoltojärjestelmästä.

Vaikka Euroopan laajuista terveydenhuoltojärjestelmää ei ole syntymässä, jäsenvaltioiden välinen yhteistyö terveydenhuoltoasioissa tiivistyy tulevina vuosina. Niihin liittyvistä kysymyksistä keskustellaan parhaillaan terveydenhuoltoministereiden ja muiden sidosryhmien kesken potilaiden liikkuvuutta ja unionin terveydenhuollon kehitystä koskevan korkean tason neuvotteluprosessin puitteissa.

(2003/C 280 E/165)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1449/03

esittäjä(t): Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) komissiolle

(16. huhtikuuta 2003)

Aihe: Euroopan parlamentin jäsenten avustajien lasten lukukausimaksut Eurooppa-kouluissa

Kööpenhaminassa 28. ja 29. huhtikuuta 1998 kokoontunut Eurooppa-koulujen johtokunta päätti Euroopan komission vastustuksesta huolimatta luokitella Euroopan parlamentin jäsenten avustajien lapset III ryhmään. Tämä merkitsee sitä, että heidän täytyy maksaa täydet lukukausimaksut, jotka lukuvuonna 2003–2004 olivat lukuvuotta kohden 1 886 euroa esikoulussa, 2 622 euroa ala-asteella ja 3 578 euroa yläasteella sekä lukiossa.

Aiemmin Euroopan parlamentin jäsenten avustajien lapset kuuluivat I ryhmään, ja heillä oli siten vapautus lukukausimaksun maksamisesta.

Olen tietoinen siitä, että kyseisen päätöksen teki Eurooppa-koulujen johtokunta, mutta koska Euroopan komissiolle on edustajansa johtokunnassa, voisiko se tiedottaa seuraavista asioista: Millä perusteilla johtokunta päätyi muuttamaan käytäntöä, jonka mukaan Euroopan parlamentin jäsenten avustajien lapset kuuluivat I ryhmään hyvin pitkän ajan?

Kuten komissio hyvin tietää parlamentin jäsenten avustajien palkka rahoitetaan suoraan Euroopan unionin yleisestä talousarviosta, jonka pääluokan I 39 luvussa (parlamentin jäsenten avustajiin liittyvät menot) oleva budjettikohta 3910 sisältää määrärahat yhden tai useamman avustajan palkkaamisen ja palveluksien käyttämisestä aiheutuviin kustannuksiin. Parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 14 artiklan mukaan avustajien työsopimus tehdään parlamentin jäsenen ja avustajan välillä tai avustajan ja kolmannen maksajan välillä.

I ryhmään kuuluvat myös lapset, joiden vanhemmilla ei ole julkista eikä yksityistä työsopimusta Euroopan unionin toimielinten kanssa. Heidän palkkaansa ei rahoiteta Euroopan unionin yleisestä talousarviosta, eivätkä he työskentele minkään toimielimen palveluksessa kuten parlamentin jäsenten avustajat. Eikö komissio ole sitä mieltä, että tässä esitettyjen perusteluiden valossa on olemassa enemmän kuin riittävästi puolueettomia syitä, jotka tukevat parlamentin jäsenten avustajien lasten sisällyttämistä I ryhmään?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(4. kesäkuuta 2003)

Brysselin Eurooppa-koulu I esitti kysymyksen siitä, mihin ryhmään parlamentin jäsenten avustajien lapset kuuluvat, kun kahden avustajan lapset ilmoitettiin kouluun lukuvuodeksi 1997/1998. Koulun rehtori ei ollut varma, oliko parlamentin jäsenten avustajien lasten hyväksyminen ryhmään I perusteltua.

Kysymys annettiin 28.–29. huhtikuuta 1998 pidetyn johtokunnan kokouksen käsiteltäväksi. Kuten kysymyksen esittänyt parlamentin jäsen aivan oikein toteaa, komissio kannatti lasten luokittelamista ryhmään I ja perusteli kantaansa näin: Vaikka muodollisesti ottaen onkin totta, että suora yhteys on avustajan ja parlamentin jäsenen välillä eikä avustajan ja parlamentin välillä, on kuitenkin myös totta, että avustajan palkkaava parlamentin jäsen ei toimi yksityishenkilönä tai toimielimen ulkopuolisena henkilönä vaan nimenomaan siitä syystä, että hän on parlamentin jäsen ja samalla kiinteä osa sitä.

Lukuun ottamatta Italiaa, joka ainoana kansallisena valtuuskuntana oli komission kanssa samalla kannalla, kaikki valtuuskunnat katsoivat näiden lasten kuuluvan ryhmän III oppilaisiin parlamentin avustajien statuksen muuttamiseen asti, koska parlamentilla ja avustajalla ei ole suoraa työsuhdetta.

Asiaa koskevassa kokouspöytäkirjaotteessa sanotaan: Komission edustaja ja Italian valtuuskunta olivat sitä mieltä, että nämä lapset olisi luokiteltava ryhmään I, mutta monet valtuuskunnat olivat asiasta eri mieltä. Hollanin valtuuskunta korosti tehtyjen päätösten laittomuutta – kuten asiakirjasta käy ilmi –, kun osa näistä lapsista oli luokiteltu ryhmään I. Johtokunta päätti, että lapset, jotka oli jo luokiteltu ryhmään I, saisivat pysyä kouluissa ryhmässä, johon heidät oli jo luokiteltu. Vaikka komissio vastustikin ajatusta, päätettiin hyväksyä hallinto- ja talouskomitean ehdotus, että jo kouluun otetut lapset luokiteltaisiin ryhmään III, jossa he olisivat ensisijaisessa asemassa.

Sopivan tilaisuuden tullen komissio aikoo kaikesta huolimatta toistuvasti tuoda esille kantansa sen puolesta, että parlamentin jäsenten avustajien lapset luokiteltaisiin ryhmään I, varsinkin jos avustajien asemaa muutetaan Euroopan yhteisön virkamiehiä ja muita työntekijöitä koskevien henkilöstösääntöjen uudistamisesta tehdyn parlamentin ehdotuksen mukaisesti.

Kuten kysymyksen esittänyt parlamentin jäsen ehkä tietää, 21. kesäkuuta 1994 tehdyn yleissopimuksen mukaan Eurooppa-koulut ovat laitoksia, jotka on perustettu lähinnä Euroopan yhteisöjen työntekijöiden lasten opettamiseen. Muut lapset voivat käydä näitä kouluja johtokunnan asettamissa rajoissa.

Johtokunta, joka on kouluista vastaava hallitusten välinen muu kuin yhteisön organisaatio, on vastuussa yleissopimuksen noudattamisesta, ja sillä on päätäntävalta opetukseen, budjettiin ja hallintoon liittyvistä asioista, jotka ovat tarpeen tehtävän suorittamiseksi. Käyttämällä kyseistä toimivaltaa johtokunta on hyväksynyt säännön, jonka mukaan oppilaat jaetaan kolmeen ryhmään. Oppilaat hyväksytään kouluun ja heidän koulumaksunsa määräytyvät näiden ryhmien mukaan.

Ryhmään I kuuluvat Euroopan yhteisön toimielimissä ja elimissä, jotka johtokunnan mielestä ovat toimielimiin verrattavia, työskentelevien henkilöiden lapset, kun vanhemmat on suoraan palkattu vähintään yhdeksi vuodeksi. Nämä lapset on hyväksyttävä Eurooppa-kouluun eikä heiltä peritä lukukausimaksua.

Ryhmään II kuuluvat oppilaat, joihin sovelletaan erillisiä sopimuksia tai päätöksiä, joissa heille annetaan tietyt oikeudet ja velvollisuudet.

Ryhmään III kuuluvat oppilaat, joita ei luokitella ryhmään I tai II. Heidät otetaan kouluun, jos koulussa on vapaita paikkoja. Kouluun hyväksyminen tapahtuu ensisijaisuusperiaatteen mukaan, ja he maksavat lukukausimaksun.

Johtokunnan säännön soveltaminen oppilaiden valintaan on koulujen rehtorien vastuulla.

(2003/C 280 E/166)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1459/03

esittäjä(t): Herman Schmid (GUE/NGL) komissiolle

(29. huhtikuuta 2003)

Aihe: Työllisyys ja yritystojen taloudelliset vaikutukset

Euroopan parlamentin tutkimuksen pääosasto on julkaissut tutkimuksen "Työllisyys ja yritysten rakenneuudistusten sekä yritystojen taloudelliset vaikutukset" (Sosiaalisten ja oikeudellisten asioiden jaosto IV/WIP/2003/01/008). Tutkimuksessa tehdään yleiskatsaus tällä alalla ilmestyneisiin empiirisiin tutkimuksiin ja joitain yleisiä johtopäätöksiä.

Suurin osa fuusioista ja yritystojen tapahtuu Yhdistyneissä kuningaskunnissa. Tutkimuksissa on käynyt ilmi, että siellä yritystoihin liittyy huomattavaa työllisyyden ja tuottavuuden laskua. Työllisyys laskee yritystojen jälkeisissä uusissa yrityksissä keskimäärin 11 prosenttia yrityskauppaa seuraavien viiden vuoden aikana.

Parlamentin tutkimuksessa viitataan YK:n kaupp- ja kehitysjärjestön Unctadin julkaisemaan maailman investointiraporttiin vuodelta 1999: "Empiiriset todisteet kertovat hämmentäviä tuloksia. Fuusiot ja yritystot epäonnistuvat huomattavan suurissa määrin mitä tulee vaurauden kasvattamiseen." (IV/WIP/2003/01/008, s. 6) Raportti osoittaa, että fuusio johtaa yleisimmin siihen, etteivät kannattavuus ja tuottavuus parane, markkinaosuuden kasvu heikentyy ja fuusiolla on mitä todennäköisemmin kielteinen vaikutus tutkimus- ja kehittämistoiminnan sijoituksiin jne. Fuusiot vaikuttavat epäilemättä syvästi myös työntekijöihin johtuen organisaation rakenteen, työhönoton ja työolojen muutoksista sekä lomautuksista.

Mitä hyötyä yritystojen on, jollei niiden ole empiirisesti tai yksiselitteisesti osoitettu luovan vaurautta?

Miten komissio perustelee ehdotuksensa, jonka mukaan yritysten tulisi antaa tietoja työntekijöille ja neuvotella heidän kanssaan, vaikka näiden mielipide voidaan jättää huomioimatta lopullista päätöstä tehtäessä? Lisäksi komission tiedossa on, että useat yritys fuusiot johtavat merkittäviin työpaikkojen menetyksiin eikä kannattavuus lisäänty tai lisääntyy vähemmän kuin jos fuusiota ei olisi tehty.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(23. kesäkuuta 2003)

On totta, että monet rakenneuudistustoimet, fuusiot ja yritystot eivät aina tuota odotettua lopputulosta esimerkiksi kyseisten yritysten kannattavuuden, kilpailukykyyn ja tuottavuuden paranemisena. Kysymys siitä, onko aina näin, on hyvin kiistanalainen⁽¹⁾. Itse asiassa joissakin tutkimuksissa väitetään, että fuusiot ja yritystot saattavat laskea tuotantokustannuksia, lisätä tuottavuutta, parantaa tuotteiden laatua, tuoda uutta tekniikkaa tai mahdollistaa kokonaan uusien tuotteiden kehittämisen. Toisissa tutkimuksissa taas on osoitettu, että fuusion toteuttaminen on usein ongelmallista ja vaikeaa, mikä selittää sen, miksi monien fuusioiden tuloksena markkina-arvokehitys tai synergiaedut eivät tuo odotettuja tuloksia. On siis suhtauduttava varovaisesti ylimalkaisiin lausuntoihin, joiden mukaan fuusiot aina epäonnistuvat. Toisinaan fuusio tai yritysosto on jollekin yrityksille paras tapa tehostaa toimintaa. Niitä pidetään yleensä talouden kannalta neutraaleina tai jopa hyödyllisinä keinoina, ja esimerkiksi yrityskeskittymien valvonnasta annetun neuvoston asetuksen 10 artiklan 6 kohdan mukaan yhteisön alueella sijaitsevien yrityskeskittymien oletetaan toimivan yleisten sääntöjen mukaisesti. Joka tapauksessa yrityksen johtaminen on yrityksen johdon oikeus, johon unioni ei halua puuttua.

Fuusiot ja yritysostot johtavat tyypillisesti yritysten rakenneuudistukseen. Yritysten kyky sijoittaa toimintonsa nopeasti uudelleen on avaintekijä Euroopan talouden kilpailukyvyn säilyttämisessä ja uusien työpaikkojen luomisessa pitkällä aikavälillä. On kuitenkin myös totta, että useimmilla näistä toimita saattaa olla kielteisiä vaikutuksia työllisyyteen tai ympäristöön ainakin lyhyellä aikavälillä. Tämän vuoksi on tärkeää myötäillä rakenneuudistuksia, jotta muutosten vaikutukset olisivat mahdollisimman vähäiset niille, joihin ne todennäköisesti kohdistuvat. Komissio haluaa muistuttaa, että unioni on kehittänyt vuosien ajan kokonaisvaltaista politiikkaa yritysten rakenneuudistuksista, fuusioista ja yritysostoista aiheutuvien sosiaalisten vaikutusten käsittelemiseksi. Tämän nykyisen politiikan tuloksena työntekijöiden edustajille on tiedotettava ja heidän kanssaan on neuvoteltava kaikista rakenneuudistustoimista, jotta sosiaaliset vaikutukset voidaan välttää tai niitä voidaan lieventää yhteisön joukkovähentämistä⁽²⁾, yrityksen luovutusta⁽³⁾, eurooppalaista yritysneuvostoa⁽⁴⁾ ja tiedottamista ja kuulemista⁽⁵⁾ koskevista direktiiveissä tarkoitettulla tavalla.

Yleisesti ottaen komissio on sitä mieltä, että yritysten olisi aina otettava huomioon päätöksistään työntekijöille aiheutuvien vaikutusten lisäksi myös yhteiskunnalliset ja alueelliset vaikutukset. Tätä korostettiin hiljattain komission tiedonannossa ”Yritysten sosiaalinen vastuu: elinkeinoelämän panos kestäväan kehitykseen”⁽⁶⁾.

Komissio on lisäksi kehottanut eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia osallistumaan muutosten ennakoitua ja hallintaa koskevaan vuoropuheluun yritysten uudelleenjärjestelyihin liittyviä sosiaalisia näkökohtia koskevan keskustelun vauhdittamiseksi. Työmarkkinaosapuolet sitoutuivat sisällyttämään tämän asian monivuotiseen työohjelmaansa vuosiksi 2003–2004. Komissio toivoo, että yhteistyö tällä alalla johtaa yhteisön laajuisiin toimiin, mikä auttaisi yrityksiä ja niiden työntekijöitä menestyksekkäästi kohtaamaan yritysten rakenneuudistusten sosiaaliset vaikutukset.

⁽¹⁾ Lisätietoa fuusioista ja yritysostoista saa esimerkiksi valmisteluasiakirjasta n:o 234, Paul A. Pautler, Bureau of Economics, Federal Trade Commission. Asiakirja löytyy Internetistä osoitteesta <http://www.ftc.gov/be/econwork.htm>, katso myös <http://www.ftc.gov/be/rt/mergerroundtable.htm>.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 98/59/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä. (Direktiivillä kodifoidaan direktiivit 75/129/ETY ja 92/56/ETY), EYVL L 225, 12.8.1998.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 2001/23/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 82, 22.3.2001.

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 94/45/EY, annettu 22 päivänä syyskuuta 1994, eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä, EYVL L 254, 30.9.1994.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/14/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2002, työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä, EYVL L 80, 23.3.2002.

⁽⁶⁾ KOM(2002) 347 lopullinen.

(2003/C 280 E/167)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1460/03

esittäjä(t): **Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) komissiolle**

(29. huhtikuuta 2003)

Aihe: Comenius-ohjelma ja kulttuurienväläinen koulutus

Voiko komissio kertoa, kuinka monta kulttuurienväliseen koulutukseen sekä maahanmuuttaja-työntekijöiden, romanien ja kiertäviä ammatteja harjoittavien vanhempien lasten koulutukseen liittyvää hanketta on toteutettu Comenius-ohjelman varoilla vuodesta 1997 alkaen? Voiko komissio toimittaa myös tiedot näistä hankkeista sekä vuosittain tämän tyyppisiin hankkeisiin osoitetuista kokonaismäärärahoista?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(11. kesäkuuta 2003)

Kun Sokrates I -ohjelma perustettiin vuonna 1995, käynnistettiin erityinen toimintamuoto (Comenius-ohjelman toimintamuoto 2) kulttuurienvälisen koulutuksen edistämiseksi kouluissa. Toimintamuodon 2 puitteissa myönnettiin vuosittain rahoitusta noin viisi miljoona euroa. Jäljempänä olevassa taulukossa esitetään hyväksytyjen hankehakemusten tyyppit ja hankkeisiin osoitetut apurahat vuosina 1997–2000.

Comenius-ohjelman toimintamuodon 2 puitteissa hyväksytyt hankehakemustyypit ja hankkeisiin osoitetut apurahat (1997–2000)

Vuosi	Kulttuurienvälinen koulutus	Maahanmuuttajat	Romanit	Liikkuvien ammattien harjoittajat	Yhteensä
1997	51	34	12	1	98
1998	61	32	12	4	109
1999	59	25	11	4	99
2000	46	12	9	3	70
Hankkeet	217	103	44	12	376
Apurahat (euroina)	9 756 468	4 774 754	3 148 170	1 943 900	19 663 292

Comenius-ohjelman toimintamuotoon 2 kuuluvien hankkeiden enimmäiskesto oli kolme vuotta, mutta apurahaa oli haettava joka vuosi. Samaan hankkeeseen saattoi tämän vuoksi liittyä useita hakemuksia vuosien aikana, mikä selittää edellä olevassa taulukossa olevien hankehakemusten suuren määrän. Hankekohtainen apuraha oli keskimäärin 52 000 euroa vuodessa.

Neuvoston ja parlamentin hyväksymässä Sokrates II -ohjelmassa vanha Comenius-ohjelman toimintamuoto 2 lakkasi olemasta itsenäisenä toimena. Kaikki toiminta (sekä kulttuurienvälinen koulutus että vanhan toimintamuodon 2 puitteissa erityiskohderyhmille suunnatut toimet) integroitiin Comenius-ohjelman muihin osiin, erityisesti opettajankoulutustoimintaan (Comenius 2.1) ja temaattisiin verkkoihin (Comenius 3). Pääosalle vanhan toimintamuodon 2 tyyppisistä hankkeista myönnettiin kuitenkin rahoitusta opettajankoulutukseen suunnatusta Comeniuksen toimintamuodosta 2. Tarkoituksena oli lähentää perinteisiä toimintamuodon 2 hankkeita kansallisiin opettajien perus- ja täydennyskoulutusjärjestelmiin ja lisätä tällä tavoin näiden hankkeiden vaikuttavuutta koulutusjärjestelmiin.

Lisäksi sellaiset kulttuurienvälisen koulutuksen hankkeet, joiden kohteena olivat ”riskioppilaat”, lisääntyivät vuosien kuluessa niiden hankkeiden kustannuksella, joiden kohteena olivat syrjäytymisen erityisryhmät, kuten maahanmuuttajien lapset, romanit ja liikkuvien ammattien harjoittajat. Jäljempänä olevassa taulukossa esitetään näiden ”valtavirtaistettujen” kulttuurienvälisen hankkeiden hakemusten kokonaismäärä ja niihin myönnetty apurahat vuosittain eikä enää apurahojen jakautumista kohderyhmittäin.

Vuosi	Hyväksytyjen hakemusten lukumäärä	Apuraha (euroina)
2001	26	3 635 047
2002	13	3 489 352
Yhteensä	39	7 124 399

Myös Sokrates II Comenius -ohjelmassa kulttuurienvälisen koulutuksen hankkeiden kesto voi olla enintään kolme vuotta. Uutta ohjelmassa on, että hankkeen koordinaattorin on haettava rahoitusta samalla kertaa koko hanketta varten. Tämän vuoksi hyväksytyjen hakemusten määrä vaikuttaa pienemmältä, mutta on huomattava, että apuraha myönnetään pidemmäksi aikaa. Lisäksi näihin hankkeisiin myönnetty apurahat ovat suhteellisesti suurempia kuin aikaisemmat Comenius-ohjelman toimintamuotoon 2 myönnetty apurahat: hankekohtainen apuraha vuodessa on keskimäärin 67 000 euroa.

Jäljennös komission osarahoittamien, vuosina 1997–2000 ja 2001–2002 hyväksytyjen hankehakemusten luetteloista on lähetetty suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

Lisätietoja näiden hankkeiden sisällöstä on saatavissa seuraavalta Internet-sivulta: <http://europa.eu.int/comm/education/socrates/comenius/projects.htm#compedia>.

(2003/C 280 E/168)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1461/03**esittäjä(t): Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) komissiolle***(29. huhtikuuta 2003)*

Aihe: Euroopan sosiaalirahasto ja kulttuurienvälinen koulutus

Euroopan parlamentti pyysi 21. tammikuuta 1993 antamassaan monikulttuurisuutta ja maahanmuuttajien lasten kouluopetuksen ongelmia Euroopan yhteisössä koskevassa päätöslauselmassa⁽¹⁾, että komissio esittäisi vuoden kuluessa yksityiskohtaisen tiedonannon Euroopan sosiaalirahaston vaikutuksista maahanmuuttajien lapsille annettavaan (lähtömaan) äidinkielen opetukseen.

Esitin maahanmuuttajien lasten äidinkielen opetusta koskevan kirjallisen kysymyksen (0815/95⁽²⁾), vuonna 1995. Siihen antamassaan vastauksessa komissio ilmoitti, että kaikista Euroopan sosiaalirahaston varoista vuosina 1994–1999 yhteisrahoitetuista toimista oli sitouduttu toteuttamaan tarkka arviointi.

Toteuttiko komissio kyseisen arvioinnin? Voiko komissio siinä tapauksessa kertoa arvioinnin tulokset?

Voiko komissio joka tapauksessa kertoa, kuinka moneen kulttuurienväliseen koulutukseen liittyvään hankkeeseen (oli sitten kyse lähtömaan äidinkielen opetuksesta tai tulomaan kielen opetuksesta) on myönnetty yhteisrahoitusta Euroopan sosiaalirahaston varoista vuosina 1994–2003? Voiko komissio ilmoittaa myös kaikki näinä vuosina myönnetyt määrärahat ja niiden jakautumisen eri maiden kesken?

⁽¹⁾ EYVL C 42, 15.2.1993, s. 187.

⁽²⁾ EYVL C 190, 24.7.1995, s. 28.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus*(13. kesäkuuta 2003)*

Euroopan sosiaalirahastosta 12. heinäkuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/1999⁽¹⁾ mukaan Euroopan sosiaalirahasto toimii viidellä alalla: aktiivinen työvoimapolitiikka, yhtäläiset mahdollisuudet, elinikäinen oppiminen, sopeutuvuus ja sukupuolten välinen tasa-arvo. Jäsenvaltiot päättävät työvoimamarkkinoiden tilanteen ja työntekijöiden ammattitaidon tarpeiden perusteella, missä tärkeysjärjestyksessä ne toivovat, että edellä mainittuja toiminta-aloja rahoitetaan.

Kielelliset taidot ovat tärkeitä maahanmuuttajille työmarkkinoille sijoittumiseksi, ja Euroopan sosiaalirahasto voi osallistua näiden taitojen parantamisen rahoitukseen. Jotta vanhempien, ja erityisesti naisten, sijoittuminen tai uudelleen sijoittuminen työmarkkinoille helpottuisi, voi Euroopan sosiaalirahasto tukea koulutukseen ja lastenhoitoon liittyviä toimia. Maahanmuuttajien lasten kulttuurien välinen opetus eli opetuksen antaminen maahanmuuttajien lapsille heidän omalla äidinkielellään tai tulomaan kielellä ei kuitenkaan ole sinänsä sosiaalirahaston tärkein tehtävä.

Komissio on tällä hetkellä aloittamassa kokonaisvaltaista jälkiarviointia Euroopan sosiaalirahaston ohjelma-kauden 1994–1999 keskeisimmistä toimista. Arviointi valmistuu syksyllä 2003, ja se tullaan toimittamaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle.

Arviointeja on tehty myös aiemmista Adapt- ja Employment-yhteisöaloitteista, mitkä sisälsivät sosiaalisesti syrjäytyneiden, myös maahanmuuttajien, työmarkkinoille sijoittamisen (etenkin Integra-ohjelma). Komissio lähettää nämä arvioinnit suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

Koska jäsenvaltiot ovat vastuussa rahoituksen käyttämisestä ja hoitamisesta rakennerahastoasetusten säännösten mukaisesti, komissiolla ei ole yksityiskohtaisia tietoja erityisten Euroopan sosiaalirahaston toimintahankkeiden (kuten kulttuurien välinen koulutus) lukumäärästä tai niille myönnettyistä määrärahoista.

⁽¹⁾ EYVL L 213, 13.8.1999.

(2003/C 280 E/169)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1464/03**esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle**

(29. huhtikuuta 2003)

Aihe: Sairaalahoidossa olevia lapsia koskeva eurooppalainen peruskirja

Komission antama vastaus kysymykseen P-3850/02⁽¹⁾ osoittaa yleisenä käsityksenä olevan, että "lasten sairaalahoidon liittyvät terveyspalveluiden ja sairaanhoidon organisointiin ja tarjoamiseen, mitkä kuuluvat jäsenvaltioiden toimivallan piiriin". Vastauksessa todettiin lopuksi, että "siksi komissio ei aio tehdä mitään ehdotuksia sairaalassa hoidettavia lapsia koskevasta peruskirjasta".

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on jo tunnustanut EY:n perustamissopimuksen 152 artiklan 1 kohdassa esitetyn periaatteen, jonka mukaan kaikissa yhteisön politiikoissa ja toiminnoissa varmistetaan kansanterveyden korkeatasoinen suojelu⁽²⁾. Tuomioistuin on katsonut Euroopan unionin olevan toimivaltainen vahvistamaan yhdenmukaiset arviointiperusteet, jotka perustuvat ensisijaisesti kansanterveyden suojeluun ja joissa otetaan erityisesti huomioon suojelun korkea taso (EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 3 kohta) suhteellisuusperiaatetta kuitenkin noudattaen.

Komissiolle on jo toukokuusta 1986 lähtien ollut ilmeiset perusteet – ellei jopa velvollisuus – esittää ehdotus kyseisestä aiheesta. Euroopan parlamentti hyväksyi aiheesta päätöslauselman⁽³⁾, jossa komissiota pyydettiin esittämään ehdotus potilaiden oikeuksien eurooppalaiseksi peruskirjaksi sekä ehdotus sairaalahoidossa olevia lapsia koskevaksi eurooppalaiseksi peruskirjaksi.

Pitääkö komissio edelleen tarkoituksellomana ehdotusta sairaalahoidossa olevia lapsia koskevaksi eurooppalaiseksi peruskirjaksi sillä perusteella, ettei tehtävä kuulu komission toimialaan? Miten komissio arvioi toisaalta perustamissopimuksen 152 artiklaa koskevan yhteisön tuomioistuimen oikeuskäytännön vaikutukset, toisaalta Euroopan parlamentin vuonna 1986 sille esittämän selvän pyynnön, johon ei ole sittemmin palattu?

⁽¹⁾ Parlamentin jäsen Françoise Groesetête'n (PPE-DE) esittämä kysymys P-3850/02 komissiolle (18. joulukuuta 2002) ja komission jäsen David Byrnen kysymykseen 23. tammikuuta 2003 antama vastaus. Ks. myös Adeline Hazanin kysymys (P-0158/03) ja David Byrnen 18. helmikuuta 2003 siihen antama vastaus.

⁽²⁾ Julkisasiain miehen ratkaisuehdotus Geelhoed 10 päivänä syyskuuta 2002 – Asia C-491/01. British American Tobacco (Investments) Ltd ja Imperial Tobacco Ltd. vastaan Secretary of State for Health. Väliintulijat: Japan Tobacco Inc. ja JT International SA.

⁽³⁾ EYVL C 148, 16.6.1986, s. 37.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(11. kesäkuuta 2003)

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 152 artiklan 1 kohdassa todellakin määrätään, että kaikkien yhteisön politiikkojen ja toimintojen määrittelyssä ja toteuttamisessa varmistetaan ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu.

On kuitenkin erotettava toisistaan kansanterveyskysymykset, joiden suhteen unionilla on oma tehtävänsä, ja terveydenhuoltokysymykset. Tältä osin saman artiklan 5 kohdassa määrätään selkeästi, että yhteisön toiminnassa kansanterveyden alalla otetaan täysimääräisesti huomioon jäsenvaltioiden terveyspalvelujen ja sairaanhoidon järjestämiseen ja tarjoamiseen liittyvät velvollisuudet.

Lasten kohtelu sairaaloissa samoin kuin näiden potilaiden oikeudet kuuluvat yksinomaan jäsenvaltioiden, eivät yhteisön toimivaltaan.

Komissiolle ei tämän vuoksi ole toimivaltaa tehdä ehdotuksia potilaiden oikeuksien eurooppalaiseksi peruskirjaksi ja sairaalahoidossa olevien lasten oikeuksia koskevaksi eurooppalaiseksi peruskirjaksi.

Julkisasiain mies L.A. Geelhoedin 10. syyskuuta 2002 tekemä ratkaisuehdotus asiassa C-491/01 ei muuta tätä kantaa. Kyseisessä asiassa käsiteltiin ensisijaisesti kansanterveyden suojelua eikä terveydenhuollon yhtenäistämistä.

(2003/C 280 E/170)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1489/03**esittäjä(t): Reinhold Messner (Verts/ALE) komissiolle***(2. toukokuuta 2003)*

Aihe: Teurastuksen ja lihanjalostuksen hygieniamääräykset maataloilla

Elintarviketurvallisuuden ja -hygienian alalla on annettu paljon uusia asetuksia elintarviketurvallisuutta käsittelevän valkoisen kirjan ilmestymisen jälkeen.

Mitkä asetukset koskevat tällä hetkellä eläinten (naudat, siat, lampaat, vuohet ja kanat) teurastamista maataloilla? Mitä ehtoja teurastukseen tarkoitettujen rakennusten pitää täyttää? Mitkä säännökset koskevat lihanjalostusta (makkaratuotteet, leikkeet) maatilalla? Mitkä erityisjärjestelyt liittyvät näiden tuotteiden suoramarkkinointiin tiloilta (majatalot ja suoramyyntiliikkeet)?

Mistä edellä mainituista säännöksistä komissio on antanut tai aikoo antaa lainsäädäntöehdotuksia lähiaikoina?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus*(10. kesäkuuta 2003)*

Pääasialliset teurastamista koskevat hygieniasäännökset sisältyvät nykyisin kotieläiminä pidettävien nauta-eläinten, sikojen, lampaiden ja vuohien osalta terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annettuun neuvoston direktiiviin 64/433/ETY⁽¹⁾ ja siipikarjan osalta terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annettuun neuvoston direktiiviin 71/118/ETY⁽²⁾. Eläimen teurastaminen viljelijän ja hänen lähiperheensä yksityiseen käyttöön ei kuulu direktiivin soveltamisalaan, mutta asiasta voi olla voimassa kansallisia säännöksiä. Direktiivien vaatimukset on kuitenkin täytettävä tuotettaessa tällaista lihaa ihmisravinnoksi muuhun kuin yksityiseen kulutukseen.

Pienteurastamoja koskevat vähemmän vaativat ehdot, jotka sallivat tiettyjen yksinkertaistettujen rakennetta ja infrastruktuuria koskevien kriteerien noudattamisen. Direktiivin hygieniasäännöksiä on kuitenkin noudatettava, joten kansanterveys ei vaarannu. Tällaiset teurastamot on rekisteröitävä, ja ne saavat markkinoida tuottamaansa lihaa kansallisilla markkinoilla tiettyjen ehtojen vallitessa. Tällainen liha on lisäksi merkittävä kansallisella leimalla, joka ei saa olla sekoitettavissa yhteisön leimaan.

Olettaen, että arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemia makkaratuotteita ja leivitettyjä luuttomia leikkeitä ei ole valmistettu menetelmällä, joka muuttaa lihan sisäistä solurakennetta ja poistaa tuoreen lihan ominaisuudet, tällaiset tuotteet kuuluvat "raakalihavalmisteiden" määritelmän piiriin. Nykyisin voimassa olevat raakalihavalmisteiden valmistusta koskevat säännökset sisältyvät jauhetun lihan ja raakalihavalmisteiden tuotantoon ja markkinoille saattamiseen sovellettavista vaatimuksista 14 päivänä joulukuuta 1994 annettuun neuvoston direktiiviin 94/65/EY⁽³⁾. Jäsenvaltiot voivat myöntää tiettyjä tuotantolupia ottaakseen huomioon erityiset kulutustottumukset, kunhan varmistetaan, että direktiivin terveydellisiä vaatimuksia noudatetaan.

Maataloilla sijaitsevista teurastamoista ei sinänsä ole annettu erityissäännöksiä. Tämä tarkoittaa, että jos noudatetaan edellä mainittujen direktiivien asianmukaisia vaatimuksia joko yhteisön tai kansallisille markkinoille tuotettavan lihan osalta ja jos kansalliset säännökset sallivat sellaisen lihan myynnin maatilalla, lihaa voidaan tuottaa, leikata ja varastoida maataloilla sijaitsevilla hyväksytyissä tai rekisteröidyissä teurastamoissa.

Mitään erityissäännöksiä ei myöskään ole annettu näiden tuotteiden suoramarkkinoinnista maatilalla lukuun ottamatta tiettyjä tilanteita, jotka koskevat suoramyyntiä loppukuluttajalle. Asianomainen direktiivi ei koske lihan leikkaamista ja varastointia ja raakalihavalmisteiden valmistamista tuotteiden toimittamiseksi suoraan loppukuluttajalle, mutta tällaiseen toimintaan sovelletaan vähittäiskauppaa koskevia kansallisia säännöksiä kansanterveydellisistä tarkastuksista. Myyntiä kyseiseltä maatilalta ravintoloihin, hotelleihin tai maatilan ulkopuolella oleviin laitoksiin ei voida pitää myyntinä suoraan kuluttajalle. On myös huomattava, että elintarviketygieniasta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun direktiivin 93/43/ETY⁽⁴⁾ ehtoja sovelletaan

horisontaalisesti kaikkiin elintarvikkeisiin. Tämä tarkoittaa, että elintarvikealan toimijoiden, myös alkutuotannon jälkeisissä vaiheissa toimivien, kuten niiden, jotka valmistavat, jalostavat, varastoivat ja käsittelevät tuotteita tai tarjoavat niitä myyntiin tai toimittavat niitä kuluttajille, on noudatettava tämän direktiivin vaatimuksia varmistaakseen elintarvikkeiden turvallisuuden ja terveellisuuden.

Uusien yleisten ja erityisten hygieniasääntöjen ensisijaisena tavoitteena on varmistaa elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvän kuluttajansuojan korkea taso tiettyjen periaatteiden mukaisesti. Ennen kuin ehdotukseen sisältyvät asetukset hyväksytään, tulevat voimaan ja pannaan täytäntöön, noudatetaan nykyisiä vaatimuksia.

Ehdotettu parlamentin ja neuvoston asetus elintarvikehygieniasta⁽¹⁾ sisältää nykyisessä muodossaan seuraavat periaatteet: ensisijainen vastuu elintarvikkeiden turvallisuudesta on elintarvikealan toimijoilla ja elintarvikkeiden turvallisuus on varmistettava läpi koko elintarvikeketjun. Yleisiä sääntöjä sovelletaan kaikkiin elintarvikkeiden tuotanto- ja jalostusvaiheisiin. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin toteuttaa kansallisia toimenpiteitä uusissa elintarvikehygieniasta koskevissa asetuksissa olevien vaatimusten mukauttamiseksi niin, etteivät elintarvikkeiden turvallisuutta koskevat tavoitteet kuitenkaan vaarannu, toisaalta salliakseen perinteisten menetelmien käytön jatkamisen missä tahansa tuotannon, jalostuksen ja jakelun vaiheessa ja toisaalta tyydyttääkseen erityisistä maantieteellisistä haitoista kärsivillä alueilla sijaitsevien elintarvikealan toimijoiden tarpeet.

Ehdotettu parlamentin ja neuvoston asetus eläinperäisten elintarvikkeiden erityisistä hygieniasäännöistä ei koske yksityiseen käyttöön tarkoitettujen elintarvikkeiden valmistusta, käsittelyä ja varastointia kotitalouksissa. Asetus ei myöskään koske maatilalla teurastetun siipikarjan tai jäniseläinten toimittamista pieninä määrinä loppukuluttajalle tai paikallisille laitoksille, jotka toimittavat niitä suoraan loppukuluttajalle tuoreena lihana. Jäsenvaltioilla on velvollisuus antaa tällaisia toimituksia koskevia kansallisia säännöksiä varmistaakseen asetusehdotuksen tavoitteiden toteutumisen. Asetus ei koske vähittäiskauppaa, ellei erityisesti toisin säädetä. Ehdotuksen 10 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioilla on mahdollisuus toteuttaa kansallisia toimenpiteitä liitteessä III olevien erityisvaatimusten mukauttamiseksi viiden ehtokokonaisuuden vallitessa, kuitenkin niin, etteivät elintarvikkeiden turvallisuutta koskevat tavoitteet vaarannu.

(¹) EYVL P 121, 29.7.1964.

(²) EYVL L 55, 8.3.1971.

(³) EYVL L 368, 31.12.1994.

(⁴) EYVL L 175, 19.7.1993.

(⁵) EYVL C 365 E, 19.12.2000.

(2003/C 280 E/171)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-1490/03

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(2. toukokuuta 2003)

Aihe: Tšetšenian sodan vaikutukset Venäjän talouteen

Ekho Moskvyn radioaseman hiljattain lähettämässä haastattelussa Venäjän ylimmän neuvoston entinen presidentti Ruslan Khasbulatov ilmoitti, että toisen Tšetšenian sodan kolme–neljä ensimmäistä kuukautta (elo–marraskuu 1999) maksoivat noin 3 miljardia dollaria ja että kolmesta sotavuodesta (2000–2002) aiheutui vuosittain noin 10–13 miljardin dollarin kustannukset. Tänä vuonna kolmen ensimmäisen kuukauden kustannukset olivat 3,5 miljardia dollaria.

Khasbulatovin mukaan Venäjälle on aiheutunut yhteensä 40 miljardin dollarin kustannukset näistä kolmesta ja puolesta sotavuodesta eli vuonna 1999 tehdyn uuden hyökkäyksen ja Tšetšenian miehityksen jälkeen. Nämä luvut on otettu Ruslan Khasbulatovin ja Ivan Rybkinin laatimasta raportista ”Tšetšenian sodan vaikutukset Venäjän talouteen”.

Onko komissio tietoinen Ruslan Khasbulatovin ja Ivan Rybkinin laatimasta raportista? Mikäli vastaus on myönteinen, mitä se ajattelee siitä? Katsooko komissio, että nämä menot ovat täysin ristiriidassa Venäjän talouden nykytilanteen kanssa? Katsooko komissio lisäksi, että Venäjä kykenee käyttämään Tšetšeniän sodan jatkamiseen sen edellyttämät valtavat määrät yksinomaan unionin ja sen jäsenvaltioiden myöntämien taloudellisten tukien avulla?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(21. toukokuuta 2003)

Komissio valittaa syvästi traagista tilannetta, joka on koko viime vuosikymmenen ajan vallinnut Venäjän federaation tasavallassa Tšetšeniassa. Meneillään oleva selkkaus on aiheuttanut niin humanitaarisessa, yhteiskunnallisessa kuin taloudellisessakin mielessä valtaiset kustannukset sekä federaation hallinnolle, paikallishallinnoille että Tšetšeniän siviiliväestölle. Komissio toivoo, että 23. maaliskuuta 2003 pidetyn kansanäänestyksen yhteydessä hyväksytyt perustuslaki muodostaa pohjan vuoropuhelulle, sovinnonteolle, oikeusvaltion palauttamiselle ja ihmisoikeuksien tehokkaalle suojaamiselle presidentti Vladimir Putinin 16. maaliskuuta 2003 antaman lausunnon mukaisesti. Unionin ja Venäjän poliittisen vuoropuhelun yhteydessä komissio ottaa Venäjän viranomaisten kanssa edelleen esille tähän aiheeseen liittyviä huolenaiheita.

Komissio muistuttaa, että se on edistänyt kansanvaltaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen aloitteen (EIDHR) kautta kansalaisyhteiskuntaa, tiedotusvälineiden vapautta ja ihmisoikeuksien kunnioittamista Pohjois-Kaukasuksella koko Tšetšeniän konfliktin ajan tarkoituksena edistää kestävää rauhaa alueella. Komissio huomauttaa, että Venäjälle Tacis-ohjelmasta myönnetyn avun tarkoituksena on muun muassa edistää kansalaisyhteiskuntaa, oikeusvaltiota ja julkisia toimielimiä sekä auttaa Venäjää sen vaikean poliittisen, taloudellisen ja yhteiskunnallisen siirtymävaiheen aikana.

Komissio ottaa huomioon Ruslan Hasbulatovin ja Ivan Rybkinin esittämän analyysin. Komissio ei pysty antamaan lausuntoa Venäjän hallituksen nykyisen Tšetšeniän politiikan arvioituista kustannuksista tai niiden vaikutuksesta Venäjän laajempaan taloudelliseen tilanteeseen. Mitään todisteita siitä, että Venäjän viranomaisten nykyinen politiikka riippuisi EU:n taloudellisesta tuesta, ei kuitenkaan ole.

(2003/C 280 E/172)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1498/03

esittäjä(t): Ian Hudgton (Verts/ALE) komissiolle

(5. toukokuuta 2003)

Aihe: Vuoden 2003 rahoituspaketti BSE:n ja muiden eläintautien nujertamiseksi

Kuinka paljon Britannialle myönnettiin rahoitustukea edellä mainitusta EU:n vuoden 2003 rahoituspaketista? Mitkä jäsenvaltiot hakivat rahoitustukea, kuinka paljon kullekin niistä myönnettiin, ja voiko Englannin hallitus vielä vaatia rahoitustukea?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(10. kesäkuuta 2003)

Vuoden 2003 tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE) valvontaohjelmalle on talousarviossa varattu 94,5 miljoonaa euroa. Tästä summasta arviolta noin 4,2 miljoonaa euroa olisi alun perin ollut käytettävissä Yhdistyneen kuningaskunnan ohjelman tukikelpoisia kustannuksia varten, jos ohjelma olisi toimitettu ajoissa, sillä tukea käyttämättä jättävien jäsenvaltioiden osuutta voidaan siirtää tukea enemmän käytäville jäsenvaltioille ennen vuoden päättymistä, kuten tehtiin vuoden 2002 TSE:iden valvontaohjelmien kohdalla.

Muut 14 jäsenvaltiota toimittivat TSE:iden valvontaohjelman vuodelle 2003.

Kaikkia 14 jäsenvaltiota koskeva sitoumus oli yhteensä 94 327 000 euroa, ja kutakin yksittäistä jäsenvaltiota koskevat tukikelpoisten kustannusten enimmäismäärät ovat 28. marraskuuta 2002 tehdyn komission päätöksen 2002/934/EY⁽¹⁾ mukaisesti seuraavat:

- Belgia: 4 719 000 EUR
- Tanska: 2 977 000 EUR
- Saksa: 20 723 000 EUR
- Kreikka: 975 000 EUR
- Espanja: 5 984 000 EUR
- Ranska: 30 554 000 EUR
- Irlanti: 9 577 000 EUR
- Italia: 6 952 000 EUR
- Luxemburg: 198 000 EUR
- Alankomaat: 6 312 000 EUR
- Itävalta: 2 455 000 EUR
- Portugali: 1 059 000 EUR
- Suomi: 1 402 000 EUR
- Ruotsi: 440 000 EUR .

Vuoden 2003 hävittämisohjelmaa varten on talousarviossa varattu 41 miljoonaa euroa. Tästä summasta vähintään 765 000 euroa (100 000 euroa bruselloosia ja 65 000 euroa tuberkuloosia varten samoin kuin vuonna 2002) olisi ollut käytettävissä Yhdistyneen kuningaskunnan tukikelpoisia kustannuksia varten, jos maan ohjelma olisi toimitettu ajoissa, sillä tukea käyttämättä jättävien jäsenvaltioiden osuutta voidaan siirtää tukea enemmän käyttäville jäsenvaltioille ennen vuoden päättymistä, kuten tehtiin vuoden 2002 hävittämisohjelmien kohdalla.

Muut 14 jäsenvaltiota toimittivat hävittämisohjelman vuodelle 2003.

Kaikkien 14 jäsenvaltion hyväksytyjä ohjelmia koskeva sitoumus oli yhteensä 37 850 000 euroa, ja kutakin yksittäistä jäsenvaltiota koskevat tukikelpoisten kustannusten enimmäismäärät ovat komission päätöksen 2002/943/EY mukaisesti seuraavat:

- Belgia: 650 000 EUR
- Tanska: 150 000 EUR
- Saksa: 2 090 000 EUR
- Kreikka: 1 170 000 EUR
- Espanja: 14 200 000 EUR
- Ranska: 2 555 000 EUR
- Irlanti: 6 855 000 EUR
- Italia: 4 925 000 EUR
- Luxemburg: 150 000 EUR
- Alankomaat: 900 000 EUR
- Itävalta: 215 000 EUR
- Portugali: 3 950 000 EUR
- Suomi: 35 000 EUR
- Ruotsi: 5 000 EUR.

Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ei voi vaatia tukea vuoden 2003 hävittämisohjelmilleen ja TSE:iden valvontaohjelmilleen. Yhdistyneen kuningaskunnan ohjelmia ei hyväksytty osarahoitettaviksi, koska ne toimitettiin tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY⁽²⁾ 24 artiklan 3 kohdassa säädetyn määräajan eli 1. kesäkuuta jälkeen. Tämän vuoksi mitkään Yhdistyneen kuningaskunnan esittämät vuoden 2003 hävittämis- tai valvontaohjelmia koskevat maksatushakemukset eivät anna aihetta komission rahoitustukeen. Ympäristö-, elintarvike- ja maaseutuasioiden ministeriölle (DEFRA) on ilmoitettu tästä asiasta 11. marraskuuta 2002 päivättyllä kirjeellä.

(¹) EYVL L 324, 29.11.2002.

(²) EYVL L 224, 18.8.1990.

(2003/C 280 E/173)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-1499/03

**esittäjä(t): José Mendiluce Pereiro (PSE), Alexander de Roo (Verts/ALE)
ja Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE) komissiolle**

(5. toukokuuta 2003)

Aihe: Vaeltajasimpukka ja Ebro-joen vesien juoksaus

Vaeltajasimpukka (*Dreissena polymorpha*) on noin 3 senttimetriä pitkä kaksikuorinen nilviäinen, joka muistuttaa merisimpukoita. Vaeltajasimpukkapopulaatio kasvaa räjähdysmäisesti, joten sen leviämistä erilaisissa makean veden luonnollisissa ja keinotekoisissa elinympäristöissä on käytännössä katsoen mahdoton pysäyttää. Vaeltajasimpukka käyttää ravinteenaan kasviplanktonia, josta se kilpailee alkuperäislajien kanssa, ja horjuttaa siten ekosysteemin tasapainoa. Sen tuottamat jätökset peittävät jokien ja tekoaltaiden pohjat kerrokseen, joka on myös ihmiselle myrkyllinen ja joka tappaa kyseisen alueen kaikki kalat. Vaeltajasimpukan levittäytymiskapasiteetti on niin suuri, että se voi umpeuttaa kastelukanavia, tukkia voimaloiden vesikanavia, kaikenlaisia vesirakenteita, turbiineja, viemäreitä, säiliöitä, alusten moottoreita ja ankkureita, juomavesilaitoksia, kastelukanavia ja kanavia sekä lisäksi se pystyy tukkimaan täysin kaikenlaiset putkistot. Kahdeksankymmentäluvun alussa vaeltajasimpukka levittäytyi Pohjois-Amerikan suuriin järviin. Sen torjuminen on tullut maksamaan jo noin 2 000 miljoonaa dollaria, mutta suurista kustannuksista huolimatta laji on täysin vakiintunut.

Kesällä 2001 vaeltajasimpukasta tehtiin havaintoja Ebro-joessa (Riba-rojan tekojärvessä ja useissa kohdin Flixistä Xertaan). Simpukka levittäytyi muutamassa kuukaudessa Riba-rojan tekojärvestä Ebro-joen suistoon asti. Hiljattain sitä on tavattu Les Garriguesin ja Terra Altan alueiden kastelujärjestelmissä. Alueet sijaitsevat yli 20 kilometrin päässä alueelta, missä vaeltajasimpukka havaittiin ensi kerran ja mihin se levittäytyi tavanomaiselta valuma-alueelta käsin.

1. Onko komissio tietoinen, mitä toimenpiteitä Espanjan hallitus toteuttaa poistaakseen tämän vitsauksen?
2. Onko jokin näistä toimenpiteistä sataprosenttisen tehokas? Jos ei, niin mikä olisi?
3. Aikooko komissio rahoittaa kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelmaa, jonka mukaan saastuneet vedet (tässä tapauksessa Ebro-joen vedet) yritetään laskea muihin jokilaaksoihin?
4. Onko tällainen vesien laskeminen laillista? Olisiko se luontotyyppidirektiivin vieraslajien leviämistä koskevien määräysten vastaista?
5. Antaako komissio lausuntonsa kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelmasta ennen vitsauksen poistamista vai sen jälkeen?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(5. kesäkuuta 2003)

Komissio pyytää parlamentin jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Joan Colom i Navalín samasta aiheesta esittämään kirjalliseen kysymykseen E-0510/03 (¹).

Tässä kysymyksessä esitettyjen erillisten kysymysten osalta:

1. Komissio ei ole tietoinen Espanjan hallituksen toteuttamista toimenpiteistä vaeltajasimpukan poistamiseksi Ebro-joesta.
2. Komissio ei ole myöskään tietoinen sellaisista keinoista, joilla simpukat voitaisiin poistaa sadan prosentin varmuudella.
3. Rakenne- ja koheesiorahastojen käyttöä säännellään tarkasti niitä koskevilla asetuksilla. Säännöt koskevat myös yhteisön lainsäädännön ja periaatteiden noudattamista.
4. Komissio neuvottelee parhaillaan Espanjan hallituksen kanssa Ebro-joen vesien siirrosta ja yhteisön vesien ja luontotyyppien suojelua sekä ympäristövaikutusten arviointia koskevan lainsäädännön noudattamisesta. Neuvotteluissa käsitellään vaeltajasimpukan aiheuttamia ongelmia ja uhkaa sen leviämisestä muihin jokiin.
5. Espanjan vedenkäyttösuunnitelma kattaa koko maan ja siihen kuuluu satoja ehdotettuja hankkeita esimerkiksi viemäreiden, vedenpuhdistamoiden, kanaalien, patojen, putkistojen rakentamiseksi. Komissio valvoo asiaankuuluvan lainsäädännön noudattamista ja varmistaa, että yhteisön rahastojen käyttöön liittyviä tarkkoja sääntöjä noudatetaan. Mitä tulee vedenkäyttöohjelmaan kuuluvaan Ebro-joen vesien siirtoa koskevaan suunnitelmaan, komissio neuvottelee yhä Espanjan viranomaisten kanssa sen ympäristövaikutuksista Ebro-joessa, joen suistoalueella, sekä niissä joissa, joihin vedet lasketaan.

(¹) EYVL C 242 E, 9.10.2003, s. 141.

(2003/C 280 E/174)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1521/03

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(6. toukokuuta 2003)

Aihe: Laiton maahanmuutto ja SARS-virus

Vaarallinen keuhkokuumevirus on levinnyt myös Euroopan maihin, mikä on hyvin huolestuttavaa ihmisten terveyden kannalta.

Kansainväliset viranomaiset pitävät viruksen mahdollisina kantajina tietyiltä alueilta, erityisesti Kiinasta, tulevia henkilöitä. Kiinan terveysviranomaiset viivyttelivät huomattavasti kansainvälisen hälytyksen antamisessa viruksen leviämisestä.

Monessa Euroopan maassa on kiinalaisia ravintolaketjuja ja muita yrityksiä, joihin tunnetusti palkataan työntekijöitä, jotka ovat tulleet maahan laittomasti.

Mitä komissio aikoo tehdä edellä mainittujen työntekijöiden terveyden riittävän valvonnan järjestämiseksi?

(2003/C 280 E/175)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1547/03

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(7. toukokuuta 2003)

Aihe: Euroopan yhteiset toimenpiteet SARS-epidemiaa vastaan

Kiinan viranomaiset ovat joutuneet laittamaan huomattavan määrän henkilöitä karanteeniin tämänhetkisen keuhkokuume-epidemian SARSin vuoksi. Kanada ja Aasian maat, jotka kuuluvat epidemia-alueisiin, ovat ottaneet käytäntöön erityistoimenpiteitä tartunnan ehkäisemiseksi. Sitä vastoin Euroopan maat, jotka käyvät tiiviisti kauppaa kyseisten maiden kanssa ja ottavat jatkuvasti vastaan aasialaisia maahanmuuttajia,

joista monet ovat laittomia, eivät ole vielääkään laatineet epidemian ehkäisemiseksi ja valvomiseksi koko maanosaa kattavaa yhteistä suunnitelmaa, jota jokainen jäsenvaltio noudattaisi kohdatessaan mahdollisen epidemian.

Eikö komissio aio puuttua asiaan kiireellisesti?

(2003/C 280 E/176)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1604/03

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(6. toukokuuta 2003)

Aihe: Epätyypillinen keuhkokuumevirus (SARS)

Äkillinen vakava hengitystieoireyhtymä SARS on helmikuusta alkaen aiheuttanut huolta eri puolilla maailmaa.

Huhtikuun alussa tapauksia oli 2 223, joista kuolemantapauksia 78. Euroopassa tapauksia on ollut Saksassa viisi, Italiassa kahdeksan, Britanniassa kolme, Irlannissa kaksi sekä Ranskassa ja Belgiassa kummassakin yksi.

Kiinan terveysministeriön viimeisimpien tietojen mukaan SARS on aiheuttanut Kiinassa jälleen yhdeksän henkilön kuoleman ja epäiltyjä uusia tapauksia on 203 (joista Pekingissä 95). Sairastuneita Kiinassa on tähän mennessä ollut yhteensä 3 117, ja kuolemantapaukset siis ovat kasvaneet 131:stä 140:een (joista 59 Pekingissä).

Sairauden vakavinta muotoa vastaan käytetyt antibiootit ovat osoittautuneet tehottomiksi, ja tällä hetkellä ei vielä ole käytettävissä virukseen tepsiviä lääkkeitä (puhutaan ainakin vuodesta, ennen kuin niitä on saatavana). Jäsenvaltiot ovat ryhtyneet toimiin taudin ehkäisyä lisätäkseen.

Esimerkiksi Italiassa kaikilla lentokentillä SARS-riskivaltioista tulevien henkilöiden on täytettävä tietty lomake ja lisäksi heidän on keskusteltava lääkärin kanssa, tarvittaessa tulkkien avustuksella.

1. Aikooko komissio toimia aktiivisesti ja kiireellisesti, jotta hyväksytään Euroopan tason toimet viruksen ehkäisemistä ja valvontaa varten?
2. Miksei komissio ehdota Euroopan tautientorjuntakeskuksen perustamista, kuten komission jäsen Byrne ehdotti puheenvuorossaan Euroopan parlamentissa 7. huhtikuuta 2003?
3. Eikö komissio katso, että Kiinasta, Hongkongista, Taiwanista, Singaporesta ja Kanadasta EU:n kentille lentävien lentoyhtiöiden olisi järjestettävä entistä tiukempi valvonta (esimerkiksi riskialueilta tulevien matkustajien kuumeen mittaaminen heidän saapuessaan Eurooppaan ja mahdollinen karanteeni) ja että olisi pyydettävä EU:n ulkopuolisia maita tekemään samoin?

(2003/C 280 E/177)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1613/03

esittäjä(t): Caroline Lucas (Verts/ALE) komissiolle

(13. toukokuuta 2003)

Aihe: SARS (vakava äkillinen hengitystieoireyhtymä)

Maailman terveysjärjestö (WHO) ilmoitti 28. huhtikuuta 2003, että EU:n jäsenvaltiot ovat raportoineet 32 todennäköistä SARS-tautitapausta.

Jos komissio katsoo, että jonkun jäsenvaltion toimet ovat riittämättömät, harkitseeko se EU:n vastatoimien toteuttamista koordinoitusti?

Aikooko komissio suostutella jäsenvaltiot aloittamaan lentoyhtiöiden kaikkien suodattimien tarkistamisen koronaviruksen (ja muiden mikro-organismien) varalta joka matkan jälkeen ottaen huomioon, että SARS PCR -testin tuloksen saa jo noin neljässä tunnissa?

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että SARSin kaltaisessa taudissa EU:n suojautuminen on vain niin tehokasta kuin sen heikoin kohta eli tehottomimman jäsenvaltion toimet?

(2003/C 280 E/178)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1617/03

esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE-DE) komissiolle

(13. toukokuuta 2003)

Aihe: SARS

Akuutin keuhkokuumeen eli SARS:in leviäminen Eurooppaan edellyttää Euroopan unionin viranomaisilta pikaisia toimia yhteisen epidemialta puolustautumisen järjestämiseksi ja jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tehostamiseksi.

Italian terveysministeri Girolamo Sirchia on vaatinut tiukempaa valvontaa Euroopassa, sillä tehokkaan koordinoinnin puuttuessa Schengenin alueen maiden väliset avoimet rajat vaarantavat epidemian torjunnan.

Yhteisön on otettava käyttöön eurooppalainen terveydensuojelustrategia rajoilla (ja erityisesti lentokentillä) ja laadittava terveysturvaa koskeva säännöstö, jota kaikkien Schengenin sopimukseen liittyvien maiden on noudatettava.

Voiko komissio ilmoittaa edellä esitetyt seikat huomioon ottaen, mitä aloitteita se aikoo tehdä SARS-viruksen leviämisen estämiseksi ja eri jäsenvaltioiden viranomaisten välisen yhteistyön tehostamiseksi?

Milloin komissio aikoo vastata Italian hallituksen pyyntöihin, jotka koskevat valvonnan parantamista Schengenin alueen maissa?

**David Byrnen komission puolesta antama
yhteinen vastaus**

kirjallisiin kysymyksiin E-1521/03, E-1547/03, P-1604/03, E-1613/03 ja E-1617/03

(10. kesäkuuta 2003)

Komissio on omaksunut aktiivisen aloitteentekijän roolin kyseisen vakavan hengitystieoireyhtymän (Severe Acute Respiratory Syndrome, SARS) leviämisen ehkäisemisessä.

SARS-neuvoston äskettäisen (6. toukokuuta 2003 antaman) ilmoituksen mukaan ehkäisytimet toteutetaan tartuntatautiin epidemiologisen seurannan ja valvonnan verkoston perustamisesta yhteisöön 24 päivänä syyskuuta 1998 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 2119/98/ETY (1) nojalla perustetun unionin tartuntatautiin epidemiologisen seurannan ja valvonnan verkoston kautta, joka on ollut erittäin tehokas väline sisäisen tietojenvaihdon ja vastausten koordinoinnin kannalta ja jonka toimintaan ovat osallistuneet tiiviisti myös Euroopan talousalue (ETA)/Euroopan vapaakauppa-alue (EFTA) ja ehdokasmaat yhteistyössä Maailman terveysjärjestön (WHO) kanssa.

Komissio on säännöllisesti yhteydessä myös Euroopan lentoyhtiöiden ja lentokenttien kattojärjestöihin edistäen SARSiin liittyvää tietojen vaihtoa ja hyviä käytäntöjä. Ilmailuteollisuuden edustajia on kuultu niiden odotuksista yhteisön laajuisen koordinoinnin osalta, vaikka koordinointi on joka tapauksessa järjestettävä WHO:n suuntaviivojen mukaisesti kansallisten terveysviranomaisten valvonnassa.

Neuvosto on hyväksynyt pääpiirteissään komission yhdessä verkostokomitean kanssa laatimat suuntaviivat.

Vaikka terveydensuojelutoimenpiteiden toteuttaminen on jäsenvaltioiden viranomaisten vastuulla, välittömien ja tulevien toimien painopisteet ovat seuraavat:

- Kaikkien epäiltyjen SARS-tapausten nopea havaitseminen tehokkaan valvonnan avulla.
- Tartuntariskille altistuvien henkilöiden suojaaminen sairaaloissa SARS-potilaiden tehokkaan eristämisen avulla ja hoitohenkilöstöä koskevien suojatoimenpiteiden toteuttaminen.
- Huomion kiinnittäminen erityisesti lentomatkailuun, joka on edistänyt merkittävästi SARS-epidemian leviämistä, ja erityisesti tartunta-alueilta lähtevien matkustajien vaatimustenmukaisiin kasvosuojuksiin, lentomatkan aikana annettaviin ohjeisiin ja tiedotuksen tehostamiseen tartunta-alueilta tulevien matkailijoiden saapumispaikoissa.
- Ammattihenkilöstön ja suuren yleisön tietojen lisäämisen merkitys sekä ajantasaisten ja täsmällisten tietojen antaminen ja vaihtaminen muiden maiden kanssa, erityisesti ETA-/EFTA-maiden, liittyvien maiden ja ehdokasmaiden sekä WHO:n kanssa. Yhteistyötä muiden kumppaneiden, esimerkiksi lentoyhtiöiden kanssa olisi lisättävä.

Neuvosto on lisäksi pannut merkille komission aikomuksen antaa ehdotus yhteisöön perustettavasta tautien ehkäisyn ja valvonnan keskuksesta.

Jäsenvaltiot vastaavat ulkorajoilla tehtävistä tarkastuksista Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen II osaston 2 luvun määräysten ja erityisesti sen 5 artiklan määräysten mukaisesti. Kyseisessä artiklassa luetellaan kolmansien maiden kansalaisten maahantulon sallimista koskevat edellytykset sopimuspuolten alueella. Näitä määräyksiä soveltamalla voidaan taata riittävä turvallisuustaso Schengenmaissa, eikä nykytilanteessa ole tarpeen lisätä rajatarkastuksia.

Sisärajoilla tehtävien tarkastusten mahdollista uudelleen aloittamista koskevat päätökset kukin jäsenvaltio tekee itsenäisesti Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Koska tarkasteltavan ongelman lähde sijaitsee yhteisön ulkopuolisissa maissa, komissio pitää tässä vaiheessa riittävänä sitä, että lentokentillä on asianmukaiset valmiudet suorittaa ulkorajatarkastuksia.

(¹) EYVL L 268, 3.10.1998.

(2003/C 280 E/179)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1524/03

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(6. toukokuuta 2003)

Aihe: Pakolliset terveydenhoitomaksut muuhun kuin siihen jäsenvaltioon, jossa henkilö asuu ja käyttää terveydenhoitopalveluja

1. Onko komissio tietoinen siitä, että henkilöiden vapaa liikkuvuus ja asettautumisvapaus ovat johtaneet siihen, että monien ihmisten tulot eivät enää riipu siitä, asuvatko he alkuperämaassaan, ja että siten muun muassa monet eläkeläiset ovat asettuneet Espanjan rannikon kaltaisille alueille, joissa on lämmin ilmasto ja hyvät virkistämismahdollisuudet.
2. Uusien asukkaiden tulva kuormittaa melko tavalla Espanjan sosiaaliturvajärjestelmää, jonka on huolehdittava paikallisten asukkaiden, joilla on matalampi tulotaso, terveydenhoitopalvelujen tarpeesta. Aiheuttaako tämä odotusjonojen venymistä?
3. Voiko komissio vahvistaa, että EU:n asetuksessa (ETY) N:o 1408/71 (¹) edellytetään, että henkilöt, jotka saavat eläke- tai sosiaalietuuksia alkuperämaastaan, on maksettava sosiaaliturvamaksuja alkuperämaahansa, jotta voisivat saada terveydenhoitopalveluja asuinmaassaan? Tarkoittaako tämä sitä, että ihmisiä voidaan vaatia maksamaan laajemmasta tai suppeammasta palvelupaketista, kuin mitä on saatavana asuinmaassa, jolloin suoritettujen maksujen ja saatavien palvelujen välinen suhde ei ole oikea? Onko tämä

sen periaatteen mukaista, että EU:n kansalaisten on oltava vapaan liikkuvuuden ja asettautumisoikeuden kannalta tasa-arvoisia?

4. Mitä seuraisi, jos osa palveluista, jotka nyt katetaan AWBZ-lailla (erityisiä terveydenhoitokuluja koskeva laki) siirrettäisiin sairausvakuutuskassaan, jolloin AWBZ-maksut kattaisivat pääasiassa tai enimmäkseen palveluita, joita Espanjassa ei ole saatavana? Eikä olisi parempi, että henkilöt voisivat maksaa täydentävistä palveluista Espanjaan sen sijaan, että maksavat Alankomaihin?

5. Mitä toimenpiteitä komissio toteuttaa varmistaakseen, että ulkomaalaisten asukkaiden aiheuttama paine Espanjan sosiaaliturvajärjestelmää kohtaan ei tule liian kovaksi, ja estääkseen sen, että monet vakuutetut valittavat jatkuvasti korkeista maksuista ja rajallisista terveydenhoitopalveluista?

(¹) EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(6. kesäkuuta 2003)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle seuraavaa: koska yhteisön jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmiä ei ole yhdenmukaistettu, asetuksella (ETY) N:o 1408/71 (¹) on säädetty kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamissäännöt, jotta unionin alueella liikkuvien henkilöiden sosiaalinen suojelu voitaisiin taata parhaalla mahdollisella tavalla.

Asetuksessa (ETY) N:o 1408/71 säädetään erityisesti muun kuin vakuuttajajäsenvaltion alueella asuvien henkilöiden oikeudesta sairaanhoitoon.

Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 periaatteiden mukaisesti terveydenhoitopalvelut järjestetään yleensä sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa henkilö asuu ja käyttää palveluja, samalla tavoin kuin jos hän olisi vakuutettu tässä maassa. Tällainen järjestelmä varmistaa jäsenvaltion alueella asuvien henkilöiden yhdenvertaisen kohtelun. Muussa kuin eläkettä maksavassa jäsenvaltiossa asuvalla eläkeläisellä on oikeus saada terveydenhoitoa asuinvaltiossaan tämän valtion lainsäädännön mukaisesti samalla tavoin kuin jos hän olisi vakuutettu siellä. Saadakseen terveydenhoitoa asuinvaltiossaan eläkeläisen on kirjaututtava asuinpaikkansa sairausvakuutuslaitokseen lomakkeella, joka osoittaa hänen olevan oikeutettu terveydenhoitopalveluihin. Kun hän on kirjautunut asianomaiseen laitokseen, asuinjäsenvaltion viranomaiset voivat ottaa hänet huomioon tarvittavien hoitoressurssien suunnittelussa.

Asetuksessa (ETY) N:o 1408/71 säädetään myös laitoksista, jotka vastaavat eläkeläisen saaman hoidon kustannuksista. Jos eläkeläinen on oikeutettu jonkin jäsenvaltion maksamaan eläkkeeseen muussa kuin asuinvaltiossaan, terveydenhoitokustannuksista huolehtii eläkettä maksavan jäsenvaltion vakuutuslaitos. Asetuksessa määritellään jäsenvaltioiden välisten tilitysten hyväksymistapa: eläkettä maksavan jäsenvaltion laitos maksaa asuinvaltion laitokselle kiinteän summan (joka on tällä hetkellä 80 prosenttia eläkeläisen vuotuisista ja keskimääräisistä terveydenhoitokustannuksista asuinjäsenvaltiossa). Tämä summa kattaa kaikki eläkeläisen saamat terveydenhoitopalvelut.

Asetuksessa säädetään vastaavasti, että terveydenhoitokustannuksista vastaava jäsenvaltion laitos voi periä maksamistaan eläkkeistä ne maksujen vähennykset, joista mahdollisesti säädetään kyseisen valtion lainsäädännössä.

Edellä mainittujen sääntöjen perusteella eläkeläisten maksamat sosiaaliturvamaksut voivat joissakin tapauksissa olla suhteellisesti suurempia kuin etuudet, joita he voisivat hakea asuinvaltiossaan; myös päinvastaiset tapaukset ovat mahdollisia.

Komissio ilmoittaa parlamentin jäsenelle ongelman ratkenneen osittain asetuksen (ETY) N:o 1408/71 yksinkertaistamista ja uudistamista koskevaan ehdotukseen (²) liittyvien neuvottelujen yhteydessä. Joulukuun 3. päivänä 2002 pidetyssä kokouksessaan neuvosto sopi sairaus- ja äitiysvakuutusmaksuja koskevan neuvotteluluvun suuntaviivoista. Sopimuksen mukaan eläkeläinen voi saada terveydenhoitoa myös siinä

jäsenvaltiossa, jossa eläkeläisen terveydenhoidon kustannuksista vastaava laitos (jolle eläkeläinen puolestaan maksaa mahdollisen sosiaaliturvamaksunsa) sijaitsee, jos jäsenvaltio on hyväksynyt tämän vaihtoehdon ja jos siitä määrätään asiaa koskevan asetuksen liitteessä.

- (¹) Neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71, annettu 14 päivänä heinäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä; asetus on saatettu viimeksi ajan tasalle 2 päivänä joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, EYVL L 28, 30.1.1997.
- (²) Euroopan parlamentin ja neuvoston ehdotus sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevaksi asetukseksi, EYVL C 38, 12.2.1999.

(2003/C 280 E/180)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1533/03

esittäjä(t): Frédérique Ries (ELDR) komissiolle

(30. huhtikuuta 2003)

Aihe: Innovatiiviset lääkkeet laajentumisen jälkeisessä Euroopan unionissa

Euroopan unionin laajentumisesta tuli totta keskiviikkona 16. huhtikuuta 2003 Ateenassa, kun kymmenen uutta jäsenvaltiota allekirjoitti liittymissopimuksen. Kyseessä oli historiallinen tapahtuma, jolla on jo nyt huomattavia konkreettisia vaikutuksia. Kymmenen tulevaa jäsenvaltiota alkavat nyt osallistua yhteisön toimintaan. Näin ollen laajentuminen herättää kysymyksiä lääkeinnovaatioiden suojaamista koskevissa asioissa joissakin uusissa jäsenvaltioissa.

Euroopan komissio ja Euroopan parlamentti ovat useaan otteeseen todenneet, että on tärkeää suojata lääkeinnovaatiot suojaamalla rekisteröintitiedot uusien tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan yhteydessä.

On tarpeen varmistaa rekisteröintitietojen suojaamisen kokonaisvaltainen soveltaminen uusissa jäsenvaltioissa heti niiden liittymisestä alkaen, sillä se on olennainen osa yhteisön säännöstöä.

Tilanne on herättänyt jonkin verran huolestuneisuutta ja epäilyksiä rekisteröintitietojen suojaamista koskevissa asioissa niiden tuotteiden ollessa kyseessä, jotka ovat saaneet Euroopan unionissa keskitetyn menettelyn kautta yhteisön markkinoille saattamista koskevan luvan.

Koska edellä mainittu ongelma on varsin yleinen, voiko komissio ilmoittaa,

- sovelletaanko rekisteröintitietojen suojaamista yhteisön keskitetyn menettelyn kautta myönnettyjen markkinoille saattamista koskevien lupien tapauksessa täysipainoisesti uusissa jäsenvaltioissa heti niiden liittymisestä alkaen;
- raukeavatko jäsenvaltioiden paikallisten viranomaisten kyseisten tuotteiden geneerisille kopioille ennen liittymistä myöntämät markkinoille saattamista koskevat luvat heti kyseisten maiden liittyttyä Euroopan unioniin, ja vedetäänkö kyseiset kopiot silloin käytännössä pois markkinoilta?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(21. toukokuuta 2003)

Komissio voi vahvistaa, että ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön luvananto- ja valvontamenettelyistä sekä Euroopan lääkearviointiviraston perustamisesta 22. heinäkuuta 1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2309/93 (¹) säädetyin keskitetyn menettelyn mukaisesti luvan saaneiden lääkkeiden osalta kyseisen asetuksen 13 artiklan 4 kohdassa, jota tulkitaan yhdessä ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6. marraskuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/83/EY (²) 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan kanssa, säädettyä tietosuojaa sovelletaan uusissa jäsenvaltioissa täysimääräisesti heti liittymisestä alkaen. Tämän vuoksi uuteen rinnakkaisvalmistetta koskevaan hakemukseen, joka tehdään uudessa jäsenvaltiossa liittymisen jälkeen, ei voida soveltaa direktiivin 2001/83/EY 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukaista lyhennettyä menettelyä niin kauan kuin vertailutuote on yhä tietosuojan alainen.

Direktiivin 2001/83/EY 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdasta ilmenee, että lyhennetty hakemus voidaan jättää ainoastaan sille viranomaiselle, joka on arvioinut vertailutuotteen ja myöntänyt sille luvan. Ainoastaan tällä viranomaisella on hallussaan täydellinen asiakirja-aineisto sen vertailutuotteen osalta, johon rinnakkaisvalmistetta koskevan hakemuksen tekijä haluaa viitata ja joka on välttämätön vertailutuotetta koskevan hakemuksen arvioimiseksi.

Tämä tulkinta on jo esitetty komission vuonna 1998 lääkkeiden markkinoille saattamista koskevista yhteisön lupamenettelyistä antaman tiedonannon⁽³⁾ A jakson 2 kohdan a alakohdan 1 alakohdassa.

Keskitetyn menettelyn kautta luvan saaneiden lääkkeiden täydellinen asiakirja-aineisto on ainoastaan neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2309/93 perustetulla Euroopan lääkearviointivirastolla eikä uusien jäsenvaltioiden viranomaisilla.

Tämän vuoksi keskitetyn menettelyn mukaisesti luvan saaneiden lääkkeiden rinnakkaisvalmisteiden kansallisten lupien oikeusvaikutukset lakkaavat liittymisen myötä.

⁽¹⁾ EYVL L 214, 24.8.1993.

⁽²⁾ EYVL L 311, 28.11.2001.

⁽³⁾ EYVL C 229, 22.7.1998.

(2003/C 280 E/181)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1537/03

esittäjä(t): **Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle**

(7. toukokuuta 2003)

Aihe: Lääketuotteiden markkinoille saattamista koskevien lupien siirtymäkausi

Ehdokasvaltioiden on jäsenyysehtojen mukaisesti huolehdittava siitä, että kaikki lääketuotteiden markkinoille saattamista koskevat luvat ovat EU:n normien mukaisia liittymispäivään mennessä. Kaikki luvattomat lääkkeet ovat sen jälkeen EU:n oikeuden vastaisia ja ne on vedettävä pois markkinoilta. Viisi ehdokasvaltiota (Kypros, Liettua, Malta, Puola ja Slovenia) pyysi ja sai siirtymäkauden, jonka aikana yhteisön säännösten vaatimuksia ei sovelleta täysimääräisinä.

Kunkin valtion oli esitettävä luettelo niistä markkinoille saattamista koskevista luvista, jotka ajankäytettäisiin siirtymäkaudella. Luetteloja ei julkistettu, eikä niitä ilmeisesti ole alistettu oikeudellisen tai kansanterveydellisen näkökulman mukaiseen riippumattomaan tarkasteluun.

Luettelot Kyproksen, Liettuan, Maltan, Puolan ja Slovenian kanssa sovittuun siirtymäkauteen oikeutetuista lääketuotteista liitetään jäsenyys sopimuksiin. Luettelojen uskotaan sisältävän huomattavia epätarkkuuksia tai puutteita, jotka on oikaistava.

Kaikkein vakavimmat ongelmat ovat seuraavat:

- luettelot sisältävät tuotteita, joita ei ole vielä hyväksytty ehdokasvaltioiden markkinoille;
- luettelot sisältävät tuotteita, jotka ovat samoja kuin EU:ssa jo keskitetysti hyväksytyt tuotteet ja jotka siis ovat laittomia jäseneksi liittymisestä lähtien ja jotka olisi vedettävä pois markkinoilta;
- luettelot sisältävät paikallisia kopioita samoista keskitetysti hyväksytyistä tuotteista siitä huolimatta, että yleiseurooppalaisen sääntelyfoorumissa asiakirjassa todetaan selvästi, että kansallisen luvan saaneet rinnakkaisversiot keskitetyn luvan saaneista tuotteista eivät saa jäädä ehdokasvaltioiden markkinoille jäseneksi liittymisen jälkeen.

Esimerkkeinä mainittakoon Bactoban (kopio GSK:n patentoimasta tuotteesta (Puola)), Clopidrogel ja Klopitrogel (rekisteröimättä, vaikka ne ovat kopioita Sanofin patentoimasta tuotteesta (Puola)), Betaferon (Scheringin keskitetty lupa (Malta, Slovenia)), Taxotere (Aventisin keskitetty lupa (Slovenia)) ja Viagra (Pfizerin keskitetty lupa (Kypros, Liettua ja Slovenia)).

Luetteloja ei julkaistu neuvottelujen aikana. Kuinka pian luetteloja tarkastellaan uudelleen, ja voiko komissio vahvistaa, että keskitetysti hyväksytyjen tuotteiden kopiot on vedettävä pois markkinoilta liittymispäivään mennessä?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus*(13. kesäkuuta 2003)*

Jäsenvaltiot päättivät sisällyttää liittymissopimukseen luettelot lääkevalmisteista, joihin sovelletaan siirtymäaikaa. Tästä siirtymäajasta säädetään viiden ehdokasmaan liittymissopimusten osassa, joka koskee tavaroiden vapaata liikkuvuutta. Komissiolla ei ole tietoa siitä, miten laajasti jäsenvaltiot tarkistivat ehdokasmaiden toimittamat luettelot. Koska luettelot ovat osa Ateenassa 16. huhtikuuta 2003 allekirjoitettuja liittymissopimuksia, niiden tarkistaminen edellyttäisi kyseisten liittymissopimusten muuttamista.

Liittymissopimusluonnoksessa säädetty siirtymäaika on sanamuodoltaan laadittu melko rajoittavalla tavalla, siten että se rajoittuu laatua, turvallisuutta ja tehokkuutta koskeviin näkökohtiin (poikkeuksena direktiivillä 2001/83/EY⁽¹⁾ säädetystä laadusta, turvallisuudesta ja tehokkuudesta koskevista vaatimuksista ...). Laadun, turvallisuuden ja tehokkuuden ohella ei viitata muihin näkökohtiin, kuten yhteisön lääkelainsäädännön muihin lainsäädännöllisiin tai oikeudellisiin vaatimuksiin.

Sellaisten lääkevalmisteiden kansalliset myyntiluvat, jotka eivät noudata EU:n lainsäädäntöä ja joihin ei sovelleta siirtymäaikaa, on peruutettava välittömästi liittymisen jälkeen. Kansalliset luvat, jotka uudet jäsenvaltiot ovat myöntäneet ennen liittymistä keskitetyn menettelyn kautta luvan saaneiden valmisteiden geneerisille kopioille, lakkaavat olemasta voimassa liittymispäivänä.

Direktiivin 2001/83/EY 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan sanamuoto antaa ymmärtää, että lyhennetyn hakemuksen voi jättää ainoastaan sille viranomaiselle, joka arvioi viitevalmisteeseen ja antoi sille luvan. Ainoastaan kyseisellä viranomaisella on hallussaan viitevalmisteeseen koko asiakirja-aineisto, johon geneerisen valmisteiden hakija haluaa viitata ja joka on välttämätön geneeristä valmistetta koskevan hakemuksen arvioimiseksi.

Ainoastaan asetuksella (ETY) N:o 2309/93⁽²⁾ perustetulla Euroopan lääkearviointivirastolla on täydellinen asiakirja-aineisto keskitetyn menettelyn mukaisesti luvan saaneista lääketuotteista, ei liittyvien jäsenvaltioiden virastoilla. Näin ollen keskitetyn menettelyn kautta hyväksytyjen lääkkeiden geneerisistä kopioista tulee laittomia ja ne on vedettävä markkinoilta liittymisen yhteydessä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä, EYVL L 311, 28.11.2001.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2309/93, annettu 22. heinäkuuta 1993, ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön luvananto- ja valvontamenettelyistä sekä Euroopan lääkearviointiviraston perustamisesta, EYVL L 214, 24.8.1993.

(2003/C 280 E/182)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1538/03**esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle***(7. toukokuuta 2003)*

Aihe: Verokeidasvaltioissa sijaitsevien yritysten kanssa tehtävään yhteistyöhön liittyvät EU- ja WTO-säännökset

Yhdistyneessä kuningaskunnassa on keskusteltu maan veroviranomaisten päätöksestä myydä toimitilansa Bermudan saarella sijaitsevalle Mapeley Steps -yritykselle 370 miljoonalla punnalla. Osa tapauksen yksityiskohdista on esitelty 21. helmikuuta – 6. maaliskuuta 2003 ilmestyneen Private Eye -lehden sivulla 26; lehti kuuluu satiirisiin ja tutkivaa journalismia harrastaviin julkaisuihin, ja se on hyvin kiinnostunut tapauksesta. Veroviranomaisten johtaja on perustellut rakennusten myyntiä siten, että on EU:n ja WTO:n sääntöjen vastaista torjua sopimus siitä syystä, että yritys toimii verokeidasvaltiossa. Lisäksi asiassa ei olla yhtä mieltä siitä, oliko Mapeley Steps myyntihetkellä rekisteröity Bermudan saarelle vaiko Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

Voiko komissio selventää niitä EU:n ja WTO:n sääntöjä, jotka koskevat valtion omaisuuden myyntiä verokeitailla sijaitseville yrityksille? Onko kyseisen maan hallituksella oikeus ottaa huomioon valtionkassan hyväksi saatava voitto kauppapäätöksen yhteydessä? Voiko komissio myöskin ilmoittaa, onko oikein vaiko väärin, että USA:n hallitus ei allekirjoita sopimuksia eikä sovi mistään järjestelyistä verokeidasvaltioissa sijaitsevien yritysten kanssa? Jos vastaus on myönteinen, onko komission kanta yhdenmukainen USA:n WTO-velvoitteiden kanssa? Onko komissio pyytänyt Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselta selvityksiä

kyseisen kaupan yksityiskohdista? Jos vastaus on myönteinen, onko komissio tyytyväinen siihen, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ja veroviranomaiset ovat toimineet EU:n lainsäädännön mukaisesti?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(10. kesäkuuta 2003)

Maailman kauppajärjestöllä (WTO) ei ole sääntöjä verokeitaissa sijaitsevien yritysten kanssa tehtävistä kiinteistökaupoista. WTO:n sopimukset koskevat yleensä tavaroiden ja palvelujen kauppaa, ei kiinteistökauppaa.

Verotusta koskevaan yhteisön lainsäädäntöön ei kuulu säännöksiä, jotka koskisivat nimenomaisesti jäsenvaltioiden julkisviranomaisten ja verokeitaaksi katsottavalla lainkäyttöalueella sijaitsevien yritysten välisiä kiinteistökauppoja. Yleisesti ottaen komissio kuitenkin katsoo, että verotusjärjestelmien nykyistä suurempi avoimuus mahdollistaisi petos- ja veronkiertomahdollisuuksien vähentämisen minimiin. Komissio muistuttaa olevansa sitoutunut vapaata ja rehtiä kilpailua vääristävien sekä yritysten rajatylittäviä toimintoja haittaavien vahingollisten verotuskäytäntöjen poistamiseen maantieteellisesti mahdollisimman laaja-alaisesti.

(2003/C 280 E/183)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1546/03

esittäjä(t): Marco Cappato (NI) komissiolle

(7. toukokuuta 2003)

Aihe: Internet-kahviloiden sulkeminen Sisä-Mongoliassa

Kiinalaisen Xin-Hua News -uutistoimiston mukaan 1. huhtikuuta lähtien yli 700 Sisä-Mongolian internet-kahvilaa on joutunut Kiinan viranomaisten uhkailun ja tunkeutumisen kohteeksi. Tästä syystä monet niistä on jouduttu sulkemaan lopullisesti. Sisä-Mongolian uutistoimiston Inner Mongolian Dailyn mukaan 10. huhtikuuta lähtien paikalliset viranomaiset ovat lähettäneet 400 poliisia ja 150 ajoneuvoa tarkastamaan yli 500 internet-kahvilaa. Näiden tarkastuksien seurauksena 80 prosenttia Huhhot Cityn alueella sijaitsevista internet-kahviloista suljettiin.

10. päivänä huhtikuuta pidettiin Sisä-Mongolian viranomaisten valvoma poliisilaitoksen, kulttuuritoimiston ja autonomisen alueen televiestintätoimiston edustajien kokous. Kokouspöytäkirjan lopussa lukee: "on-line-pelien käyttö, nuorille sallittu internetin käyttö, nettikahviloiden pitäminen auki myöhään ja internetin käytön salliminen ilman henkilöllisyyden varmistamista ovat laittomia toimia".

Onko komissio tietoinen kyseisestä Sisä-Mongolian viranomaisten aloitteesta? Miten komissio aikoo valvoa sitä riskiä, että tätä aloitetta käytetään tukahduttamaan vielä enemmän Kiinan sananvapautta?

Mitä komissio aikoo tehdä taatakseen Sisä-Mongolian kansalaisille täydet oikeudet mielipiteen- ja sananvapauteen? Ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 19 artiklan mukaisesti jokaisella ihmisellä on oikeus mielipiteen- ja sananvapauteen. Tähän sisältyy oikeus häiritsemättä pitää mielipiteensä sekä oikeus rajoista riippumatta hankkia, vastaanottaa ja levittää tietoja kaikkien tiedotusvälineiden kautta.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(13. kesäkuuta 2003)

Komissio on tietoinen Kiinan hallituksen asettamista Internetin käyttörajoituksista, joista ovat esimerkkeinä Internet-kahviloiden asiakkaiden velvollisuus osoittaa henkilöllisyytensä, kahviloiden tarjoilijoiden ja omistajien velvollisuus poistaa Internetistä kumouksellinen aineisto ja säilyttää luettelo käyttäjistä ja heidän tekemistään Internet-hauista. Turvallisuusvaatimusten noudattamisen laiminlyönti aiheutti lukuisia traagisia tapahtumia, joiden vuoksi Kiinan viranomaiset aloittivat vuonna 2001 laittomien Internet-kahviloiden vastaisen kampanjan ja suuri joukko kahviloita suljettiin.

Vaikka Kiinan viranomaiset ovat oikeassa pyrkiessään suojelemaan Internetin käyttäjien turvallisuutta, Kiinan harjoittama Internet-politiikka rajoittaa unionin mielestä monin tavoin Kiinan kansalaisten sanan- ja mielipiteenvapautta, sellaisena kuin se määrittellään Kiinan vuonna 1998 allekirjoittamassa kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevassa sopimuksessa. Unioni ottaa tämän kysymyksen järjestelmällisesti esiin Kiinan viranomaisten kanssa puolivuositain järjestettävissä tapaamisissa, jotka liittyvät EU:n ja Kiinan väliseen ihmisoikeuksia koskevaan vuoropuheluun. Unioni vaatii niiden yhteydessä säännöllisesti eräiden "Internet-toisinajattelijoiden" vapauttamista.

Lisäksi unioni vaatii säännöllisesti eräiden sellaisten vankien vapauttamista, jotka on unionin mielestä vangittu sanan- ja mielipiteenvapauden sekä Internetin käytön puolustamisen vuoksi.

Komission tiedossa ei ole, että Kiinan viranomaisten tätä asiaa koskeva yleinen politiikka olisi Sisä-Mongolian osalta vielä tiukempaa. Komissio pyrkii kuitenkin vastaisuudessa kiinnittämään erityistä huomiota tämän kysymyksen käsittelyyn maakunnassa.

(2003/C 280 E/184)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-1558/03

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(7. toukokuuta 2003)

Aihe: Jalkapallo ja rasismi

Voisiko komissio ilmoittaa näkemyksensä tiettyjen jalkapalloseurojen kannattajien keskuudessa esille nousseesta rasismista ja järjestäytyneestä rasistisesta käytöksestä sekä Euroopan jalkapalloliiton UEFA:n langettamista sakoista tietyille jalkapalloseuroille?

Mitä mieltä komissio on UEFA:n yksilöimistä järkyttävistä todisteista, joiden mukaan erityisesti ehdokasvaltioiden jalkapallo-otteluissa esiintyy järjestäytyntä rasismia (esimerkiksi Slovakiassa)?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(25. kesäkuuta 2003)

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolissaan joissakin jäsen- ja ehdokasvaltioissa jalkapallo-otteluissa esille nousseesta rasistisesta väkivallasta.

Komissio antaa taloudellista tukea käytännön aloitteille, joiden tarkoituksena on torjua rasismia jalkapallo-otteluissa. Se on tukenut muun muassa FARE-järjestöä (Football Against Racism in Europe).

Komissio on myös esittänyt 28. marraskuuta 2001 ehdotuksen⁽¹⁾ neuvoston puitepäätökseksi jäsenvaltioiden rasismista ja muukalaisvihasta vastaista toimintaa koskevien lakien ja asetusten lähentämiseksi. Puitepäätöksellä pyritään kahteen tavoitteeseen. Ensimmäinen halutaan varmistaa, että rasismista ja muukalaisvihasta voidaan rangaista kaikissa jäsenvaltioissa rikosoikeudellisesti tehokkain, oikeasuhteisin ja varoittavin rangaistuksin, jotka voivat johtaa henkilön luovuttamiseen. Toiseksi halutaan edistää ja kannustaa oikeudellista yhteistyötä mahdollisia esteitä poistamalla.

Lopuksi komissio haluaisi ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että neuvosto on tehnyt 25. huhtikuuta 2002 päätöksen turvallisuudesta kansainvälisten jalkapallo-ottelujen yhteydessä⁽²⁾. Päätöksellä perustetaan kansallisia jalkapalloalan tietopisteitä, joiden tehtävänä on edistää tietojenvaihtoa ja tarpeellista poliisiyhteistyötä kansainvälisten jalkapallo-otteluiden yhteydessä.

⁽¹⁾ EYVL C 75 E, 26.3.2002.

⁽²⁾ EYVL L 121, 8.5.2002.

(2003/C 280 E/185)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1560/03**esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle**

(7. toukokuuta 2003)

Aihe: Hiusvärit ja syöpä

Kirjalliseen kysymykseen P-0090/03⁽¹⁾ antamassaan vastauksessa komissio totesi, että suurin osa hapettavista hiusväreistä on jo kielletty tai niiden käyttö on sallittu vain tietyin edellytyksin. Päätökset perustuvat kosmetiikan ja kuluttajille tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden tiedekomitean (SCCNFP) suorittamaan riskien arviointiin. Lisäksi todettiin, että komissio käy parhaillaan neuvotteluja jäsenvaltioiden sekä kuluttajien ja teollisuuden edustajien kanssa siitä, mitkä aineet on ensisijaisesti arvioitava tai arvioitava uudelleen.

Voisiko komissio ilmoittaa, milloin nämä neuvottelut on määrä saada päätökseen, mihin toimiin se aikoo neuvottelujen päättämisen jälkeen ryhtyä ja missä määrin EU on arvioinnissaan ottanut huomioon vaikutukset ”kolmansiin henkilöihin” eli muihin kuin näiden aineiden käyttäjiin?

(¹) EYVL C 155 E, 3.7.2003, s. 212.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(13. kesäkuuta 2003)

Huhtikuun 2003 lopussa järjestetyssä jäsenvaltioiden sekä kuluttajien ja teollisuudenalan edustajien kokouksessa komissio esitteli keskustelun pohjaksi hiusvärien systemaattista arviointia koskevan strategian, joka liittyy julkaistuihin raportteihin hiusvärien mahdollisesta yhteydestä virtsarakon syöpään.

Strategia perustuu asteittaiseen mukautettuun lähestymistapaan, jonka mukaan teollisuudenalan edellytetään tiettyihin määräaikoihin mennessä esittävän hiusvärien turvallisuusselvityksen, jonka arvioi kosmetiikan ja kuluttajille tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden tiedekomitea. Strategian yleistavoitteena on säännellä kyseisten aineiden käyttöä selvityksen tieteellisen arvioinnin perusteella. Niitä aineita, joita koskevaa turvallisuusselvitystä ei ole toimitettu kyseisen tiedekomitean suorittamaa riskinarviointia varten, pidetään ensisijaisen tärkeinä, kun taas ne aineet, joista on olemassa tietoa, arvioidaan myöhemmässä vaiheessa. Ensimmäisessä tapauksessa komissio harkitsee asianmukaisia toimenpiteitä, joihin kuuluu myös tällaisten aineiden käytön kieltäminen.

Kokouksen osanottajat olivat tyytyväisiä ehdotukseen. Komissio pyysi teollisuudenalalta ja jäsenvaltioilta lisätietoja tulevan toiminnan priorisoimiseksi. Keskustelua jatketaan kesän aikana, ja päätelmiä odotetaan seuraavina kuukausina.

(2003/C 280 E/186)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1582/03**esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle**

(8. toukokuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin laivanrakennusteollisuuden tilanne

Vieraillessani äskettäin Viana do Castelon telakalla Pohjois-Portugalissa pystyin toteamaan, että alalla ollaan edelleenkin huolissaan Euroopan unionin laivanrakennusteollisuuden ongelmista, joilla voi olla vakavia seurauksia Portugalissa, jos tällä strategisesti tärkeällä alalla ei toteuteta suojatoimia.

Erika- ja Prestige-tankkereiden aiheuttamat ekologiset katastrofit edellyttävät ”nollatoleranssi”-järjestelmän täytäntöönpanoa raskaiden polttoaineiden merikuljetuksissa Euroopan unionissa. Tämän vuoksi komission ei pitäisi ainoastaan taata laivanrakennusteollisuuden nykyisen, väliaikaisen suojamekanismin nopeaa ja joustavaa soveltamista, vaan sen olisi myös vahvistettava muita tukimuotoja erityisesti T & K:n ja innovaation alalla – varsinkin hankkeiden suunnittelua ja prototyyppien kehittämistä silmällä pitäen. Uusi Leadership 2015 -aloite on väline, jota on tuettava.

1. Missä vaiheessa on Maailman kauppajärjestössä Korean tasavaltaa vastaan käynnistetty prosessi?
2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä erityisesti nykyisen asetuksen (EY) N:o 1540/98⁽¹⁾ muuttamisen ja uuden Leadership 2015 -aloitteen alalla tukeakseen Euroopan unionin strategista laivanrakennusalaa ja edistääkseen yhteisön laivanvarustajien laivastojen pikaista uudistamista, jotta meriliikenteen turvallisuutta lisättäisiin?

⁽¹⁾ EYVL L 202, 18.7.1998, s. 1.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(17. kesäkuuta 2003)

Komissio on tietoinen laivanrakennusmarkkinoiden vaikeasta tilanteesta, josta todisteena ovat komission seitsemännessä laivanrakennusalaa koskevassa kertomuksessa annetut tiedot. Kertomus on toimitettu neuvostolle 13. toukokuuta⁽¹⁾, ja se on nyt julkisesti saatavilla.

Komission on vastannut tähän jatkuvaan kriisiin usein tavoin. Vuonna 2002 se otti käyttöön kaksiosaisen strategian, joka käsittää Maailman kauppajärjestön (WTO) Koreaa vastaan käynnistämisen prosessin ja mahdollisuuden sallia suoran tuen antaminen telakoille tietyntyyppisten laivojen rakentamiseksi laivanrakennusteollisuuden väliaikaisista suojajärjestelyistä 27. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1177/2002⁽²⁾ nojalla. Väliaikaiset suojajärjestelyt ovat poikkeustoimenpide, ja niitä sovelletaan 24. lokakuuta 2002 lähtien. Jäsenvaltioiden on nyt pantava asetus täytäntöön ja ilmoitettava komissiolle kaikista tukitoimenpiteistä, jolleivät ne ole näin vielä tehneet.

WTO:n riita-asian osalta komissio järjesti useita neuvottelukierroksia Korean hallituksen kanssa riidan alkamisen jälkeen lokakuussa 2002. Niiden avulla ei ole kuitenkaan onnistuttu ratkaisemaan ongelmaa. Komissio valmisteleekin parhaillaan seuraavaa vaihetta eli asian viemistä WTO:n paneelin käsiteltäväksi.

Laivanrakennusteollisuudelle myönnettävän tuen uusien sääntöjen vahvistamisesta 29. kesäkuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1540/1998 mukaisesti komissio osallistuu aktiivisesti laivanrakennusalalle myönnettäviä valtiontukia koskevien uusien aiheellisten sääntöjen laatimiseen, sillä asetuksen voimassaolo lakkaa vuoden 2003 lopussa.

Lisäksi komissio tukee voimakkaasti LeaderSHIP 2015 -aloitteen puitteissa tehtävää työtä. Kyseessä on EU:n laivanrakennusteollisuuden ja komission yhteistyössä käynnistämä aloite, jonka tarkoitus on kehittää uusia työskentelyrakenteita ja asettaa teknisiä painopistealueita ja näin tukea yhteisön laivanrakennusteollisuuden kilpailukykyä. Aloitteessa etsitään muiden aihepiirien ohella uusia mahdollisia tapoja tukea alan tutkimusta ja teknistä kehitystä ja innovointia. Ensimmäiset tulokset esitellään ennen vuoden 2003 loppua.

Laivastojen uusimista puolestaan tuetaan jo viimeaikaisessa EU:n meriturvallisuuslainsäädännössä. Muiden erityistoimenpiteiden on oltava merenkulkua ja laivanrakennusteollisuutta koskevien valtiontukisääntöjen mukaisia.

⁽¹⁾ KOM(2003) 232 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 172, 2.7.2002.

(2003/C 280 E/187)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1598/03

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(12. toukokuuta 2003)

Aihe: Eläinten kuljetuksesta annettu direktiivi

Kysymyksen laatija viittaa esittämäänsä kysymykseen H-0180/03⁽¹⁾. Koska yksiköiden väliset neuvottelut aloitetaan ehdotuksesta, jolla parannetaan kuljetettavien eläinten hyvinvointia?

Kuinka kauan yksiköiden väliset neuvottelut yleensä kestävät?

⁽¹⁾ Kirjallinen vastaus 8. huhtikuuta 2003.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus*(20. kesäkuuta 2003)*

Komissio on aloittanut yksiköiden väliset neuvottelut.

Yleensä yksiköiden väliset neuvottelut tämän mittaisesta asiakirjasta kestävät 15 työpäivää. Jotta asianomaisten osastojen kanssa päästään yksimielisyyteen, on kaikki asianmukaiset kommentit otettava huomioon. Siksi neuvottelujakson jälkeen voidaan tarvita lisää aikaa tekstin muokkaamista varten.

(2003/C 280 E/188)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1602/03**esittäjä(t): Maria Carrilho (PSE) komissiolle***(12. toukokuuta 2003)*

Aihe: Elintarvikkeisiin sisältyvät lahjat

Viime vuosina lapsille sattuneiden kuolemaan johtaneiden tukehtumisonnettomuuksien takia jotkut valvutuneimmista valmistajista ovat alkaneet vapaaehtoisesti vetää pois markkinoilta potentiaalisesti vaarallisia tuotteita.

Nestlé on vetänyt pois markkinoilta Magic Ball -tuotteensa (suklaalla päällystetty pallo, jonka sisällä on pieni Disney-nukke) sen takia, että elintarvikkeiden sisällä olevia leluja pidetään äärimmäisen vaarallisina.

Tanskassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa lahjan sisältänyt jogurtti (Onken) vedettiin myös vapaaehtoisesti pois markkinoilta.

Suomessa vedettiin pois markkinoilta suklaamuna, jonka sisällä oli Itävallassa valmistettu yllätyslahja.

Häikäilemättömät valmistajat jatkavat kuitenkin elintarviketuotteidensa mainontaa ja myyntiä käyttäen houkuttimena lelua (mikä on epäilemättä taas yksi markkinoitikeksintö ruoan myymiseksi), joka on altis aiheuttamaan kohtalokkaita onnettomuuksia ja peruuttamattomia vahinkoja perheille.

Mihin erityisiin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä pyrkiäkseen suojelemaan eurooppalaista kuluttajaa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus*(13. kesäkuuta 2003)*

Arvoisan parlamentin jäsenen kannattaa tutustua komission antamiin vastauksiin seuraaviin kirjallisiin kysymyksiin: Carlos Lagen kysymys nro E-1475/03, Arlindo Cunhan kysymys nro E-1505/03, Paulo Casacan kysymys nro E-1552/03 ja Antonio Camposin kysymys E-1591/03⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 268 E, 7.11.2003, s. 202.

(2003/C 280 E/189)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1645/03**esittäjä(t): Bill Miller (PSE) komissiolle***(16. toukokuuta 2003)*

Aihe: Menetelmät työttömyyden vähentämiseen työvoimavaltaisilla tuotannonaloilla

Työttömyyden vähentämiseksi on tehty päätös tutkia alennetun arvonlisäveron vaikutusta työvoimavaltaisiin tuotannonaloihin. Olen saanut tietooni, että Ranskassa on käynnistetty kokeiluhankkeita rakennusallalla. Minkälaisia tuloksia niistä on saatu?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(26. kesäkuuta 2003)

Noudattaen Wienissä 11. ja 12. joulukuuta 1998 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston suosituksia, erityisesti "Wienin eurooppastrategiaa", neuvosto hyväksyi 22. lokakuuta 1999 direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta 22. lokakuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/85/EY sisällyttämällä siihen mahdollisuus soveltaa kokeiluluontoisesti alennettua arvonlisäverokantaa erityisen työvaltaisiin palveluihin⁽¹⁾. Tämä direktiivi muuttaa 17 päivänä toukokuuta 1977 annettua kuudetta neuvoston direktiiviä jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste⁽²⁾ sisällyttämällä siihen mahdollisuus soveltaa kokeiluluontoisesti alennettua arvonlisäverokantaa erityisen työvaltaisiin palveluihin. Sen tarkoitus on antaa halukkaalle jäsenvaltioille mahdollisuus kokeilla palveluihin kohdennetun arvonlisäveron alennuksen vaikutusta työllisyyteen ja harmaan talouden vähentämiseen.

Direktiivissä 1999/85/EY säädetään, että toimenpiteen kokeiluluonteisuuden vuoksi toimenpiteen toteuttaneiden jäsenvaltioiden olisi laadittava yksityiskohtainen arvio sen vaikutuksista työllisyyteen ja tehokkuuteen. Yhdeksän jäsenvaltiota osallistui toimenpiteeseen. Komission on esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kokonaisarviointikertomus. Tämä kertomus⁽³⁾ annettiin 2. kesäkuuta 2003. Se ja jäsenvaltioiden kertomukset ovat saatavilla komission Internet-sivuilla osoitteessa:
http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/taxation/labour_intensive/labour_intensive_fr.htm.

Oheisessa taulukossa esitellään mukana olleet palvelut ja jäsenvaltioiden valinnat:

1. Pienet korjauspalvelut:	
– Polkupyörät	B, L, NL
– Kengät ja nahkatavarat	B, L, NL
– Vaatteet ja liinavaatteet	B, GR, L, NL
2. Yksityisasuntojen uudistaminen ja korjaus	B, E, F, I, NL, P, UK
3. Ikkunanpesu	F, L
4. Kodinhoitopalvelut	GR, F, I, P
5. Kampaamopalvelut	E, L, NL

⁽¹⁾ EYVL L 277, 28.10.1999.

⁽²⁾ EYVL L 145, 13.6.1977 – direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 7 päivänä toukokuuta 2002 annetulla neuvoston direktiivillä.

⁽³⁾ KOM(2003) 309 lopullinen.

(2003/C 280 E/190)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1652/03**esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle**

(16. toukokuuta 2003)

Aihe: Lukkoseppäalan sääntely EU:ssa

Viitaten parlamentin jäsenen Roberta Angelillin kirjalliseen kysymykseen E-2454/98⁽¹⁾ ja komission jäsenen Mario Montin 2. lokakuuta 1998 komission puolesta antamaan vastaukseen, totean, että kollega Angelillin heinäkuussa 1998 esittämät huolenaiheet lukkoseppäalan sääntelyn puutteesta yhteisössä ovat edelleen ajankohtaisia; toisaalta olisi kyettävä palvelemaan EU:n alueella sijoittautumisosoikeuden toteutumista ja vapautta tarjota palveluita – ja toisaalta varjeltava henkilön ja omaisuuden suoja. Jälkimmäisen kannalta tämä ammattikunta on kirjaimellisesti avainasemassa.

Näkeekö komissio toisaalta eurooppalaisten vapauksien ja toisaalta alan harjoittamiseen liittyvien turvallisuusvaatimusten välisen tasapainon herkkyyden?

Onko komissiolla aikeita laatia yhtenäisiä säädöksiä lukkosepän ammatin harjoittajaksi pääsystä?

Mitkä ammatit tällä hetkellä ovat säänneltyjä ammatin harjoittajaksi pääsyn osalta yhteisön lainsäädännössä?

(¹) EYVL C 142, 21.5.1999, s. 17.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(10. kesäkuuta 2003)

Lukkosepän ammattipätevyyden tunnustaminen kuuluu direktiivin 1999/42/EY (¹) soveltamisalaa. Direktiivin 4 artiklassa toistetaan direktiivin 64/427/ETY vastaava kumottu säännös ilman muutoksia, ja sen mukaan jos toiminnan harjoittamiseen ryhtymiseksi tai toiminnan harjoittamiseksi jäsenvaltiossa edellytetään yleisiä tai erityisiä tietoja ja kykyjä, kyseisen jäsenvaltion on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi näistä tiedoista ja kyvyistä tämän toiminnan harjoittaminen toisessa jäsenvaltiossa tietyn ajan (periaatteessa kuusi vuotta) joko itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana. Vaihtoehtoisesti ne ammattihenkilöt, jotka eivät täytä mainitussa 4 artiklassa ammattikokemukselle asetettuja vaatimuksia, voivat pyytää tutkintotodistuksensa, todistuksensa tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjansa tunnustamista direktiivin 3 artiklan edellytysten mukaisesti. Jos hakijan hankkiman ja vastaanottavan jäsenvaltion vaatiman pätevyyden välillä ilmenee oleellisia eroja, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia hakijalta kelpoisuuskoetta tai sopeutumisaikaa annettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Edellä todetun johdosta lukkoseppäalaa säännellään vastavuoroisella tunnustamismenettelyllä, joka ei perustu koulutukselle asetettujen vähimmäisvaatimusten eikä ammattiin pääsulle asetettujen vaatimusten koordinointiin. Sen vuoksi periaatteessa jäsenvaltioiden tehtävänä on säännellä ammatteja alueellaan, ja kansallisessa sääntelyssä otetaan tarvittaessa huomioon ammattien harjoittamiseen liittyvät turvallisuusvaatimukset. Ammattiin pääsyn edellytysten koordinointi, joka johtaisi ainakin yhdessä jäsenvaltiossa aiheesta lailla säädettyjen periaatteiden muuttamiseen, edellyttää EY:n perustamissopimuksen 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti neuvoston yksimielisesti antamaa direktiiviä. Komission käytettävissä olevien tietojen perusteella jäsenvaltiot eivät kuitenkaan näytä olevan halukkaita lisäämään koordinointia tällä alalla.

Ammatit, joiden harjoittamiseen ryhtymisen edellytyksiä koordinoidaan tätä nykyä yhteisön lainsäädännön nojalla, ovat lääkärin, kättilön, yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan, hammaslääkärin, eläinlääkärin ja proviisorin sekä tilintarkastajan ammatit.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/42/EY, annettu 7 päivänä kesäkuuta 1999, tutkintotodistusten tunnustamisjärjestelmän perustamisesta vapauttamisdirektiivien ja siirtymätoimenpiteistä annettujen direktiivien soveltamisalaa kuuluvan ammatillisen toiminnan osalta sekä tutkintotodistusten yleisen tunnustamisjärjestelmän täydentämisestä, EYVL L 201, 31.7.1999.

(2003/C 280 E/191)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1656/03

esittäjä(t): Giovanni Pittella (PSE) komissiolle

(13. toukokuuta 2003)

Aihe: Parmalatin FrescoBlu-maito

Parmalat S.p.A. -yhtiö pitää kaupan Italiassa FrescoBlu-nimistä maitoa (joka tuotetaan Saksassa), jonka valmistuksessa käytetään mikrosuodatusmenetelmää. Maidon nimessä esiintyy sana tuore (fresco), joten siinä oletetaan olevan tuoreen maidon ominaisuudet.

Komissio ei ole vielä hyväksynyt kyseisen maidon valmistuksessa käytettyä mikrosuodatusmenetelmää, koska ei ole varmaa, vastaavatko tuotteen ominaisuudet tuoreen maidon ominaisuuksia ja onko siis kyseisen nimityksen käyttö oikeutettu.

Italian hallitus on komission tietämättä antanut tästä asiasta kaksi asetusta: toinen koskee luvan myöntämistä valmistusmenetelmälle (mikrosuodatus) ja toinen tällä menetelmällä valmistetun tuotteen merkintää. Komissiolle ei ole kuitenkaan ilmoitettu tästä asiasta.

Peittääkseen tämän laiminlyönnin Italia on direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ mukaisesti lähettänyt komissiolle kaksi uutta ehdotusta asetukseksi, joilla kumotaan kyseiset kaksi aikaisemmin hyväksyttyä asetusta.

Vaikka näiden kahden ehdotuksen käsittely on vielä kesken komissiossa, Parmalat pitää edelleen (mikrosuodatettua) FrescoBlu-maitoa kaupan Italiassa.

Mikään jäsenvaltio ei ole tähän mennessä antanut virallista lupaa kyseisen menetelmän käyttöön.

Italian viranomaiset eivät ole vielä julkistaneet mitään tietoja asian käsittelystä komissiossa, kun taas lehdistössä julkaistaan artikkeleita, joissa annetaan ymmärtää, että kyseiset kaksi asetusta olisivat edelleen voimassa eikä mainita mitään komissiossa meneillään olevasta asian käsittelystä.

Voiko komissio näin ollen ilmoittaa, milloin kyseisen asian käsittely saatetaan päätökseen ja mihin toimiin se aikoo ryhtyä keskipitkällä aikavälillä sen epäkohdan korjaamiseksi, että Italiassa kaupan pidettyyn, mutta ulkomailla valmistettuun mikrosuodatettuun maitoon sovelletaan eri kriteereitä (esim. laissa nro 169/89 säädetty viimeinen myyntipäivä 4 + 1 -vaatimus tuoreelle maidolle) kuin Italiassa tuotettuun tuoreeseen maitoon?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jottei nimitystä "tuore" käytetä maidosta, joka on valmistettu mikrosuodatusmenetelmällä ja jotta kuluttajansuojasta huolehdittaisiin niin, että tuotteiden jakelun yhteydessä kuluttajat saisivat oikeaa tietoa?

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(13. kesäkuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ mukaisesti sovellettavan ilmoitusmenettelyn puitteissa Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle 10. lokakuuta 2002 asetusluonnoksesta. Tuoreen maidon merkinnöissä asetusta sovelletaan erotuksesta kansallisiin ja muualta tuotaviin tuotteisiin. Komissio on antanut tätä tekstiä koskevan yksityiskohtaisen lausunnon. Italian viranomaiset ovat vastanneet yksityiskohtaiseen lausuntoon 9. toukokuuta 2003. Komissio tutkii vastauksen ja toteuttaa sen perusteella tarvittavat jatkotoimet.

Koska tuoreen maidon määrittelyä koskevien yhteisön säännöksiä ei ole olemassa, kunkin jäsenvaltion on omalla alueellaan otettava käyttöön tämän tuotteen kaupanpitämisen erityispiirteisiin liittyvät säännöt. Säännöt eivät silti saa syrjiä tuontituotteita tai haitata tuotteiden tuontia muista jäsenvaltioista.

Lisäksi yleisesti ottaen termin "tuore" käyttö tai sen lisääminen elintarvikkeen myyntinimikkeeseen, kuten myös kaikkien muiden määreiden käyttö, on sallittua ainoastaan elintarvikkeiden merkinnästä annetun direktiivin 2000/13/EY⁽²⁾ 2 artiklassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti. Tässä säännöksessä säädetään etenkin, että merkinnät ja tavat, joilla ne on tehty, eivät saa olla omiaan johtamaan ostajaa harhaan, erityisesti elintarvikkeen ominaispiirteiden osalta.

Komission tavoitteena on uudistaa elintarvikkeiden merkintää koskevaa yhdenmukaistettua lainsäädäntöä. Se on siksi ryhtynyt laajalti arvioimaan tätä lainsäädäntöä. Arvioinnin tulosten on määrä olla käytettävissä vuoden 2003 lopulla. Samalla komissio tutkii myös, onko tarpeellista ja mahdollista laatia tarkempia kriteerejä määreiden käytöstä, kuten esimerkiksi termin "tuore" käytöstä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, annettu 22. kesäkuuta 1998, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä, EYVL L 204, 21.7.1998.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY, annettu 20. maaliskuuta 2000, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 109, 6.5.2000.

(2003/C 280 E/192)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1692/03**esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle***(21. toukokuuta 2003)**Aihe: Lastenlääketiede*

On pidettävä ensisijaisena tavoitteena, että lapset saavat parempia ja juuri heitä varten kehitettyjä lääkkeitä. Neuvosto esitti joulukuussa 2000 vaatimuksen pikaisista toimenpiteistä, joiden avulla voitaisiin edistää lastenlääketieteen tutkimusta ja kehittää tehokkaita lääkkeitä. Helmikuussa 2002 komissio antoi asiasta neuvotteluasiakirjan. Asianosaisten (potilasjärjestöjen, tutkimuslaitosten ja lääketeollisuuden) keskuudessa heräsi toivo siitä, että tehokkaita toimenpiteitä saataisiin pian toteutettua. Kuitenkaan komissio ei ole toistaiseksi tehnyt aloitetta, joka olisi johtanut konkreettiseen ehdotukseen neuvostolle ja parlamentille.

USA:ssa ryhdyttiin jo vuonna 1997 toimenpiteisiin alan tutkimuksen ja kehityksen tukemiseksi. Lastenlääketieteen alalla USA:lla onkin selvä etumatka Eurooppaan verrattuna.

1. Onko komissio tietoinen tilanteesta?
2. Mikäli vastaus on myönteinen, katsooko komissio, että on toteutettava mahdollisimman pian toimenpiteitä lastenlääketieteen tutkimuksen ja kehityksen tukemiseksi?
3. Mikäli komissio on tietoinen tilanteesta, mitä se aikoo konkreettisesti tehdä asian hyväksi ja kuinka pian se aikoo toimia?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus*(19. kesäkuuta 2003)*

Komissio aikoo esittää lopullisen ehdotustekstin asetukseksi lapsille tarkoitetuista lääkkeistä ennen vuoden 2003 loppua. Ensimmäinen luonnos valmisteltiin syyskuussa 2002. Tämän luonnoksen pohjalta kuultiin jäsenvaltioita ja Euroopan lääkearviointivirastoa.

Komissio on päättänyt, että tämän ehdotuksen olisi oltava niiden 43 tärkeän ehdotuksen joukossa, jotka kuuluvat vuoden 2003 lainsäädäntö- ja työohjelmaan ja joista on suoritettava laajennettu vaikutusten arviointi. Laajennettu vaikutusten arviointi on tärkeä osa sääntelyn parantamista koskevaa komission toimintasuunnitelmaa.

Komissio on nyt aloittanut tämän vaikutusten arvioinnin valmistelun, ja se aikoo toteuttaa arvioinnin mahdollisimman ripeästi voidakseen antaa ehdotuksen. Vaikutusten arvioinnin odotetaan valmistuvan vuoden 2003 loppuun mennessä. Tällä välin komissio on perustanut farmasian komitean epävirallisen työryhmän keskustelemaan epävirallisesta ehdotusluonnoksesta.

Mitä tulee komission tutkimustoimintaan tällä sektorilla, tukea on jo annettu tai annetaan parhaillaan useille tutkimushankkeille, jotka koskevat lapsille suoritettavia kliinisiä kokeita, erityisesti sellaisten harvinaisten sairauksien kohdalla, joihin lähinnä lapset sairastuvat.

Lisäksi 30. syyskuuta 2002 hyväksytyyn tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja esittelyn kuudennen erityisohjelman ensisijaisessa aihealueessa "Terveystieteet, genomiikka ja bioteknologia" ⁽¹⁾ todetaan, että lastentauteihin ja niihin liittyviin hoitoihin on kiinnitettävä asianmukaista huomiota.

Tällä ensisijaisella aihealueella seuraavat tutkimustoimet ovat erityisen tärkeitä kyseiselle sektorille:

- "Teknologia-alustat uusien diagnoosi-, ennaltaehkäisy- ja hoitomenetelmien kehittämiseen", jossa uusien turvallisempien ja tehokkaampien lääkkeiden kehittämisellä järkevämmiin ja nopeampiin, mukaan luettuina farmakogenomiikan menetelmät, on tarkoitus saada aikaan parempia hoitomuotoja lapsille. Seuraavaksi on jo suunniteltu aihetta, joka liittyy lapsille tarkoitettuihin lääkkeisiin,

- ”Sydän- ja verisuonitaudit, diabetes sekä harvinaiset sairaudet” ja erityisesti niitä harvinaisia sairauksia koskeva tutkimustoiminta, joiden katsotaan koskevan pääasiassa lapsia,
- ”Antibiootti- ja muu lääkeresistenssi”, johon kuuluu rokotteiden ja vaihtoehtoisten hoitostrategioiden kehittäminen mikrobilääkeresistenssiongelman ja muihin lääkeresistensseihin liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi, on varmasti hyödyllinen myös lasten kannalta,
- ”Aivotutkimus ja hermostosairaudet”, jossa neurologisten ja psyykkisten häiriöiden ja sairauksien ehkäisy- ja hoitostrategioiden laatimisen alalla on tarkoitus kohdistaa erityisiä tutkimustoimia lapsiin,
- ”Ihmisen kehityksen ja ikääntymisprosessin tutkimus”, jossa ihmisen kehityksen ymmärtämisellä hedelmöityshetkestä nuoruusikään on merkitystä lasten terveyden kannalta.

Viidennestä ensisijaisesta aihealueesta ”Elintarvikkeiden laatu ja turvallisuus” odotetaan myös olevan hyötyä useiden lasten terveyteen liittyvien seikkojen kannalta erityisesti seuraavissa tutkimustoimissa:

- ”Ravintoon liittyvien sairauksien ja allergioiden epidemiologia”, jossa aiheena ovat epidemiologiset tutkimukset ruokavalion, elintarvikkeiden koostumuksen ja elämäntavan vaikutuksista lasten terveyteen sekä tiettyjen sairauksien, allergioiden ja häiriöiden ehkäisemisen ja synnyn tutkiminen,
- ”Ravinnon terveysvaikutukset” ja ”Ympäristöstä johtuvat terveysriskit”, joissa myös käsitellään lapsiin liittyviä erityispiirteitä.

(¹) EYVL L 294, 29.10.2002.

(2003/C 280 E/193)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1701/03

esittäjä(t): Ian Hudgton (Verts/ALE) komissiolle

(22. toukokuuta 2003)

Aihe: Vakiintuneet kasvipäriset lääkevalmisteet

Komissio hylkäsi vakiintuneista kasvipärisistä lääkevalmisteista annettuun direktiiviin tehdyn tarkistuksen 13. Ison-Britannian kukkauutteen tuottajien yhdistys (UK Flower Essence Producers Association) uskoo, että tämä uhkaa Bach-kukkaterapiaa ja siihen liittyviä tuotteita. Voiko komissio kommentoida yhdistyksen seuraavia huolia:

1. Direktiivin vaatimat valmistusmenetelmät johtavat siihen, että Bach-kukkaterapian tuotteet tullaan luokittelemaan virheellisesti kukkauutteeksi ja näin ollen tehottomiksi kukkauutteiksi.
2. Vaadittu valmistusmenetelmä on vahingollinen perinteiselle kukkauutteen valmistusmenetelmälle. Vaikka Nelson Bachin kaltaiset tuotteet otettaisiin mukaan direktiiviin, niitä ei voitaisi enää luokitella kukkauutteeksi. Ne voitaisiin luokitella homeopaattisiksi, mutta ainakaan Trades Description Actin mukaan niitä ei enää voitaisi markkinoida Bach-kukkaterapiana, koska niitä ei ole valmistettu tavalla, jonka Edward Bach laati vuonna 1936.
3. Bach-kukkaterapian valikoimassa on paljon yrttejä, joita ei ole kelpuutettu sallittujen aineiden luetteloon (esimerkiksi Star of Bethlehem). Tämä hävittäisi perinteisten tuotteiden listan.

Voiko komissio kommentoida yhdistyksen suurta huolta siitä, että direktiivi vaikuttaa voimakkaasti Bach-kukkaterapiaan ja tuhoaa tätä perinteistä Ison-Britannian teollisuutta ja saa aikaan laajoja taloudellisia seurauksia?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(23. kesäkuuta 2003)

Komission ehdotuksella parlamentin ja neuvoston direktiiviksi, jolla muutetaan direktiiviä 2001/83/EY⁽¹⁾ kasvipäristöjen lääkevalmisteiden osalta, pyritään tarjoamaan yhdenmukaiset oikeudelliset puitteet näille lääkevalmisteille, poistamaan niiden osalta eri jäsenvaltioiden välillä olevat erot ja näin helpottamaan tällaisten tuotteiden vapaata liikkuvuutta yhtenäismarkkinoilla.

Direktiivin 2001/83 EY 1 artiklassa määritellään kasvipäristöinen lääkevalmiste. Pitkään käytössä olleiden vakiintuneiden kasvipäristöisten lääkevalmisteiden määritelmä annetaan kasvipäristöisiä lääkevalmisteita koskevassa komission ehdotuksessa. Tämä määritelmä vastaa Euroopan neuvoston Euroopan farmakopeassa sovittua tieteellistä määritelmää.

Mitä tulee parlamentin tarkistukseen 13 ja Britannian kukkauutteen tuottajien yhdistyksen (British Flower Essence Producers Association) esille tuomaan ongelmaan, komissio katsoo, että Bach-kukkaterapian tuotteita voitaisiin uuden direktiivin voimaantulon jälkeenkin säädellä yhteisössä samoin edellytyksin kuin aiemminkin, sillä näitä tuotteita ei markkinoida lääkevalmisteina eikä pitkään käytössä olleina vakiintuneina kasvipäristöinä lääkevalmisteina.

⁽¹⁾ Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6. marraskuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, EYVL L 311, 28.11.2001.

(2003/C 280 E/194)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1707/03

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(16. toukokuuta 2003)

Aihe: Yritysten siirtyminen Euroopan unionin ulkopuolelle

Monikansallinen yritys Schiesser päätti hiljattain siirtää Kreikan tytäryhtiönsä Schiesser-Palcon toiminnan Kreikasta Bulgariaan, minkä vuoksi 500 työntekijää, pääasiassa naisia, joutui työttömäksi.

Kreikan työllisyysasioita käsittelevän järjestön GSEE:n virkamiehet ilmoittivat, että yritys, joka siirtää toimintaansa Yhdysvalloista sellaiseen toiseen valtioon, jossa on halvemmat työvoimakustannukset (jolloin yritys hyötyy näistä alhaisemmista kustannuksista), joutuu maksamaan (asiasta säädetyn sosiaalisen lausekkeen perusteella) kolmansista maista tuoduista tuotteista Yhdysvalloille lisää veroa. Tällä tuetaan työstään erotettuja, ja yrityksiä rohkaistaan olemaan siirtämättä tuotantoaan Yhdysvaltojen ulkopuolelle.

Economist Intelligence Unit -julkaisun tuoreen tuottavia ulkomaisia suoria investointeja koskevan selvityksen mukaan (30. maaliskuuta 2003) Kreikka on Euroopassa viimeisten joukossa, kahdeksantentoista 22 selvityksessä tarkastellusta maasta, kaikkien nykyisten ja myös neljän itäeurooppalaisen tulevan jäsenvaltion (Tšekin tasavallan, Puolan, Unkarin ja Slovakian) jäljessä.

Aikooko EU noudattaa Yhdysvaltojen esimerkkiä tukeakseen yrityksen siirron yhteydessä lomauttaneita henkilöitä ja pysäyttääkseen yritysten toiminnan siirtymisen EU:n ulkopuolelle? Mihin muihin välittömiin toimiin komissio aikoo ryhtyä, sillä työpaikkojen määrä vähenee, ja EU köyhtyy tämän ongelman vuoksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(16. kesäkuuta 2003)

Komissio ei aio ehdottaa, että unionissa otettaisiin käyttöön arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemia vastatoimenpiteitä. Komissio ei myöskään tiedä Yhdysvaltojen käyttäneen tällaisia toimenpiteitä.

Komissio haluaisi kuitenkin muistuttaa, että unioni on vuosien mittaan kehittänyt kattavan politiikan yritysten rakenneuudistusten sosiaalisten seurausten asianmukaisen hoitamisen varalle. Tämän kehittyvän politiikan ansiosta ennen jokaista yrityksen rakenneuudistusta on työntekijöiden edustajille tiedotettava asiasta tehokkaasti ja heidän kanssaan on neuvoteltava. Työntekijöiden joukkovähennyksestä⁽¹⁾, yrityksen luovuttamisesta⁽²⁾, eurooppalaisesta yritysneuvostosta⁽³⁾ sekä työntekijöille tiedottamisesta ja heidän kuulemisestaan⁽⁴⁾ annettujen yhteisön direktiivien mukaisesti tämän käytännön tarkoituksena on välttää tai vähentää rakenneuudistusten sosiaalisia vaikutuksia.

Erityisesti direktiivi 98/59/EY työntekijöiden joukkovähennyksistä edellyttää työntekijöiden edustajille tiedottamista ja heidän kuulemistaan tilanteessa, jossa työnantaja harkitsee joukkovähennyksiä. Tällaisessa tilanteessa työnantajan on aloitettava hyvissä ajoin neuvottelut työntekijöiden edustajien kanssa sopimukseen pääsemiseksi. Neuvotteluissa on käsiteltävä ainakin mahdollisuuksia joukkovähentämisen välttämiseksi tai niiden kohteena olevien työntekijöiden määrän rajoittamiseksi sekä seurausten pienentämiseksi käyttämällä sosiaalisia toimenpiteitä varsinkin vähentämisen kohteeksi joutuneiden työntekijöiden työllistämiseksi tai kouluttamiseksi uudelleen.

Yleisesti ottaen komissio on sitä mieltä, että uudelleensijoittautumista koskevia päätöksiä tehdessään yrityksen on otettava huomioon se, mitä vaikutuksia päätöksillä voi olla yrityksen työntekijöihin ja mitkä voivat olla niiden sosiaaliset ja alueelliset vaikutukset. Tätä korostetaan komission äskettäin antamassa tiedonannossa "Yritysten sosiaalinen vastuu: elinkeinoelämän panos kestäväan kehitykseen"⁽⁵⁾.

Lisäksi komissio on kehoittanut eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia käymään vuoropuhelua muutoksen ennakoinnista ja hallinnoinnista, jotta yritysten rakenneuudistusten sosiaalisia näkökohtia voidaan tarkastella dynaamisella tavalla. Työmarkkinaosapuolet suostuivat sisällyttämään tämän seikan vuosien 2003–2004 työohjelmaansa. Komissio toivoo, että yhteinen työ tällä alalla johtaa yleisiin yhteisön toimintapuitteisiin, mikä voi auttaa yrityksiä ja niiden työntekijöitä tarkastelemaan asianmukaisesti rakenneuudistusten sosiaalisia ulottuvuuksia.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 98/59/EY, annettu 20. heinäkuuta 1998, työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä. (Tällä direktiivillä on konsolidoitu direktiivit 75/129/ETY ja 92/56/ETY.)

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2001/23/EY, annettu 12. maaliskuuta 2001, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 94/45/EY, annettu 22. syyskuuta 1994, eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/14/EY, annettu 11. maaliskuuta 2002, työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä.

⁽⁵⁾ KOM(2002) 347 lopullinen.

(2003/C 280 E/195)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1715/03

esittäjä(t): **Pasqualina Napoletano (PSE) komissiolle**

(23. toukokuuta 2003)

Aihe: Direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen soveltaminen

Neuvoston direktiivi 93/104/EY⁽¹⁾ tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista ja sen muuttamista koskeva direktiivi 2000/34/EY⁽²⁾ saatettiin Italiassa osaksi kansallista lainsäädäntöä 14. huhtikuuta 2003 annetulla asetuksella N:o 66, joka julkaistiin samana päivänä ilmestyneessä Italian virallisen lehden numerossa 87. Vahtimestarit ja ovivahdit eivät näytä Italiassa kuuluvan EU:n työaikadirektiivin soveltamisalaan. Syy tähän näyttäisi löytyvän 15. maaliskuuta 1923 annetusta asetuksesta N:o 692, joka on edelleen voimassa ja jonka mukaan katkonaista tai luonteeltaan passiivista työtä ei katsota vakituiseksi, keskeyttömäksi työnteoksi.

Näin 80 vuotta myöhemmin tällainen toteamus vaikuttaa järjettömältä, sillä ovivahtien ja vahtimestareiden työ edellyttää nykyään lähestulkoon aina jatkuvaa tarkkaavaisuutta. Tätä tukee myös tuore yhteisöjen tuomioistuimen espanjalaisia lääkäreitä koskeva oikeuskäytäntö. Tuomioistuin katsoo, että päivystysaikaan on suhtauduttava kuten työaikaan, jos työpaikalla olevan työntekijän odotetaan olevan sekä fyysisesti että psyykkisesti valveilla.

Vahtimestarin tai ovivahdin tehtävissä toimivat saattavat kuitenkin tehdä Italiassa jopa 59 tunnin työviikkoa (yhtä mittaa enintään 11 tuntia päivässä). Kansallisiin työehtosopimuksiin ei kuitenkaan usein sisälly mainintaa työajasta. Tämä on vastoin direktiivin säännöksiä, joiden mukaan jokaisella työntekijällä on oikeus tietää työaikansa.

On syytä muistaa, että Euroopan työaikadirektiivin tavoitteena on soveltaa työntekijöiden oikeuksia koskevaa sosiaalista peruskirjaa ja että niiden oikeudellisena perustana ovat kaikkien työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden parantamista koskevat perustamissopimuksen artiklat.

Euroopan parlamentti hyväksyi viime vuoden helmikuussa mietinnön A5-0010/2002⁽¹⁾, jossa se toi esiin työajan määrittelyyn liittyvät ongelmat direktiivissä 93/104/EY. Parlamentti korosti myös, että on olemassa suuri riski, että kansallisen lainsäädännön soveltaminen johtaa vääristymiin ja eroavuuksiin jäsenvaltioiden välillä.

Onko komission mielestä perusteltua jättää ovivahdit ja vahtimestarit direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle?

Miten komissio aikoo ratkaista työajan määrittelyssä ilmenneet ongelmat tarkistaessaan vihdoin viimein direktiiviä 93/104/EY?

⁽¹⁾ EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 195, 1.8.2000, s. 41.

⁽³⁾ EYVL C 284 E, 21.11.2002, s. 362.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(23. kesäkuuta 2003)

Direktiivissä 93/104/EY⁽¹⁾ säädetään turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista työajan järjestämistä varten. Direktiivin 1 artiklan 3 kohdan mukaan sitä sovelletaan kaikkeen direktiivin 89/391/ETY 2 artiklassa tarkoitettuun yksityiseen ja julkiseen toimintaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin 17 artiklan soveltamista, lukuun ottamatta maantie-, lento-, meri-, rautatie-, joki- ja järviliikennettä, merikalastusta, muuta merellä tehtäviä töitä ja lääkärin harjoittelua. Direktiivi 2000/34/EY⁽²⁾, joka jäsenvaltioiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöään 1. huhtikuuta 2003 mennessä (harjoittelevien lääkärin osalta 1. huhtikuuta 2004 mennessä), kattaa nyt direktiivin 93/104/EY soveltamisalan ulkopuolelle jääneet toimialat ja toiminnot.

Muiden kuin nimenomaisesti edellä mainitussa artiklassa mainittujen työntekijöiden jättäminen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle ei olisi direktiivin mukaista.

Italian uuden lainsäädännön⁽³⁾ yhteensopivuutta direktiivin kanssa tarkastellaan parhaillaan.

Toiseen kysymykseen komissio vastaa aikovansa tarkastella työajan määrittelyä erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön kannalta työaikaa koskevassa tiedonannossaan, joka annetaan kuluvan vuoden aikana.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 93/104/EY, annettu 23 päivänä marraskuuta 1993, tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista, EYVL L 307, 13.12.1993.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 2000, tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista annetun direktiivin 93/104/EY muuttamisesta koskemaan direktiivin soveltamisalan ulkopuolisia toimialoja ja toimintoja, EYVL L 195, 1.8.2000.

⁽³⁾ Annettu komissiolle tiedoksi 14. huhtikuuta 2003 päivätyllä kirjeellä.

(2003/C 280 E/196)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1727/03

esittäjä(t): Antonio Di Pietro (ELDR) komissiolle

(23. toukokuuta 2003)

Aihe: Merlonin laki julkisista hankinnoista

Merlonin laiksi kutsutulla, 1. elokuuta 2002 annetulla Italian lailla nro 166 kumottiin periaate, joka oli ollut alan lainsäädännössä voimassa ja jonka mukaan myös alle 40 000 euron kynnnyksen (nyt kynnys on

nostettu 100 000 euroon) alle jäävien hankintojen osalta ”hankintaviranomaisen on kaikissa tapauksissa julkistettava tarjouskilpailut riittävällä tavalla” (tämä lause on nyt poistettu laista).

Eikö komissio katso, että tämä tilanne aiheuttaa, että Italian tämänhetkinen lainsäädäntö on ristiriidassa 18. kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY⁽¹⁾ kanssa?

Onko totta, että tämän asian ja muiden Merlonin laissa olevien, kilpailua ja palvelujen vapaata tarjoamista koskevien perustamissopimuksen periaatteiden vastaisten elementtien vuoksi komissio on pannut Italiassa alulle rikkomismenettelyn?

Jos näin on, voisiko komissio kertoa laajemmin menettelyn perusteista, aikataulusta ja vaiheista?

⁽¹⁾ EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(4. heinäkuuta 2003)

Julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/50/ETY⁽¹⁾ sovelletaan pääsääntöisesti hankintoihin, joiden arvioitu arvo (ilman arvonlisäveroa) on vähintään 200 000 erityisnosto-oikeutta vastaava euromääräinen summa, eli 249 681 euroa vuosina 2002 ja 2003. Keskushallinnon virastojen tapauksessa direktiiviä sovelletaan yleensä hankintoihin, joiden arvioitu arvo (ilman arvonlisäveroa) on vähintään 130 000 erityisnosto-oikeutta vastaava euromääräinen summa, eli 162 293 euroa vuosina 2002 ja 2003. Näin ollen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema Italian lainsäädäntöön tehty julkisia hankintoja koskeva muutos, jolla julkistamisvelvollisuuden piiriin kuuluva kynnysarvo nostetaan 40 000 eurosta 100 000 euroon, ei ole direktiivin 92/50/ETY vastainen menettely. Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin täsmentänyt viimeaikaisessa oikeuskäytännössään, että hankintaviranomaisten on noudatettava myös niiden julkisten hankintojen osalta, jotka eivät ylitä yhteisön direktiivien mukaisia kynnysarvoja, EY:n perustamissopimuksen asiaa koskevia määräyksiä ja erityisesti sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevia määräyksiä sekä syrjimättömyyden, tasavertaisen kohtelun ja avoimuuden yleisiä periaatteita⁽²⁾. Viimeksi mainitun periaatteen noudattamisesta tuomioistuin on todennut, että hankintaviranomaisia koskevan avoimuusvelvollisuuden sisältönä on taata kaikkien potentiaalisten tarjoajien eduksi se, että hankinnasta ilmoitetaan asianmukaisessa laajuudessa, minkä ansiosta palvelumarkkinat avautuvat kilpailulle ja hankintasopimuksia koskevien tekomenettelyiden puolueettomuutta voidaan valvoa⁽³⁾.

Komissio käynnisti 19. joulukuuta 2002 rikkomisesta johtuvan menettelyn Italiaa vastaan vuonna 1994 annetun lain N:o 109 (julkisia rakennushankkeita koskeva puitesäädös) useista säännöksistä, sellaisina kuin ne ovat viimeksi muutettuina vuonna 2002 annetulla lailla N:o 166. Yleisen avoimuusperiaatteen noudattamatta jättämisen osalta edellä tarkoitettujen menettelyn aiheina ovat muun muassa säännökset, jotka koskevat 100 000 euron kynnysarvon alittavia insinööri- ja arkkitehtipalveluja.

Edellä mainittujen säännösten lisäksi komission käynnistämän rikkomisesta johtuvan menettelyn aiheina ovat säännökset, jotka koskevat rakennushankkeista annettujen sääntöjen soveltamisalan rajoittamista suhteessa palvelu- ja tavarahankinnoista annettuihin sääntöihin, rakennushankkeiden toteutuksen vähentämistä kaupunkisuunnittelun kuluista, rakennushankkeiden johtamis- ja validointipalveluja, rakennustöiden teknisiä varmennuspalveluja (collaudo) sekä hankevastaavan asemaa hankkeen rahoitusmenettelyssä edellä mainitun lain 37 a ja sitä seuraavien artiklojen mukaisesti. Komissio päättää tämän menettelyn johdosta toteutettavista jatkotoimista Italian hallitukselta piakkoin odotettavissa olevan vastineen perustella.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 24.7.1992.

⁽²⁾ Ks. etenkin asia C-59/00, määräys 3. joulukuuta 2001, 19 ja 20 kohta.

⁽³⁾ Ks. etenkin asia C-324/98, tuomio 7. joulukuuta 2000, 61 ja 62 kohta.

(2003/C 280 E/197)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1761/03**esittäjä(t): Jan Mulder (ELDR) komissiolle**

(27. toukokuuta 2003)

Aihe: Teollinen bioteknologia

Viime vuosina antamissaan lukuisissa päätöslauselmissa Euroopan parlamentti on vaatinut, että edistetään maataloustuotteiden käyttämistä teollisuustuotteiden raaka-aineena. Teollinen bioteknologia kehittyi juuri mainittuun suuntaan. Yleiskatsauksen näistä teknologioista antaa 29. maaliskuuta 2003 ilmestynyt *The Economist* -lehti. USA:lla vaikuttaa olevan erittäin myönteinen suhtautuminen kyseisten teknologioiden kehittämiseen, mutta valitettavasti samaa ei voi sanoa Euroopan unionista.

1. Katsooko komissio, että ympäristön etua ajatellen on edistettävä maatalouden raaka-aineiden käyttöä teollisuuden tarkoituksiin?
2. Onko komissio valmis edistämään tarvittavan teknologian kehitystä Lissabonin strategian ja kuudennen tutkimuksen puiteohjelman yhteydessä?
3. Onko komissio valmis kehittämään lainsäädäntöä, jonka mukaisesti ympäristön etua ajatellen veloitetaan yleisesti käyttämään kasvituotteita voiteluöljyihin ekologisesti haavoittuvilla alueilla sekä käyttämään luonnonmukaisesti valmistettuja muoveja ja kuituja?
4. Mitä muuta komissio aikoo tehdä teollisen bioteknologian tukemiseksi? Aikooko komissio neuvotella kaikkien asianosaisten kanssa, jotta teknologian jälkeensä jääneisyttä saataisiin tarmokkaasti purettua?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 2003)

1. Komissio on samaa mieltä siitä, että tällainen käyttö voi todellakin olla ympäristön edun mukaista. Olisi korostettava, että biomateriaaleja ja bioraaka-aineita on tarkasteltu yhteisön teollisessa tutkimustoiminnassa jo 1990-luvun alusta lähtien. Lisäksi eurooppalaisen ilmastonmuutosohjelman (ECCP) käynnistyttyä kesällä 2000 komissio totesi, että biopohjaisilla teollisuustuotteilla saattaa olla mahdollista edistää ympäristön etua arvokkaalla tavalla. Näin ollen yksi ECCP-ohjelman yhteydessä perustetuista sidosryhmiä edustavista työryhmistä tarkasteli yksinomaan teollisuustuotteiden (energiaa lukuun ottamatta) valmistukseen käytettäviä uusiutuvia raaka-aineita. Komissio julkaisi kesäkuussa 2001 yleisselvityksen ECCP:n tuloksista (<http://europa.eu.int/comm/environment/climat/eccpreport.htm>), ja samassa yhteydessä uusiutuvia raaka-aineita käsittelevä työryhmä julkaisi yksityiskohtaisia tuloksia siitä, miten paljon kasvihuonekaasupäästöjä voitaisiin vähentää, jos oletetaan realistisesti, että tällainen tekniikka otetaan käyttöön valituilla teollisuudenaloilla. Niin sanotut välittömät vuotuiset kasvihuonekaasupäästövähennykset vuoteen 2010 mennessä olisivat vaatimattomat 8 miljoonaa tonnia (hiilidioksidiekvivalenttonnia), mutta tuotteiden toimivuuden parantumisesta koituvat välilliset päästövähennykset saattaisivat olla huomattavasti suuremmat. Uusiutuvia raaka-aineita käsittelevä työryhmä havaitsi muitakin ympäristöön liittyviä mutta myös taloudellisia ja sosiaalisia etuja, joita kyseisten raaka-aineiden käytön lisäämisestä olisi odotettavissa, ja luetteli poliittisia toimenpiteitä tämän päämäärän saavuttamiseksi.

ECCP:n ensimmäisen vaiheen päätyttyä kesäkuussa 2001 komission yksiköt jatkoivat tämän sidosryhmiä edustavan työryhmän työtä määritelläkseen tämän tekniikan ja sitä käyttävän teollisuudenalan edistämistä haittaavat esteet sekä löytääkseen ratkaisut näiden esteiden voittamiseksi. Komissio viimeisteli yhteistyössä Euroopan uusiutuvista luonnonvaroista ja raaka-aineista vastaavan yhdistyksen (European Renewable Resources and Material Association, ERRMA) kanssa sisäisen kertomuksen uusiutuvia raaka-aineita käyttävän unionin teollisuuden nykytilasta ja tulevaisuudennäkymistä ("Current Situation and Future Prospects of Union Industry Using Renewable Materials", http://europa.eu.int/comm/enterprise/environment/reports_studies/reports_studies.htm). Kertomukseen sisältyy muun muassa yksityiskohtainen luettelo tulevaisuudessa tarvittavista jatkotoimista, joita uusiutuvia raaka-aineita käsittelevä työryhmä tarkastelee parhaillaan.

Kesäkuun 6. päivänä 2002 antamissaan päätelmissä yrityspolitiikasta ja kestävästä kehityksestä teollisuusministerien neuvosto kehotti jäsenvaltioita ja komissiota "kutakin omalla vastuualueellaan jatkamaan työtä kestävästä kehityksestä edistämiseksi yrityspolitiikan avulla, erityisesti kannustamaan edelleen uusiutuvien raaka-aineiden käyttöön tehdasteollisuudessa tukeutumalla komission meneillään olevasta työstä saataviin tuloksiin".

2. Komissio on kiinnostunut edistämään tämän tekniikan kehittämistä osana Lissabonin strategiaa biotieteitä ja biotekniikkaa koskevan unionin strategian ja toimintaohjelman yhteydessä. Tähän kuuluvat myös kuudennesta puiteohjelmasta myönnettävän taloudellisen tuen asettaminen saataville sekä lukuisat muut toimet, joilla helpotetaan tämän tekniikan kehittämistä Euroopassa. Peräkkäisissä tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelmissa (TTK) on tuettu tämän alan tutkimusta. Vuosina 1993–2002 unioni investoi biopohjaisten tuotteiden tutkimukseen (lukuun ottamatta bioenergiaa ja metsätaloutta) kaikkiaan lähes 190 miljoonaa euroa, ja tämä rahoitus osoitettiin 173 hankkeelle, joissa oli mukana yli 1 000 yhteistyökumppania. Niistä 40 prosenttia edusti teollisuutta, pääasiassa pk-yrityksiä. Yksityiskohtaisia tietoja on Biomat-hankkeen Internet-sivustolla osoitteissa <http://www.nf-2000.org/home.html> ja <http://www.biomatnet.org>. Lisäksi tukea jatketaan kuudennessa puiteohjelmassa, ja hankerahoitusta koskevia tarjouksia voidaan esittää ensisijaisella aihealueella 3 ("nanoteknologia ja nanotieteet, älykkäät monikäyttöiset materiaalit sekä uudet tuotantomenetelmät ja -laitteet"). Verrattuna kaivannaisten ja kemiallisten prosessien käyttöön biologisten raaka-aineiden ja biologisten teollisuusprosessien käytöllä voidaan saavuttaa etuja, kuten vähentää tarvittavia luonnonvaroja, myrkyllisen jätteen määrää tai energiankulutusta, ja se voi olla yritysten kannalta kannattavaa. Tätä käsitettä, joka nykyään tunnetaan valkoisena biotekniikkana, edistävät ensisijaisena tavoitteenaan (ja yhteisön tukemina) myös OECD:n kaltaiset organisaatiot.

3. Toiminnan tässä vaiheessa uusiutuvia raaka-aineita käsittelevä työryhmä kohdistaa huomionsa käytännön toimiin, joilla alan teollisuutta voidaan edistää välittömästi. Tätä taustaa vasten ensisijaisena tavoitteena on hyödyntää jo olemassa olevia välineitä. Esimerkkeinä voidaan mainita biovoiteluöljyille myönnettävän unionin ympäristömerkin kehittäminen ja erityisten uusiutuvilla raaka-aineille asetettävien vaatimusten tarkastelu tarkistettaessa pakkaus- ja jätehuoltolainsäädännön kaltaisia muita toimintalinjoja ja toimenpiteitä. Työryhmä tarkastelee myös sitä, miten voitaisiin perustaa uusiutuvien raaka-aineiden teollisuudenalaa käsittelevä ja sitä tukeva unionin laajuinen tiedotuskanava, ja sitä, miten voidaan parhaiten varmistaa, että esimerkiksi uusiutuvista raaka-aineista valmistetut polymeerit täyttävät tietyt biologista hajoavuutta koskevat vaatimukset. Uusiutuvien raaka-aineiden käytöstä energialähteenä on syytä todeta, että liikenteen biopolttoaineiden käytön edistämisestä äskettäin annetussa direktiivissä (2003/30/EY) vaaditaan lisäämään liikenteessä käytettävien biopolttoaineiden osuutta 5,75 prosenttia vuoteen 2010 mennessä. Uusiutuvien raaka-aineiden käytöstä voidaan odottaa tulevan kaupallisesti aiempaa kannattavampaa erittäin pitkällä aikavälillä, kun fossiiliset energiavarannot käyvät yhä niukemmiksi.

4. Komissio pyrkii vauhdittamaan teollisen biotekniikan kehitystä biotieteitä ja biotekniikkaa koskevan unionin strategian ja toimintasuunnitelman avulla. Siinä tunnustetaan teollisen biotekniikan ja muiden soveltamiskohteiden (kuten lääketieteen, maatalouden, ympäristöalan ja bioinformatiikan kaltaisten kanavatekniikoiden) keskinäinen riippuvuus. Vaikka muutamat 30-kohtaisen toimintasuunnitelman toimista koskevat nimenomaan muihin soveltamiskohteisiin liittyviä kysymyksiä, useimmilla voidaan todennäköisesti vauhdittaa teollisen biotekniikan kehittämistä ja käyttöä sekä puuttua tällä alalla ilmeneviin ongelmiin. Unionin strategia ja toimintasuunnitelma ovat varsin dynaamiset, ja niillä edistetään komission toimien lisäksi monenlaisten viranomaisten ja päätöksentekoprosessin eri asteilla toimivien muiden organisaatioiden toimia.

(2003/C 280 E/198)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1780/03

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(28. toukokuuta 2003)

Aihe: Antisemitismiä ja islamin vastaisuutta koskevan pyöreän pöydän neuvotteluiden johtopäätökset

Mitä johtopäätöksiä komissio on tehnyt Euroopan rasismien ja muukalaisvihan seurantakeskuksen ja komission antisemitismiä ja islamin vastaisuutta koskevista pyöreän pöydän neuvotteluista, jotka pidettiin Brysselissä 21. maaliskuuta 2003?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(25. kesäkuuta 2003)

Työllisyydestä ja sosiaalasioista vastaava komission jäsen pyysi vuonna 2002 Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskusta järjestämään yhteistyössä työllisyyden ja sosiaaliasioiden pääosaston kanssa islamin vastaisuutta ja antisemitismistä käsitteleviä pyöreän pöydän kokouksia Euroopassa. Antisemitismistä pidettiin kokous 5. joulukuuta 2002, islamin vastaisuudesta 6. helmikuuta 2003 ja kulttuurien välisestä vuoropuhelusta 20. maaliskuuta 2003. Komission jäsen halusi näitä kokouksia, koska hän oli huolestunut siitä, että juutalais- ja muslimiyhteisöjen syrjinnästä on Euroopassa kasvavaa näyttöä Yhdysvalloissa 11. syyskuuta 2001 tehtyjen terrori-iskujen jälkeen. Komission jäsen halusi lisäksi selvittää, kuinka paljon kulttuurien ja uskontojen välisellä vuoropuhelulla voidaan Euroopassa myötävaikuttaa yhteisöjen välisten jännitteiden vähentämiseen.

Nämä kolme kokousta keräsivät yhteen eri puolilta Eurooppaa yli 100 korkean tason asiantuntijaa, joiden joukossa oli muun muassa uskonnollisia johtajia, tutkijoita, journalisteja ja kansalaisjärjestöjen edustajia. He keskustelivat kokouksissa uskonnollisten vähemmistöjen ongelmista nykypäivän Euroopassa.

Seurantakeskus valmistelee parhaillaan yhdessä komission kanssa konferenssiraporttia, joka sisältää näiden kolmen kokouksen yhteenvedot sekä keskeisten puhujien kirjalliset kannanotot. Vaikka keskusteluissa esitettiin lukuisia erilaisia näkemyksiä ja käsityksiä, raportin tavoitteena on kerätä yhteen ne teemat ja aiheet, jotka tulivat esiin kaikissa kokouksissa. Keskusteluissa painotettiin muun muassa seuraavien seikkojen tärkeyttä: paikallistason toiminta, tasapuolisen kuvan antaminen uskonnollisista vähemmistöistä tiedotusvälineissä sekä kasvatuksen keskeinen sija suvaitsevaisuuden ja kunnioituksen edistämässä. Raporttia käytetään keskustelujen tulosten levittämiseksi laajemmalle yleisölle.

(2003/C 280 E/199)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1787/03

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(28. toukokuuta 2003)

Aihe: Avoin koordinoitimenetelmä

Mikä on komission näkemys avointa koordinoitimenetelmää koskevasta työllisyys- ja sosiaalivaliokunnan mietinnöstä A5-0143/2003 (Smet, PPE-DE, B)?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(27. kesäkuuta 2003)

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan keskiviikkona 4. kesäkuuta 2003 pidetyssä täysistunnossa käydyin, Smet-mietintöä käsitelleen keskustelun tuloksiin.

(2003/C 280 E/200)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1793/03

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(28. toukokuuta 2003)

Aihe: Kohdunkaulan syövän tutkimuskäytännöt

Mitä tietoja komissiolla on kohdunkaulan syövän tutkimuskäytäntöjen vaihtelusta EU-maissa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(24. kesäkuuta 2003)

Kohdunkaulan syöpää esiintyi unionin alueella vuonna 1997 keskimäärin 10,48 naisella 100 000:sta. Luku vaihteli eri jäsenvaltioissa siten, että se oli vähimmillään 4,24 (Luxemburg) tai 5,06 (Suomi) ja enimmillään 17,34 (Portugali) tai 14,62 (Tanska). Nämä suuret erot johtuvat sekä perinnöllisistä tekijöistä että seulonta-aktiivisuudesta viime vuosikymmenien aikana. Kuolleisuus on laskenut kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa syöpäseulontaohjelmat on otettu käyttöön.

Komissio on ottanut tämän vaihtelun huomioon niiden tietojen perusteella, jotka se on saanut kohdunkaulan syövän eurooppalaiselta seulantaverkostolta, syövän ehkäisemisen neuvoo-antavalta komitealta ja muilta kansainvälisen syöväntutkimuskeskuksen (IARC) asiantuntijoilta sekä muista tietolähteistä.

Syöpäseulontoja on järjestetty joissakin jäsenvaltioissa jo vuosikymmenien ajan (esim. Alankomaissa, Suomessa, Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa). Joissakin muissa jäsenvaltioissa ohjelmia on hallinnoitu alueellisesti, ja siksi niiden kattavuus ja toimeenpanokäytännöt vaihtelevat. Joissakin maissa palveluntarjoajat tekevät seulontoja ainoastaan saamansa ohjeistuksen mukaisesti.

Tilanteen johdosta komissio hyväksyi 5. toukokuuta 2003 ehdotuksen neuvoston suositukseksi syöpäseulonnasta⁽¹⁾. Ehdotuksen tavoitteena on antaa suosituksia luotettavaan tieteelliseen tietoon perustuvien seulontaohjelmien järjestämiseksi ja pienentää jäsenvaltioiden välisiä eroja seulantakäytännöissä. Tarkoituksena on saavuttaa kaikissa jäsenvaltioissa yhtä alhainen syöpäkuolleisuus järjestämällä kaikille Euroopan kansalaisille yhtä hyvä terveydenhoito.

⁽¹⁾ KOM(2003) 230 lopullinen.

(2003/C 280 E/201)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1813/03

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(2. kesäkuuta 2003)

Aihe: Portugalilaiset työntekijät Yhdistyneessä kuningaskunnassa

Viimeaikaisten uutisten mukaan brittiläinen kansalaisjärjestö Citizen's Advice on esittänyt erälle Britannian parlamentin tutkimusvaliokunnalle raportin, jossa paljastetaan portugalilaisten työntekijöiden hyväksikäyttö Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Raportin mukaan portugalilaiset ja brittiläiset työvoiman välitystoimistot käyttävät häikäilemättä hyväkseen tuhansia portugalilaisia maatalous- ja teollisuustyöntekijöitä. Ne käyttävät pelottelukeinona työn ja majoituksen kytkemistä toisiinsa ja pakottavat työntekijät epäinhimillisiin oloihin uhkaamalla heitä hädöllä.

Tietojen mukaan heitä on majoitettu konteissa ja asuntovaunuissa ilman juoksevaa vettä tai muissa alivuokralaisumuksissa. Kaikki majoituspaikat on ahdettu tupaten täyteen ja työntekijät joutuvat itse maksamaan yöpymisestään. Lounais-Englannissa Bristolissa samaan taloon oli sullottu 27 ihmistä, joka huoneessa asui seitsemän ihmistä ja heitä varten oli vain kaksi patjaa.

Citizen's Advicen mukaan ongelma on levinnyt koko maahan, mutta pahin tilanne on East Anglian alueella, Lontoosta koilliseen, jonne on keskittynyt suuri määrä maatiloja ja elintarviketehtaita, samoin kuin Pohjois-Irlannissa sekä Walesissa.

- Mitä tietoja komissiolla asiasta?
- Mihin toimiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä yhdessä Ison-Britannian viranomaisten kanssa tilanteen ratkaisemiseksi?
- Harkitseeko komissio mahdollisuutta avustaa näitä työntekijöitä, mikäli tiedot vahvistetaan ja tilanne jatkuu entisenlaisena?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(15. heinäkuuta 2003)

Komissiolla ei ole tietoja parlamentin jäsenen kuvaamista tapahtumista. Vaikka komissio pahoittelee sitä, että kyseisenlaisia tilanteita saattaa syntyä, komissio voi puuttua niihin vain siinä tapauksessa, että niiden yhteydessä rikotaan yhteisön lainsäädäntöä.

Kysymyksen perusteella ei voida selvästi päätellä, kuuluvatko kuvatut tapaukset palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY⁽¹⁾ soveltamisalaan. Direktiivin mukaan toiseen jäsenvaltioon työhön lähetetyille työntekijöille on taattava eräiden seikkojen osalta kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistetut työehdot ja -olot. Nämä toiseen jäsenvaltioon työhön lähetettyjen työntekijöiden suojelusta annetut säännökset samoin kuin muutkaan yhteisön säännökset tai määräykset eivät kuitenkaan koske työntekijöiden majoittamista. Muutenkin kyseisten säännösten noudattamisen valvominen kuuluu ensisijaisesti toimivaltaisille kansallisille oikeus- tai muille viranomaisille, jos taho, joka katsoo oikeuksiaan loukatun, kääntyy asianomaisten viranomaisten puoleen.

⁽¹⁾ EYVL L 18, 21.1.1997.

(2003/C 280 E/202)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1952/03

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(5. kesäkuuta 2003)

Aihe: Koheesiorahastosta Portugalille tarkoitettua rahoitustuen toteuttamista koskevat vakavat viivästykset

Luin hyvin huolissani 24. toukokuuta 2003 julkaistusta virallisesta lehdestä komission tiedonannot 2003/C 123/03⁽¹⁾ ja 2003/C 123/05⁽²⁾, jotka koskevat koheesiorahastosta Portugalille vuodeksi 2002 tarkoitettua rahoitustuen myöntämispäätösten tärkeimpiä kohtia.

Kyseisten tiedonantojen mukaan komissio on hyväksynyt vuonna 2002 ainoastaan viisi uutta Portugalin koheesiorahastolle esittämää hanketta. Nämä hankkeet ovat Vale do Aven kiinteän yhdyskuntajätteen käsittelyjärjestelmä, Bragan jätevedenkäsittelyjärjestelmä, Algarven jätevedenkäsittelyjärjestelmätutkimukset, LIPOR:n kiinteän jätteen yhdenntetty käsittelyjärjestelmä ja IP6, Peniche—IC1-moottoritie. Näiden hankkeiden kustannukset ovat yhteensä vähän yli 106 miljoonaa euroa.

Jos otetaan huomioon, että kyseisen summan on vastattava useita vuosia koskevia maksusitoumuksia, summa ei riitä kattamaan Berliinissä maaliskuussa 1999 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymiä tavoitteita.

Ottaen huomioon, että komissio on useaan otteeseen pyytänyt Euroopan parlamentin jäseniä seuraamaan rakennerahastosta rahoitettavien toimien toteuttamista omissa vaalipiireissään, pyytäisin komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Mitkä vuoden 2002 maksusitoumusmäärärahat vastaavat näissä tiedonannoissa mainittujen viiden uuden hankkeen kokonaiskustannuksia?

2. Mikä on se koheesiorahastosta Portugalille vuonna 2003 myönnettävien maksusitoumusmäärärahojen summa, jonka avulla Portugalin pitäisi saavuttaa vuoden 2003 loppuun mennessä Berliinin Eurooppa-neuvoston ohjelmakaudeksi 2000–2006 asettama vuosittainen keskiarvo?
3. Jos oletetaan, että tulevaisuudessa hyväksyttävistä hankkeista koskevien maksusitoumusmäärärahojen vuosittainen jakautuminen on sama kuin jo hyväksytyjen hankkeiden, mikä on se hankkeista koskeva yhteisön rahoituksen kokonaismäärä, joka on tarpeen hyväksyä vuonna 2003, jotta päästään edellisessä kohdassa tarkoitettuun summaan?

(¹) EYVL C 123, 24.5.2003, s. 4.

(²) EYVL C 123, 24.5.2003, s. 13.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(27. kesäkuuta 2003)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, Portugalissa vuonna 2002 aloitetulle viidelle hankkeelle myönnetään koheesiorahastosta tukea 106 miljoonaa euroa, josta 85 miljoonaa euroa sisältyy vuoden 2002 talousarvioon. Loput tuesta sidotaan myöhempään varainhoitovuosiin hankkeiden etenemisen mukaisesti.

Jos lasketaan keskiarvo jokaisen varainhoitovuoden talousarvioon kirjattujen maksusitoumusten ohjeelliselle vaihteluvälille, vuonna 2003 Portugalilla on käytettävissään 647 miljoonaa euroa, josta 478 miljoonaa euroa koskee tätä varainhoitovuotta ja 169 miljoonaa euroa ovat vuoden 2002 käyttämättä jääneitä varoja.

Jo tehdyt tai parhaillaan tehtävät maksusitoumukset ovat tällä hetkellä noin 200 miljoonaa euroa. Käsiteltävänä olevien hankkeiden maksusitoumukset voisivat olla enimmillään 240 miljoonaa euroa, jos ne käytettäisiin kaikki vuonna 2003. Saavuttaakseen vuodelle 2003 tarkoitetun summan Portugalin tulisi esitellä hankkeita, joihin voitaisiin sitoa yli 200 miljoonan euron lisämääräraha, jotta kohtuullinen turvamarginaali säilyisi.

Kolmannen esitetyn kysymyksen vastaus riippuu yhteisön tuen yksityiskohtaisista säännöistä.

Rahoituksen toteuttamista koskevien sääntöjen mukaan maksusitoumukset voidaan suorittaa kahdella tavalla:

- maksu vuosierissä, jos hankkeiden rahoitustuki on yli 50 miljoonaa euroa ja jos niiden toteuttamiseen kuluu yli kaksi vuotta,
- muutoin ensimmäinen maksusitoumus on 80 prosenttia hankkeen käynnistysvaiheessa ja seuraava loput 20 prosenttia hankkeen etenemisen mukaan.

Ensimmäisessä tapauksessa jokaiseen varainhoitovuoteen kirjattavan tuen määrä riippuu hankkeen rahoitussuunnitelmasta. Jos alustavaa rahoitussuunnitelmaa ei ole, hankkeiden arvoa, jolla saavutetaan vuonna 2003 käytössä oleva summa, on mahdotonta määrittellä.

Jälkimmäisessä tapauksessa vuonna 2003 mahdollisesti hyväksyttävien lisähankkeiden tulisi edellyttää vähintään 260 miljoonan euron tukea.

Uusien hyväksytyjen hankkeiden maksusitoumusmäärä olisi luonnollisesti suurempi, jos kaikkia nykyisiä hankkeita ei kyettäisi toteuttamaan.

(2003/C 280 E/203)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1981/03

esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle

(10. kesäkuuta 2003)

Aihe: Alankomaiden yleisradion (NOS) rooli ja DAB-lähettimeä koskevat yhteisön tarjouskilpailusäännöt

Alankomaiden yleisradio (Nederlandse Omroep Stichting, NOS) on julistanut tarjouskilpailut, jotka koskevat toimilupaa DAB-lähettimeiden kehittämistä ja hallintaa varten. DAB (Digital Audio Broadcasting)

on digitaalisia audiolähetystyksiä koskeva normi, johon NOS:illa on ollut lisenssi yhtä maanpäällistä multipleksiyhteyttä varten 1. helmikuuta 2003 alkaen. Toimilupa myönnetään todennäköisesti Nozemalle.

Nozemasta omistaa 59 prosenttia Alankomaiden valtio, 40 prosenttia on NOS:in omistuksessa ja yhden prosentin omistaa Radio Nederland Wereldomroep (Alankomaiden maailmanradio). Vaikuttaa siltä, että tehtävät sekoittuvat toisiinsa NOS:in hallintoneuvostossa ja Nozeman johtokunnassa. Päällekkäiset tehtävät kyseisissä elimissä herättävät epäilyjä päätöksenteon puolueettomuudesta tarjouspyyntömenettelyn yhteydessä. NOS katsoo, että tarjouspyyntöjä koskevan yhteisön direktiivin mukaiset menettelyt takaavat niiden asianmukaisen täytäntöönpanon. NOS:in mukaan palvelujen tarjoajan yhteydet hallintoneuvostoon ja johtokuntaan eivät johda kenenkään asettamiseen lainvastaisesti etusijalle. Kuitenkin lausunnollaan NOS itse myöntää, että suosituimmuuskohtelua ei voida sulkea pois.

DAB ei koskaan ole ollut säännöllisesti toiminnassa Alankomaissa, joten herättää huomiota, että NOS asettaa etusijalle tarjouspyyntömenettelyssä palvelujen tarjoajan, jolla on jo kokemusta. NOS antoi vuonna 2001 Nozemalle tehtäväksi kehittää DAB:ia koskevan "roll out planin". Nozema on ollut mukana vuonna 2000 WebAnywhere-projektin DAB-hankkeissa, joihin NOS myös osallistui.

1. Onko komissio tietoinen tilanteesta?
2. Katsooko komissio, että Nozemalla on mahdollisesti ratkaiseva kilpailuetu menettelyssä toimiluvan saamiseksi verrattuna muihin palvelun tarjoajiin?
3. Katsooko komissio, että kun eri palvelujen tarjoajien välillä käydään tervettä kilpailua, on mahdollista ottaa parhaalla mahdollisella tavalla käyttöön uutta tekniikkaa, josta DAB on esimerkkinä?
4. Katsooko komissio, että Nozeman on pidettävä erillistä kirjanpitoa julkisten ja toisaalta kaupallisten palvelujen tarjoamisesta? Onko komissio valmis tarkistamaan Alankomaiden viranomaisilta, onko Nozemalla todella erilliset kirjanpidot?
5. Katsooko komissio, että NOS noudattaa tarjouspyyntöjä koskevia yhteisön sääntöjä asianmukaisella tavalla? Mikäli vastaus on kielteinen, aikooko komissio ryhtyä asiassa toimenpiteisiin?
6. Onko komissio tietoinen siitä, että Alankomaiden viranomaiset ovat vapauttaneet Nozeman maksamasta yritysveroaa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(8. heinäkuuta 2003)

1. Komissiolle ei ilmoitettu tästä tarjouskilpailumenettelystä.
2. ja 3. Komissio on sitä mieltä, että esitettyjen tietojen perusteella sillä ei ole riittävää näyttöä toimista, jotka viittaisivat julkisista hankinnoista annetun lainsäädännön tai EY:n perustamissopimuksen määräysten mahdollisiin rikkomisiin asiassa.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimien (jäljempänä yhteisöjen tuomioistuimien) totesi asiassa C-94/99 antamassaan tuomiossa seuraavaa:

... yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ei ole loukattu pelkästään sillä perusteella, että hankintaviranomainen päättää, että julkiseen palveluhankintamenettelyyn saavat osallistua yksiköt, jotka saavat tältä hankintaviranomaiselta tai muilta hankintaviranomaisilta jossain muodossa tukea, joka mahdollistaa sen, että tällaiset yksiköt voivat tehdä tarjouksia hinnoilla, jotka ovat olennaisesti alempia kuin tällaista tukea saamattomien, kilpailevien tarjoajien hinnat.

Näin ollen pelkästään se seikka, että Nozema osallistuu julkiseen hankintamenettelyyn yritysverosta vapautettuna organisaationa, tai Nozeman erilliseen kirjanpitoon liittyvä nykytilanne eivät sinänsä merkitse sitä, että tarjoajien yhtäläisen kohtelun periaatetta olisi loukattu.

Komissio ei pidä syrjivänä sitä, että Alankomaiden yleisradio (NOS) edellyttää aiempaa kokemusta ja että Nozema on hankkinut tämän kokemuksen, koska tämä ei sulje pois sitä, että myös muiden jäsenvaltioiden palveluntarjoajat voivat täyttää tämän ehdon.

4. Komissio viittaa edelliseen kysymykseen antamaansa vastaukseen.

5. ja 6. Kuten edellä todetaan, komissio on tullut siihen tulokseen, ettei se ole löytänyt näyttöä toimista, jotka viittaisivat julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön tai EY:n perustamissopimuksen määräysten mahdolliseen rikkomiseen asiassa. Tämä päätelmä perustuu kaikkiin arvoisan jäsenen antamiin tietoihin. EY:n perustamissopimuksen noudattamisen valvojana komissio ei kuitenkaan epäröi ryhtyä EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaiseen menettelyyn, jos tämän lainsäädännön mahdollisista rikkomisista saadaan näyttöä.

(2003/C 280 E/204)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2028/03

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(18. kesäkuuta 2003)

Aihe: Kreikan tullin petoksille altis ja tarpeetonta hidastusta aiheuttava käytäntö kerätä EU:n kansalaisten passit Makedonian vastaisella rajalla

1. Onko komissio tietoinen siitä, että Kreikasta Skopjeen (Makedonia) ja Belgradiin (Serbia) liikennöivissä junissa muiden jäsenvaltioiden kansalaisten passit kerätään talteen pian Thessalonikista lähdön jälkeen ja että keräämisen suorittaa henkilö, jota ei voi tunnistaa Kreikan valtion virkamieheksi ja joka ilmoittaa, että passit voi myöhemmin noutaa poliisiasemalta?
2. Onko komissio tietoinen myös siitä, että Kreikan raja-asema Idomenin poliisiasemalla, josta passit ilmeisesti voi noutaa, passeja ei käsitellä millään havaittavalla tavalla, vaan ne vain luovutetaan takaisin tietyn odotusajan kuluttua?
3. Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että tämän menettelyn, jota on kyseisellä rajalla noudatettu jo vuosikymmeniä, voimassa pitämiseen liittyy riski, että passien keräämisen suorittaa henkilö, jolla ei ole tehtävän edellyttämää toimivaltaa, tai että toimivaltaisen virkamiehen keräämästä suuresta passikasasta katoaa yksi tai useampi passi, tai että junaan jätettyjä vartioimattomia matkatavaroita varastetaan?
4. Onko EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten edes sallittu luovuttaa passiaan henkilölle, jolla ei ole tehtävään vaaditun toimivallan ulkoisia tunnusmerkkejä, vai onko heidän kieltäydyttävä siitä?
5. Mihin tällä menettelyllä pyritään, paitsi hankkimaan asiakkaita Idomenin aseman verovapaalle myymälälle pakottamalla matkustajat poistumaan junasta ja odottamaan, tai häiritsemään liikennettä sellaisen naapurimaan kanssa, jonka nimeä ei hyväksytä?
6. Miten EU voi vaikuttaa siihen, että kyseisellä rajalla passintarkastustapaa nopeutetaan ja se normalisoidaan erityisesti EU:n kansalaisten osalta? Miten komissio aikoo myötävaikuttaa kyseisenlaiseen ratkaisuun pääsemiseen?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(16. heinäkuuta 2003)

Komissiolla ei ole tietoa kunnianarvoisan jäsenen viittaamista tosiseikoista. Komissio on pyytänyt asianomaiselta jäsenvaltiolta tietoja ja ilmoittaa kunnianarvoisalle jäsenelle näistä tuloksista.

(2003/C 280 E/205)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2030/03

esittäjä(t): Jaime Valdivielso de Cué (PPE-DE) komissiolle

(12. kesäkuuta 2003)

Aihe: Maantieteellinen tienkäyttömaksu

Ranskan viranomaiset ovat ilmoittaneet aikovansa periä kaikilta sen alueella liikennöiviltä raskailta ajoneuvoilta niin sanotun maantieteellisen tienkäyttömaksun, vaikka Ranskan moottoriteillä peritään jo tienkäyttömaksut.

Maksu merkitsisi selvää häiriötä sisämarkkinoiden asianmukaisessa toiminnassa. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä Ranskan suhteen taatakseen sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan, jos maantieteellinen tienkäyttömaksu otetaan käyttöön?

Missä määrin maksun käyttöönotto voisi olla vastoin periaatetta, jonka mukaan Euroopan unionissa ei saa syrjiä kansalaisuuden perusteella?

Miten maksu vaikuttaisi tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(16. heinäkuuta 2003)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Perez Alvarezin esittämään suulliseen kysymykseen H-0383/03 kyselytunnilla parlamentin heinäkuun 2003 istuntojaksolla ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Kirjallinen vastaus 1.7.2003.

(2003/C 280 E/206)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2295/03

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(11. heinäkuuta 2003)

Aihe: EU:n rahoittamat hankkeet

Voiko komissio luetella ne hankkeet, joihin on myönnetty EU:n varoja (mukaan lukien Euroopan investointipankin lainat) ja jotka on maksettu EU:n varoista viime varainhoitovuonna seuraavissa kreivikunnissa: Hampshire, Kent, Surrey, W Sussex, E Sussex, Isle of Wight, Oxfordshire, Berkshire ja Buckinghamshire?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(15. heinäkuuta 2003)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastataksaan kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.